

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 150

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 2 de desembre del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 10537/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a unitat d'atenció i suport a les relacions familiars. 7015
 - 2) **RGE núm. 10534/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa d'activitats amb motiu del Dia internacional de l'eliminació de la violència contra la dona. 7016
 - 3) **RGE núm. 10650/14**, de l'Hble. Sra. Margalida Font i Aguiló, diputada no adscrita, relativa a Pla de gestió de lloc d'importància comunitària de Ses Salines d'Eivissa i Formentera. 7017
 - 4) **RGE núm. 10661/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a REB. 7019
 - 5) **RGE núm. 10662/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a joves amb discapacitats. 7018
 - 6) **RGE núm. 10658/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a impuls i reactivació del Museu de Mallorca. 7020
 - 7) **RGE núm. 10663/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a futur de l'antic Hospital Verge del Toro. 7021
-
-

- 8) RGE núm. 10655/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis en matèria d'immigració amb els ajuntaments. 7023
- 9) RGE núm. 10664/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a supressió del Consell de la Joventut de les Illes Balears. 7023
- 10) RGE núm. 10665/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a assistència parlamentària del Govern. 7025
- 11) RGE núm. 10656/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a premi a la qualitat i innovació en la gestió pública 2013. 7026
- 12) RGE núm. 10657/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa d'inserció laboral per a aturats de llarga durada de majors de 45 anys. 7027
- 13) RGE núm. 10654/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament normatiu de la Llei de pesca marítima, marisqueig i aqüicultura. 7028
- 14) RGE núm. 10666/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millores aconseguides per a les Illes Balears als pressuposts generals. 7029
- 15) RGE núm. 10652/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa d'alerta escolar. 7030
- 16) RGE núm. 10653/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a connectivitat aèria a la nostra comunitat autònoma en aquesta temporada baixa. 7030
- 17) RGE núm. 10659/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades sobre atur. 7031
- 18) RGE núm. 11364/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a situació dels treballadors i treballadores de les Illes Balears. 7032
- 19) RGE núm. 10667/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a suport a les esmenes als pressuposts generals. 7033
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 9081/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria educativa. 7035
- III. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Economia** del Projecte de llei RGE núm. 8525/14, agrària de les Illes Balears. 7040
- IV. Debat i votació de les esmenes a la totalitat** presentades al Projecte de llei RGE núm. 8676/14, de racionalització i simplificació de l'ordenament legal i reglamentari de la comunitat autònoma de les Illes Balears:
- 1) RGE núm. 9123/14**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS. 7057
- 2) RGE núm. 9902/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. 7060
- V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 1/2014**, de 14 de novembre, pel qual es modifica l'ordenació farmacèutica de les Illes Balears (escrit RGE núm. 10614/14). 7071
- VI. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 2/2014**, de 21 de novembre, de mesures urgents per aplicar a les Illes Balears la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'administració local (escrit RGE núm. 10651/14). 7086
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia, senyores diputades, senyors diputats, començam amb el primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 10537/14, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a unitat d'atenció i suport a les relacions familiars.

La primera pregunta RGE núm. 10537/14, ajornada a la sessió anterior, relativa a Unitat d'atenció i suport en les relacions familiars, que formula el Sr. Alejandro Sanz i Benejam del Grup Parlamentari Popular.

Sí?... un segundo por favor, Sr. Sanz...

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muy buenos días, presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Buenos días...

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Era para solicitarle a ver si es posible que las preguntas 4 y 14, que se formulan al conseller de Hacienda y el avión viene con retraso, a ver si se pueden posponer al final de las preguntas de control al Gobierno.

LA SRA. PRESIDENTA:

De acuerdo, en aplicación del artículo 73.1 y debido a que también tenemos...

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, sí, se podrá hacer, vale...vale.

Sr. Diputado, cuando quiera.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, en breves semanas se aprobarán los presupuestos de la comunidad autónoma, presupuestos que se caracterizan por ser los presupuestos más sociales de toda la historia de la comunidad autónoma.

El presupuesto en materia de servicios sociales con un gobierno del Partido Popular en esos cuatro años se verá incrementado en un 55% pasando de 90 millones de euros a 141 millones de euros. Los partidos de izquierda se han caracterizado por enarbolar la bandera de los social, pero ha tenido que ser un gobierno del Partido Popular el que ha incrementado más los recursos en políticas sociales.

Unos hablan de personas cuando solo están en la oposición y otros apostamos realmente por las personas cuando estamos en el Gobierno; unos bajan los presupuestos en servicios sociales como ya ocurrió en 2010...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, silenci.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Unos bajan los presupuestos en servicios sociales como ya ocurrió en 2010 y otros los incrementan en un 55% en cuatro años.

En ese sentido, la unidad de apoyo y atención a las familias es un recurso interdisciplinario destinado a dar apoyo a las familias con dificultades de relación o conflictividad con el objetivo de mejorar el núcleo de convivencia y capacitar a las familias para atender adecuadamente a sus hijos.

Por este motivo, quisiéramos saber qué valoración hace la consellera de Familia y Servicios Sociales de la Unidad de atención y soporte a las relaciones familiares de la Dirección General de Familia y Menores.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Gracias, diputado, la Unidad de atención y apoyo a las relaciones familiares del servicio de familia de la Conselleria de Familia y Servicios Sociales ya existía y funcionaba antes de la creación de este departamento. Sin embargo, sí que es cierto que a partir de la creación de esta conselleria en mayo de 2013 se han modificado programas existentes y se han impulsado algunos nuevos con el objetivo de atender mejor las necesidades detectadas.

Así, durante el año 2013 este servicio ha atendido a cerca de 900 personas a través de algunas de sus ocho líneas de actuación: la mediación familiar, que ahora es gratuita en todas las islas, como usted decía atendió a un total de 177 personas; intervención terapéutica con un total de 288 personas usuarias; taller de acompañamiento a la ruptura de pareja, 29 personas en las dos ediciones llevadas a cabo el año pasado; taller grupal de

entrenamiento en competencias parentales, 17 personas; unidad terapéutica de abuso sexual infantil, UTASI, 105 menores; taller de adolescentes, más de 7 personas; y el punto de encuentro familiar atendió a un total de 332 personas.

Así, el Servicio de Familia dispone de profesionales especializados en el tratamiento de conflictos de familia y también ofrece información, asesoramiento e intervención terapéutica, todo ello sin dejar de lado las acciones preventivas en lo que respecta a la atención primaria, destacando el plan de formación municipal que se inició en 2013 y que entre otras acciones prevé la implantación del programa guía de competencias parentales que está teniendo mucha aceptación entre los diferentes profesionales.

Desde esta unidad se realiza una intervención familiar y grupal siempre en coordinación con todos los servicios implicados en la solución de los conflictos familiares. El objetivo es reducir y/o eliminar la conflictividad familiar, prevenir posibles rupturas de pareja o de la unidad familiar y reducir su impacto negativo.

Las personas que solicitan participar en algunas de estas ocho líneas de actuación que integran el servicio suelen tener problemas de relación dentro de la familia que se pueden manifestar a través de dificultades para ejercer su rol como padres.

También recurren a estos servicios las que padecen graves carencias y disfunciones en la comunicación entre la pareja o con los hijos e hijas, viven separaciones o divorcios y conflictos con dificultades para llegar a acuerdos, existe violencia verbal y física con los hijos hacia los progenitores u otros miembros de la familia.

Ésta es una muestra de que en los presupuestos para 2015, como ya decía, se incrementa la atención a la familia dentro de esta dirección general de Familia y Menores porque consideramos que la prevención en materia de familia puede ser muy beneficiosa para el futuro de estos niños y niñas. Gracias.

I.2) Pregunta RGE núm. 10534/14, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa d'activitats amb motiu del Dia internacional de l'eliminació de la violència contra la dona.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 10534/14, ajornada a la sessió anterior, relativa a programa d'activitats en motiu del Dia Internacional de l'eliminació de la violència contra la dona que formula la Sra. María José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Diputada, la violencia que en sus distintas manifestaciones se ejerce contra las mujeres por el mero hecho de serlo, tal como indican las Naciones Unidas, es un problema global que afecta gravemente a toda la humanidad y constituye un atentado contra la dignidad personal, la integridad y los derechos fundamentales de quienes la sufren.

Todos los años el 25 de noviembre, declarado Día Internacional contra la violencia hacia la mujer, nos recuerda que cada día hay muchas mujeres y niñas que sufren violencia en sus vidas, pero también nos recuerda que hay que seguir trabajando para conseguir el rechazo de toda la sociedad de cualquier forma de violencia ejercida contra las mujeres, así como el compromiso de todos para su erradicación.

Este año son tres las mujeres que han muerto en Baleares por culpa de la violencia de género, una cifra que asciende a 45 a nivel nacional, de las cuales sólo 14 habían presentado denuncias previas. Tan fundamental como luchar contra la violencia de género es hacer hincapié en la importancia de la denuncia. En este sentido, los datos indican que en Baleares estamos trabajando en la buena dirección, según el último balance trimestral del Observatorio de Violencia Doméstica y de Género nuestra comunidad es la que mayor tasa de denuncias por violencia de género presenta por cada 10.000 mujeres.

Debemos seguir trabajando en la concienciación de la ciudadanía por la igualdad entre hombres y mujeres y en la construcción de una sociedad libre de violencia contra la mujer, implicando cada vez más a entornos, colectivos profesionales, agentes económicos y sociales y también a los hombres en el rechazo de cualquier forma de esta violencia, en la detección precoz, en el apoyo y la ayuda de quienes la sufren y en el reproche a aquellos que la promueven.

Para tener muy presente este objetivo que todos compartimos es necesario que en días como el 25 de noviembre se haga un esfuerzo para recordar a las mujeres víctimas de violencia de género, para dar a conocer los recursos con los que cuentan y sobre todo para que sepan que hay salida.

Por este motivo, Sra. Consellera, ¿cuál es el programa de actividades que ha realizado el Govern de les Illes Balears con motivo del Día Internacional de la eliminación contra la violencia de la mujer?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per contestar.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Gracias, presidenta. Gracias, diputada. El pasado martes 25 de noviembre fue el Día Internacional de la eliminación de la violencia contra la mujer, aunque quiero manifestar que este asunto no debe centrar nuestras miradas un único día del año y debemos seguir haciendo todo lo posible para que en un futuro ya no sea necesario tener que organizar actos en esta jornada.

Con todo, este gobierno a través del Institut Balear de la Dona preparó toda una serie de actividades para recordarle a la ciudadanía que la violencia de género quizás sea un problema silencioso, pero que entre todos debemos darle visibilidad para poder erradicarlo de una vez por todas.

Los actos de conmemoración del Día Internacional para la eliminación de la violencia hacia la mujer comenzaron el 19 de noviembre con la inauguración en el Museo de Arte Contemporáneo de Sa Pobla de la exposición *18 segundos* cedida por el Instituto de la Mujer, una muestra impactante y en la que varias mujeres relevantes del mundo audiovisual nacional prestan su imagen para sensibilizar sobre este problema, una exposición que se complementa con la de *Dones i Reines de Mallorca* que estará abierta al público en el Claustro de Sant Buenaventura de Lluçmajor hasta el día 27 de diciembre, y constituye una muestra de la relevancia que tuvieron en su día las reinas y mujeres con derechos dinásticos en la isla.

Concienciar a la ciudadanía es muy necesario, pero no lo es menos ahondar en la formación del personal especializado. Por eso, me gustaría destacar la jornada que se llevó a cabo el pasado día 24 en Calvià titulada *Violencia de género y juventud*, dirigida a personal técnico y profesionales tanto de administración pública como privada. En ella se analizó la influencia de las nuevas tecnologías y las redes sociales en relación a la violencia de género y la juventud.

Por otro lado, el pasado viernes la escritora e historiadora Eusebia Rayó impartió la conferencia *Reines i màrtirs, dones que ploren* en la que se explica cómo determinadas mujeres ilustres de Mallorca sufrieron de primera mano las consecuencias del maltrato.

Por último, día 27 de diciembre y en ese mismo lugar, el escritor e historiador Jaume Llabrés ofreció una charla titulada *Imatges dels interiors medievals i dels espais femenins*. A todo ello hay que añadirle la campaña y salida organizada por el Ministerio de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad que hemos podido ver recientemente en el ente público IB3 y en la que se da un mensaje de esperanza y de confianza a la mujer que padece violencia de género.

Quiero aprovechar para destacar una vez más la labor del Institut Balear de la Dona que dirige la Sra. Isabel Llinàs tanto en la organización de este programa de actos como por su trabajo permanente en la defensa de los derechos de la mujer y de prevención y lucha contra la violencia de género. Muchas gracias.

I.3) Pregunta RGE núm. 10650/14, de l'Hble. Sra. Margalida Font i Aguiló, diputada no adscrita, relativa a Pla de gestió de lloc d'importància comunitària de Ses Salines d'Eivissa i Formentera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta RGE núm. 10550/14, relativa a pla de gestió de lloc d'importància comunitària de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, que formula la diputada no adscrita Sra. Margalida Font i Aguiló. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Diputats, diputades, Sr. Company, en quin punt es troba tramitació del Pla de gestió de llocs d'importància comunitària, és a dir, dels LIC, de Ses Salines d'Eivissa i Formentera?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, en aquests moments s'acaben d'analitzar totes les al·legacions rebudes durant el període d'informació pública, posteriorment se sol·licitaran tots aquells informes preceptius d'acord amb el que preveu la Llei 5/2005, la LECO, i finalment es trametrà al Consell de Govern per a la seva aprovació i publicació definitiva.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. Company, per la seva resposta. Miri, l'interès i la transcendència d'aquest pla de gestió, que és -com vostè sap perfectament- el pas previ a la declaració dels llocs d'importància comunitària, dels LIC, com a zones d'especial conservació denominades ZEPA a la Xarxa Natura 2000, ens vénen motivats pel retard manifest per part de la seva conselleria a donar compliment a la directiva europea 92/43 relativa a la conservació dels hàbitats naturals de la flora i fauna silvestre, així com també de la Directiva 2009/147 del Parlament Europeu relativa a la conservació de les aus silvestres que marcava l'objectiu de l'aprovació dels plans de gestió dels diferents LIC de la bioregió mediterrània per a l'any 2012 -per a l'any 2012.

Aquests plans arriben en dos anys de retard, Sr. Conseller, dos anys de retard, i el pla, l'esborrany que vostè ha presentat no s'ajusta a la realitat. Vostès presenten un marc, si em permet dir-li-ho, un escenari absolutament idealitzat que sens dubte serà perjudicial per definir recursos i actuacions a dur a terme en l'entorn que es pretén protegir. El seu esborrany qualifica l'estat de conservació de les praderies de posidònia d'excel·lent, la qual cosa es contradiu amb els últims estudis científics duts a terme per l'auditoria OCEANSNELL que ja al 2012 va estimar que entre el Caló de S'oli i S'Espalmador les praderies d'aquesta planta protegida havien reduït el seu volum entre un 16 i un 44%.

Sr. Company, per altra banda, des de la seva conselleria, han marcat la necessitat pressupostària per implantar aquests plans per totes les illes per a l'any 2015 en més d'1 milió d'euros i de 71.000 euros per a Eivissa i Formentera i veim amb molta preocupació que l'increment per a aquesta partida no es veu reflectit al projecte de pressupostos per a l'any que ve.

Sr. Company, ens pot dir com pensa engegar aquestes actuacions sense pressupost? Rectificarà vostè en la tramitació parlamentària dels comptes de la comunitat?, o ens tornaran a mentir?, tornaran incomplir les seves competències i obligacions en matèria de medi ambient?

Sr. Company, és la seva responsabilitat, de vostè en depèn, vostè ha de posar solucions als problemes i no ser part d'ells. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament, el juliol de 2012 havien d'estar redactats els plans de gestió i això es podia fer des de finals de 2006 i vostès passaren 2007, 2008, 2009, 2010 i 2011 sense ni començar-los -ni començar-los-, i nosaltres ara, com que és responsabilitat nostra, els hem començat. Efectivament, són dos anys, són dos anys que estam fent feina en aquests plans de gestió perquè és la tramitació que té. Vostè em dirà que no, però ho varem fer, des de principi del 2013 hem començat a fer feina en aquest tema nosaltres, vostès quatre se'n passaren i ni els varen començar; i nosaltres els deixarem arreglats, o sigui que en aquest tema un poquet d'humilitat aniria molt bé i sobretot no posar-m'ho tan fàcil per haver-li de dir tot això, haver-li de dir que en aquest cas i en altres casos...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor (...)

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

...vostès no varen fer absolutament res.

Vol que li recordi, vol que li recordi com estaven les boies ecològiques de Formentera quan nosaltres varem arribar? Vostès ni les havien tret a concurs, ni tan sols tenien pressupost, Sra. Diputada, i em ve a parlar de posidònia quan vostès no feren cap actuació i quan a més a més em deixaren això sense fer, per favor!

(Alguns aplaudiments)

Li contest al que vostè m'ha demanat i al que vostè ha tocat, però vostè em parla de posidònia i ara no vol que li parli de posidònia, perquè no li convé, a vostè no li convé, Sra. Diputada, que parlem de posidònia perquè les mesures que s'han posat damunt la taula, les més importants han estat les nostres i tothom n'està content ara, tothom, amb el que vostès feien no hi estaven, contents, però, és clar, això els pica i jo ho entenc que els piqui, però contra la picor, idè a gratar.

Nosaltres hem fet..., en tots els plans de gestió hem fet tota una tramitació i concretament... és clar, vostè diu "no dirà res, no s'ajusta a la realitat, no hi ha res que sigui... no hi ha res que estigui ben fet". Nosaltres hem fet ... per al pla de gestió de Ses Salines d'Eivissa, hem tengut tres reunions, deia 9 de gener, dia 11 de febrer i dia 9 d'abril amb tallers presencials, etc., hem recollit les aportacions que ens han fet i crec que hem fet uns plans de gestió que estan bastant bé.

Plans de gestions que haurien d'haver fet vostès i no els feren i quan se'ls sent piular tant és que realment se n'adonen que no feren que no feren la seva feina, què n'hem de fer?

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 10662/14, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a joves amb discapacitats.

LA SRA. PRESIDENTA:

Alteram l'ordre del dia i passam de la quarta... com que no hi ha el conseller, passarem a la cinquena pregunta....

(Se sent una veu que diu "sí que hi és, sí que hi és, sí", rialles i remor de veus)

Si els sembla passarem a la cinquena pregunta, RGE núm. 10662/14, relativa a joves amb discapacitats que formula la Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta. A l'illa d'Eivissa, que és el que més conec, supòs que a Mallorca, Menorca i a Formentera deu passar igual, hi ha infants amb greus deficiències que no tenen un camí quan han de sortir forçosament del sistema educatiu. Em referesc a infants amb greus discapacitats que ara poden estar escolaritzats fins als 21 anys, però que no podran assistir a un centre ocupacional ni podran aprofitar-se de cap altre recurs semblant de l'administració.

Aquests joves a què faig referència només podrien ser atesos adequadament en un centre de dia. A l'illa d'Eivissa el centre de dia que es troba en condicions d'atendre les persones amb greus deficiències és el centre de Can Raspalls, però es veu que no es pot ocupar de tots els casos. Hi ha hagut pares que ja han demanat plaça per als seus fills, però l'administració els ha comunicat que no n'hi havia i els ha suggerit que ho tornassin demanar el proper mes d'abril i que ja els dirien coses.

Dit d'una altra manera, tenim famílies sotmeses a una pressió i a una angoixa totalment inacceptable a causa de la manca de resposta de l'administració per als seus infants. També tenim ja casos de persones que davant aquesta situació han canviat la seva residència i se n'han anat a viure a comunitats autònomes on els seus fills estiguin més ben atesos, són els casos de Madrid o bé de Múrcia.

En aquest cas, si ara ja n'hi ha que en unes condicions que són més que discutibles perquè persones que tenen 19, 20 i 21 anys es troben a centres de Primària i conviuen diàriament amb infants de 3 o 4 anys, en arribar als 21 anys encara es poden trobar en una situació molt més precària. Trob vergonyós que hi hagi famílies amb fills amb greus discapacitats que no tinguin una resposta per al seu futur. No s'hi val dir que tornin d'aquí a uns mesos ni molt manco respondre que ja veurem quines possibilitats hi ha d'atendre'ls i s'hi val encara menys que hi hagi gent que es vegi forçada a desplaçar-se fora de les Illes Balears perquè els seus fills o les seves filles puguin gaudir de l'atenció que necessiten; i no em digui que les competències són dels consells insulars, perquè vostès, el Govern, és qui passa el finançament i si amb 1,5 milions d'euros no n'hi ha prou, idò consellera, no n'hi ha prou.

Facin el favor d'assumir les seves responsabilitats i de posar els mitjans perquè aquestes persones amb greus discapacitats puguin ser ateses i no creïn més malestar als seus pares, quan vostès saben perfectament de quantes persones es tracta, on estan escolaritzades i per tant, quantes places es necessiten.

Per això, Sra. Consellera de Família i Serveis Socials,...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

...els deman com pensen...

(Se sent el timbre del tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula la representant del Govern per contestar, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta, gracias, Sra. Diputada. Conscientes de las necesidades que hay en Ibiza y en todas las islas en esta materia, el Govern de las Illes Balears aprobó en sus presupuestos de 2014, como recordarán, un incremento de un 24% en la partida de plazas para discapacidad para poder aumentar y para poder crear nuevas plazas. También, como saben, este mismo año se aprobó la Ley de financiación y, tras una demanda de todos los consells insulars y también de todo el sector, la financiación de discapacidad, que antes iba mediante

convenio, va mediante Ley de financiación, con lo cual se consigue por fin que los consells insulares sean autónomos en la gestión y en la financiación de las plazas de discapacidad.

Aún así, evidentemente, y siendo conscientes que esta ley de financiación se iba aprobar, quisimos aumentar el presupuesto en materia de discapacidad para que los consells insulars pudiesen crear nuevas plazas. Desde el Consell de Ibiza se está trabajando para concertar nuevas plazas de discapacidad y para ello, evidentemente, necesitan que este govern, y estamos en ello, apruebe el decreto que desarrolla la modificación de la Ley de servicios sociales que permite el concierto social, concierto social que no permitía con la ley que ustedes aprobaron. Este decreto estará aprobado en breve y el Consell Insular de Ibiza podrá concertar nuevas plazas de discapacidad.

Además, como saben, estamos trabajando para que Can Raspalls pueda ofrecer todas las plazas que a día de hoy no puede ofrecer porque lleva muchos años sin poder estar abierta y, evidentemente, tanto el Consell Insular de Ibiza como este govern en el primer momento que han podido abrir toda la residencia después de haber pagado evidentemente todas las deudas, ...

(Remor de veus)

... porque cuando aquí decimos que este govern ha pagado las deudas a las entidades de discapacidad son las entidades que trabajan en Mallorca, en Menorca, en Ibiza y en Formentera, y ésta es una realidad, les guste o no es una realidad, porque más de 12 millones de euros de deuda, evidentemente, sí que hacen inviable poder crear nuevas plazas.

Nos comprometemos, pagamos y, evidentemente, en el primer momento que hemos podido estamos trabajando para que la apertura total y completa de Can Raspalls sea una realidad en 2015. Evidentemente, esto va a resolver, en gran parte, los problemas que pueda tener la isla de Ibiza, porque el compromiso de este gobierno, evidentemente, sí que está con el sector de la discapacidad. Muchas gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 10661/14, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a REB.

LA SRA. PRESIDENTA:

Podem fer ara la pregunta 4? Passaríem, idò, a la quarta pregunta RGE núm. 10661/14, relativa a REB, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia a tothom. Una prèvia sobre les preguntes d'autofelicitat, la setmana que ve proposaria que tothom fes d'autofelicitat al Govern i que tots estiguéssim d'enhorabona i felicitàssim el Govern.

La pregunta: com estan les negociacions del nou REB? Ha remès el Govern l'estudi que va crear la Universitat a Madrid? Com s'ho han pres?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Mas, si de tant en tant felicitàssim el Govern, en alguna cosa, en alguna cosa, tendrien alguna credibilitat més de la que tenen.

(Alguns aplaudiments)

Respecte de la modificació de la Llei 30/98, de règim econòmic de les Illes Balears, he de dir-li que ens trobam, efectivament, en negociacions amb l'Estat, hem presentat les alternatives tècniques de modificació a aquelles qüestions que hem consensuat amb els agents socials en el Fòrum Balears Competitiva que són necessàries modificar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. MAS I COLOM:

Té trenta-quatre diputats que li fan mamballetes cada dimarts. La setmana passada vaig felicitar el Govern, la Sra. Núria, ara ho farem tots i tothom estarà molt content i feliç.

No sé què pensar ni què dir, Sr. Conseller, no sé, no sé què dir ni què pensar, la llei, la llei primera deia que dia 1 de març de 2014 hauria d'estar vigent el nou REB. Octubre 2013, conseller d'Hisenda, "farem tota la feina que faci falta i això serà perquè el març de 2014 la llei sigui al Parlament estatal". El portaveu del PP a la Comissió d'Economia, el març de 2014 va dir, "dins l'any 2014 tendrem un nou REB". El president en aquesta cambra va dir, "aquest govern aprovarà un nou règim específic i econòmic per a les Balears, vostè ho veurà i una altra vegada haurà de callar" al Sr. Barceló. El Sr. Conseller Marí va dir l'abril de 2014, "estam tractant de celebrar aquesta comissió mixta".

Ni comissió al Parlament ni Comissió Mixta amb l'Estat ni tan sols hem aconseguit una comissió mixta amb l'Estat en set anys, ni llei, ni res de res, només tenim un estudi de 20.000 euros dins el calaix que no m'ha contestat ni tan sols si l'han tramès a Madrid.

Segons el seu estudi, l'aranzel que pagam pel cost d'insularitat és entre el 74 i 100%; el cost d'insularitat ens suposa el 18% del PIB; el descompte de resident, pàgina 97 del seu estudi, diu que és una presa de pèl, el descompte de resident, una presa de pèl. 20.000 euros dins un calaix. Aquest govern no pot ni vol impulsar el REB, el Govern d'Espanya no compleix, greu això, els compromisos amb els seus ciutadans, greu -veig que tenc vint segons i acab- apel·lant el principi de legalitat. Incompliment de la llei, greu, la llei primera, la nostra llei primera, l'Estatut d'Autonomia, la llei de lleis, que el Tribunal Constitucional ha declarat bloc de constitucionalitat, diu que havia d'estar en vigor dia 1 de març de 2014, principi de legalitat. El Govern balear i el Govern d'Espanya...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Mas, ara no faré una discussió d'advocats, però vostè sap perfectament que la interpretació que vostè fa de l'Estatut d'Autonomia en aquest punt no és com vostè diu, no hi ha una obligació de modificar el règim econòmic de les Illes Balears l'any 2014, el que hi ha és que s'acaben les inversions estatutàries si el 2014 no s'ha produït la modificació del règim econòmic, i vostè ho sap tan bé com jo perquè és advocat i ho ha dit aquí moltes vegades en aquesta cambra, que vostè és advocat.

Hem fet en aquesta legislatura més coses que mai en aquesta matèria, per dir-li una cosa, hem aconseguit saber quin és el cost de la insularitat, perquè tothom parlava de la insularitat, però ningú no sabia dir quin era el cost de la insularitat, i ens hem assegut amb els agents socials per consensuar aquelles modificacions que necessitàvem fer en el règim econòmic de les Illes Balears. També li vull dir una altra cosa, estam negociant amb el Govern de l'Estat per modificar les coses que consideram que s'han de modificar en la Llei 30/98, però també li dic, el Govern no acceptarà modificacions de conveniència ni acceptarà modificacions de literatura, si és això el que ens proposen, no ho farem.

1.6) Pregunta RGE núm. 10658/14, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a impuls i reactivació del Museu de Mallorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE núm. 10658/14, relativa a impuls i reactivació del Museu de Mallorca, que formula la diputada Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Des de la seva creació, l'any 1961, el Museu de Mallorca s'ha convertit en un referent científic i cultural que té com a objectiu oferir un espai lúdic i educatiu, a més de servir com a plataforma a investigadors dins l'àmbit de la història i la cultura de Mallorca. És un testimoni tangible de la nostra història, la divulgació de la qual col·labora amb la cohesió social i cultural del nostre voltant. Qualsevol actuació, impuls i suport que es pugui donar a aquesta institució la donam a tots i a cada un dels nostres conciutadans. És molt important que l'espai expositiu es trobi en condicions d'albergar obres de tanta importància i de tant de rèdit cultural i educatiu.

Per totes aquestes qüestions el Grup Parlamentari Popular formula a la consellera d'Educació, Cultura i Universitats la següent pregunta: quines actuacions ha duit a terme el Govern de les Illes Balears per a l'impuls i la reactivació del Museu de Mallorca?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, gràcies, Sra. Diputada. Com vostès saben, el Museu de Mallorca és un museu de titularitat estatal, però que està gestionat pel Govern des de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats. L'edifici va tancar fa tres anys per mor de les necessitats de fer tota una sèrie de reformes a les seves instal·lacions i de manera temporal una part del fons es va traslladar en el Centre Cultural "Sa Nostra". Per tant, encara que estava tancat, malgrat aquestes reformes, ha continuat fins a la propera inauguració, que pensam que serà a principi de l'any que ve, ha continuat duent a terme les seves activitats habituals, a més d'activitats que es duuguin a terme des de l'Associació d'Amics del Museu, per exemple, els vull citar l'exposició "3.000 anys d'història de Mallorca", que es va inaugurar el mes d'abril passat, que és una mostra temporal d'objectes arqueològics i que encara es troba oberta al públic.

Quant a les actuacions que s'han fet, vull destacar que el ministeri ha fet inversions importants a l'edifici aquests darrers anys, entre 2009 i 2011 es va renovar completament les instal·lacions elèctriques contra incendis, es va dotar el museu d'un nou laboratori de restauració d'arqueologia i una nova unitat de reserva de metalls, el que suposa aproximadament 2.300.000 euros. A continuació, entre 2011-2013 s'han efectuat obres de restauració a l'edifici de renovació museològica i s'ha tractat d'una intervenció integral, s'han renovat les teulades, la fusteria, el trespol, en definitiva s'ha fet tota una reforma íntegra amb una inversió de 3.100.000 euros. I enguany, l'any 2014, el ministeri inverteix 500.000 euros per a la reforma de la secció de belles arts i altres actuacions.

Des del Govern vull manifestar que estam molt contents amb aquestes actuacions, amb aquestes obres de millora, perquè suposen que el museu tindrà una nova vida, que les seccions ubicades a Ca la Gran Cristiana tornen a estar revitalitzades amb un nou aspecte, tant a nivell d'arqueologia, etnografia, belles arts i aspectes decoratius o, fins i tot, tot el que és l'estructura i a nivell industrial.

Actualment, també destacar que està en vies d'execució el contracte per al projecte museogràfic de les sales de belles arts i, per tant, consideram molt important tota aquesta reforma, consideram essencial continuar amb aquesta gestió i poder donar lloc a una obertura en condicions d'aquest Museu de Mallorca que és un element important per a la nostra cohesió i continuïtat social, històrica i sobretot museogràfica.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 10663/14, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a futur de l'antic Hospital Verge del Toro.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 10663/14, relativa a futur de l'antic Hospital Verge del Toro, que formula el diputat Sr. Marc Pons i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sense cap tipus d'explicació raonable, sense que els diputats populars demostrassin la més mínima intenció de defensar els interessos menorquins i amb un Consell de Menorca que ni és ni se l'espera, dimarts passat aquesta mateixa cambra acordava per unanimitat dos plans d'adequació arquitectònica per fer dels edificis de Son Dureta a Mallorca i Can Misses a Eivissa dos grans espais socio-sanitaris i, en canvi, en la mateixa votació rebutjaven, negaven ... al Verge del Toro a Menorca li negaven aquest mateix pla. Una discriminació entre illes que no té justificació possible, primera, perquè el cost de Son Dureta, i tal vegada el de Can Misses, serà superior al de Verge del Toro; segon, perquè a Menorca també són necessàries places socio-sanitàries; i tercer, perquè l'adequació del Verge del Toro en un socio-sanitari era un compromís electoral del Partit Popular. Però tot açò, els diputats menorquins del Partit Popular ho ignoraren i varen votar que sí a Mallorca i a Eivissa i varen votar que no a Menorca.

Davant aquesta injustícia territorial, davant d'aquest immens desequilibri li demanam, Sr. Conseller, poder saber si està disposat a oferir per al Verge del Toro el mateix tracte que va brindar a Son Dureta i Can Misses.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Vostè va formar part d'aquella roda de premsa amb diferents consellers del Govern del pacte que va donar llum a un pla d'usos encomanat a una consultora externa. Aquest pla d'usos va ser redactat el maig de l'any 2009, vostè sap que les eleccions, aquest pla d'usos va ser redactat el maig de 2009, que és la data que té -maig de 2009-, fet per la consultora Consorci Hospitalari de Catalunya, varen tenir dos anys fins a les eleccions per tal de posar-lo en marxa, saben que això era la notícia d'un dia que no responia a les necessitats reals i li diré més, el maig de 2009 tenien aquest pla d'usos redactat, el conseller d'aquell moment, en sessió 30 de novembre de l'any 2010, li contesta a un diputat de la cambra que li feia aquesta pregunta: "vostè em diu que no hi ha hospitalització i, qui diu que sigui necessari?, qui diu que sigui necessari? Perdoni, si tenim l'Hospital de Menorca amb un 70% d'ocupació no necessitam més llits socio-sanitaris". Resposta del seu conseller del Govern del pacte que després el varen fer seure a una roda de premsa...

(Alguns aplaudiments)

Aleshores vostès estaven nerviosos, no varen ser capaços de prendre una decisió, una decisió valenta, varen permetre que en quatre anys es degradàs l'edifici, varen permetre que durant quatre anys es degradàs la zona i després ens deixaren el 2011 amb un pla d'usos que varen pagar a aquesta consultora externa i que sabien que en dos anys no havien fet res perquè era irreal, era la notícia d'un dia i no varen ser capaços de donar solució, però això sí, varen intentar també dur tècnics de paradors nacionals a veure si des del consell podien utilitzar Verge del Toro per a aquest ús, sempre tenint i deixant de banda la propietat. El seu és hipocresia i el d'aquest govern són solucions reals.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, quan vulgui.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies. I si sabien tot açò, per què varen dur al seu programa electoral que ho farien?, per quin motiu? Tal vegada perquè aquest pla d'usos està equivocat i el real és el de finals de 2010, Sr. Conseller? Sigui un poc honest i mostri els documents que pertoquen. Però, però ...

(Remor de veus)

... però això seu també és curiós perquè tots els governs fan feina, lluiten per aconseguir nous equipaments, per millorar els serveis als ciutadans i, en canvi, a Menorca passa tot al revés, a Menorca el Govern s'enorgulleix quan ven els seus equipaments, perquè aquí no rallam només de convertir o no el Verge del Toro amb un socio-sanitari, aquí rallam que vostès lliuraran l'edifici amb unes vistes espectaculars sobre el Port de Maó a la Tresoreria de la Seguretat Social perquè el vinguin al millor postor i després el requalifiquin en funció d'allò que els demanin. És a dir, el Govern Rajoy vendrà l'edifici que nosaltres, prèviament, li haurem lliurat i ell es quedarà amb els doblers, mentre Menorca hi torna a perdre una altra vegada.

Ni doblers ni edifici ni serveis, Sr. Conseller, es veu que no n'hi ha prou que Menorca estigui a la cua d'Espanya en inversions de l'Estat, que no vinguin les inversions estatutàries, que no hi hagi nou règim especial, es veu que no tenim prou amb tot açò que, a més, hem de lliurar els edificis perquè Madrid els vengui i es quedi amb els nostres doblers. Hauran fet vostès, amb el Verge del Toro, el negoci de na Peix Frit, mentre que a Mallorca sí tendran Son Dureta i a Eivissa Can Misses...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat, gràcies.

EL SR. PONS I PONS:

... a Menorca...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. El que és clar, Sr. Pons, és que igual vostè maneja un pla d'usos diferent, però jo em remet al *Diari de Sessions...*

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... és que vostès també varen pagar un des del consell, en varen pagar dos perquè ni tan sols es posaven d'acord. *Diari de Sessions*, 30 de novembre, li he llegit textualment, no són necessaris més llits socio-sanitaris. Sr. Marc Pons, és clar que aquella zona no es pot seguir degradant i és clar que ens hem d'adaptar a les necessitats reals...

LA SRA. PRESIDENTA;

Senyors diputats, per favor.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Inversions, si són necessàries, sí, però en aquest cas vostè sap que fa política quan no va ser capaç de donar una solució en aquest cas per intentar, per intentar presentar la cortina de fum que ja varen fer l'any 2010 amb una roda de premsa injustificada venent el que sabien que no podrien fer i així ho varen demostrar els fets. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 10655/14, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis en matèria d'immigració amb els ajuntaments.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 10655/14, relativa a convenis en matèria d'immigració amb els ajuntaments, que formula el diputat Sr. Miguel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, el nivell local resulta decisiu i estratègic a l'hora d'abordar el fenomen migratori. Amb la incorporació dels estrangers residents a un determinat territori el paper dels ajuntaments és clau, no sols per la seva principal institució de poder públic que és en aquest àmbit, sinó particularment perquè la naturalesa del fenomen reclama una actuació propera, una actuació directa, una actuació a peu de carrer. Molts d'immigrants són persones amb molta mobilitat residencial i ocupacional, s'ubiquen en un marc institucional i social que no coneixen i tenen importants dificultats de comunicació tant pel desconeixement o falta de domini de la llengua com per la inseguretat jurídica en què es troben.

Superant totes aquestes barreres o per superar aquestes barreres i aconseguir la incorporació dels estrangers residents a la vida social d'un municipi no és un assumpte només que interessi a les autoritats locals i veïns d'aquesta localitat sinó també a les autoritats d'altres administracions i institucions amb competències, en aquest cas del Govern de les Illes Balears. Dit d'una altra manera, enfrontar els reptes que la immigració suposa a un municipi concret no és responsabilitat exclusiva de l'ajuntament sinó del conjunt de l'administració. La coordinació i l'ajuda institucional és decisiva per a l'èxit de la integració.

Per tant, entenem que cal abordar el fenomen migratori des de la corresponsabilitat de les administracions locals i autonòmiques en aquest cas, motiu pel qual li faig la següent pregunta: ens pot explicar el vicepresident del Govern l'objectiu dels convenis signats amb diversos ajuntaments de les Illes Balears en matèria d'immigració?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula el Vicepresident del Govern per contestar la pregunta.

EL VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Diputado. Muy buenos días. Los convenios firmados entre el Govern y los entes locales no son más que la prueba evidente de que este gobierno quiere seguir garantizando y facilitando la acogida e integración de la población inmigrada. Este marco de cooperación es fruto de la evolución de la aplicación de políticas dirigidas a la población inmigrada. La situación económica que estamos viviendo, nos ha obligado a buscar fórmulas alternativas que nos proporcionen mayor eficiencia y mayor eficacia en la gestión. Y son los ayuntamientos la primera puerta a la que tocan los emigrantes cuando llegan. Son por tanto, los que mejor conocen las mejores políticas y los mejores programas que hay que desarrollar para facilitar la integración.

Los convenios firmados en esta ocasión ascienden a un total de 1.400.000 euros, 100.000 euros más que los convenios del periodo anterior. Lo hemos firmado con 22 ayuntamientos y con una mancomunidad. Y este sistema permite mayor agilidad desde el punto de vista administrativo, para poder atender las particularidades propias de cada municipio y para dar mayor estabilidad a los programas que desarrollan las entidades locales.

Los ejes de actuación son: acogida, educación, servicios sociales, salud, infancia y juventud, mujer, participación y sensibilización; actuaciones todas ellas dirigidas al fomento de la autonomía e integración social de la población inmigrada.

Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident.

I.9) Pregunta RGE núm. 10664/14, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a supressió del Consell de la Joventut de les Illes Balears.

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 10664/14, relativa a supressió del Consell de la Joventut de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Com en tantes altres coses i en nom d'una austeritat malentesa, *imperiosa necesidad de controlar el déficit* varen argumentar, vostès varen decidir fa 2 anys liquidar el Consell de la Joventut de les Illes Balears, sent aquest òrgan l'única via de participació dels joves en el desenvolupament polític, social, econòmic i cultural de les Illes Balears durant 27 anys i complint així amb allò que mana tant l'article 48 de la Constitució Espanyola, com l'article 16 del nostre Estatut.

Idò bé, voldríem saber quan han passat dos anys, què han fet vostès per garantir el dret a la participació lliure i eficaç de la joventut, com manen tant l'Estatut com la Constitució? Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per contestar. Sr. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Diputat, és ver que aquest govern va prendre mesures difícils a principis de legislatura, contundents a més en matèria de personal i en matèria de reducció de l'administració i se va suprimir, és ver, el Consell de la Joventut, però va ser una actuació merament econòmica, totalment econòmica, per raons, com vostè deia, d'ajustar el dèficit, que no era qualsevol cosa.

No obstant això, no vol dir que aquest govern hagi deixat de costar les seves obligacions i no hagi estat al costat dels joves. Es continua fent feina des del primer dia tant des del Servei de Joventut, com des de l'Institut Balear de la Joventut. En aquest sentit li he de dir que es fan programes, es fan serveis, es fa participació a través de xarxes socials i per a l'any 2015 per exemple, sap vostè que hi ha previst un increment de pressupost d'un 4% aproximadament, fins a l'1,8 milions d'euros.

Amb tot això vostè e, demanava quines actuacions, quina participació. Li he de dir que hem continuat amb els programes d'Art Jove, amb el carnet jove, hem continuat fomentant la mobilitat dels jove a través del programa Erasmus Plus, hem gestionat les instal·lacions per a joves, com són albergs, cases de colònies, campaments; hem ofert cursos de formació professional ocupacional, hem organitzat activitats de temps lliure, hem donat informació i assessorament a través del Centre Balears d'Informació i Documentació per als Joves; és a dir, moltes actuacions, Sr. Diputat, per continuar amb aquesta tasca d'estar devora els joves de les nostres illes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, quan vulgui.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, consellera. Però és que vostè em parla d'una memòria de gestió d'activitats i jo li he demanat per un dret constitucional, que és la participació dels joves. Participació vol dir crear vies de participació. I vostès l'únic que han fet ha estat suprimir l'única via de participació que existia i no n'han creat cap d'alternativa. No han fet res per facilitar la participació dels joves amb el desenvolupament social, polític, econòmic i cultural de la nostra comunitat autònoma. Aquesta és la crua realitat.

Els joves són els grans oblidats d'aquest Govern, perquè vostè em parla de tota una memòria d'activitats quan han decidit a una altra institució també governada pel Partit Popular, liquidar més de 15 anys de feina en favor dels joves. Han decidit suprimir programes i vostès diuen que els han complementat. No és veritat, han seguit fent el mateix que es feia sempre, però han suprimit òrgans de participació i han suprimit altres institucions on també es feien programes de joventut.

Què han fet de nou per a un col·lectiu que té com a present, com a única perspectiva l'atur, la precarietat laboral o l'emigració, com sortia el mes de juny. Què han fet? No han fet res. I en el programa de garantia juvenil europea tenen 150 persones inscrites. Aquesta és la demostració més palpable del fracàs de la política de joventut d'aquest govern.

Miri, nosaltres allò que sabem i ho vàrem deixar ben clar el dia que se va suprimir el Consell de la Joventut de les Illes Balears, és quin era el motiu real que els duia a vostès a suprimir un òrgan de participació, òrgan de participació, no activitats, de participació, per escoltar la veu dels joves. De les seves pròpies files, un diputat va afirmar: "el Consell de la Joventut ha perdut la seva raó de ser, grups d'esquerres monopolitzen la seva opinió". Val la pena recordar-ho això, perquè va ser una decisió purament ideològica, des d'un govern que no vol tenir ni una sola veu que li vagi a la contra. Aquesta és la realitat. I si tot va tan bé, jo la ret que d'aquí al mes de maig torni a constituir un òrgan de participació dels joves, d'aquí al ...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat, gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri Sr. Bonet, vostè reclama ara i dona molta importància al Consell de la Joventut, quan li he de dir que a la seva legislatura va deixar a deure més d'1 milió d'euros a les associacions juvenils, 900.000 euros a les associacions juvenils i 184.000 euros al Consell de Joventut, més d'1 milió d'euros.

Vostè ara reclama el Consell de la Joventut i jo li he de dir, quantes vegades va reunir el Consell de la Joventut per aprovar el Pla Jove 2010? De 100 reunions que va fer, 1 amb el Consell de la Joventut per al Pla Jove, ara em reclama la importància del Consell de la Joventut.

Què hem fet nosaltres, Sr. Bonet...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor!

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Li he dit un parell d'actuacions que s'han continuat posant en marxa. Hem fet feina per recuperar la situació d'aquests joves, hem fet feina per a l'ocupació. Hem posat en marxa el Pla de garantia juvenil ara fa poc, sí, Sr. Bonet, l'hem posat en marxa amb 100 mesures per facilitar la inserció laboral, informant els joves, estam llançant una campanya informativa, estam acostant als joves aquestes possibilitats laborals, que són les necessitats que a dia d'avui tenen els joves.

Per tant, no em reclami una cosa que vostès no varen cuidar i fixi's en les actuacions en què estam fent feina i intentin donar suport a totes aquestes i millorarem la situació dels nostres joves a les Balears.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 10665/14, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a assistència parlamentària del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 10665/14, relativa a assistència parlamentària del Govern i que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, en aquesta legislatura el Govern s'ha dedicat a prendre mesures que han afectat els drets econòmics i laborals, per exemple dels treballadors públics, acomiadant més de 1.300 professionals sanitaris, 1.000 docents, tot emparant-se en una política d'austeritat mal entesa, com diu el meu company. En canvi, fins ara s'han negat a aplicar-se l'austeritat justament els membres d'aquest govern.

Sr. Conseller, donat que el president Bauzá es va deixar les mans vermelles de tant de picar-les i aplaudir el president Monago en un acte de partit el mes passat, pensen copiar la mesura del president Monago d'Extremadura que va eliminar les dietes dels consellers que acudeixen al Parlament a donar compte de la seva feina?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, el Govern respecta las decisiones que puedan adoptar otras comunidades autónomas en materia de austeridad o reducción de gastos. Y, como usted conoce, este gobierno ha adoptado a lo largo de este mandato importantes medidas destinadas precisamente a la reducción de los gastos y el sistema de retribución es exactamente el mismo que existía cuando ustedes gobernaban, sólo que se han congelado las asignaciones e incluso se han reducido. Por lo tanto, entiendo que es exactamente la misma situación que cuando ustedes gobernaban. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, quan vostè vulgui.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, conseller, que aquestes dietes s'abonaven ja fa diverses legislatures ja ho sabem, però això no justifica que es continuïn abonant en un moment de crisi econòmica, en el qual el Govern s'omple la boca de dir que els diners públics no arriben a tot. Els consellers, per exemple de Salut i d'Educació han hagut de demanar partides extres per poder arribar a final d'any. Ahir mateix, els directors de secundària denunciaven que no se paga el manteniment dels instituts i que necessiten 1 milió d'euros per a aquest manteniment.

Idò miri, sap quina quantitat econòmica s'haurien estalviat en aquesta legislatura amb una mesura tan senzilla com que els consellers que avui s'asseuen aquí en aquesta bancada blava no cobressin les dietes per venir al Parlament? Idò haurien estalviat mig milió d'euros en aquesta legislatura, Sr. Conseller. Però, per contra, vostès han preferit eliminar el Consell de la Joventut, el Consell Econòmic i Social, les 10 oficines d'atenció a les víctimes del delictes i un llarg etcètera.

El mínim que podrien fer és donar exemple. Aquest matí mateix s'ha desplomat el sostre del Centre Públic de la Soletat de Palma. Tot això, Sr. Conseller, ho podrien reparar i mantenir immediatament amb les dietes que vostès avui cobren per ser aquí. I no sé com s'apanya aquest govern que amb totes les mesures que ha pres, no n'hi ha ni una sola, escolti bé, ni una sola que afecti negativament els consellers que seuen avui aquí. Donin-li les gràcies al Sr. President, al Sr. Bauzá, que mai no prendrà una mesura, sigui d'austeritat o no, que afecti la seva butxaca. Prenguin mesures exemplaritzats, Sr. Conseller, en comptes de voler tapar la boca a l'oposició eliminant diputats.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gracias, Sra. Presidenta. En esta materia, para tener una visión real y evitar caer en la demagogia fácil, hay que analizar las cosas creo que en su conjunto y con cierta visión histórica. Usted me dice que no se ha adoptado ni una sola medida que afecte a los consellers. Se ha eliminado por ejemplo el cobro de dietas por desplazamiento. Ustedes cuando gobernaban sí que las cobraban y tenemos algunos ejemplos bastante significativos. Se han eliminado el uso de tarjetas de crédito. Se han reducido las consellerias. Se ha pasado de más de 100 cargos públicos a 61 cargos...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats!

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Juan Manuel Lafuente i Mir):

...con un ahorro anual de 1.472.000 euros. Se han reducido los gastos de protocolo, por ejemplo en Presidencia de 538.000 euros el año 2008 a 50.000 euros en el 2015, una reducción bastante considerable. Se han reducido también las empresas públicas. Después las dietas a los miembros del Govern que no son diputados las paga el Govern y la cantidad anual, según respuesta en el 2013 que se dio a pregunta de un diputado, eran 66.673 mil euros.

Por lo tanto, en total usted me está discutiendo una cantidad de 66.773 mil euros anuales, cuando las medidas que ha puesto el Govern en reducción de gasto, entre la redimensión de personal, la reducción de estructura política, incluso la propuesta de reducción de diputados en esta cámara, supondría una reducción de 359 millones de euros. Bastante diferencia hay. Por lo tanto, sí que se han adoptado medidas, pero a usted le interesa fijarse en cuestiones menores y elude las cuestiones importantes, 66.000 euros frente a 359 millones de euros que sí que se ha reducido. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 10656/14, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a premi a la qualitat i innovació en la gestió pública 2013.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta RGE núm. 10656/14, relativa a Premi a la qualitat i a la innovació a la gestió pública 2013, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Una de les qüestions que és important quan un té la responsabilitat de governar és la bona gestió dels recursos, no únicament econòmics, sinó també dels recursos humans, per tal que tots els recursos es posin al servei de la màxima eficiència i eficàcia.

Aquesta ha estat la voluntat del Govern del Partit Popular, que ha tengut cura dels recursos econòmics de la comunitat, com mai abans no s'havia fet, i s'ha analitzat també amb intensitat, quins són els recursos humans de la comunitat, realitzant una auditoria pionera a tot l'Estat, que es va realitzar al llarg de l'any 2012, on es varen avaluar 3.860 llocs de feina i en la qual hi varen participar de forma voluntària 2.727 empleats públics. La conseqüència d'aquesta auditoria va implicar una redistribució de 113 llocs de feina i l'homogeneïtzació d'altres 673 llocs, el que suposa un important avanç en la reestructuració i en la professionalització dels empleats públics.

La setmana passada es va rebre el reconeixement en aquesta tasca, recollint del Ministeri d'Hisenda i d'Administracions Públiques el Premi a la qualitat i a la innovació en la gestió pública, atorgat a la Conselleria d'Administracions Públiques per l'Agència d'Avaluació i Qualitat dels Serveis Públics.

Per això li volem donar sí senyores i senyors diputats, l'enhonabona al Govern des del Grup Parlamentari Popular, una enhonabona a tota aquesta tasca feta aquesta legislatura en aquest sentit, una enhonabona que no ve d'una demagògia, com la pregunta que m'ha precedit, sinó una enhonabona que posa les administracions públiques al servei dels ciutadans.

I en aquest sentit li volem demanar què suposa per al Govern aquest reconeixement per part del ministeri?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Rebre aquest premi per part del Govern suposa un reconeixement a la feina feta, bàsicament reconeixement a feina feta per part dels treballadors públics i els anteriors responsables de la conselleria, la Sra. Riera i el Sr. Gornés. Amb aquest guardó, com he dit en moltes ocasions, podem presentar davant la societat i explicar que tenim una administració més eficaç, més eficient i al servei dels ciutadans, com sempre ha estat, més ara una administració redimensionada, una cosa realment imprescindible i necessària.

El Premi a la innovació i a la gestió concedit per l'Agència d'Avaluació de Polítiques Públiques (AEVAL), que vam recollir a Madrid el passat dilluns, ho hem guanyat per dur a terme la primera auditoria tècnica de recursos humans de l'administració, que va permetre racionalitzar el sector públic i realitzar una redistribució i una homogeneïtzació dels llocs de feina, a cost zero, sense costar cap doblar a l'erari públic.

L'auditoria ha estat pionera a l'Estat i es va realitzar, com vostè ha dit, l'any 2012. S'han avaluat un total de 3.860 llocs de feina i hi van participar de forma voluntària 2.727 empleats. El resultat de l'auditoria va implicar la redistribució de 113 llocs de treball i altres 673. D'aquesta manera s'ha fet una redistribució i una professionalització de l'empleat públic.

Aquesta auditoria ha suscitat l'interès d'altres comunitats autònomes i també ha estat presentada a la Comissió de Coordinació d'Ocupació Pública i a l'Institut Nacional d'Administracions Públiques. Forma part d'un paquet de mesures de la reforma de l'administració, emmarcat en el Pla estratègic de l'administració de la comunitat autònoma, amb l'objectiu d'aprofundir en la prestació de servei públic cada vegada millor, més eficaç i més propera als ciutadans. El conjunt d'aquestes mesures adoptades pel Govern, entre les quals destaca la realització de l'auditoria i l'aplicació d'iniciatives proposades per la Comissió de la Reforma de les Administracions Públiques (CORA), Balears és la segona comunitat autònoma en el major grau de compliment en aquest procés, amb un 92,73%.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 10657/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa d'inserció laboral per a aturats de llarga durada de majors de 45 anys.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 10657/14, relativa a programa d'inserció laboral per a aturats de llarga durada majors de 45 anys, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Hem parlat en diverses ocasions de la problemàtica de l'atur juvenil i les mesures posades en marxa per aquest govern. Però hi ha un altre col·lectiu que també ha sofert de manera especial els efectes de la crisi, la manca de previsió i mesures d'aquell govern suposadament de les persones. Són els majors de 45 anys, col·lectiu prioritari per a aquest govern, com es demostra el Pla d'ocupació, els ajuts a la contractació, o les trobades amb l'associació que els representa.

Són persones amb molts d'anys d'experiència, que representen un valor fonamental per al mercat i la societat, persones que tenen molt per aportar i per això necessiten una orientació que els guiï dins un mercat laboral canviant. Dins el col·lectiu de majors de 45 anys, mereixen una atenció especial els aturats de llarga durada. I duim ja 14 mesos consecutius de reducció de les persones que fa més d'un any que es troben a

l'atur, 2.592 persones manco que l'any passat, i això és sens dubte una bona notícia.

Per això el Pla d'ocupació recull una mesura de xoc, feta especialment per a aquelles persones majors de 45 que duen més de dos anys a l'atur, una mesura que pot beneficiar a més de 3.000 persones. Una mesura que és analitzada pel Govern central i altres comunitats de distint color polític per posar-la en marxa, 12 milions d'euros de pressupost i, no manco important, un servei d'orientació i un itinerari individualitzat per part del SOIB. 12 milions d'euros que gestionarà qui millor ho sap fer, SOIB i ajuntaments, i que complementen la renda mínima d'inserció, que s'ha incrementat en un 152% amb el Govern del Partit Popular, passant de 2,9 milions d'euros amb el pacte a 9 milions amb el Govern del Partit Popular. Recollim a més, les aportacions de les entitats que ens diuen que sempre que sigui possible, una renda d'inserció ha d'anar vinculada a una inserció laboral, per aconseguir una vertadera integració.

Per això li demanam Sr. Conseller, com s'articularà el programa d'inserció laboral per a majors de 45 anys?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern. Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, señores diputados. Sra. Diputada, el pasado 30 de abril del 2013 el presidente Bauzá se comprometió a aprobar un plan de empleo con una condición, que éste fuera con el máximo consenso. Un año después, en mayo del 2014, este plan de empleo fue aprobado por la Mesa Social tripartita, después de meses de debate y de incorporar al Plan de empleo todas aquellas medidas que entre todos creíamos que era lo mejor para los tiempos en los que estamos desarrollando ahora mismo nuestra actividad.

Una de las medidas más importantes de este plan de empleo, ha sido la renta de inserción laboral. A propuesta de Comisiones Obreras, uno de los componentes de la Mesa Social tripartita y a través de un estudio del Govern y de su presupuesto, esta medida se incorporó al Plan de empleo y, por tanto, incorporó 12 millones de euros para desarrollar en 3 años, años 2015, 2016 y 2017, cada año 4 millones de euros. Destinatarios: personas mayores de 45 años y que lleven más de dos años en las listas de desempleo, es decir, sin un trabajo.

¿Cómo se va a hacer? A través de ayuntamientos, consells y todos aquellos organismos locales que necesiten contratar personas para desarrollar actividades prioritarias y a través de convocatorias se van a dar 600 euros por persona durante seis meses, 600 euros cada mes, 3.600 euros para integrar a estas personas en el mundo laboral. Como bien ha dicho, el SOIB hará un seguimiento especial de cada uno de ellos y antes y después tendrán orientadores que terminarán de capacitar todas las necesidades y de incorporar todas las necesidades a estos trabajadores.

Es cierto, hoy estamos dando datos de desempleo, hoy estamos dando datos de afiliación y estos datos son positivos. Estos datos nos dicen que nuestra economía va mejorando y va generando empleo, pero también sabemos que hay colectivos prioritarios, que tenemos que hacer y desarrollar medidas especiales para incorporarles al mundo laboral, porque después de cinco años de crisis, han perdido muchas capacidades y tenemos la obligación de entre todos, de ayudarles a incorporarse.

También hoy el Gobierno central ha anunciado medidas muy parecidas en las que esta comunidad se ha anticipado, que completarán y ayudarán a que estas personas mayores de 45 años, como colectivo prioritario, se puedan incorporar al mundo laboral.

Por lo tanto, es una buena noticia esta renta y es una buena noticia que haya salido con consenso y aprobación de todas las partes.

I.13) Pregunta RGE núm. 10654/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament normatiu de la Llei de pesca marítima, marisqueig i aqüicultura.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 10654/14, relativa a desenvolupament normatiu de la Llei de pesca marítima, marisqueig i aqüicultura, que formula la diputada Sra. Maria Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El Govern del Partit Popular ha aprovat durant aquesta legislatura la primera Llei de pesca de Balears i hem deixat de ser l'única comunitat que no disposava d'aquest marc legal autonòmic.

Avui en aquest mateix ple, també està prevista l'aprovació definitiva de la que serà la primera Llei agrària de Balears, amb la qual el Govern de José Ramón Bauzá donarà resposta a una reclamació que des de fa més de 30 anys reivindica el sector agrícola de les nostres illes.

En relació amb la Llei de pesca, el Consell Pesquer de les Illes Balears, constituït per totes les entitats i agents d'aquest sector, el conseller d'Agricultura i Medi Ambient els va presentar quatre decrets que la despleguen. Els representants de les confraries de pescadors, els productors de Mallorca Mar, la UIB, IMEDEA, associacions mediambientals i els sindicats, ja valoren aquests decrets, que porten noves eines i instruments per impulsar l'activitat pesquera a les nostres illes, uns decrets que faran realitat els objectius de la primera Llei de pesca de Balears, amb noves oportunitats i criteris, per exercir la pesca i el marisqueig d'una manera respectuosa. Ens referim a la conservació, gestió i explotació dels recursos marins, amb criteris de sostenibilitat, promoció i comercialització.

Per tant, Sr. Conseller, ens pot explicar quins són els objectius dels decrets que permeten aplicar la primera Llei de pesca a Balears?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament, com bé ha dit vostè amb aquesta primera Llei de pesca de la nostra comunitat autònoma, la Llei 6/2013, allò que ens toca fer ara és tot el desenvolupament normatiu d'aquesta llei. Tenim damunt la taula un seguit de decrets, alguns que ja hem presentat al Consell Pesquer i d'altres que encara no perquè nosaltres els manejam a nivell intern.

Parlarem d'un decret de pesca recreativa, un d'un consell pesquer, un relacionat amb el canvi de transport base, un altre amb marisqueig, un altre amb homogeneïtzació de reserves marines, un altre per parlar de diversificació i turisme mariner i un altre per parlar de primera venda de productes pesquers.

Quant a la pesca marítima recreativa, tant des de la costa, com mitjançant embarcació submarina, tots sabem que té una gran tradició aquí a les Illes Balears i, a més a més, és una de les activitats d'oci amb més aficionats. El que es pretén és establir els principis generals per regular aquesta pesca recreativa i la pesca esportiva, fixant un marc jurídic estable i que sigui aplicable a l'àmbit de la nostra comunitat.

Quant al Decret del Consell Pesquer, segons l'article 44 de la llei, el Consell Pesquer de les Illes Balears és l'òrgan col·legiat d'assessorament, consulta i informació pública en matèria de pesca marítima. Nosaltres el que volem és donar-li una bona empena amb aquest decret, adaptar-lo i adequar-lo a l'actual estructura orgànica de l'administració autònoma.

El canvi de port base, vol dir que les barques van canviant del seu port, tenen un port base i van canviant de port. L'objectiu d'aquesta regulació és facilitar l'accés i la proximitat als recursos, millorant l'operatiu de pesca i estalvi energètic, alhora agilitar l'obtenció de l'autorització pel canvi de port base. Aquest és un dels punts més conflictius que hi ha en determinants moments dins el sector.

Quant al marisqueig, també el que tenim per objecte és la regulació de la pràctica del marisqueig professional i del recreatiu i en particular el tipus de llicència professionals i el desenvolupament del marisqueig recreatiu.

També en tenim un d'homogeneïtzació de les reserves marines. Amb el temps, la normativa que regula cadascuna d'aquestes reserves marines, ha experimentat un procés autònom de desenvolupament i ara ens trobam que actualment tenim 33 disposicions de diferent rang, innecessàriament complexa i heterogènia. Per tant, allò que pretenem és homogeneïtzar.

I quant al turisme mariner, dir que el que se pretén és donar una normativa que doni la possibilitat que hi hagi diversificació dins el sector. Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 10666/14, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millores aconseguides per a les Illes Balears als pressuposts generals.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 10666/14, relativa a millores aconseguides per a les Illes Balears als pressuposts generals, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tothom. Sr. Conseller d'Hisenda, en els darrers temps he tengut l'oportunitat de demanar-li pel projecte de pressuposts generals de l'Estat per a Balears. Li vaig demanar si els trobava justos i em va respondre que eren molt positius. Després li vaig demanar per les seves gestions per millorar-los, major augment percentual, que estaven treballant de valent, però que havíem d'aconseguir un increment en la inversió territorialitzada.

Per això un mes després, li deman quines millores per a les Illes Balears ha aconseguit vostè en la tramitació del projecte de pressupost per a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Thomàs. En la tramitació dels pressuposts generals de l'Estat per a 2015, s'ha aconseguit incrementar la inversió de l'Estat en un 87% respecte dels pressuposts de l'any passat.

En els primers pressuposts de l'Estat d'aquesta legislatura en què s'incrementa la inversió, per primera vegada en aquests pressuposts de 2015, s'incrementa la inversió a Balears més que a cap altra comunitat autònoma. I hem aconseguit també 113 milions d'euros en rebaixa d'interessos i en rebaixa d'amortitzacions de deute, per poder-los destinar a finançar els serveis públics fonamentals de la nostra comunitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. Marí, el que és clar és que l'any passat ens varen dir que hi havia una esmena de 74 milions de depuradores, que a hores d'ara no té ni els convenis fets. És aquest 87% de què vostè parla. Ara hi ha 138 milions menys que l'any 2012; 124 euros per habitant, a la cua d'inversions per habitant. La legislatura passada 1.711 milions, en aquesta només 433. I no s'enfadi, Sr. Marí, ja sé que no li agrada, però el Sr. Bauzá el va fer conseller per millorar el finançament i els resultats són clars, ni nou sistema de finançament, ni nou REB, ni inversions estatutàries i som a la cua d'inversions territorialitzades al pressupost, a la cua!

Per això tenim interès en conèixer el que vostè ha aconseguit en aquesta tramitació parlamentària. Tenim coneixement que el Grup Parlamentari Popular no ha presentat ni una sola esmena, millor dit, una, per valor de 100.000 euros per al jutjat d'Eivissa. Però també tenim coneixement que n'ha presentat una de supressió de 322 milions per als ciutadans de les Illes Balears.

Sr. Conseller, tenim una gran oportunitat per a les Balears, però necessitam el seu suport. El PP ha de demostrar si defensa els interessos dels ciutadans de les Illes Balears o si defensa altres interessos. I els ciutadans volen saber, Sr. Conseller, què ha aconseguit vostè per millorar la inversió territorialitzada durant aquesta tramitació parlamentària. Vostè té molta informació i li volem donar l'opció que pugui transmetre als ciutadans els fruits de la seva feina.

La pregunta Sr. Marí és clara i nítida: quines millores per a les Illes Balears ha aconseguit a la tramitació dels pressuposts generals de l'Estat en relació...

(Tall de veu a causa del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Thomàs, ja que m'ho ha demanat, no m'enfadaré contestant-li la pregunta. Miri, jo sé i el Govern sap que tenim un problema en la inversió pública estatal a les Illes Balears, problema que es posa de manifest en els comptes públics territorialitzats del saldo negatiu de 1.400 milions d'euros que tenim amb l'Estat, 1.200 d'aquests 1.400 corresponen a dèficit d'inversió pública de l'Estat o de despesa pública de l'Estat a les nostres illes.

Però sé també i aquest govern sap també, jo crec que vostès també ho saben, que tenim un problema previ, que és mantenir els nostres serveis públics essencials; que tenim un problema previ que és tenir ingressos corrents suficients per poder mantenir la nostra despesa en educació, en salut i en serveis socials.

Jo sé que vostès ho saben, perquè per moltes inversions estatutàries de què parlin, vostès destinaven els diners de les inversions estatutàries a despesa corrent. I sap per què els destinaven a despesa corrent? Perquè feien falta allà..., sí, Sr. Thomàs, perquè feia falta sostenir els nostres serveis públics essencials. I sap també per què?, perquè vostès gastaven molt en despesa corrent. I vull posar un exemple, el 2010 quan en aquesta cambra hi havia tres plens el mateix dia, vostè cobrava tres vegades.

I.15) Pregunta RGE núm. 10652/14, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa d'alerta escolar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 10652/14, relativa a programa d'alerta escolar que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Salut, és de vital importància la protecció de la salut dels menors de la nostra comunitat autònoma, especialment d'aquells que pateixen qualche tipus de malaltia crònica, amb la qual es pugui patir una situació de risc important per a la seva vida.

Sense cap dubte és molt important que aquests menors tinguin el menor risc possible i per això considerem ben necessari que en els centres educatius es preguin mesures per tal de saber com s'ha de reaccionar en cas que aquests menors afectats desenvolupin qualsevol tipus de manifestació perillosa, com a conseqüència de la seva malaltia.

I per això és necessari que els educadors rebin la formació necessària per poder assistir a aquests menors, donant primers auxilis en cas que sigui necessari. En aquesta línia actua el programa alerta escolar balear, que recentment vàrem presentar des de la Conselleria d'Educació i des de la seva conselleria, des de la Conselleria de Salut, per poder atendre en primers auxilis per part d'aquests professionals del món educatiu, professors o educadors, a possibles alumnes amb alguna malaltia crònica de risc vital.

Hem tengut coneixement que un centenar més o manco de professionals d'atenció primària estan en disposició per instruir en primers auxilis a aquests educadors. Per això, Sr. Conseller, li volem demanar si ens pot valorar aquest programa d'alterta escolar i si ens pot explicar en què consisteix i a quines malalties concretes va destinat.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. El programa de xarxa alerta surt d'un conveni conjunt de la Conselleria d'Educació i la Conselleria de Sanitat. Com molt bé vostè deia, més de cent professionals sanitaris estan en disposició de formar els equips docents que així demostrin interès i són bastants els que ho han demostrat, per tal d'atendre en primers auxilis cinc patologies que són les de més prevalença i les que requereixen d'una actuació més immediata: asma, al·lèrgia, crisi convulsiva, cardiopaties congènites i la diabetis.

És important destacar que tendran una formació bàsica generalista a tots els centres que vulguin i després s'han distribuït un mínim de nou cursos per any a les diferents illes, a Mallorca, a Menorca i a Eivissa. De fet, a dia d'avui ja han estat les tres illes les que han rebut cursos de formació específica i més concreta, per tal d'atendre una urgència en els centres educatius. I que sigui el personal sanitari, com bé vostè deia, més de cent professionals els que estan disposats a formar aquests equips docents, jo crec que és una passa d'implicació entre ambdues conselleries. Però, a més, hem fet una passa més i és crear un registre en el 061, per tal d'identificar aquests al·lots que necessitin aquesta assistència urgent.

Per tant, jo vull valorar molt positivament aquesta feina conjunta entre ambdues conselleries i a més també posar de relleu que no només ho deim aquí a Balears, sinó que amb la responsable de la xarxa alerta, també s'han posat en contacte a nivell nacional per fer-lo referència i poder-lo extrapolar a altres comunitats autònomes.

Per tant, una bona iniciativa que està donant els seus resultats, de la qual me n'orgullesc i que per tant, hem de seguir formant per tal de fer de les escoles un lloc més segur com és el lema que deim a tots els tríptics. Moltes gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 10653/14, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a connectivitat aèria a la nostra comunitat autònoma en aquesta temporada baixa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta RGE núm. 10653/14, relativa a connectivitat aèria de la nostra comunitat autònoma en aquesta temporada baixa, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. El hecho diferenciador de la plurinsularidad de nuestra comunidad, hace que la conectividad aérea sea decisiva para nuestro progreso social y económico, debiendo reconocerse expresamente y atenderse tales circunstancias por parte de la administración pública.

La pasada legislatura se puede considerar también en atender tales circunstancias respecto a la conectividad aérea en nuestra comunidad, como años en blanco, un paréntesis, donde los responsables estatales no hicieron nada para mejorarla y con la total pasividad, inactividad y nula reivindicación del entonces gobierno y los consells insulares.

Los aeropuertos ubicados en nuestra comunidad perdieron pasajeros, volumen de operaciones y puestos de trabajo del sector. Todo lo contrario ha sido la postura del actual gobierno, a pesar de que se trata de una competencia estatal y un transporte realizado con regulación, este gobierno desde comienzo de la legislatura ha desplegado una continua y reivindicativa actividad para la mejora efectiva de la conectividad aérea de nuestras islas. Muchos serían los ejemplos a citar, produciéndose importantes avances al respecto, ya que para al actual gobierno la conectividad aérea es una clara prioridad, además de promover medidas para impulsar la desestacionalización.

Así, en esta legislatura son diversas las líneas de trabajo efectivas llevadas a cabo, con el claro objetivo de desarrollar políticas que garanticen y mejoren la conectividad aérea adecuada, dando auténtica respuesta a las necesidades de movilidad de los residentes, como de los visitantes, fomentando el aumento de tráfico aéreo y de pasajeros, pero a pesar de algunos que intencionadamente intentan continuamente crear una situación irreal y de alarma, los datos objetivos son los que avalan entre otros aspectos las medidas adoptadas. Por lo estratégico que supone la conectividad aérea para los intereses de nuestra comunidad debe darse aquí, en sede parlamentaria, cuenta de su situación que se presenta en este inminente actual temporada baja.

Por ello, Sr. Conseller de Turismo y Deporte, le formulo la siguiente pregunta: ¿cuál es la situación de la conectividad aérea en nuestra comunidad autónoma en esta temporada baja? Gracias, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Malténez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, la veritat és que podem estar satisfets per la millora i el canvi de tendència a la temporada baixa.

Li recordaré també que en temporada alta hem tengut un creixement del trànsit de passatgers als nostres aeroports de quasi el 3% durant els mesos de gener a octubre d'enguany.

Per illes el trànsit de passatgers a l'aeroport de Menorca ha crescut quasi un 3%, a l'aeroport d'Eivissa un 8,5% i a l'aeroport de Palma un 1,6% i només els mesos de juliol, agost i setembre han arribat més de 13 milions de passatgers. Vull fer a més una especial menció, que el trànsit de passatgers nacionals s'ha incrementat quasi un 2,5%.

Pel que fa a la temporada baixa que acabam de començar, gràcies a la recuperació de l'economia, bonificacions de taxes els mesos d'hivern, bonificació de taxes per a noves rutes, previsions per a la temporada, de novembre a març són bastant positives. En el mes de novembre s'ha incrementat un 4,5% el nombre de places ofertes a les connexions amb els nostres aeroports i el mes de desembre hi ha una previsió de quasi un 9%; en el mes de gener, un 9,3%; el febrer, un 10,7%, i el mes de març un 3,5%.

A Menorca, al mes de març hi ha un creixement previst de quasi un 7% de l'oferta. A Eivissa cal destacar que a més es consolida la ruta amb Londres amb cinc freqüències setmanals i s'obre una nova ruta a Eindhoven.

A Palma es preveu una pujada global de les places ofertes del 8,8% i és de destacar el creixement de l'oferta en relació amb el mercat nòrdic que creixerà un 40%. L'augment de les places ofertes a les connexions amb els nostres aeroports en temporada baixa és en global un 7,65, molt per damunt de la mitjana estatal que és del 5%. Esperem a més també ara que aquest augment de l'oferta tenguí el suport d'una demanda adequada.

Moltes gràcies.

I.17) Pregunta RGE núm. 10659/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades sobre atur.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta RGE núm. 10659/14, relativa a dades sobre atur, que formula la Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, Sr. Conseller d'Economia, avui s'han fet públiques les xifres de l'atur del mes de novembre i una vegada més tenim bones notícies, tenim dades positives, duim 25 mesos consecutius en què davalla l'atur, que es diu molt ràpid, però que ja ho podem començar a contar no només en mesos, sinó en anys, més de dos anys. Lideram indicadors en l'àmbit d'Espanya, en definitiva, continuam pel bon camí.

Demana per l'atur del mes de novembre, quan la temporada turística ja ha finalitzat completament, era sempre una pregunta complicada i difícil, però quan sabem que malgrat que la temporada hagi finalitzat els indicadors demostren que estam molt millor que fa dos anys, demana per l'atur del mes de novembre no només és una constatació que els coses s'han fet

bé, sinó que és un símptoma d'esperança, d'esperança i de motivació perquè el novembre que ve encara siguin millors i així recuperar posicions que Balears mai no hauria d'haver perdut.

Avui tornam aprovar lleis per activar l'economia i donar eines per generar ocupació. Sabem que l'oposició tornarà a dir no, pràcticament tots, absolutament tots els sectors econòmics de les Illes Balears disposen de noves eines per tenir un marc adequat generador de feina. Divendres passat es varen aprovar ajuts per valor de 6 milions d'euros per a l'ocupació de col·lectius vulnerables. El Programa de garantia juvenil està en marxa amb set mesures per afavorir la inserció laboral. La setmana passada també vàrem conèixer que Balears lidera l'augment de vendes de comerç minorista i encadena 18 mesos d'increment de l'ocupació.

En definitiva, aquest govern, el govern de José Ramón Bauzá, pot estar satisfet de recollir els fruits del seu esforç i la seva valentia d'una acció de govern d'una legislatura molt complicada. Per aquest motiu el volem felicitar i demanar-li una valoració sobre les dades conegudes avui.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Señores diputados, Sra. Diputada. Es cierto, los datos económicos día a día van demostrando que el objetivo que teníamos al inicio de legislatura se va cumpliendo y es la generación de empleo, pero además no sólo la generación de empleo como estamos hablando o como se dice que es en el sector del turismo, la hostelería, sino en todos los sectores como bien ha definido, en sectores como la construcción disminuye el desempleo este mes en un 23%, en sectores como la industria en un 15% y en sectores como el comercio en un 7,7%. Son indicadores claros de que la economía va recuperando su actividad y por tanto, los sectores que forman parte de la economía van generando empleo.

Hoy, es cierto, como cada mes damos los datos de evolución de paro y de filiación. Respecto al paro podemos decir que llevamos 25 meses consecutivos disminuyendo las cifras de desempleo, 25 meses, más de dos años, 7.187 personas más trabajando que en el mismo mes del año anterior, casi un 8%. Si vamos a colectivos vulnerables -como bien ha definido-, el paro juvenil, llevamos 29 meses disminuyendo las cifras de desempleo, un 4% menos que el año pasado, un 4% más de jóvenes trabajando y los parados de larga duración 14 meses consecutivos disminuyendo las cifras de desempleo, un 9,3% más de personas trabajando con respecto al año anterior. Y todo ello mejorando la calidad de la contratación, un 33% de contratos indefinidos durante el mes de noviembre.

Si vamos a los datos de afiliación, generación de empleo, puestos de trabajo nuevos, 19 meses consecutivos generando datos positivos de contratación, generando datos que hablan de que la afiliación, este mes, ha generado 14.136 personas más que están trabajando respecto al mes de noviembre del año pasado.

Por tanto, las reformas, las actuaciones, la simplificación ha dejado paso al sector privado y el sector privado con confianza está generando empleo y este empleo va evolucionando y va llevando a un empleo de larga duración y, sobre todo, van entrando todos los sectores económicos en la generación de empleo y en la generación de bienestar dentro de nuestra economía.

Muchas gracias.

I.18) Pregunta RGE núm. 11364/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a situació dels treballadors i treballadores de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Devuitena pregunta, RGE núm. 11364/14, presentada en substitució de la RGE núm. 10660/14, relativa a situació de treballadors i treballadores de les Illes Balears, que formula el Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, sempre és una bona notícia que algú aconsegueixi feina i vostès parlen de molts de mesos consecutius de baixada de l'atur, però quina és l'ocupació que s'està creant, Sr. Bauzá?, perquè el que nosaltres detectam és que s'està creant contractació tipus fems, aquesta és la realitat.

Miri, les dades de què disposam són que els treballadors que cobren al mes per davall del salari mínim s'han incrementat un 21%, els treballadors que cobren per davall dels 1.000 euros s'han incrementat un 39%, en canvi, els salaris entre 1.100 i 2.200 euros han baixat un 21%. La baixada mitjana dels salaris ha estat del 5% en total, mentre l'IPC s'ha incrementat un 8,3; en canvi, els sous dels directius s'incrementen en un 21%, pugen determinats beneficis de determinats sectors empresarials i sorgeixen, només a l'Estat espanyol, 55.000 nous rics mentre la taxa d'exclusió social no deixa de pujar, en concret a Balears ha passat del 18,5 de 2011 al 24,2 de 2013.

Per tant, ens agradaria que el president ens avalués aquesta situació dels treballadors i treballadores de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies i bon dia, Sr. Barceló, és evident que la situació del mercat laboral a les Illes Balears no és la ideal, i la realitat de les xifres d'ocupació i les condicions laborals continuen sent el principal desequilibri de la nostra economia.

El Partit Popular va reconèixer aquesta realitat durant els anys 2008 i 2009 quan es va produir la major destrucció de llocs de feina de la història de la nostra democràcia, i el Govern balear actual reconeix aquesta situació a pesar que es genera creixement econòmic i que hi ha 20.000 persones menys a les llistes de l'atur que l'any 2009 i per això mateix ha aprovat un pla d'ocupació per tal de pal·liar la situació de precarietat i d'atur a les famílies i a les persones.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Bauzá, tot el que està passant és producte d'una aposta per un determinat model econòmic i social que bàsicament consisteix en sous més baixos per als treballadors, en temporalització i contractes parcials, a consentir abusos per part de determinades empreses contra els treballadors i treballadores, en definitiva, una política que genera desigualtat social, Sr. Bauzá, i aquesta és la seva política, la que vostès estan aplicant.

Vostè ara ens parla d'aquesta preocupació que té per aquest sistema, però són vostès amb les seves polítiques els que creen aquesta situació. Han tirat a la cuneta a la classe mitjana, han creat una nova classe de treballador que és el treballador pobre, ja ens adverteix Càritas d'aquesta situació. La meitat del total dels treballadors ja estan cobrant per davall dels 1.000 euros i els experts contra l'exclusió social ens diuen que a Balears per dur una vida adequada s'han de cobrar almanco 1.500 euros. Aquesta és la realitat, per tant, del seu model, més precarietat, més pobresa, això sí, més rics.

Per tant, des del nostre punt de vista o això es reverteix totalment en polítiques de vertadera prosperitat compartida i d'economia de bé comú o l'únic que crearem és afavorir unes desigualtats socials més grans de les que hi havia hagut mai en la història de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies. Sr. Barceló, no hi ha major deformació de la veritat i de la realitat que contar la veritat i la realitat a mitges, que és precisament el que vostè ha vingut avui a fer aquí, deformar la realitat i contar mitges veritats, i no ens sorprèn, no ens sorprèn perquè quan vostès governaven varen enviar a l'atur a 46.000 persones i mentre vostès enviaven a l'atur a 46.000

persones aquí s'estava produint els anys 8 i 9 la major crisi econòmica d'aquesta comunitat. I això que hi ha menys persones... persones que cobren menys doblers al mes o menys de 1.000 euros al mes, això li ho hauria de demanar vostè a aquelles 46.000 persones que varen passar de cobrar el seu salari a zero, una baixada del 100%, 46.000 persones. No li preocupava a vostè allò en aquell moment?

Miri, avui hi ha 20.000 persones més que tenen feina que l'any 2009 i aquestes 20.000 persones avui ja també implica, no només elles, sinó que avui hi ha una baixada de l'atur. Avui es crea feina. Avui no es destrueix i quan un crea feina té la possibilitat de millorar la qualitat de la feina. No es pot millorar la qualitat de la feina, Sr. Barceló, quan un destrueix feina, 46.000 llocs de feina.

No em puc imaginar què dirien vostès o què farien vostès si amb un govern, amb una gestió del govern d'esquerres aquí es pogués baixar durant 25 mesos les xifres d'atur, no m'ho puc imaginar, Sr. Barceló, perquè simplement amb vostès això seria absolutament impossible. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.19) Pregunta RGE núm. 10667/14, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a suport a les esmenes als pressuposts generals.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dinovenena pregunta, RGE núm. 10667/14, relativa a suport a les esmenes dels pressuposts generals, que formula la Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, s'està tramitant el darrer pressupost general per a aquesta comunitat... per a l'Estat que afectarà aquesta comunitat autònoma durant aquesta legislatura, un pressupost general de l'Estat que ens deixa els darrers, a la cua d'Espanya en inversió per càpita, exactament 124 euros per ciutadà, quan la mitjana és de 240 euros.

Li vaig demanar que fes la feina quan pertocava que és a l'estiu i que és quan els governs negocien amb el ministre Montoro les inversions per a cada comunitat autònoma. Vostès es varen dedicar a altres coses, però en això no varen aconseguir res. Després li vàrem demanar que durant la tramitació parlamentària els diputats de les Illes Balears del Partit Popular a Corts Generals fessin esmenes per millorar el pressupost general de l'Estat, tampoc no varen fer cap esmena per millorar el pressupost general de l'Estat.

Ara, Sr. Bauzá, el que ja és el sùmmum de la infàmia és que han fet una esmena, els diputats del Partit Popular a Madrid, que diu així: “*al anexo Inversiones del Estado en la comunidad autónoma de las Islas Baleares referidas a la disposición adicional...*”, l’esmena diu: “*quedan suprimidas las inversiones a las Islas Baleares*”...

(Remor de veus)

Unes inversions que suposen 322 milions d’euros per a aquesta comunitat autònoma i ho justifiquen dient: “*la situación económica por la que atraviesa el país impide que se acometan inversiones en esta comunidad autónoma*”. En canvi, hi ha recursos per a nou AVE, per subvencionar AVE, hi ha recursos per rescatar autopistes, hi ha recursos per rescatar 1.300 milions al Sr. Florentino Pérez per Castor i no n’hi ha per a les Illes Balears.

Sr. President, em pot dir si els senadors de les Illes Balears votaran a favor d’aquesta esmena infame demà a comissió? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies i bon dia, Sra. Armengol, miri, els senadors del Partit Popular de les Illes Balears no donaran suport a les esmenes presentades pel Grup Socialista en referència al projecte general de pressuposts; i vostè sap com jo, sap com jo, que la immensa majoria d’aquestes esmenes fan referència a unes inversions estatutàries, inversions estatutàries que no només no afecten les Illes Balears, sinó que afecten totes aquelles comunitats que tenen un règim estatutari que preveu o que pot preveure les inversions estatutàries.

També sap vostè, igual que jo, que a l’anterior legislatura el Sr. Rodríguez Zapatero va congelar les inversions estatutàries el darrer any perquè ell sí que se’n va adonar que entràvem en una situació de crisi.

Miri, vostè també sap com jo que hi ha una recent sentència del Tribunal Constitucional, denegada a Catalunya que està en la mateixa situació que nosaltres, que diu precisament que l’Estat no té l’obligatorietat de fer aquests tipus d’inversions. Gràcies.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, Estatut d’Autonomia de les Illes Balears, disposició addicional: “El Govern presentarà projectes a Madrid per rebre inversions durant set anys fins que hi hagi un nou règim especial”.

Vostè, Sr. President, l’únic president de la història d’aquesta comunitat autònoma que no ha lluitat ni un euro per als interessos de les Illes Balears, per als ciutadans d’aquesta comunitat autònoma. No ha presentat ni un projecte a Madrid per tenir millors inversions, no ha reclamat el nou règim especial per a les Illes Balears, no ha aconseguit un nou sistema de finançament autonòmic i es conforma que cada any ens castiguen una mica més, però no castiguen la seva butxaca ni la del seus consellers, no, no, castiguen els ciutadans d’aquesta terra, acomiaden professors, acomiaden professionals sanitaris i tenim una situació de cada vegada més precària.

L’única bona notícia que jo puc donar és que només queden sis mesos per tenir un govern incapaç de defensar els interessos de les Illes Balears a Madrid.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula...

(Continuen els aplaudiments)

Té la paraula el president del Govern per respondre. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, la veritat és que cada vegada és més atrevida vostè en les seves afirmacions i és més atrevida perquè vol intentar posar en qüestió la feina que fan els nostres senadors quan ells no donen suport a una determinada esmena i vostè vol interpretar que no s’interessen pels ciutadans de les nostres illes. Això és tenir una miopia molt preocupant, perquè jo li hauria de demanar si vostè pensa això dels senadors del Partit Popular, què pensa vostè dels senadors socialistes que quan governava el Partit Popular al Govern de l’Estat votaven en contra dels propis pressuposts? Per tant, igual que pensa vostè de nosaltres, ho hauria de pensar dels seus senadors, però crec que no serà així.

El més curiós és que vostè s’ha oblidat que els senadors del Partit Popular varen votar en contra, rompent la disciplina de vot, d’una cosa que sí que és molt important, que són les prospeccions petrolíferes, senadors que ni els senadors del Partit Socialista ni els diputats del Partit Socialista ni varen votar en contra ni es varen pronunciar en contra d’una cosa tan important com les prospeccions. Sra. Armengol, això ho tindrà vostè al seu dèficit.

Miri, el Partit Popular defensa i defensarà sempre els interessos dels ciutadans de les Illes Balears, on faci falta i davant qui faci falta, però ho faran d'una manera seriosa, sense eslògans, sense cridar, fent feina juntament amb el Govern de l'Estat, el mateix govern de l'Estat que no va aprovar les inversions estatutàries el darrer any del Govern Zapatero i, sap vostè el que vostè va dir?, no va dir absolutament res, com sempre.

Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 9081/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria educativa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 9081/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria educativa.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Cristina Rita, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Bon dia. Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyors diputats, senyores diputades. Sra. Consellera d'Educació, som conscients que el nostre grup parlamentari ja va fer una interpel·lació en matèria educativa no fa massa setmanes, justament en el moment més àlgid de les sentències del Tribunal Superior de Justícia que anul·laven el TIL, o dit d'una altra manera, que alliberaven aquesta comunitat autònoma del TIL, aquell nyap més gran en matèria educativa que mai... pensat per ment humana. També feia molt pocs dies que vostè havia rebut l'encàrrec de pacificar el sector educatiu. Però no passi pena, ara ja no volem parlar més del TIL, ara ja vivim el post TIL i això ens satisfà perquè les escoles ja fan una feina millor i perquè, a més, el TIL era com un enrenou de fons que massa vegades silenciava, amagava, altres aspectes de la gestió del Partit Popular a la Conselleria d'Educació, aspectes que veritablement importen quan parlam d'una educació de qualitat i que són els que volem posar avui damunt la taula, els que són urgents posar damunt la taula.

Avui ens voldríem centrar en allò que teníem i que s'ha perdut, ocasionant un clar retrocés en la qualitat educativa que la pujada d'un 5,12% del pressupost d'aquest any no ho pot compensar de cap manera, com s'ha vist clarament ara, quan no li basta el pressupost aprovat l'any passat per pagar la dotació de funcionament dels centres, tampoc no li basta per pagar el professorat, segons l'avanç de liquidació de 2014 que acompanya els pressuposts de 2015 ni tampoc per al manteniment dels equipaments educatius.

Vostès, contràriament al que diuen, no fan pressuposts realistes, com va prometre, ni els han fet tampoc per al 2015. Recorda aquella cançó? Faran més amb manco, idè, no ho fan, no fan més.

Vostè, consellera, han disminuït en tres anys 6 milions d'euros en infraestructures educatives i 2 milions en

funcionament de centres, mentre tenien a tothom entretingut amb el TIL, i això passa factura, passa factura als centres i passa factura a l'alumnat que tant preocupava a la consellera anterior i al president, com ens ho ha repetit diverses vegades.

No som nosaltres, l'oposició, qui ho diu, no, són aquells que ho viuen de prop, les associacions de pares i mares, les de directors, les d'inspectors, també els sindicats, col·lectius que darrerament han fet advertiments molt greus; el primer, l'estat de les infraestructures educatives i, el segon, la creixent desigualtat que s'ha instal·lat en les nostres escoles. A aquestes dues qüestions em referiré en el que em queda d'intervenció.

Començaré per les infraestructures, únicament per agafar el fil on el vàrem deixar en la pregunta oral que li vaig formular el dimarts dia 18 d'aquest mes. Des que els directors varen treure l'informe que deia que anar a escola era perillós fins ara hem tengut coneixement de més centres l'estat dels quals pot suposar un perill per a l'alumnat i s'ha generat una certa alarma social, el darrer La Soledat com s'ha citat ja aquí abans. Per cert, Sra. Consellera, ja que tenc ocasió de parlar amb vostè, les cortines de l'escola Graduada de Maó, sense les quals no es pot veure la pissarra tradicional a classe i manco encara les digitals, no estan posades, no estaven posades dia 18 i ara, actualment, no estan posades, ni ho estaran en mesos perquè ara han començat un procés de concurs per comanar-les, sis mesos després d'inaugurades les obres de remodelació de l'edifici que va deixar una façana protegida sense contrafinestres, que és un element consubstancial i, a més, pràctic, per no parlar dels altres problemes també greus d'aquestes obres de remodelació, espais que s'inunden quan plou, l'estesa elèctrica, etc., no tenc temps d'entrar en detall.

És per aquest motiu que li diré que no són només problemes pressupostaris els que té la seva conselleria sinó allò que té és un greu problema de gestió des del començament d'aquesta legislatura. Aquesta legislatura s'ha fet molt poca cosa en matèria d'infraestructures educatives i, a més, s'ha deixat de mantenir el que hi havia, ni tan sols no s'ha continuat amb els convenis amb els ajuntaments que no costen ni un duro, però que deixa clares les responsabilitats d'aquestes entitats i de la conselleria en els centres de primària.

Vostè mateixa va parlar d'una pobre inversió en aquests tres anys i mig de 27 milions d'euros i fa al·lusió sempre que se n'invertiran 27,7 més provinents d'un crèdit del Banc Europeu d'Inversions, el BEI, cosa que ja va anunciar també aquest estiu el president Bauzá, però difícilment s'utilitzaran ja en els mesos que queden per finalitzar la legislatura. Per cert, li comentaré, la legislatura anterior s'havien invertit 160 milions d'euros, perquè es vegi la diferència, amb vuitanta-quatre actuacions, cinquanta-dues finalitzades de disset projectes i quinze en llicitació.

Per cert, encara no tenim el llistat d'obres previstes d'aquest préstec, que vostè ens va dir que ens remetria el dia que va presentar el pressupost del seu departament. No obstant, jo ja li havia fet aquesta pregunta oficialment per escrit, concretament havia demanat la relació d'obres realitzades a cada una de les Illes, quatre preguntes que es realitzaran amb el préstec BEI a

cada una de les illes, quatre preguntes que han rebut quatre respostes idèntiques i genèriques, diuen: “Responen a quatre línies bàsiques d’actuacions que es refereixen a nous centres i ampliacions, reformes, eliminacions d’instal·lacions de fibrociment amb amiant, eliminació de barreres arquitectòniques”. Jo, però, no demanava a què responien sinó una relació, i ho posava ben clar, “relació de les obres previstes”, idè, cap relació no hem rebut. I açò em fa pensar que no ho saben, encara no saben on invertiran els doblers del préstec BEI. Si no és així, m’haurien tramès la relació, i això tampoc no ens estranya molt perquè serà aquesta la primera legislatura en què no ha comptat amb cap pla d’infraestructures, només anuncis, això sí, des de fa un any i mig anuncien que s’eliminarà l’amiant i les barreres arquitectòniques, però encara es veu poc.

La meua companya, la Sra. Esperança Marí, va fer també una pregunta relativa a açò, a amiant i a barreres, respecte de l’illa d’Eivissa, la resposta a l’amiant va ser clara, quatre centres, una relació de quatre centres, la de les barreres no. És que no saben, vostès no saben encara, no tenen planificat on faran les obres?, perquè en cas contrari, dic jo, haurien contestat, igual que varen fer amb l’amiant. Voldria saber què em pot dir d’aquestes qüestions.

Tampoc no hem rebut cap relació de la inversió feta, açò sí, feta ja, a cada una de les Illes des del juliol de 2011 fins a juliol de 2014, només el total de doblers gastats quan es demanava relació. De què tenen por?, que puguem veure que tot allò que vostès s’han gastat correspon a coses començades l’anterior legislatura? No és tan difícil fer una relació, sobretot si es tracta de 6.500 euros que diuen que s’han gastat en tota la legislatura en les infraestructures educatives de Formentera, segons la seva resposta que tenc per escrit. Digui, Sra. Consellera, saben ja on invertiran, per tant, el préstec BEI?

Ara vull passar també a un altre tema en el que em queda de temps, i també és de gestió, no de doblers, que és el de l’aprofundiment de les desigualtats entre l’alumnat. Diuen les associacions ADESMÀ, ADIMA i FAPMA que l’alumnat està desigualment distribuït pels centres en funció de la seva situació econòmica personal, i el mateix passa amb l’alumnat amb dificultats d’aprenentatge, la majoria ubicat, la majoria d’aquest alumnat, ubicats només a una part dels centres, no per tots els centres. A més, açò s’ha fet amb obscurantisme, fins al punt que demanen que l’administració articuli mecanismes que garanteixin una distribució equitativa de l’alumnat per tal d’evitar la segregació social i la conversió dels centres en ghettos, cosa molt curiosa, el primer any vaig demanar quants alumnes nouvinguts, la distribució pels centres a cada una de les Illes, em varen contestar, ho vaig demanar l’any passat i ja no em varen contestar, m’han dit que ho vagi a veure a la conselleria, que no sé com ho he de fer, però açò sí.

Diuen els directors també una cosa interessant, que si la distribució de l’alumnat amb dificultats és desigualtat també les ràtios ho haurien de ser i també els recursos, diríem nosaltres. Li voldríem demanar, què pensa fer la consellera en açò?

La nostra comunitat autònoma és de les que tenen més alumnat nouvingut, un 14%, 5,1 punts per sobre de la mitjana nacional, i mal distribuït, i s’ha vist afectada quant a l’augment de ràtios de la mateixa manera que aquelles que tenen manco alumnat d’aquest tipus, no només açò, aquests anys que diuen que han augmentat el professorat i que ho tornaran a fer l’any que ve han tornat a prorrogar, encara, les mateixes ràtios dos anys més. Amb açò vull dir, que la nostra comunitat autònoma s’ha vist afectada quant a ràtios de la mateixa manera que altres que tenen manco alumnat nouvingut, i açò tampoc no és just, sobretot si aquests infants reben menys dedicació de la que tocaria.

Consellera, les escoles són un puntal molt important en la igualtat d’oportunitats dels fillets i filletes i no podem tornar a donar passes enrere en aquest aspecte, no podem distribuir l’alumnat amb més dificultat entre algunes escoles sí i altres no i que aquestes no tinguin els mitjans que es necessiten.

Si el Govern es planteja obrir la mànega en la congelació dels complements als funcionaris també hauria de tenir en compte que l’educació de les Illes Balears necessita una dedicació especial que no ha rebut.

I ja per acabar, consellera, vostès han passat tres anys i mig parlant de l’herència rebuda, un comodí molt còmode, ho reconec, per amagar les deficiències pròpies en la gestió, però que no ha resolt cap repte. Jo ara em deman, quina és l’herència, Sra. Consellera, que deixaran vostès d’aquí poc mesos després de quatre anys de gestió?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rita. Té la paraula la representant del Govern, la consellera Núria Riera.

LA SRA. CONSELLERA D’EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sr. President. Bon dia, Sra. Diputada, gràcies per la seva exposició. Miri, tenc un explicació escrita clara del que es desenvolupa aquest curs escolar i de com funciona la política educativa, però sí li diré una cosa el primer de tot, la política educativa i l’herència que vol deixar aquest govern és fer una educació per a bé de tothom, val?, i per a bé de tothom per això s’analitzen les peticions, les necessitats i les reivindicacions de tots i d’acord amb aquesta responsabilitat volem fixar criteris prioritaris per a l’educació en millores d’instal·lacions, en millora de coneixement de les llengües, en inspecció, en necessitats especials, en avaluació, en lluita contra el fracàs escolar i en eliminar l’abandonament escolar.

En relació amb aquest curs 2014-2015, li diré que hi ha matriculats 1.164.000, entre infantil, primària, secundària, PQPI, batxillerat, formació professional bàsica, grau mitjà i superior i, a més, 12.145 persones que es formen a un centre d'adults i 22.714 matriculats a les escoles oficials d'idiomes. En total, aproximadament, 200.000 estudiants per als quals el Govern de les Illes Balears, com li deia, el que vol és una educació de qualitat, igualitària i equitativa. Per aconseguir-ho necessitem un sistema flexible, necessitem professionals amb formació actualitzada, docents ben preparats i atenció especialitzada a la diversitat. Amb això feim feina.

Aquest curs, 2014-2015, s'han contractat 373 docents més que el curs anterior per a l'escola pública. Si comparem amb el curs 2012-2013 disposam de 465 docents més. Aquest curs 2014-2015 també s'han augmentat els concerts educatius, els estudiants i les famílies disposen de 29 concerts nous, una unitat d'educació infantil, quatre unitats d'educació primària, sis unitats de primer cicle d'ESO, quatre unitats de segon cicle d'ESO, tres unitats de batxillerat, tres unitats d'educació especial, tres de cicle d'FP bàsica, dos de cicle de formatius de grau mitjà i tres unitats de cicles formatius de grau superior.

Pel que fa a la formació professional bàsica, aquest curs hem posat en marxa un total de 92 cicles formatius, 66 a Mallorca, 11 a Menorca, 14 a Eivissa i 1 a Formentera, distribuïts en 61 centres educatius arreu de l'arxipèlag.

Formació professional dual, les Illes Balears són pioneres a l'àmbit estatal, com saben, en l'aplicació d'aquesta modalitat d'FP que alterna formació en el centre educatiu i en el centre de treball. La formació professional dual a les Illes Balears afronta el seu tercer curs amb un increment d'alumnes de cicles formatius, instituts d'educació secundària i d'empreses. El curs 2014-2015 a més de l'alumnat que cursarà el segon curs s'ofereixen un 50% més de noves places que el curs passat.

Per cert, ara que ho coment, l'FP bàsica li contaré que respecte de l'aplicació de la LOMQE a la nostra comunitat, i seguint el calendari d'implantació de la llei, ja hem publicat el decret que estableix el currículum de l'educació primària a les Illes Balears i l'ordre per la qual es desplega el currículum de l'educació primària. En aquests moments es tramita l'ordre d'avaluació d'educació primària i es treballa en l'elaboració dels decrets de currículum d'educació secundària i de batxillerat, així com les seves ordres de desplegament per publicar-los abans del curs 2015-2016, quan està prevista l'aplicació de la llei a primer i a tercer d'ESO i a primer de batxillerat.

Aquest any també s'han duplicat pràcticament els auxiliars de conversa, altres vegades els ho he comentat, 261 professionals de diferents punts, Regne Unit, Irlanda, Canadà, Austràlia, Nova Zelanda i Estats Units. Fa un moment parlava de voluntat política, 1,7 milions d'euros de pressupost per a auxiliars de conversa pensam que són fer passes per a aquesta millora de l'educació, per a aquesta resposta que se'ns demana.

Respecte del plans de formació per a docents, s'han realitzat des del curs 2011-2012 un total de 3.289 accions formatives, d'aquestes 1.864 es trobaven emmarcades dins el Pla de Formació Permanent del Professorat 2012-2016 i han suposat

un total de 50.156 hores de formació, 20.717 certificats corresponents.

El nostre objectiu és oferir la formació amb un màxim nivell de preparació actualitzada als docents, formació que des dels centres de professorat s'analitza per tal que respongui al màxim a les necessitats. Per exemple, per al present curs, el pla de formació ofereix 469 activitats formatives amb més de 13.000 places perquè els docents puguin actualitzar els seus coneixements.

Atenem la diversitat i els nins amb necessitats especials amb la presència a classe dels auxiliars tècnics educatius, els quals els darrers anys, i ja ho va comentar un altre dia el conseller d'Hisenda, s'han incrementat de manera significativa, passant de 186 especialistes el curs 2008-2009 a 276 aquest curs. També hem incrementat els docents especialitzats en audició i llenguatge, els AL, aquest curs n'hi ha 256, 26 més que el curs 2010-2011, per exemple. Especialistes en pedagogia terapèutica, també han augmentat, els centres educatius disposen de 512 pedagogs terapeutes aquest curs per donar suport als joves amb necessitats especials, són 45 especialistes més que els que hi havia a disposició quatre cursos enrere.

Per aconseguir aquesta educació que volem, la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, com deia vostè, té un pressupost per a l'any 2015 un 5,12 superior a l'any 2014, exactament 39.030.000 euros més, uns doblers que ens permetrà millorar el sistema educatiu balear, una millora que des del nostre punt de vista passa pel coneixement de diverses llengües. Per a aquest govern el trilingüisme és fonamental, i ho hem comentat altres vegades, i per això des de l'inici de la legislatura aquesta conselleria va proposar canvis necessaris per a un nou model educatiu, canvis que passen, entre altres coses, perquè els nostres alumnes puguin aprendre en equilibri les nostres dues llengües cooficials, català i castellà, i una tercera llengua, preferiblement l'anglès. No només perquè ho vol aquest govern, no només perquè ho demana la societat, també per donar compliment a les lleis i així ho estableix la disposició addicional trenta-vuitena de la LOMQE, que estableix la responsabilitat que tenen els directius de garantir el coneixement adequat de les llengües cooficials en el territori espanyol.

Amb relació, a més d'això, a la nostra feina que feim des de la conselleria saben vostès que des del mes d'octubre feim reunions per analitzar la situació educativa a cada municipi, escoltant les peticions dels representants de les AMIPA, dels directors dels centres, dels batles i analitzant d'aquesta manera el desenvolupament del curs escolar, no a nivell només de docents, de recursos, sinó també a nivell d'infraestructures, com vostè ens comentava. En resum, feim feina junts i escoltam el sector per garantir que el funcionament sigui adequat el dia a dia. Fins ara, ens hem reunit aproximadament amb 35, 40 municipis.

Tramitam un decret que regula la Mesa de Pares, com vàrem comentar fa poc, precisament per analitzar altres assumptes de menjadors, escoles matineres, necessitats especials, etc., perquè pensam que també és necessari escoltar les veus de les famílies. També, evidentment, feim feina, o seguim fent feina, amb els representants sindicals a la Mesa Sectorial d'Educació.

Respecte de les instal·lacions dels centres, com cada curs escolar es fa feina pel manteniment des dels municipis i ajuntaments, d'acord amb la seva competència, i per part del Govern realitzam les obres de reforma i nous centres. Els centres, Sra. Diputada, com totes les instal·lacions es deterioren, evidentment, i s'han d'actualitzar i millorar. Però li puc assegurar que es fa molta feina i li puc assegurar que hi ha actuacions que es reclamen i arrosseguen des de la legislatura anterior, no és durant aquesta legislatura que s'han espanyat els centres. Els centres s'han de reformar de forma continuada. Per tant, no ens doni lliçons de gestionar, sinó que continua fent feina en aquesta línia, és una feina important que està fent aquest govern.

Li he de dir que hi ha 10 projectes actualment en execució, per un import de 750.000 euros, 11 projectes redactats pendents de llicència, per un import de 3,7 milions d'euros i 52 projectes més pendents de redacció. 78 actuacions per millorar infraestructures a centres educatius entre 2014 i 2016, que com vostè deia, van inclosos dins el Banc Europeu d'Inversions, amb un préstec BEI, que com tots els préstecs dels bancs europeus, vénen delimitats per actuacions concretes, per tant, per obtenir el préstec hi ha d'haver unes actuacions concretes presentades, de les quals si vol ho detall, evidentment se li donarà, igual que s'està donant trasllat als respectius municipis. Preveu la construcció de nous centres educatius, reformes de diferent envergadura, retirada de porxades de fibrociment d'amiant, ampliacions, noves construccions, supressió de barreres arquitectòniques, revisió de les instal·lacions, reformes en instal·lacions elèctriques, etc. En aquests dos anys: a Eivissa en concret 13 actuacions, a Menorca 7 actuacions i a Mallorca 56 actuacions.

Entre els projectes prevists, volem destacar entre d'altres, la construcció de nous centres que eren reivindicacions històriques: un centre d'educació infantil i primària a Campos i un centre d'educació infantil i primària a Son Macià, a Manacor. Només a Palma el curs 2014-2015 es preveuen executar obres de millora a 38 centres educatius per valor de 9.063.000 euros.

Per tant, Sra. Diputada, com pot veure estam fent feina des que va començar aquest curs escolar 2014-2015, perquè tot funcioni de la millor manera possible, de la manera més correcta, que els nostres alumnes puguin tenir una educació plurilingüe que millori les seves competències, que disminueixi el fracàs i l'abandonament escolar i que creï expectatives de futur laboral, intentant també desplegar les instal·lacions més necessàries possibles.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica té la paraula l'autora de la interpel·lació Cristina Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Consellera, per la seva resposta, el que passa és que comprendrà que no és una resposta que m'hagi satisfet en les meves demandes. En realitat no m'ha contestat allò que jo li havia plantejat aquí. En realitat ens ha fet és la mateixa intervenció que ja ens ha fet altres vegades, a cada una de les seves compareixences quan ha vingut en comissió o aquí també a l'anterior interpel·lació.

Em sorprèn un poc que ara diguin que analitzaran què fa falta, què es preveu, que parlaran. Clar, és que som a final de la legislatura, pens que ara ja és un poc tard per començar a analitzar i a pensar què farà falta, etc. Ja estam acabant. Jo em pensava que ho tenien més clar, francament, i quant a infraestructures tranquil·litzarien els pares, que estan preocupats veient l'estat de deteriorament dels centres.

Però bé, si vostè el que vol és una anàlisi, jo la hi faré aquesta anàlisi, l'anàlisi de l'educació que tenim a les Illes Balears i que hem tingut, perquè en aquesta comunitat autònoma hem patit uns problemes que són estructurals, en unes circumstàncies que afectaven la qualitat educativa evidentment. Som una societat que valora molt poc l'educació i molt els doblers. Un alumnat que és molt heterogeni, uns pressuposts molt baixos en relació amb el PIB. Unes infraestructures que vostè ho diu també, envellides i superades per l'augment de l'alumnat els darrers anys. Un professorat poc estable. I teníem un repte, un repte que és la lluita contra el fracàs escolar i l'abandonament prematur. I aquests dos problemes, provocats justament per aquestes circumstàncies que hem relacionat i que són les que ens diferencien d'altres comunitats autònomes amb millors resultats educatius que la nostra.

Idò a tot allò que ja arrossegàvem, aquesta legislatura hi hem afegit la crisi econòmica evidentment que ha castigat molt durament la població, les famílies i per tant, l'alumnat. Però també unes retallades pressupostàries que no han estat neutrals, com ja li vaig dir dia 18, sinó que han afectat l'alumnat més desfavorit. I també hi hem afegit una mena de creuada malaltissa contra la llengua pròpia, el català, que s'ha portat on s'ha portat, viciant tota la gestió del seu departament.

Jo li he demanat quina pensa que serà l'herència que deixaran i vostè no m'ha acabat de contestar. No sé, què ens deixaran un projecte de trilingüisme fracassat, que ha comportat molt esforços i moltes penes? És a açò al que vostè se referia quan parlava de projectes flexibles?, al TIL el seu gran projecte? O ens deixaran unes escoles que cauen? O la meitat dels inspectors que serien necessaris?, una sentència que tots coneixem, que ha deixat el cos d'inspecció de 29 a 12 i que encara no han fet res des del mes de juliol que va sortir la sentència. Què ens deixaran?, un IAQSE desmantellat, que ja ha

perdut fins i tot la seqüència de dades i la seva credibilitat?, un descontrol en matèria de convocatòries i pagament de beques?, un professorat desmotivats i cremats, que tot d'una que té possibilitat es jubila, tot d'una que fan els 60 anys? O un director d'institut, el de Marratxí, que encara està expedientat per motius polítics? Aquesta serà la seva herència, senyores i senyors diputats?

Em digui sincerament, estam ara millor que fa tres anys i mig? Quina haurà estat la seva aportació a l'educació de les Illes Balears? Uns concerts educatius -vostè ha parlat d'etapes que no són obligatòries i que no eren necessàries- per als quals sí que hi ha hagut doblers? O una FP dual, també el seu projecte estrella, que després de tres anys i mig vostè ha dit que han ampliat, però han ampliat..., l'any passat hi havia 6 centres a totes les Illes Balears, 5 a Mallorca i 1 a Menorca, cap a Eivissa; ara tenim 7 centres, açò és el que ha ampliat, 6 a Mallorca i 1 a Menorca, Eivissa continua sense cap.

Ni tan sols podran presentar com un mèrit l'educació en llibertat a què sol al·ludir el President, perquè ni els pares han pogut elegir el centre dels seus fills, recordaran que aquest any s'ha hagut de desviar alumnat de l'escola pública a la concertada, i ja no tenen cap capacitat de decisió els pares en els consells escolars, perquè ho ha llevat la LOMCE. Ni tampoc no han pogut elegir la llengua a causa del TIL i el seu suposat equilibri lingüístic, que marcava estrictament les llengües i el temps de cada assignatura.

És per aquest motiu, Sra. Consellera, que vostè no va anar a la presentació de l'*Anuari d'educació* d'aquest any? Jo hi he anat des del 2007, des que som en aquesta cambra, perquè jo som de Menorca. Hi he acudit cada any i és el primer any que no hi havia ningú de la conselleria dalt de la tribuna. Ningú perquè el secretari general tècnic estava assegut al meu costat, devora jo, no a la tribuna. No hi havia ningú. Varen argumentar motius d'agenda, la conselleria havia d'anar a veure una sarsuela al Principal. No tenc res a dir de les sarsueles, diumenge passat vaig anar a veure *Bohemios* a l'Orfeó de Maó, no és aquest el motiu. Però sí que em dol que la conselleria, que aquest govern ja no pugui anar amb la cara ben alta als actes que organitza la societat civil, i açò no és qüestió de doblers, que n'hi ha pocs açò tothom ho sap, però açò és anar en contra de tota la comunitat educativa i açò és allò que ha presidit l'acció d'aquest govern.

Però no tot és negatiu, la manera d'actuar d'aquest govern envers l'educació ha tingut una virtut i ja que no va anar a la presentació de l'*Anuari*, els citaré un paràgraf de la presentació del professor Martí March, coordinació d'aquest *Anuari* i que diu: "Mai a les Illes Balears la qüestió educativa no havia estat tan present. Mai l'educació no havia estat objecte de tant de debat polític, ideològic i social. Mai l'educació no havia suscitat la preocupació de pares i agents socials. Mai l'educació no havia estat objecte de tant de debat polític al Parlament i a altres institucions públiques i privades. Mai no s'havia parlat tant de forma real de pacte social i polític per l'educació". I açò és bo, Sra. Consellera, açò que hem aconseguit finalment és bo.

I també és bo, com deia el professor March, que el sistema escolar de les Illes Balears necessita que el conflicte passi a la història i que el diàleg guanyi les solucions adequades. Aquest és el repte, aquesta és la necessitat. Consellera, faci d'aquesta necessitat una virtut i accepti aquest repte.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rita. I per tancar la qüestió té la paraula la consellera Núria Riera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Diputada, s'ha llegit vostè l'*Anuari de l'educació*? Perquè jo sí que l'he llegit. S'ha llegit vostè el pacte per les illes? Perquè jo sí que l'he llegit. S'ha llegit el pacte per l'educació que presenten a Menorca? Perquè jo sí que l'he llegit. És a dir, quines millores en formació dual varen fer vostès? Quina estructura d'inspectors varen fer vostès? Quin pacte varen assolir? No són paraules, són fets...

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

...són fets el que es demana i el que es presenta. Miri, vostès tenen dues opcions, a mi no m'agrada ser tan reivindicativa, però és així. O critiquen tot el que fa l'equip de govern o ens ajuden a millorar i fer propostes alternatives, presentin propostes positives i feim feina junts. Des d'un punt d'anàlisi és ver que a nivell ideològic estam en postures diferents, però hi pot haver solucions en moltes qüestions..., sí, Sra. Diputada, hi pot haver solucions en moltes qüestions, que semblin bé a tots, que puguem trobar punts de consens i que puguem millorar la qualitat de l'educació en aquestes illes. És a això que jo la ret perquè facem feina plegades.

No som aquí per fer literatura, no som aquí per fer discursos, per fer oratòria, és una cosa molt important, però també és molt important fer feina, fer gestió. Per tant, no ens doni lliçons de la gestió que es va fer, sinó intentin apropar postures i trobar solucions conjuntes per millorar l'educació dels nins i de les nines d'aquestes illes.

Nosaltres, li ho he dit abans, el que feim és analitzar el que passa en els centres educatius a cada un dels municipis de les illes, de tots, un per un, parlam amb tots, escoltam els directors, escoltam els pares, escoltam els batles, escoltam els representants de les AMIPA. Responsabilitat política és seure's, pensar cada setmana, estudiar a fons què passa a les diferents

realitats socials, què passa en els centres que tenen defectes estructurals de construcció, quines són les necessitats més urgents en els centres educatius, si falta un ascensor, si hi ha barreres arquitectòniques, si falta una escala, quines són les principals preocupacions de les famílies, quines són les principals preocupacions dels pares, si es necessita formació professional afegida, alternatives en el batxillerat, ... i això és el que estam fent. I en base a aquestes xerrades i reunions, es poden trobar solucions efectives que és el que volen les famílies i és el que necessiten els nins.

És ver que hi ha molt a millorar, és ver que hi ha coses i passes a fer, però també és ver que tot no es pot fer de cop i que estam fent feina per això. I el que fa la conselleria, pensam amb responsabilitat, és prioritzar aquelles actuacions més urgents com és lògic, prioritzar tot el que volem perquè l'educació dels nostres joves sigui de qualitat i perquè tengui la màxima seguretat i el que feim és intentar cercar el consens en matèria de línies educatives.

També li vull dir una cosa, aquest govern va començar la legislatura anunciant que volia aconseguir quatre grans pactes en allò que consideràvem bàsic per a aquesta terra. Saben quin va ser el primer pacte que vàrem proposar Sra. Diputada? El pacte per l'educació, no sé si se'n recorda, però era el març de l'any 2012. Després vàrem constituir, a petició del seu grup parlamentari, una ponència en aquesta cambra, per intentar assolir aquest pacte de l'educació que es va proposar. I saben què va passar? Que vostès el varen abandonar. Ara ve i reclama que duim tres anys de legislatura, li tornaré proposar un pacte. Jo he analitzat aquest *Anuari*, aquest pacte, el que fan a Menorca i als diferents municipis i en base a això, sí que tenim unes línies estratègiques, uns criteris que ens volem assegurar i consensuar amb vostès, perquè pensam que és la societat que ho reclama, ara i fa tres anys, l'any 2012 quan vàrem proposar un altre pacte.

Per tant, li tornarem proposar, si és així, si ara volen acostar aquesta postura, tornarem proposar aquest pacte educatiu que reclama la societat. No estarem d'acord amb tots els punts, jo ho he dit des del principi, no aconseguirem un 100%, però si aconseguim un 2, un 10, o un 20%, el que sigui, ja haurem fet una passa important per millorar l'educació a les nostres illes.

També li he de dir, Sra. Diputada, que parlem, que escolti la nostra proposta, que la presentarem en uns dies, la podrem analitzar plegats i crec que podrem arribar a qualque punt de consens i posar una mica d'estabilitat més al nostre sistema educatiu, perquè la gent ens ho reclama, en cas contrari, Sra. Diputada, no tenim ni sentit ni representació.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

III. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Economia del Projecte de llei RGE núm. 8525/14, agrària de les Illes Balears.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que és el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Economia del Projecte de llei RGE núm. 8525/14, Llei agrària de les Illes Balears.

Per presentar el projecte de llei per part del Govern té la paraula el conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori Sr. Gabriel Company i Bauzá, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Voldria començar aquesta intervenció agraint, com és lògic, la presència avui de tots els representants del sector, de les organitzacions professionals agràries, ASAJA, Unió de Pagesos, UPA-AIA i també les cooperatives agroalimentàries, un agraïment per ser aquí i per tota la feina feta durant un parell d'anys, són moltes hores en què han col·laborat per tenir la Llei agrària que tenim, una bona Llei agrària en defensa de tot el sector.

També vull aprofitar per fer un agraïment a tots els que han participat en la redacció, des de la conselleria, el propi govern, altres conselleries, altres consellers que també han ajudat perquè aquesta llei pogués sortir i sortís el més consensuada possible. Redactors, alguns d'ells són aquí, a qui agraesc de ver la feina feta perquè com sempre sol passar amb una llei d'aquestes dimensions i que és tan transversal, la paciència es perd moltes vegades i han aconseguit almanco no perdre-la.

Avui serà un dia històric per als pagesos de les nostres illes, perquè avui el Parlament de les Illes Balears, representant de tots els ciutadans, aprovarà la primera Llei agrària de les Illes Balears. Alguns pot ser que diguin el contrari o que ho vulguin matisar, però nosaltres a la pagesia estam avesats a aquestes coses, estam avesats que des de Ciutat moltes vegades diguin "avui fa mal temps", quan per a nosaltres realment fa un bon temps. Per tant, això d'anar en contradirecció a nosaltres no ens estranyarà massa. Nosaltres sabem que tenim una bona llei, sabem que hi hem participat i sabem quan fa bon temps o quan fa mal temps i per tant el que necessita el sector.

Una llei que està feta amb els pagesos i per als pagesos. Una llei que està feta també amb altres organitzacions. Una llei que és la consolidació del compromís de tot el Govern de les Illes Balears amb el sector agrari. El caràcter estratègic, i això ho diu la mateixa llei en la seva exposició, el caràcter estratègic de l'agricultura justifica per si mateix que s'impulsi una llei, amb l'objectiu de cobrir el buit legislatiu, atendre els problemes del sector agrari balear i remoure els obstacles que incomprendiblement la legislació territorial urbanística i mediambiental de les Illes Balears havia posat per a l'activitat agrària complementària. Tot això amb la finalitat de desenvolupar l'agricultura i gestionar el territori i el medi ambient d'una manera més matisada i intel·ligent, com no s'ha

gestionat tradicionalment, amb polítiques restrictives i prohibitives. I aquí hem de tornar repetir que protegir no és prohibir, protegir és gestionar. Polítiques que desconeixien el paper fonamental de l'agricultura en la gestió del territori, el medi ambient i el paisatge. Contra aquestes polítiques i a favor del paper fonamental de l'agricultura, ja s'hi ha definit històricament molta gent, Gaspar Melchor de Jovellanos era un dels que precisament deia que protegir no és prohibir.

Els objectius de la llei es regulen a l'article 6 i constitueixen una ferma declaració d'intencions: impuls econòmic, reconeixement de la insularitat, millora de les estructures agràries, reconeixement social, relleu generacional, millora de la qualitat de vida de les zones rurals, valoració dels productes locals i de qualitat, innovació tecnològica, bones pràctiques i impuls a la gestió forestal, la utilització de la biomassa i les energies alternatives. Tot això persegueix és el desenvolupament econòmic i social del sector i el reconeixement del seu caràcter multifuncional.

I és que fins ara, encara que tothom fins i tot en aquest parlament, s'havia omplert la boca parlant de la importància de l'activitat agrària des del punt de vista social, territorial, paisatgístic i mediambiental, cap govern no s'havia assegut amb el sector per aconseguir una normativa pròpia reclamada des de fa més de 30 anys, amb l'objectiu de fer rendible aquesta activitat, que els pagesos puguin mantenir les seves explotacions i que puguin viure dignament de la seva activitat i que s'aturi l'abandonament del camp. Avui també és un dia gran, un dia gran perquè per primera vegada es parla una bona estona d'agricultura i ramaderia de la nostra comunitat autònoma.

Aquesta llei agrària ha estat totalment consensuada amb el sector; s'ha fet una feina directa amb les diferents associacions, cooperatives, etc., perquè el text definitiu inclogui les seves aportacions i suggeriments perquè aquesta normativa sigui l'eina que necessiten per impulsar l'economia i l'activitat agrària. És una llei que s'ha consensuat amb altres sectors, també, que es podrien veure afectats directament per la seva entrada en vigor, com és el comerç o el turisme, i des d'aquí també vull aprofitar, com he fet abans, per agrair la seva col·laboració; han presentat els seus arguments, ho hem pogut debatre, hem incorporat o modificat certs aspectes del text, i crec que hem aconseguit un text que complau a tots.

En aquest punt també vull aprofitar per agrair -i ho he dit abans- tota la feina que s'ha fet des de la Conselleria d'Agricultura; els seus funcionaris, els seus caps de serveis, els funcionaris de base, tothom ha estat participant en la redacció d'aquest text final.

La Llei agrària és una llei que vol deixar clar que fora vila té propietaris, entre altres qüestions estableix quins són els drets d'aquests propietaris i dels pagesos. És una llei moderna, en sintonia amb la nova política agrària comunitària, que permetrà als agricultors i als propietaris fer rendible la seva activitat i mantenir les seves explotacions i finques. És una llei que no dóna subvencions sinó que dóna eines, no em cansaré de repetir-ho, eines per impulsar l'economia i l'ocupació agràries; les subvencions, les dóna la política agrària comunitària, i nosaltres no en podem donar perquè si no automàticament ens ho aturarien. És una llei que protegeix els recursos naturals, el medi ambient, el territori i el paisatge; no hem d'oblidar que més del

80% del territori és en mans precisament dels propietaris de finques i pagesos. És una llei que pretén dignificar socialment el paper i la feina dels agricultors, i això és una cosa amb què hauríem de perdre també molt més temps; a vegades se senten coses en aquest parlament mateix que donen a entendre que els pagesos no es poden dedicar a res ni poden optar a segons quines coses a què pot optar la resta de la societat, queda mal vist que un pagès es dediqui a fer segons què.

Durant els mesos que hem estat fent feina hem pogut llegir, veure o escoltar als mitjans de comunicació com algunes veus parlaven d'aquesta llei agrària com una llei que es feia per afavorir l'urbanisme a la carta. Estic convençut que aquestes mateixes veus no s'atrevirien a dir-ho directament a cap dels pagesos que donen suport amb unanimitat a aquesta llei, i que el que realment volen aconseguir és comptar amb una normativa que els ajudi a treure endavant la seva feina i no haver de prendre la decisió d'abandonar el camp. M'agrada més pensar que fan aquest tipus de declaracions potser perquè realment no s'han molestat ni tan sols a estudiar-la perquè, escoltin, la Llei agrària és una llei que en cap cas no parla de la construcció d'habitatges i que es regirà per la normativa territorial i urbanística específica. És una llei que impulsa la rehabilitació i la reconstrucció del patrimoni rural ja construït, i facilita i promou els canvis d'usos. És una llei que determina que els usos agraris són usos admesos, i que per això modifica la matriu del sòl rústic de la Llei 6/99, de les DOT, i elimina la declaració d'interès general per a les activitats agràries, que no s'hauria d'haver posat mai; que manté tot l'esperit, a més, aquesta llei, de pràcticament tota la lletra del Decret 147/2002 quant a les condicions de l'informe de l'administració agrària i les exoneracions de l'exigència de parcel·la mínima de 14.000 metres. En definitiva, és una llei que quan parla d'urbanisme parla únicament i exclusiva de les instal·lacions que necessita el sector.

Jo crec que no s'hauria d'intentar confondre l'opinió pública. La Llei agrària és una bona llei, molt necessària i que ha nascut amb uns objectius molt clars, que queden totalment definits en el mateix text de la llei. Per tant jo demanaria que no ens quedàssim amb l'anècdota, amb una anècdota que és favorable a la demagògia, perquè el sector no s'ho mereix. En definitiva és una llei que el que cerca és un reconeixement i un impuls del sector primari com a garant del manteniment i la conservació del territori i del món rural; és una llei que, com he dit, dóna eines al sector.

La Llei agrària és una llei que impulsa i facilita la realització d'activitats complementàries i de diversificació de les rendes agràries amb l'objectiu de permetre el manteniment de les explotacions i les finques, activitats complementàries que ja estan definides des de fa quasi vint anys a la Llei 19/95, de modernització d'explotacions agràries, i és una llei bàsica estatal. És una llei que recupera per al sector agrari l'agroturisme, una figura que es va idear a Europa a la dècada dels setanta amb l'objectiu de procurar una renda complementària als agricultors, i que en canvi a la nostra comunitat aquest concepte s'havia enfocat més cap al turisme

exclusiu; nosaltres aquí el que pretenem és tornar a aquella idea original i que realment sigui una font alternativa d'ingressos per a l'explotació agrària. És una llei que impulsa l'agroindústria com a motor impulsor del sector productor; sempre també hem dit que no hi hauria oliveres si no hi ha tafones, no hi hauria vinya si no hi ha bodegues, no hi hauria ametllers si no hi ha indústria de transformació de l'ametlla. És una llei que impulsa, com a tot Europa, la producció local i els canals curts de comercialització, i per tant, i com no pot ser d'una altra manera, la venda directa per part dels agricultors amb l'objectiu que el valor afegit d'aquestes vendes quedi a les seves butxaques. És una llei que regula la producció, l'emmagatzemament i la utilització dels productes derivats dels processos agraris; moltes vegades ens han dit també que som uns contaminadors perquè empram els fems com a adob; això torna a ser propi de declaracions de gent urbanita que poc coneix el nostre sector. És una llei que regula el règim hídric i les energies renovables amb el seu impuls a les explotacions agràries; és una llei que impulsa, dins la ramaderia, tot el món del cavall i les activitats complementàries eqüestres; és una llei que impulsa la gestió i l'aprofitament forestals amb especial atenció a l'aprofitament de la biomassa amb l'objectiu de fomentar la neteja dels boscos i prevenir els incendis; és una llei que impulsa la formació, la investigació, el desenvolupament i la innovació, així com l'estadística agràries; és una llei que dins la dignificació social que proposa impulsa la incorporació de les dones, els joves i els discapacitats al món rural.

En definitiva, aquesta és una llei esperada des de fa molts d'anys i reclamada, una llei que no es fa per un caprici d'aquest govern ni perquè sigui el sector agrari l'únic sector productiu no regulat a les Illes Balears; és una llei que feim perquè és un sector que es troba en caiguda lliure des de fa anys, que es troba literalment en perill d'extinció a causa de la seva falta de rendibilitat com a conseqüència dels efectes perversos de la insularitat, com també hem demostrat amb l'estudi realitzat per la Conselleria d'Agricultura, i el que feim amb això és exigir davant totes les institucions necessàries que aquesta insularitat se'ns compensi, tal i com ho contemplarà el text de la llei que avui s'aprova. I també perquè durant els darrers vint anys l'activitat agrària s'havia de regir per normatives alienes al seu esperit, i sí amb criteris urbanites i urbanístics que fan molt difícil, si no impossible, el desenvolupament de l'activitat agrària i complementària.

He estat parlant durant una bona estona del que té la llei, del que du la llei dins tots aquests fulls i que molta gent no ha estat capaç de veure, sobretot la gent que no és del sector; els del sector sí que saben perfectament on hi ha aquestes eines i el que suposa per a ells, i els suposa que, quan s'ha de fer una inversió en una indústria de transformació agrària, suposa que amb aqueixa llei en dos, tres, quatre mesos podran començar aqueixa inversió i no hauran de perdre ajudes, com està passant a dia d'avui en aquesta comunitat autònoma, perquè alguns gurus, dins la seva mentalitat urbanita, aturin projectes i estiguin tres i quatre anys per donar-los el permís finalment, després d'haver-los fet patir el que no està escrit, i acaben donant-los el permís però després de dos, tres i quatre anys, amb la qual cosa perden ajudes, cosa que està passant, com us dic, avui, a dia d'avui.

És una llei que he vist com aquí gent ho confon, quan ens demanen potser un pla lacti quan això és un tema sectorial i de política agrària comunitària, i que si ho posàssim dins aqueixa llei ens ho tombarien directament des de les mateixes institucions. És una llei que també hem hagut de veure com confon a vegades, o intenta dir que no es dona suport a l'associacionisme; ho feim, ho feim i creim que és important, però aquí l'objectiu important no l'hem de confondre amb les eines que tenim per aconseguir l'objectiu; l'objectiu està claríssim, i és la supervivència de l'agricultura, això és el que ens interessa; i per què?, perquè això ens ha de dur a un manteniment de paisatge, a un manteniment de territori, a un manteniment de tota una economia rural i a un manteniment fins i tot de la cultura i les tradicions. I per aconseguir tot això tenim tota una sèrie d'eines; la política agrària comunitària n'és una; crear possibilitats legals de negoci n'és una altra, que són les que duim aquí dins aquesta llei; facilitar que les coses es puguin fer més aviat, les mateixes que es poden fer però poder-les fer més aviat, també és molt important. I posam eines damunt la taula; el que no feim és imposar-les, les posam damunt la taula però no les imposam; després cadascú a nivell particular ha de saber el que li convé fer.

En resum, ja per acabar la meua intervenció, el que pretén la Llei agrària és que els agricultors de les Illes Balears tinguin els mateixos drets i oportunitats que qualsevol pagès d'Europa i que puguin fer rendibles les seves explotacions, mantenir-les i viure dignament de la seva activitat. Per això l'aprovació avui en aquesta cambra de la primera llei agrària de les Illes Balears ha de ser un dia històric i l'hem de poder gaudir, sobretot els que realment creim en la pagesia; els que no hi creguin i creguin que això no és una bona llei per a la pagesia, idè mira, benvinguts siguin, no hi tenim res a dir, però fa massa anys que nosaltres ho estam patint, estam patint fa massa anys gent que diu que estima la pagesia i que creu que som un sector estratègic però que no es mou d'allà mateix. Amb aqueixa llei els pagesos tenen el gasoil suficient per arrencar i cadascú cercar les seves oportunitats de negoci.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passarem al debat de les esmenes mantingudes al projecte de llei.

Per part del Grup Parlamentari Socialista es mantenen les esmenes següents: de la RGE núm. 9300 a la 9302, de la 9304 a la 9307, de la 9309 a la 9345, de la 9347 a la 9350, de la 9353 a la 9357, de la 9359 a la 9376, de la 9378 a la 9383, de la 9385 a la 9387, de la 9389 a la 9426, de la 9428 a la 9455, i les 9457 i 9458/14.

Per a la defensa d'aquestes esmenes intervé el diputat Sr. Marc Pons, per un temps de quinze minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Diputades i diputats, senyores i senyors convidats, benvinguts a aquest darrer debat de la Llei agrària. Fa ara poc més d'un mes teníem l'ocasió de presentar les esmenes a la totalitat que, argumentades per les diferents forces polítiques de l'oposició, permeteren un debat viu, encès en alguns moments, en el qual no només es qüestionaren obertament les decisions del conseller Company, sinó que sobretot es plantejaren moltes propostes alternatives d'enfortiment del sector agrari, propostes que perseguïen enriquir i reforçar el projecte de la Llei agrària.

En aquestes quatre setmanes de tramitació parlamentària des d'aquell debat hem tingut ocasió en aquest parlament de revisar, primer en ponència i després en comissió, un per un els 179 articles del projecte de llei, i totes i cada una de les prop de 300 esmenes que s'hi presentaren, una feina laboriosa, constant i feixuga en algunes ocasions que, si hem de ser sincers, ha servit de ben poc, una feina que hauria d'haver permès trobar, si més no acords conjunts, sí almenys acords puntuals que permetessin identificar-nos tots amb la finalitat d'aportar així solidesa i continuïtat a una llei tan important. En canvi, emperò, el Partit Popular ho ha rebutjat tot, sense donar oportunitat a res; ens hem trobat amb una espècie de mur impermeable, un rostir frontó que retornava qualsevol proposta, qualsevol millora, que deia que no a cada una de les esmenes registrades sense pràctica possibilitat de transacció, sense opció real de millora, i massa vegades sense arguments per justificar el seu rebuig.

I així hem arribat fins a avui, fins a aquest debat, i hi arribam amb la constatació que ens trobam pràcticament en el mateix punt en què estàvem a l'inici de la tramitació parlamentària. No s'ha modificat pràcticament res; seguim amb prop de 300 esmenes vives que previsiblement avui tornaran ser rebutjades en solitari pel Partit Popular, un rebuig a totes les propostes de l'oposició que provocarà que aquesta llei neixi ferida, neixi tocada, perquè sense grans acords aquesta llei agrària difícilment podrà sobreviure. I és que no ens n'han deixat passar ni una, ens han dit que no a tot, i mirin que n'hi havia que eren fàcilment acceptables, però ni així; i no em referesc només a les propostes que ja vam discutir en el plenari de fa ara quatre setmanes, no em referesc només a la importància de declarar el sector ramader com a sector estratègic amb la finalitat de plantar cara a la liberalització de la quota lletera. No és cert açò que diuen que aquí no es pot incloure un pla; el que aquí s'hauria d'haver inclòs són mesures directes, són plantejament i estratègies per reforçar el sector ramader davant la liberalització de la quota lletera que ens trobarem a partir del mes d'abril. I ens han dit que no. O el de l'agricultura ecològica com un sector capaç de competir amb el productes forasters.

No em referesc només a les propostes d'incrementar la superfície de regadiu mitjançant aigües depurades o a la importància de fixar per llei que Balears sigui un territori lliure de transgènics; o a la necessitat de recuperar camins públics que a poc a poc es fan perdent. No em referesc ja a la creació d'aquests vedats de pagament per als esclata-sangs o els espàrrecs que imposa aquesta llei, ni a la barrabassada que una part del control sanitari deixi d'estar en mans de les autoritats

sanitàries devaluant així la seguretat alimentària de la carn que matam a les Balears. I a totes aquestes propostes que vam plantejar en aquesta cambra en certa manera ja sabíem que ens dirien que no; de fet en el passat debat ja ho van deixar ben clar. Però és que no només ens han dit que no a aquestes, sinó que també ho han fet a qualsevol altra que els hem proposat, i mirin que n'hi havia de senzilles, mirin que hi havia esmenes on els acords eren fàcilment assolibles, i en canvi han preferit més rebutjar-ho tot.

Els hem proposat que un dels objectius específics de la millora del coneixement agrari sigui l'I+D+I, perquè si no introduïm el concepte de la innovació dins la formació dels nostres joves pagesos el camp tindrà menys futur, i en canvi ens han dit que no, i ho han fet sense cap argument. Els hem proposat que els col·legis professionals també participin de l'estratègia balear del coneixement agrari, i ens han dit que no i ho han fet sense arguments; de ver qualcú creu que el Govern pot redactar una estratègia balear sense escoltar sense que participin activament els manescals i els enginyers agrònoms i els forestals?, però quin tipus de sector agrari vol vostè, Sr. Company, si rebutgen els col·legis professionals en les estratègies del coneixement agrari?, perquè ens han dit que no a aquestes esmenes i no hi ha hagut manera.

Sí, els hem proposat que les cooperatives també s'asseguin i participin activament en el Consell Agrari, que també hi puguin participar activament i que hi puguin ser d'una manera claríssima, i ens han dit que no. Per què no tractam tothom per igual, Sr. Conseller?, per què no posam arguments damunt la taula i feim possible que tots siguem partícips d'aquesta llei i només vostè?

Els hem proposat que la contaminació del sòl o del subsòl sigui considerada també una infracció administrativa, com ho són la construcció d'un edifici sense vinculació a l'activitat agrària o l'incompliment de mesures correctores fixades als informes ambientals; idò bé, la contaminació del sòl, per decisió del conseller Company, no pot ser una infracció, i no ens han sabut explicar per quin motiu s'hi negaven.

Els hem proposat que aquesta llei compti amb vinculació econòmica que garanteixi la seva execució i també ens han dit que no. Els hem proposat que les explotacions que es troben en zones d'alt valor paisatgístic, reconegudes per la UNESCO, com la Serra de Tramuntana, que és patrimoni de la humanitat, o Menorca, que és reserva de la biosfera, comptin amb algun tipus de reconeixement, amb ajudes específiques que garanteixin el manteniment del paisatge, perquè si la protecció suposa un grau més d'exigència en la protecció del paisatge que almenys es compensi des de l'administració, i també ens han dit que no. Els hem proposat que un dels objectius d'aquesta llei sigui el foment de les explotacions agràries familiars, bàsicament perquè hi ha un vincle directe entre família i explotació professional, i ens han dit que no; els que presumeixen de defensar els pagesos i patrimonialitzen aquest sentiment excloent tots els altres, diuen que no pot ser una prioritat el fet de defensar la pagesia familiar.

I així podríem continuar, podria continuar amb moltíssims més exemples; ho podria fer amb la creació del registre insular de Mallorca, que no l'han volgut reconèixer; amb la necessitat que aquesta llei agrària fixi el model d'administració i els serveis que per llei hauria de brindar als pagesos, i vostès se n'han desentès, no n'han ni volgut parlar. O la negativa de la creació també que els hem proposat d'un grup de treball que tenguí per funció el control i la vigilància del domini públic hidràulic; no els interessa gens el problema de l'aigua ni el volen abordar, i ho acabarem pagant car, Sr. Conseller.

I podria seguir amb la problemàtica que generen els femers temporals i la necessitat de regular-ho; amb la negativa a donar suport a la indústria agroalimentària del sector porcí o del boví; o amb la negativa d'impulsar les races autòctones més adaptades, com ara el porc negre de Mallorca o la vaca vermella de Menorca. La Llei agrària no recull aquestes qüestions.

A totes aquestes propostes i a moltes més ens han dit que no, i ho han fet generalment sense arguments, sense voluntat real de millorar la llei, tancats en banda davant de qualsevol proposta de millora, i de totes les propostes de millora a les quals he fet referència i de les que no he tengut temps dir-les totes, de totes aquestes esmenes presentades hi ha dues qüestions que trobam fonamentals i que avui, en aquest debat, m'hi vull detenir per explicar-les clarament.

La primera es refereix a la retallada competencial que aquesta llei infringeix als consells insulars i als ajuntaments i és que trobam totalment desproporcionada aquesta obligació d'incorporar preceptivament, així ho diu la llei, previsions i definicions d'aquesta llei agrària en els instruments d'ordenació econòmica, territorial, urbanística, mediambiental i de qualsevol altra classe de competència dels consells insulars i dels ajuntaments. I m'explic, fins ara les lleis determinaven marcs generals d'obligat compliment per als consells insulars, de tal manera que aquests marcs generals podien concretar-se i adaptar-se a la realitat de cada una de les illes, de cada un dels ajuntaments; els consells tenien, a través dels seus plans territorials insulars, un marge de maniobra, però aquesta llei no funcionarà així, aquesta llei agrària talla qualsevol marge de maniobra als consells insulars i els imposa uns criteris inflexibles, independentment de l'illa. Tracta absolutament igual a tothom, quan les quatre illes no són iguals.

Un exemple, la llei fixa que les botigues vinculades a les explotacions agràries hauran de ser de 150 m², però no és el mateix una botiga o deu botigues enmig del sòl rústic de Mallorca, de 150 m² cadascuna, que una botiga o deu botigues de 150 m² enmig de Formentera, l'impacte econòmic, territorial i paisatgístic és molt diferent, perquè el paisatge i el territori i l'estructura econòmica són diferents. Per tant, seria lògic que el Consell de Formentera pogués decidir quina superfície han de tenir els botigues en sòl rústic a Formentera, sempre sense sobrepassar els 150 m², que són el límit màxim, però haurien de permetre al Consell de Formentera que pogués decidir sobre aquesta qüestió.

Idò bé, amb aquesta llei serà d'obligat complement que a Formentera les botigues en sòl rústic hagin de tenir 150 m², encara que al consell li agradaria que fossin de 50 m². No permetem als consells regular a la baixa aquesta quantitat, Sr. Conseller, i d'açò en diuen retallar competències als consells insulars, perquè tendran menys capacitat de decisió sobre les illes que governen, i el Grup Socialista hi està totalment en contra. És més, trobam inacceptable el silenci còmplice dels presidents insulars els quals, asseguts en aquesta Parlament, avui votaran favorablement aquesta llei. I l'exemple de les botigues també és vàlid per als agroturismes, per als camps de polo i per als refugis.

Segona qüestió, el mal plantejament urbanístic d'aquesta llei, la perversió que es fa del sòl rústic amb l'excusa de millorar la rendibilitat de les explotacions. Li posaré alguns exemples, amb aquesta llei queden legalitzades de cop totes les construccions dins ANEI destinades a usos agraris i construïdes abans del 91, queden legalitzades de cop, sense haver de presentar un projecte de legalització, sense cap sanció, ni tan sols el cost de la llicència. Sap que surt barat, Sr. Company, infringir la llei amb vostè, que no només legalitza infraccions sinó que, a més a més, de propina els regala la llicència! Els ajuntaments deuen estar encantats amb vostè, Sr. Company.

Segon exemple, si vostè té una explotació agrària, amb habitatge inclòs, que sigui prop d'un poble i aquesta produeix, aquesta explotació, molèsties o incomoditats a la població, si vol pot construir aquesta nova explotació agrària i aquest habitatge a una altra parcel·la, sense cap condició, sense cap exigència de superfície ni de qualificació del sòl, res de res. Vaja, que si tenc una parcel·la petita enmig d'una ANEI d'alt nivell de protecció, amb unes vistes, resulta que ara podré fer el traspàs de l'explotació a aquesta nova parcel·la que serà dins ANEI, i açò ens sembla poc seriós. Amb vostè ha aparegut un nou criteri urbanístic per construir dins ANEI d'alt nivell de protecció, tenir uns estables devora el poble, si tens uns estables devora el poble pots construir dins ANEI i traslladar-hi aquesta edificabilitat, si no, no ho pots fer.

Tercer exemple, amb l'aprovació d'aquesta llei ens apareixen dos tipus d'agroturismes amb requisits de qualitat i d'antiguitat diferents; així, els agroturismes que s'aprovin amb la llei agrària no serà obligatori que hagin de tenir banys a cada habitació, ni serà obligatòria la fixació de superfícies mínimes per habitació, les quals garanteixin un mínim de confort, ni l'obligació de servir berenars, ni que s'ubiquin en edificacions existents abans de dia 1 de gener del 60, com fins ara establia la Llei general turística.

Però és que a la resta d'agroturismes sí que ho és. I què fem idò ara amb els clients si es queixen que no hi ha berenar o de les habitacions si són massa petites? Troben que la mateixa comunitat autònoma pot tenir i pot oferir dos productes amb el mateix nom que donin qualitats tan diferents? És açò una aposta per la qualitat, Sr. Conseller de Turisme? Ens diu que no, açò és un despropòsit, Sr. Conseller.

I així podria seguir, podria seguir amb la modificació de les matrius en sòl rústic i de les DOT, amb l'autorització de camps de polo i hipòdroms sense requisits previs a la parcel·la mínima.

Miri si la compartim poc aquesta llei que fins i tot el Partit Popular ha hagut de presentar una esmena per preservar els usos i la tipologia tradicional de Sóller, perquè veien que amb aquesta política urbanística, que amb aquesta llei s'ho anaven carregant tot, i com que s'ho anaven carregant tot han hagut de presentar una esmena, el propi Partit Popular, per salvar Sóller de la Llei agrària, de la Llei del sòl. Sóller tindrà un tracte especial, pugui aquí i ens expliqui si no és cert açò, Sr. Company, pugui aquí i ho expliqui. I jo em deman, per què pot tenir un tracte especial Sóller i no el pot tenir tota la Serra de Tramuntana, que és patrimoni de la humanitat; o Menorca, que és reserva de la biosfera? Per què no salvam també de les seves lleis el Pla de Mallorca? Per què hem de fer només un tracte especial, Sr. Company, només per a Sóller i no el podem fer a altres regions de les Balears?

I acab ja amb la darrera reflexió, duem tres anys i mig rallant d'aquesta llei agrària i falten menys de sis mesos per acabar aquesta legislatura, i avui vostès aprovaran una llei sense haver volgut escoltar l'oposició, rebutjant totes les propostes, dient que no a pràcticament totes les esmenes, aquesta llei, malauradament, naixerà tocada, aquesta llei no naixerà amb la fortalor que hauríem volgut tots. D'aquí a sis mesos hi haurà un nou govern i segur que un nou conseller d'Agricultura, i aquest nou govern canviarà una part d'aquesta llei que avui debatem i ho farà posant per davant de tot la rendibilitat i la competitivitat del sector agrari, la seva capacitat de produir, l'interès general i també la preservació territorial. I ho farem, Sr. Company, com no ho han fet vostès, escoltant l'oposició.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part de la diputada no adscrita, Margalida Font i Aguiló, es mantenen les esmenes següents: des de l'esmena RGE núm. 9460 a l'esmena 9510/14.

Per defensar aquestes esmenes intervé la mateixa diputada, Margalida Font i Aguiló, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. També saludar els convidats que avui ens acompanyen, però deixi'm fer una prèvia.

El primer que vull dir i el primer que vull fer és deixar constància, lamentar i denunciar que, una vegada més, el Partit Popular utilitzi la seva majoria parlamentària, el corró parlamentari per a: primer, oposar-se que aquesta diputada tingués l'oportunitat de poder explicar les esmenes als representants dels grups parlamentaris que així ho van sol·licitar en ponència, amb la finalitat d'aclarir dubtes sobre algunes de les correccions presentades a aquest projecte de llei que avui debatem i que, a més a més, han dificultat i han obstaculitzat de nou l'assistència a la convocatòria de la Comissió d'Economia

per al dictamen d'aquesta norma, presentant una convocatòria a última hora, sense tenir tampoc accés al dictamen de la ponència, on se'ns va convocar sense ni tan sols un intent per part de la presidència de la comissió per poder consensuar, com a mínim, l'hora, la qual cosa va fer impossible la meua assistència.

Però a vostès, senyors del Partit Popular, no els importa més que la seva manera de fer, els és igual, se senten segurs amb la seva majoria la qual més que absoluta diria que és absolutista. I miri, jo els vull recordar aquí i ara, perquè a vostès se'ls oblida massa sovint, el Parlament és o hauria de ser un espai de democràcia.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta tramitació, malgrat s'hagi seguit de forma estrictament formal, ha deixat de nou palès les seves formes totalitàries sense cap tipus de diàleg, ni consens per afavorir possibilitar la màxima participació en aquest procediment. Lamentable, absolutament lamentable, senyors i senyores del Partit Popular. I per favor, els ho deman per favor, tinguin vostès la prudència i el seny polític de no amargar-se darrera el Reglament, un reglament que aquesta legislatura ha evidenciat un buit important en la figura dels diputats no adscrits.

Mirin, ja està bé! Vostès, jo i tots nosaltres sabem que la voluntat dels grups de la cambra faria possible que els dos diputats no adscrits tinguessin les mateixes oportunitats que la resta de diputats i diputades d'aquest parlament, són vostès, el Partit Popular, els que no volen arribar a un acord, són vostès els que posen les barreres, és el Partit Popular el que tanca portes. Ja està bé del seu *postureo*, senyors del Partit Popular, ja n'hi ha prou!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Dit això, em centraré en la Llei agrària, a la qual aquesta diputada -per favor, m'agradaria respectassin el meu torn-, dit això, em centraré en la Llei agrària, a la qual aquesta diputada ha presentat més de 50 esmenes, sense que fins al moment no s'hagin tengut en consideració per part del Partit Popular ni tan sols una d'aquestes; és a dir, el grau de consens o l'interès d'arribar a acords del Partit Popular és zero, dic bé, zero, a les aportacions fetes per aquesta diputada. Crec que hauria estat recomanable cercar punts d'encontre a una llei tan important i necessària. És cert, i ho entenem així, que vostès i la coalició que jo represent tenim posicionaments diferents, però la veritat és que sense diàleg es fa impossible arribar a pactes i la realitat és que vostès no han tingut, ni per part de la conselleria ni per part del Partit Popular, cap disposició per a l'acord.

Jo no els relacionaré ara, una per una, les esmenes presentades, més aviat intentaré exposar el nostre posicionament respecte de la llei, que és, en definitiva, el que volen transmetre les més de 50 esmenes presentades, i faré més contracop a algunes d'aquestes.

Som davant un projecte de llei principal, important i necessari el qual hauria de posar les pautes per afavorir, fomentar i resoldre les problemàtiques del sector primari de les Illes, però la realitat és que ens trobam davant una llei que posa l'accent, que obre les portes a actuacions urbanístiques i a qualsevol altra activitat econòmica que es pugui desenvolupar en el medi rural com a alternativa econòmica a la producció agrària, una clara amenaça a la conservació, a la preferència productiva del camp.

Al nostre entendre, aquesta nova llei comportarà, ja ho han dit abans, la desfiguració del sòl rústic i el desmantellament de l'activitat agrària. Mirin, part de les nostres esmenes van en el sentit de corregir i de rectificar la posició d'aquest govern amb aquesta llei; aquest govern torna expressar el seu posicionament polític, la seva voluntat política que no és altra que continuar en la seva línia de recentralitzador contra els consells insulars, vostès s'atribueixen competències reglamentàries que no els corresponen. Aquesta llei incompleix l'Estatut d'Autonomia quan no respecta l'atribució competencial que la norma marca, l'agricultura és una competència dels consells insulars i a aquests els pertoca, per tant, la capacitat reglamentària.

Altres de les esmenes van en el sentit d'evitar que la llei utilitzi la imprescindible i necessària regulació del sector per modificar normes territorials bàsiques, com la Llei d'espais naturals, la Llei del sòl rústic o les Directrius d'Ordenació Territorial i eliminen controls ambientals.

Mirin, altres de les esmenes intenten corregir que es permetin, a decisió del conseller d'Agricultura, nous usos i construccions de nova planta i eliminen els mínims de parcel·lació per edificar, fins i tot en ANEI, amb la qual cosa estam totalment en desacord i ens preocupa de forma evident. Aquest projecte de llei envaeix clarament la regulació urbanística; rebaixa les normatives urbanístiques amb el pretext de fer viable l'agricultura, quan el seu objectiu principal, com ja hem dit, hauria de ser promoure i regular l'activitat agrícola i ramadera. Però al nostre entendre aquesta és una norma que, de no recollir i d'acceptar part de les diferents esmenes presentades pel conjunt de l'oposició i d'altres agents implicats, no només de l'oposició, en la línia de modificar els aspectes que toquen els punts que afecten o van en la direcció de reforçar el sector agrari per la via de les activitats que no són pròpiament agràries, permetran, suposaran donar barra lliure perquè la Conselleria d'Agricultura pugui decidir usos i construccions un dels punts amb el qual mostram el nostre total desacord.

Ara els voldria fer especial esment de l'article 88 sobre agrooci, un exemple clar sobre la política de recentralització per part del Govern, de la seva intrusió en les competències dels consells, del seu desconeixement de les diferents realitats insulars i de la seva poca voluntat, la seva poca voluntat de cercar punts d'encontre.

He presentat una esmena de supressió a l'article esmentat pel que fa a la referència a la previsió de les acampades, com a activitat d'oci permesa en sòl rústic. Miri, un article que ha de ser suprimir, almenys de cara a l'illa de Formentera, on està radicalment prohibida per la normativa insular i municipal vigent i resultat de tot punt contrari al model territorial d'estança a la nostra illa i que el consell insular ha vingut defensant des de fa molts anys per a Formentera, amb tot un règim sancionador, establert, prohibitiu de manera absoluta d'aquesta pràctica.

Aquest projecte de llei ignora aquest posicionament de l'illa de Formentera, amb la seva opció de model territorial, una ingerència competencial i d'imposició que mostra un autoritarisme inacceptable.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Aquesta esmena, importantíssima per a l'illa de Formentera, vostès no l'han tenguda en compte, no la tenen en consideració, es desmarquen i passen per damunt de les decisions majoritàries del poble de Formentera, on ens sembla especialment greu aquest fet.

Ens preocupa també que aquest projecte de llei no disposi d'un informe preceptiu del Consell Assessor del Dret Civil propi d'Eivissa i Formentera. La norma que vostès presenten tracta moltes matèries de clara i notòria incidència en el dret civil propi d'Eivissa i Formentera, així com el dret civil propi també de Mallorca i el dret civil propi de Menorca i, per tant, i en conseqüència, i pel que fa estrictament al dret civil propi d'Eivissa i Formentera es fa palès que, conforme amb el Reglament del Consell Assessor de Dret Civil propi d'Eivissa i Formentera cal que aquest òrgan emeti el corresponent informe sobre aquest avantprojecte de llei.

Vull fer especial esment a la defensa de l'esmena que va en relació amb corregir, segons la nostra opinió, la minva de drets als joves agricultors quant que aquest projecte de llei defineix i marca l'edat dels joves agricultors a partir de la persona que hagi complert 18 anys i no hagi complert els 40. Segons la nostra opinió, no s'entén com no es té en compte que, conforme amb l'Estatut dels Treballadors, una persona major de 16 anys pot treballar per compte propi o per compte d'altri com agricultor, una vegada acabada l'escolaritat obligatòria, raó per la qual, si està emancipat de lliure o de facto sí que pot ser empleat públic o funcionari, per exemple, però no podrà ser agricultor. Amb aquesta article, si vostès no ho modifiquen, sempre amb el benentès que l'objecte o pot ser més petit, però nosaltres pensam que possible, tanca la porta a la conceptuació d'agricultor jove, que puguin, per exemple, engagar una empresa civil, mòduls o ser autònom.

Cert que no podrien crear una societat, per dir-ho així de capital, però no veiem el motiu perquè se li tanquin portes a les altres línies que ja he comentat.

Mencionar també, pel que referència a l'article 10, de models de declaració responsable, cal considerar que aquest projecte de llei estableix una seu de potestat reglamentària dels consells competents en matèria d'agricultura, dels consells insulars, i això és obertament contrari a l'Estatut d'Autonomia de les Illes, el qual reserva la potestat reglamentària al ple, en el seu article 65.1, i l'únic que té potestat reglamentària derivada i molt minsa és el president del consell insular per dictar decrets en matèria organitzativa interna, en el desenvolupament del respectiu reglament orgànic, tal i com marca l'article 21.1 de la Llei 8/2000, de consells insulars. Aquesta potestat reglamentària sí que existeix en l'administració, dependent del Govern de les Illes Balears respecte del conseller autonòmic corresponent, però radicalment no existeix en el supòsit dels consellers dels consells insulars, a cap dels consells.

Un altre exemple de la seva voluntat recentralitzadora, aquest és un projecte de llei que no respecta plenament les competències dels consells, com hem dit, i per tant del Consell Insular de Formentera.

Per altra banda, també sorprèn que a l'article 51, sobre les línies d'actuació, aquesta norma no afegeixi una referència per a nosaltres, totalment inexcusable, a les races autòctones més significatives, tant sigui d'animals de producció de carn, per exemple el porc negre de Formentera i d'Eivissa, com sigui d'animals que no són per a carn, sinó per emprar-los en caça, per exemple i per tots, el ca eivissenc.

Per altra banda, a les disposicions finals primera, segona i tercera, esmenes de supressió, per considerar-les manifestament il·legals, i volem denunciar que aquesta se'n deslliga i s'escapa del que s'ha fet fins amb l'aprovació de (...) és a dir, l'ordenació i ús del sòl, una tradició en el dret públic balear. Aquesta norma que avui el Govern del Partit Popular presenta es carrega, i ho dic així, la imprescriptibilitat de les infraccions en zones ANEI, a més d'eliminar la declaració d'interès social per poder fer dins ANEI; ara serà suficient la llicència de l'ajuntament i l'autorització de la Conselleria d'Agricultura, un fet que consideram especialment greu, molt greu. Vostès es desmarquen de l'acord del consens en un tema tan sensible, com és la protecció territorial i urbanística; baixen el grau de restricció dels usos que se'n poden fer i per tant baixen els paràmetres per conservar i protegir els valors paisatgístics i ecològics.

Ens agradaria saber això que té a veure amb una llei o projecte de llei agrària, ens agradaria saber-ho, aquesta és una qüestió que no té cap sentit en el context en relació amb el que se suposa que hauria de ser la legislació agrària. A més, s'introdueix la figura d'explotacions agràries preferents, un altre colador, Sr. Company.

Els ho torn repetir, aquesta llei, la qual hauria de ser i servir per reforçar el sector agrari als pagesos, posa més l'accent en afavorir i promoure la desregularització del sòl rústic i el desmantellament de l'activitat agrària, elimina les competències dels consells, en definitiva, és una llei feta més per un promotor immobiliari que s'ha assegurat poder disposar totalment i absolutament de tot el territori per autoritzar, sense traves administratives ni ambientals projectes al marge de qualsevol compliment de la legislació territorial i urbanística en vigor. Una llei que pot condemnar l'agricultura per a sempre, una llei que provoca tantes i de tant contingut les consideracions a fer,

Sr. Company, maldament vostè se'n rigui, seria bo, caldria que es ponderàs com a necessària la redacció de bell nou d'una nova versió d'aquest projecte de llei el qual, sens dubte, vostès aplicant de nou el corró parlamentari, aprovaran. Però que, sens dubte, és una llei que no respecta plenament les competències dels consells i deixa en orris el cabal normatiu territorial, urbanístic i mediambiental que és ara en vigor.

Però què es pot esperar d'un conseller que ha manifestat en reiterades ocasions que les quarterades pageses no valen doblers i això ha de canviar! Doncs clar, el text que avui debatem, això és el que tenim, aquesta és la resposta del conseller, una llei agrària en contra del camp, en contra del paisatge i en contra dels autogovernos. És a temps de rectificar, Sr. Company, acceptant alguna de les propostes fetes per la bancada de l'oposició, si vostè no ho fa serà recordat com el conseller d'Agricultura que més ha perjudicat el camp i els pagesos. Encara hi és a temps, rectifici ara que pot i no deixi una ferida profunda en el sector agrari.

Una llei sense consens, Sr. Company, diputats i diputades del Partit Popular, té data de caducitat i aquesta és el maig de 2015.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari MÉS, es mantenen les esmenes següents: de l'esmena RGE núm. 9521 a la 9524; de la 9526 a la 9531; de la 9538 a la 9540; de la 9543 a la 9546; la 9549; de la 9551 a la 9569; de la 9571 a la 9580; la 9582, les 9585 i 986; de la 9589 a la 9591; les 9593 i 9594 i de la 9597 a la 9599/14.

Per defensar aquestes esmenes, intervé el diputat Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia a tothom, bon dia al sector, moltes gràcies per venir aquí, a aquesta casa, a tothom.

Sr. Company, valoram positivament la iniciativa davant una llei agrària, la primera que tindrà aquesta comunitat autònoma, suposa centrar l'atenció sobre un sector, el primari, que es troba en una situació de greu crisi, no conjuntural, sinó estructural. Ja voldríem ja que el Govern dedicàs aquesta atenció a tots els sectors econòmics, Sr. Conseller. I ara l'esmenaré, vós dieu que l'únic sector no regulat a Balears era l'agrari, no és cert, segons la indústria ni se sap ni s'espera res, no hi ha ni pla industrial ni res de res, per no haver-hi no hi ha cap d'aquestes preguntes d'autofelicítació que cada dimarts ens castiguen amb una hora a tota l'oposició, ni tan sols no hi ha cap..., miri que en fan 500 cada any, jo n'he calculades devers 500 que hem de patir l'oposició, i no n'hi ha cap ni una d'aquestes que digui: què tal va la indústria? I com va la indústria? I per felicitar-nos, no, no hi és.

I és un sector important, Sr. Conseller, no només per la indústria, sinó també per l'agricultura com parlarem, perquè un dels problemes estructurals que té l'agricultura és l'agroindústria. I si el Govern no creu i no aposta per la indústria, l'agricultura tampoc no farà res, Sr. Conseller. No, no, miri, és que no hi ha el conseller d'Economia aquí, el conseller no emprendre ni un pla d'indústria, ni una llei industrial, i la Unió Europea ens ha dit que per a l'any 20 hem d'estar al 20% i nosaltres anam cap enrera, cada any cap enrera, l'únic sector econòmic, Sr. Conseller, que no va créixer el 2013 és l'industrial. I aquí no se'n parla, a totes aquestes preguntes d'autofelicítació positives que ens fem entre tots.

Per tant, Sr. Conseller, coincidim amb el diagnòstic, coincidim amb la iniciativa i li anunciï que votarem crec que un centenar d'articles i disposicions de la llei. Per tant, diem que sí als articles de la llei que es refereix a l'activitat agrària, ramadera i forestal. Diem no a promoure actuacions a sòl rústic, d'activitats agràries, d'activitats, perdoni, d'activitats no agràries, cas del polo, hipòdroms, agroturisme, refugis, agrooci i museu -perdoni, no he dormit molt bé avui vespre.

Diem no a la llei de sòl rústic en coberta que té aquesta llei; diem no també al colador que suposa aquest concepte nou d'explotació agrícola preferent.

Per últim, i abans d'entrar ja en el detall de la llei, lamentar la falta de voluntat de consens del Govern; de 80 esmenes que hem presentat, només ens n'han acceptada una.

Sra. Font, hem tengut més èxit que vostè, que zero, nosaltres una, de 80, una. I aquesta va ser després de punyir molt que vàrem aconseguir que se'ns aprovàs, 1 de 80, magre, eh? Magre, molt magre, eh! I això que n'hi havia que eren molt fàcilment assumibles, per exemple la 9544, deia, proposàvem addicionar, com a objectiu de la llei, Sr. Conseller, el foment de les explotacions agràries familiars. Ni això? I què hi tenen en contra de les famílies? Què hi tenen contra les famílies pageses? Ni això? Una de 80, magre! Molt magre aquesta falta de voluntat de consens!

I així i tot el nostre grup, així i tot, malgrat aquesta voluntat del Govern, votarà a favor de més de 102 articles d'aquesta llei, perquè per nosaltres l'important no és d'on venguin, sinó si és bo o no per a l'agricultura, nosaltres no miram d'on ve, Sr. Conseller, miram si és bo o no és bo, si és bona per a l'interès general, venguin d'on venguin, si és bona per als pagesos, encara que vengui d'aquest govern, aquest govern que té molt poca voluntat de diàleg, Sr. Conseller, sí, sí, pot riure, pot riure, molt poca voluntat de diàleg, una de 80. És un dels trets notables d'aquest govern, la falta de diàleg.

(Remor de veus)

I ho sabem nosaltres i ho saben els altres grups parlamentaris i ho sap la societat, més que ho sap la societat, ho pateix la societat, aquesta falta de voluntat, Sr. Conseller, una de 80. I així i tot, nosaltres li votarem més de cent articles, perquè nosaltres sí creiem que encara que venguin de vostès hem de votar allò que és bo per al sector, per als pagesos, i ho farem i no ens cauen els anells.

I lamentar que a la Sra. Font no l'hagin deixada participar. Vol dir una diputada que fa 51 esmenes demana participar, ara que tant es parla de participar, Podem i tot això, i no la deixen entrar ni a la ponència? És que "bono"!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Si haguessin estat 500 persones que volen participar, però hi havia una diputada, la qual havia fet una feïnada, 51 esmenes, i no la varen deixar piular a la ponència. Un poc més de flexibilitat! El Parlament és la casa de tothom.

Passem ara, entrem a la llei, què bo que és tenir, Sr. Conseller, el *Diari de Sessions*, Sr. Company, en el passat debat vós diguéreu: "M'estranya que vostès mateixos, el mateix grup polític seu, fes aquest decret -es referia al decret del Sr. Morro, qui torna ser aquí, gràcies, Sr. Morro per venir-, que li dic que crec que ha estat bo per a la pagesia i que ha posat nivells que no hi havia a la Llei de sòl rústic. Idè m'estranya molt que ara venguin vostès a afusellar-lo, quan jo lic que ha estat, jo crec, un decret que ha ajudat a la pagesia." Ens retreu que nosaltres venguem a afusellar aquest decret i a més ens retreu que no peguem una coça per amunt i el convertim en llei.

A més, aquí avui ens ha retret que no hem estudiat la llei. Ara i avui, Sr. Conseller, són evidents dues coses: una, la impostura del Govern, i dues, que no havien llegit les nostres esmenes.

(Remor de veus)

Després, si vol, l'article 78 li permet fer una incidència, si vol parlar fem un debat entre vostè i jo.

No sé quina de les dues coses és més lamentable, Sr. Conseller, perquè se suposa que fer un debat i molt més un debat sobre la totalitat de la llei, el mínim que es demana és que un s'hagi llegit allò que proposa l'altre, en aquest cas les nostres esmenes, per poder, així, fer un debat d'idees, d'arguments, sense prejudicis, sense prejudicis, perquè venen d'un altre grup que no és el meu, un debat apriorístic, un debat contaminat pel que un pensa que l'altre pensa, un debat, en definitiva, poc enriquidor per a l'interès públic. És bo i aconsellable, Sr. Conseller, llegir-se les esmenes que es presenten, és bo i aconsellable, humilment, per a així poder-les debatre.

No, no, no, ara hi vaig, ara hi vaig, però això, llegir-les, suposa temps i pensament, i es coneix que no hi ha hagut ni una cosa ni l'altra, sí, Sr. Conseller. I diem això perquè a les nostres esmenes 9521, 22, 23, 24, 26, 27, 554, 555, 56, 9557, 58, 59, 60, he dormit malament, són talment una transcripció del Decret Morro, talment una transcripció del Decret Morro; és a dir, el que fem nosaltres és: agafam el títol cinquè, d'usos agraris, i posam el Decret Morro, i vós ens dieu que hem afusellat i vós ens dieu que no li hem pegat una coça per amunt! I perquè en lloc de retreure'ns això, Sr. Conseller, sense fonament, com s'ha vist, que volem afusellar aquest decret, que li hauríem de pegar una coça per amunt, no us llegiu les nostres? Per què? Per què no us llegiu allò que presentam? Per què no us llegiu allò que suggerim?

I ara ve la impostura, i és aquí on queda manifesta la impostura del Govern, perquè dieu una cosa per en feu una altra; efectivament, el Decret Morro, és un decret bo, com dieu vós, el qual afavoreix l'activitat agrària i ramadera, que possibilita que qualsevol explotació agrària pugui fer instal·lacions i edificacions necessàries per a -atenció-transformació -això que dieu tafones, cellers, això sí, i venda directa dels productes de la pròpia explotació. És a dir, tot allò que deriva directament de l'activitat agrària o ramadera es permet. Es pretenia i es pretén ajudar els pagesos, donar-los eines, això que diem, anem a donar-los eines, per poder continuar produint productes agrícoles i ramaders, donar-los eines per fomentar l'activitat agrícola que pretén impulsar i implementar l'agricultura.

I és aquesta la seva impostura, Sr. Conseller, i que amb aquestes esmenes ha quedat en evidència, que no les havíeu llegit, i és que aquesta llei no només pretén impulsar l'activitat agrària i ramadera, que amb això ens hi trobarem i hi estam d'acord, hi votarem a favor, sinó que amb aquesta excusa es pretén promoure actuacions urbanístiques en sòl rústic -ara hi anam, ara hi anam, Sr. Conseller, no bufi-, que res no tenen a veure amb la producció agrària o ramadera. Perquè em direu en què ajuda a augmentar la producció agrícola fer un camp de polo, en què ajuda?

(Remor de veus)

I clar que hi tornaré, perquè és pel cap que crema la llei, és la paraula no esmentada pel conseller, ni l'ha esmentada en aquest discurs, ni l'ha esmentada, en quinze minuts ni l'ha esmentada.

I agroturisme, ara tendrem dos tipus d'agroturismes, activitats princip..., ara tendrem en funció de si és turístic o si és agrícola. En què ajuda a la producció agrícola un hipòdrom? Camps de polo, hipòdroms, agroturismes, refugis, museus, tot això a partir d'ara no haurà de menester declaració d'interès general, encara que sigui dins ANEI. Amb aquesta llei desapareixen els paràmetres urbanístics.

(...) amb l'agricultura amb l'excusa de l'agricultura, encara que no suposi cap increment de producció agrícola, queda fora el planejament urbanístic. Aquesta és la impostura del Govern, que amb l'excusa de l'activitat agrícola no sols permetrà la construcció en sòl rústic d'edificacions per venda directa i transformació de producte de la pròpia explotació, que nosaltres hi estam d'acord i fa anys que hi estam d'acord, sinó que es

podran construir camps de polo, hipòdroms, agroturismes, refugis, museus, tot això sense necessitat de declaració d'interès general, encara que sigui dins ANEI. Nosaltres sí volem protegir l'agricultura, els pagesos, però no el camp de polo dins sòl protegit.

I en no haver llegit aquestes esmenes nostres abans de parlar, vos ha fet caure, Sr. Conseller, dins un bassot de fang d'impostura.

Em sap greu, perquè en això acab agafant un to de molt de retall i tampoc no ho vull.

Les preferents, són, és un colador, perquè en realitat no són ni preferents ni (...) agràries.

(Remor de veus)

Em vàreu dir vós, vós em diguéreu que estaríeu disposat a millorar-la, que si era un colador hi podíem fer feina, m'ho diguéreu, m'ho diguéreu. A la comissió tots els grups parlamentaris estaven disposats a millorar-la i introduir control perquè això no sigui així, Sr. Conseller, hi ha bancs de societats en què un pot constituir una..., podeu comprar les societats que vulgueu per 900 euros, que ha constituït un pagès i que no hi hagi cap pagès ni un dins la societat, cap ni un.

(Remor de veus)

No, no, no, vos vàrem proposar fer-hi feina, vós ho vàrem proposar, i el PSOE va dir que sí, i haguéssim pogut elaborar un major control i no ho vàreu voler, ni ho vàreu voler.

(Remor de veus)

No, no, no ho veiem controlat, es pot exigir un llibre de socis i demanar a veure qui hi ha darrera, si hi ha cap pagès o en lloc d'un pagès hi ha un senyoret, que no és un pagès.

Es crea una nova categoria, sota un eufemisme preferent, i es vol amagar la realitat.

(Remor de veus)

Perquè em direu, jo he consultat al diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans i a la Reial Acadèmia Espanyola, quina diferència legal, no legal, perdoni, semàntica hi ha entre "explotació agrària prioritària" i "explotació agrària preferent", quina diferència entre "prioritària" i "preferent"? No n'hi ha, no n'hi ha, és un eufemisme, és un colador que ens feis, és un colador, mirau els diccionaris, mirau els diccionaris. No, jo els he mirat els diccionaris, tots dos.

(Remor de veus)

Podeu fer un incidència, si voleu, després en podem parlar, Sra. Presidenta. Podem fer un debat si voleu.

(Remor de veus)

Cooperativisme. No ens han acceptat cap esmena al cooperativisme, nosaltres consideram que som un país ple d'explotacions agràries i que molts pagesos duen finques petites, aquesta estructura agrària d'aquestes explotacions són poc competitives. En aquest sentit, consideram oportú impulsar la concentració agrària o com a mínim fórmules de col·laboració, Sr. Conseller, entre pagesos, i la figura del cooperativisme és molt oportuna, perquè facilita la comercialització de productes sense que el pagès perdi el control de la seva explotació agrària. La fórmula és perfecta per als nostres pagesos, gelosos de la seva autonomia i independència, i no ens heu acceptat cap esmena sobre cooperativisme.

Sobre agricultura ecològica tampoc no n'han acceptada cap, amb la història que no es vol afavorir ni perjudicar la integral, sobre la convencional i tal. Miri, hi ha raons de salut públic, ecològiques i econòmiques que impulsarien aquesta preferència. De salut pública, perquè els productes ecològics, sense cap tipus de tractament químic, presenten una major garantia per a la salut pública. Ecològiques, perquè les actuacions químiques tenen efectes secundaris, com ja sabeu i s'ha posat de manifest amb el Dimilin que heu hagut de retirar, 180.000 euros tenim aparcats dins els magatzems de les cotxeries de la Conselleria d'Agricultura, sí, sí, per a la processionària.

I en tercer lloc, per les raons econòmiques. Tenim les quarterades que tenim i no en tenim més, no podem anar més dins la mar, nosaltres som unes illes i no podem competir mai en extensió amb les grans finques continentals, que tenen milers de quarterades. Hem d'anar cap a l'especialització i és evident que hi ha un mercat europeu urbanita que cerca productes ecològics i que tenen un alt valor afegit. No es tracta de prohibir o marginar l'alta agricultura, però sí empènyer cap a aquesta direcció, la qual pot generar més plusvàlues per als pagesos.

I ara acab. No, Sr. Conseller, vós heu dit que l'objectiu d'aquesta llei és la supervivència de l'agricultura, no, Sr. Conseller, magre! Molt minso, sí, sí! No pot ser l'objectiu d'un govern la supervivència del sector, nosaltres el volem potent, motor de l'economia balear, nosaltres volem això, no volem que sobrevisquin els pagesos, no, no, no, no pot ser l'objectiu i per això fan falta reformes de veres, estructurals.

Agroindústria, no hi ha cap llei d'indústria. Hi ha lleis d'indústria arreu de tot l'Estat, hi ha plans d'indústria per tot, a Castella i Lleó, Catalunya, Canàries, per tot n'hi ha i aquí ni se'n parla, ni a les preguntes d'*autobombo*, ni a les preguntes d'*autobombo*.

I el cost d'insularitat, el REB, això que ens han contestat avui que no sabem què passa, ni si hi ha comissió mixta o no hi ha comissió mixta, si s'ha reunit o no s'ha reunit, miri, li repetiré, els pinsos ens costen un 45% més, i què fem per al REB? I el gasoil un 5% més, i què fem? I els fertilitzants un 20% més.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Mas, ha d'acabar.

EL SR. MAS I COLOM:

Moltes gràcies, acab. Nosaltres volem per a la pagesia un futur brillant, amb joves que hi vulguin dedicar, amb grans rendes, que guanyin molts de doblers els pagesos i l'orgull de la pagesia.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn en contra de les esmenes abans esmentades, té la paraula el Grup Parlamentari Popular, la Sra. Assumpció Pons, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc, també, donar la benvinguda a tots els representants de les associacions agràries que avui ens acompanyen, per agrair-los públicament la seva activa participació i les aportacions en positiu que han fet a aquesta primera llei agrària.

Anam a tancar avui el tràmit parlamentari per aprovar una llei que ha liderat i que ha redactat el Govern del Partit Popular, a partir del coneixement de la realitat, dels problemes i de les necessitats del camp; una llei que és fruit d'un ampli acord amb tot el sector agrícolamader de Balears, encara que a vostès, senyors de l'oposició, els dolgui, hi ha un ampli acord.

Un consens aconseguit pel Govern de José Ramón Bauzá el qual ha estat possible gràcies al diàleg i a la interlocució permanent amb les organitzacions professionals, amb les cooperatives i amb les associacions de productors a través del conseller, del Sr. Company. El Grup Parlamentari Popular lamenta que els grups de l'oposició no es vulguin afegir a aquest acord, ho lamentam.

(Remor de veus)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

A veure, silenci, per favor. Silenci, per favor, que té l'ús de la paraula la diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

En relació amb la Sra. Font, que jo ja dubt que conegui el Reglament d'aquesta cambra, ...

(Remor de veus, rialles i alguns aplaudiments)

... deixar-li clar...

(Remor de veus i petit aldarull)

Sí, Sr. President, no em deixen parlar. Em deixen continuar?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, continuï.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Són molt poc respectuosos.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, continuï, Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Li vull deixar clar a la Sra. Font que en cap moment, ni com a coordinadora de la ponència, ni com a Grup Popular, hem vetat la seva participació.

(Remor de veus)

Hem aplicat unes normes que regulen la intervenció dels diputats no adscrits a la tramitació de les lleis, que, per a açò, per a açò hi són, per a complir-se. De tota manera, reconèixer la retirada d'un total de 24 esmenes, 20 del Grup MÉS i 4 del Grup Socialista, sobretot les que demanen la supressió d'articles i disposicions senceres. Tal vegada el Sr. Mas s'hauria de demanar per què només se li ha acceptat una esmena.

Per altra banda, s'han rebutjat totes aquelles que pretenien restar eficaça i buidar de contingut una llei que modernitza i dóna l'impuls que necessita l'agricultura i l'activitat rural de Balears per ser un sector competitiu. Aprovar les esmenes de l'oposició, aprovar-les, volia dir fer una llei contra el sector, contra el sector.

(Remor de veus)

Amb aquestes esmenes els grups de l'oposició manifesten no entendre res de les necessitats del camp de les nostres Illes, ja comença a ser hora que compreguin quin és el vertader sentit i la gran millora d'aquesta llei per al sector primari. Però clar, açò exigeix una actitud constructiva i una actitud positiva, la qual, lamentablement, no hem trobat a l'oposició, a les quatre reunions de ponència i comissió.

Fins i tot el PSM de Menorca ha qualificat aquesta llei com a una llei agrària en contra del camp, del paisatge i de l'autogovern de Menorca, res més enfora, senyores i senyors diputats, res més enfora.

En relació amb la liberalització de la quota lletera i la incorporació d'un pla per a Balears, el Sr. Pons hauria de saber que pel fet de ser sotmesa als canvis de mercat i per entrar en competència directa amb altres comunitats autònomes, una proposta sectorial com aquesta no pot ser inclosa a un document amb rang de llei. Però la Llei agrària dóna resposta al nou escenari de la producció làctia, tota vegada que entra en vigor a partir del gener del 2015, coincidint amb la reforma de la Política Agrària Comunitària, precisament per aplicar tots els instruments que posa a disposició dels pagesos i dels ramaders. D'aquesta manera podran afrontar la supressió de les quotes lleteres, sense vulnerar la legalitat, com pretén fer el Grup Socialista.

Però és que, com a expresident del Consell de Menorca, Sr. Pons, també hauria de saber que aquesta llei no entra en la titularitat dels camins públics, perquè aquesta competència correspon als ajuntaments i al consell insular i, si no, Sr. Pons, posats o disposats a afegir qüestions que res no tenen a veure amb aquesta llei, què troba si també incorporam a la Llei agrària el pla financer de 30 milions d'euros de la sentència de Cescarden, què troba si també els hi posam? Què ho hem de pagar tots els menorquins. O el pla general d'Alaior, posats a afegir coses que res no tenen a veure amb la Llei agrària, doncs també què troba si hi posam açò?

De la mateixa manera, la petició d'un tracte específic a Menorca Reserva de la Biosfera no hi té cabuda, perquè aquesta llei, com ha dit el conseller, no dóna subvencions, sinó que aporta eines i activitats. Les accions a favor del paper que du a terme el sector primari a la Reserva de Biosfera de Menorca ja estan previstes i ja estan recollides expressament pel Partit Popular en el Pla de desenvolupament rural de Balears, que és on ha de ser, com sempre, i una vegada més, arriben tard.

Senyores i senyors diputats, la petició d'un marc legal que enfoqui, que ordeni, que reguli i que impulsi l'agricultura i l'activitat rural de Balears és una reivindicació històrica de tot el sector, per tant avui donam resposta a aquesta reclamació perquè aquesta llei constitueix l'actuació prioritària del Govern del Partit Popular per al camp de les nostres illes durant aquesta legislatura. Per tant, hem complert el nostre compromís.

Donam instruments al sector, repetesc, no ajudes ni subvencions, perquè els pagesos i els propietaris puguin generar rendes mínimes, viure amb tota dignitat del camp i cobrir els costos d'explotació. I mirin què els dic, aquesta llei hauria de ser aprovada per assentiment de tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra...

(Remor de veus)

... sí, sí, per assentiment de tots els grups; perquè miri, elimina burocràcia, substitueix les declaracions d'interès general per les declaracions responsables, d'aquesta manera redueix les tramitacions que avui són entre dos i tres anys, les reduirà entre dos i tres mesos. També incorpora noves activitats complementàries de diversificació agrària. Recupera l'esperit inicial dels agroturismes i de les agroestances, perquè volem aprofitar i donar un ús a les instal·lacions que ja existeixen. I dóna un fort impuls al sector aquí, que han reclamat totes les organitzacions agràries de Menorca. També afavoreix la venda

directa de la producció pròpia a les explotacions, per poder completar la renda agrària. Però açò no significa implantar botigues en el camp, sinó facilitar la venda de productes sense intermediaris, la qual cosa millora els preus per als pagesos i per als consumidors. Exigeix a l'Estat i a la Unió Europea la compensació i la reducció dels costos d'insularitat els quals ens encareixen la producció. També dóna suport al sector forestal, amb la producció de biomassa i afavoreix el consum de productes locals i les marques de qualitat de Balears.

Totes aquestes mesures només beneficien els que viuen del camp, han de ser pagesos professionals, amb ingressos agrícoles superiors al 50% de la seva renda, perquè és una llei exclusivament feta i pensada per ajudar els professionals del sector.

Miri, Sr. Pons, aquesta és una llei agrària, no és una llei urbanística; menteixen quan diuen que fomenta l'especulació amb les plusvàlues urbanístiques, quan no tracta per a res el tema de l'habitatge i molt manco donar-li cap avantatge, molt manco donar-li cap avantatge, només permet instal·lacions de nova planta destinades a usos agraris i sempre amb producció pròpia, perquè els usos agraris tenen el caràcter d'admesos, sempre vinculats amb l'activitat agrària i reconeguts com a activitat complementària. Per tant, especulacions i plusvàlues urbanístiques cap ni una, senyores i senyors diputats, cap ni una.

Respecte també dels transgènics, no apareix aumon en aquesta llei el concepte transgènic, per tant no hi ha cap permissivitat; en canvi, sí que promou i sí que afavoreix la biotecnologia.

En relació amb els recursos hídrics, cal recordar que tot el consum d'aigua a Balears manco d'un 20% es destina a l'agricultura i a la ramaderia, però l'oposició encara insisteix a presentar-lo com a un sector depredador d'aquests recursos. Per cert, a vostè que tant li preocupa l'aigua, encara esperam a Menorca el pla contra nitrats que va anunciar l'expresident Antich en aquest parlament, dia 22 d'octubre del 2008, encara l'esperam, Sr. Pons.

(Alguns aplaudiments)

La llei no es decanta, i ho diré una vegada més, no es decanta per cap model d'agricultura en concret, ni agricultura convencional ni integrada ni ecològica, deixa total llibertat als pagesos i als propietaris perquè puguin elegir aquests la que considerin més adequada i més rendible, encara que l'agricultura ecològica només suposa el 10% de la superfície agrícola útil i manco del 5% de la ramaderia. Per tant és inclosa i emparada en aquesta llei amb les mateixes condicions que l'altre 95%, i vostès tampoc no ho veuen bé, tampoc els agrada.

La Sra. Armengol deia, dia 15 d'octubre, que volia oferir el seu suport al sector ramader i proposava la seva declaració com a sector estratègic. Idò avui dir-li a la Sra. Armengol que té, juntament amb els altres grups de l'oposició, una magnífica oportunitat per demostrar-ho, aprovin aquesta llei agrària, l'aprovin, perquè hi ha d'haver fets i no únicament paraules.

Perquè el Partit Popular no vol que els pagesos siguin jardiniers del paisatge, com pretenen vostès amb aquestes esmenes que han presentat, sinó professionals qualificats que vegin reconeguda la seva dignitat, la seva competitivitat i la seva capacitat per generar rendes i recursos.

I m'oblidava, Sr. Pons, ja que vostè hi ha insistit, l'acord existeix, però són vostès els que no s'hi volen incorporar, perquè l'acord existeix. I també dir-li, que vostè també n'ha fet esment, que el concepte I+D+I ja està inclòs en aquesta llei, concretament en el capítol 3 del títol 7.

Per tant, per tot l'esmentat, el meu grup parlamentari, el Grup Parlamentari Popular rebutja les esmenes i dóna suport a aquest projecte de llei, un projecte de llei políticament innovador i tècnicament impecable, el qual resol els problemes del sector agrícolaramader de Balears, fomenta la inversió i genera riquesa i ocupació.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Entram en el torn de rèpliques i per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Marc Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, algunes coses haurem dit certes com que ha demostrat vostè la no voluntat ni tan sols de rebatre-les, per tant entendrem que són i les donarem per certes.

De qui és que ha treballat tant per al sector agrari al llarg d'aquesta legislatura i que tan bons resultats ha donat, facem un petit repàs i vegem del que predicava i del que demanava el que dins aquesta legislatura hem vist com a resultats. La primera ha estat una eliminació enorme de les ajudes al sector agrari, Proagro, Provacú, Proporc, llavors certificades, fitosanitaris, campanyes de sanejament, campanyes de prevenció, sembra d'arbres, beques d'investigació. El Sr. Company es posa les mans al cap, però els ha llevades totes, Sr. President, totes. Li hauria d'explicar, igual que amb les prospeccions, el que ha succeït.

Ha deixat perdre moltes inversions, un pla de 700 milions d'euros d'inversió en regadius, on les Balears van ser l'única comunitat autònoma de les molt poques que no es van presentar. Per què? Perquè no considerava que era interessant el fet de poder-s'hi presentar. Van renunciar al PDRS com a una font de recursos perquè tampoc no la van trobar interessant, ni van plantejar en el moment de la negociació de la PAC compensacions per afavorir precisament alguns sectors que es veuran greument debilitats, com el sector lleter, com a conseqüència de la liberalització de la quota lletera.

Hem llevat ajudes, hem perdut inversions i a la vegada ens deien que ho compensarien tot amb la insularitat. Quantes vegades han estat a Brussel·les, Sr. President? El conseller Company vuit, deu mínim, ens en recordam, asseguraríem ajudes per a la insularitat de la Unió Europea. La nova PAC havia de donar una resposta a açò, vostès mateixos ho varen assegurar més d'una vegada; la sorpresa quina va ser? Que fa dues setmanes anam a Brussel·les amb una missió del Parlament, ens seiem amb la Direcció General d'Agricultura, hi eren tots, hi havia el Partit Popular, al Sr. Company el coneixien, hi havia estat, segur, però la resposta va ser molt clara: ajudes a la insularitat a Balears ni una, no en vindrà cap.

(Remor de veus)

I tant, demani a la Sra. Prohens, al Sr. Rubio, demani a la Sra. Font, hi vam ser tots, demani a la Sra. Pons, que ara, quan pugi aquí, si és tan honesta com ho ha estat fins ara ho negarà, però en pot estar segur, no hi haurà ajudes i, si no, ens ho expliqui, perquè la Unió Europea va ser molt clara, l'han vist moltes vegades però no hi haurà cap ajuda. I front a açò, la solució ha estat aquesta llei agrària, que ens expliquen i ens conten que, com que té un ampli acord del sector, nosaltres l'hem de suportar obertament, tenen una part de raó. Però aquesta llei agrària tota sola no es pot interpretar, per entendre-la bé t'has de llegir la Llei agrària, la Llei del sòl i la Llei general turística, i quan varen dur aquí la Llei general turística hi havia el sector hotelier i ens deien, hi ha un gran acord amb el sector hotelers i vostès han de votar a favor sí o sí, els agradi o no els agradi, i nosaltres els dèiem, però vostès saben que amb la Llei general turística agafen el sòl agrari i poden requalificar hotels de nova planta en llocs que tenen interès agrari i que, per tant, perjudicam al camp? Açò és un gran acord del sector, ens deien, i, per tant, heu de votar a favor. I nosaltres no hi vàrem estar d'acord i vàrem votar en contra.

Quan ens varen dur aquí la Llei del sòl i varen dir, farem una gran amnistia a totes les il·legalitats en sòl rústic, mirau, aquí hi ha el sector, aquí hi ha els promotors hi estan tots d'acord, per tant, vosaltres l'hauríeu de votar a favor, i nosaltres vàrem dir no, perquè aquesta amnistia representa molts més habitatges en sòl rústic, allò que ells no volen, diuen aquí avui, avui han dit que no en volien, però la Llei del sòl ho permet. I la Llei del sòl permet nous hotels en sòl rústic sense cap tipus... passant per damunt dels plans territorials, damunt dels ajuntaments, damunt de tothom, i, qui surt perjudicat amb la Llei general turística? El sector agrari. I qui surt perjudicat amb la Llei del sòl? El sector agrari. Per açò, nosaltres fem aquesta reflexió, no només és fonamental tenir uns determinats interessos que juguin a favor, necessitam una visió de conjunt, i el Grup Socialista defensa l'interès general i defensa una part important dels ciutadans que l'han votat.

Amb aquest argument avui diem: aquest acord no és suficient, perquè la Llei del sòl i la Llei general turística ho arrasen tot. I és cert que per a una qüestió concreta seria qüestionable, però del que no hi ha cap dubte és que si tu dones l'arbitrarietat per donar autoritzacions de complexes turístics en sòl rústic, si tu, a més a més, afavoreixes i legalitzes tot l'il·legal que hi ha hagut fins ara i, a més a més, fas plantejaments de dir canviem edificabilitats, botigues en sòl rústic, si tot açò ho posa dins el mateix paquet, en plena crisi econòmica, ara posam els fonaments per a la pròxima bombolla immobiliària, a costa del

sòl rústic, Sr. Company, i vostè tot sol ho haurà aconseguit, tot solet. I nosaltres no hi estam d'acord.

Amb aquests arguments, amb la millor finalitat i amb la millor voluntat del món de voler suportar el sector agrari, amb 150 propostes fetes, fetes, i que ens han dit que no a totes elles...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

Acab ja. ..., i una d'aquestes és: donem suport al sector ramader. Per què el sector aquí ha de ser prioritari i no ho pot ser el sector ramader? No, no tenim un capítol específic, no hi ha mesures i voldríem haver-ho vist.

I del tema de les ajudes, d'aquí un any en parlarem, quan les torni a reclamar vostè en parlarem, d'aquí un any en parlarem quan vostè les torni a reclamar, Sr. Conseller, quan torni a plantejar damunt la taula Proagro i... en tornarem a parlar i farem totes aquestes reflexions que li hem sentit i que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

... queden en acta.

Acab ja. De la millora de les voluntats constructives esperàvem que hi hagués hagut una part d'aquestes propostes que ens hagués permès poder caminar de manera conjunta. Nosaltres ens abstenem de tots aquells articles als quals no s'han presentat esmenes, però esperàvem, esperàvem una, no atenció, sinó una sensibilitat cap a la idea i la voluntat de construir vertaderament un gran acord, malauradament no s'ha perdut per nosaltres.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica. Té la paraula la diputada no adscrita, Sra. Margalida Font i Aguiló, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, presidenta. Sra. Pons, Sra. Pons, jo conec perfectament el Reglament, qui pareix que no coneix, que no coneix el funcionament de la democràcia és vostè i el seu grup.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Continuaré. Ha quedat palès que les diferències entre el Partit Popular i la coalició que jo represent en aquesta cambra són importants, i ja ho he fet en la meua primera intervenció. Mirin, ja els he dit, ja els he dit que més importants són quan hi ha una falta de voluntat política quant al diàleg, quant al consens que vostès han demostrat i que han tengut vostès en aquesta tramitació d'aquest projecte de llei.

Mirin, per a nosaltres és important, a Formentera és important, i continuarem defensant que aquest projecte de llei hauria de comptar amb un informe preceptiu del Consell Assessor del Dret Civil propi d'Eivissa i de Formentera, i ningú no m'ha fet esment d'aquesta esmena que jo havia presentat, m'hagués agradat que n'hi haguessin pogut fer, però no he sentit res. I per què? I més quan aquesta norma que vostès presenten és basa en la Llei de modernització de les explotacions agràries, una llei que, com sabem tots, és d'àmbit estatal, del 95, on se salva el Dret Civil de totes bandes.

Mirin, a nosaltres ens preocupa i ens preocupa molt la pretensió d'aquesta llei, la pretensió d'afectar de manera sobrevinguda i de donar una nova redacció a tot un seguit de normativa com és tota la urbanística, territorial i, fins i tot, la mediambiental, ens preocupa, i molt, el seu tarannà completament contrari al principi d'autonomia local que es desprèn d'aquesta llei, ja sigui a l'àmbit insular ja sigui a l'àmbit local, i obertament és contrari al principi d'interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics. Ens preocupen, i molt, les contradiccions que desprèn aquesta norma amb el principi de respecte al model territorial de cadascú, tant sigui illes o municipis. Ens continua preocupant, i molt, que s'ajuntin les competències en agricultura amb les de territori.

Sr. Company, ens preocupa, i molt, que presenti una llei que no aborda els problemes reals de competitivitat del nostre camp i que posa l'accent en l'aprofitament de les explotacions agràries per a usos terciaris o turístics.

Sr. Conseller, ens preocupa, i molt, que aquesta llei agrària no porti solucions aprofitables per als pagesos. Ens preocupa que s'aprovi una llei sense consens, una llei d'importància cabdal com aquesta. Ens preocupa, i molt, que aquest projecte de llei oblidí, precisament, els protagonistes de la llei, els pagesos i la seva activitat.

Sr. Company, vostè pot riure, però a nosaltres ens continua preocupant, i molt, que el Govern del Partit Popular segueixi amb les seves propostes en el sentit de la desregularització urbanística, la desplanificació del territori que ja han encetat vostès amb lleis com la general turística o la nova llei del sòl, on es posa l'interès individual per sobre de l'interès col·lectiu.

Envers de la seva proposta aquesta diputada, en nom de la coalició que represent, ha fet més de 50 aportacions, 50 que vostès han rebutjat una per una, totes. Era d'esperar, ja ens ho esperàvem que les que tenien o eren de més calat les rebutjarien, però és que ni tan sols les que milloraven el text les han acceptades, ni tan sols, ni tan sols n'hem pogut parlar o les hem pogudes defensar ni en ponència ni en comissió. Aquest és el seu tarannà.

Vostès estan tancats en la seva majoria absoluta, vostès no escolten, és més, menyspreen les aportacions en positiu que els hem presentat. Els diré, i els ho diré sense acritud, els diré simplement, constatant un fet, vostès, lamentablement, no han volgut avançar en acords, ens hagués agradat arribar a acords, sempre hem tengut una posició de propiciar acords, m'agradaria saber si vostès poden dir el mateix, jo la resposta la tenc claríssima, és clar que no.

Per acabar ja, Sr. Conseller, aquesta llei agrària que vostès presenten avui aquí és una llei en contra del camp, del paisatge i dels autogovernos. Vostè sap que avui, la majoria absolutista del Partit Popular, aprovarà una llei que no té en compte un mínim de consens, com ja hem denunciat tots i cada un dels partits de l'oposició i aquesta diputada no adscrita, no és una llei per afavorir, fomentar ni resoldre les problemàtiques del camp i dels pagesos, i el millor, el més acurat, seria, Sr. Company, que consideràs una redacció, una versió nova d'aquest projecte de llei el qual sortirà aprovat avui, sens dubte, per la seva majoria absoluta, però que vostès saben que té un recorregut molt curt, concretament cinc mesos. Encara hi són a temps, si vostè no rectifica avui estic convençuda que el canvi, el canvi del maig del 2015 ho farà possible.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Sra. Pons, ens... ara no la veig, ah!, perdoni, ens retreu que no tenim una actitud positiva, una esmena de 80, -sí, pot bufar una de 80. Vós direu que jo en demanava moltes de supressió, és cert, de les 80 n'hem retirades 20, en quedaven 60, 20 eren de supressió, però 40 eren de contingut. Una d'aquestes, Sra. Pons, deia que un dels objectius de la llei és el foment de les explotacions agràries familiars. Ni això? Què tenen en contra de les famílies? Què tenen en contra de les famílies pageses?

Nosaltres votarem a favor de més de 100 articles d'aquesta llei, perquè nosaltres sí tenim una actitud positiva, nosaltres si hi ha alguna cosa que és bona per als pagesos diem sí, i no ens sap gens de greu ni ens amagam, però nosaltres sí tenim una actitud positiva. Una actitud positiva és llegir les esmenes, una actitud positiva és llegir la feina que fan els altres, Sr. Conseller, que ens vàreu retreure que afusellàvem el decret Morro, i l'incorporàvem talment, textualment, amb les actualitzacions.

Vós he sentit bufar molt i exclamar durant la meua intervenció, però haguéssiu pogut fer un incident i no l'heu volgut fer...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

No voleu fer comèdia? Mirau, m'he cansat de dir, m'he...

(Remor de veus)

Sr. Conseller, ara..., ara...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Mas, Sr. Mas, no es pot dirigir a un conseller, vostè ha de fer la seva...

(Cridòria)

No, no es pot dirigir...

(Remor de veus i petita cridòria)

Ho pot dir en general.

EL SR. MAS I COLOM:

Bé, em diu que no puc, que no puc...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Mas, ho pot dir en general, però no es pot dirigir a ningú. D'acord?

EL SR. MAS I COLOM:

Bé.

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuï la seva intervenció i, per favor, s'atengui a la qüestió.

(Remor de veus)

S'atengui a la qüestió.

(Remor de veus)

EL SR. MAS I COLOM:

Si és així, i el lletrat m'ho diu, òbviament respectaré el Reglament, només faltaria.

(Remor de veus i se sent una veu de fons intel·ligible)

Sí, li faig cas a la presidenta, però jo crec que a ell li haurien de cridar l'atenció també en aquests moments, no?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Mas, he aturat el temps...

EL SR. MAS I COLOM:

Sí.

LA SRA. PRESIDENTA:

... en consideració a vostè. Però li deman, per favor, que s'atengui a la qüestió i que continuï quan vostè vulgui.

EL SR. MAS I COLOM:

Sí, no l'escometré, Sr. Conseller. Actitud positiva és llegir les esmenes dels altres, actitud positiva és mirar què proposen els altres...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... i nosaltres aquí hem denunciat aquesta impostura, perquè si s'haguessin llegit aquestes esmenes haguessin vist que nosaltres proposàvem no afusellar el decret Morro sinó incorporar-lo directament perquè nosaltres, nosaltres, sí que creim en la pagesia, sí que creim en les explotacions agràries, sí que creim en la producció agrària, en això hi creiem; creim en el taller, -perdoni- en els cellers, en les tafones, en les botigues, no creiem en el polo, no creiem que crear un polo ens faci produir més patates, no, no ho creim; no creiem en l'hipòdrom, no hi creiem. N'hi ha d'haver d'hipòdroms, però no pot ser això una manera de fomentar l'agricultura, dins cap cap no ni cap això?

I per acabar, Sra. Pons, parla que nosaltres volem jardiniers, parla en genèric, ni volem jardiniers ni supervivents, quan aquí s'ha dit -no puc dir qui- que l'objectiu de la llei era la supervivència de l'agricultura hem dit que no hi estam d'acord, no pot ser l'objectiu de la llei el malviure dels pagesos, l'objectiu de la llei ha de ser que tinguin uns bons guanys, un bon viure, una vida digna i hi ha d'haver l'orgull de la pagesia.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de contrarèplica. Té la paraula el Grup Parlamentari Popular, la Sra. Assumpció Pons, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Mirin, tant les esmenes a la totalitat com les esmenes a l'articulat, les crítiques, les desqualificacions que hem hagut d'escoltar confirmen, ens confirmen que és una bona llei agrària. Es neguen a donar suport i es neguen a afegir-se a un projecte legislatiu que dóna respostes i dóna eines a tot un sector que necessita urgentment una nova política agrària per poder ser competitiu i poder ser rendible, i després diuen que donen suport al sector.

En canvi, els diputats de l'oposició donen l'esquena a tots els pagesos, a totes les famílies, a totes les empreses i cooperatives que esperen avui la seva aprovació. Vostès es neguen a donar-los tot allò que necessiten i tot allò que es mereixen. Es neguen a cobrir el buit legislatiu que pateix l'agricultura a Balears, però, saben per què s'hi neguen, saben per què? Senzillament, perquè qui ho ha resolt ha estat el Partit Popular, senzillament perquè qui ho ha resolt ha estat el Partit Popular.

(Remor de veus)

Es posen en contra, també, de tot el sector quan no volen eliminar els obstacles de la legislació territorial, urbanística i mediambiental que van en contra de tota l'activitat agrària, en canvi, el Partit Popular fa possible una altra manera de gestionar a favor del camp de les nostres illes. Ja és hora, ja és hora d'acabar amb totes aquestes polítiques restrictives i prohibitives que impedeixen la necessària actuació de l'agricultura en la gestió del territori i del paisatge perquè, senyors diputats, i com em sembla que ha dit el conseller, protegir no és prohibir.

Convidam, per tant, als grups de l'oposició a incorporar-se al consens amb tot el sector si de ver donen suport al sector. Clar, però, és que passa una cosa, és que vostès volen governar des de l'oposició i açò comporta guanyar unes eleccions, comporta guanyar unes eleccions i d'aquí a sis mesos vostès tornaran perdre les eleccions.

Finalment, el Grup Popular, com no pot ser d'altra manera, felicita el Govern de José Ramon Bauzá, el conseller Company per haver complert...

(Remor de veus)

... amb el compromís de redactar, de consensuar i d'aprovar la primera llei agrària de Balears. També a tots els tècnics que hi han fet feina i, com no pot ser d'una altra manera també, a tot el sector.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada acabat el debat de les esmenes passam a les votacions. Si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta de les esmenes.

Primer, començam amb les del Grup Parlamentari Socialista, la RGE núm. 9300, 9301, 9302, 9307, 9325, 9326, 9338, 9339, 9340, 9348 i 9353/14; de la diputada no adscrita Font i Aguiló RGE núm. 9465, 9472 i 9491/14. Passam a la votació. Votam. Començam a votar. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra, 19 a favor i 6 abstencions.

Si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta de les esmenes de la diputada no adscrita, la Sra. Font i Aguiló, RGE núm. 9462, 9464, 9466, 9469 i 9485/14. Passam a la votació. Començam a votar. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra, 19 a favor i 6 abstencions.

Si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta de les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, de l'esmena RGE núm. 9304 a la 9306, de la 9309 a la 9324, de la 9327 a la 9337, de la 9341 a la 9345, la 9347, la 9349 i 50, de la 9354 a la 9357, la 9359, de la 9361 a la 9376, de la 9378 a la 9383, de la 9385 a la 9387, de la 9389 a la 9426, de la 9428 a la 9455 i les 9457 i 9458/14.

De la diputada no adscrita Sra. Font i Aguiló, l'esmena RGE núm. 9460, les 9462 i 9463, les 9467 i 9468, les 4970 i 9471, de la 9473 a la 9484, de la 9486 a la 9490, de la 9492 a la 9495, de la 9497 a la 9502 i de la 9504 a la 9510/14.

Del Grup Parlamentari MÉS, l'esmena RGE núm. 9521, les 9523 i 9524, la 9526, de la 9528 a la 9531, de la 9538 a la 9540, de la 9543 a la 9545, la 9549, de la 9551 a la 9553, de la 9555 a la 9560, la 9562, la 9564, de la 9566 a la 9569, la 9573, de la 9576 a la 9580, la 9582, les 9585 i 9586, de la 9589 a la 9591, la 9593, la 9597 i 9598/14.

Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra; 24 a favor i 1 abstenció.

Si cap grup no demana votació separada farem la votació conjunta de les esmenes del Grup Parlamentari MÉS RGE núm. 9522, 9527, 9546, 9554, 9561, 9563, 9565, 9571, 9572, 9574, 9575, 9594 i 9599/14. De la diputada no adscrita Sra. Font i Aguiló, les RGE núm. 9496 i 9503/14. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra; 7 a favor, i 18 abstencions.

La ponència, per unanimitat, acordà de proposar la incorporació d'algunes modificacions tècniques al text del projecte de llei la votació de les quals per error es va ometre a la comissió. Són les següents:

a) En el novè paràgraf de l'exposició de motius, allà on diu: "el caràcter estratègic de l'agricultura justifica per si mateix que el Govern de les Illes Balears en l'exercici de la iniciativa legislativa que estableix l'Estatut d'Autonomia impulsi una llei", tanca una altra vegada les cometes, hauria de dir, obri cometes: "el caràcter estratègic de l'agricultura justifica per si mateix l'aprovació d'una llei".

b) A l'article 132 i a l'article 174.4, la lletra "i" minúscula, que figura entre parèntesi, ha de ser "I" majúscula.

c) A l'article 145.1, després de l'expressió, entre cometes, "o altres esdeveniments imprevisibles", tanc les cometes, s'hi han d'afegir els termes "o inevitables".

Es poden aprovar per assentiment? Sí? Per tant, queden aprovades aquestes esmenes tècniques per assentiment.

A continuació passarem a la votació de l'articulat del projecte de llei. Si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta dels articles, disposicions addicionals i finals que es relacionen: articles 5 i 6, 27, 33, 35, 44, 47, 51, 59 i 83, del 86 al 89, del 91 al 96, el 99, del 101 al 103, els 105 i 106, el 114, el 117, els 122 i 123, els 136 i 137, el 149 i les disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta i cinquena bis i les disposicions finals primera, segona i tercera. Passam a la votació.

Queden aprovats per 35 vots a favor i 24 en contra.

Si cap grup no demana votació separada farem la votació conjunta dels articles, denominacions, disposicions transitòries, derogatòria i finals com també de l'annex que es relacionen: article 12, denominació Títol II, els 23 i 24, del 29 al 32, els 37 i 38, el 41, el 43, el 50, els 54 i 55, el 57, del 74 al 76, el 82, els 84 i 85, el 90, el 100, el 107 i 108, el 116, el 129, els 134 i 135, el 141, el 154, el 158 i el 167, disposició transitòria tercera, disposició derogatòria única, disposició final quarta, disposició final cinquena i l'annex. Passam a la votació. Votam.

Queden aprovats per 35 vots a favor; 19 en contra, i 5 abstencions.

Si cap grup no demana votació separada farem la votació conjunta dels articles primer i denominació que es relacionen: articles 11, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 34, 48, 49, 58, 60, 66, 72, denominació del Títol V i 104. Passam a la votació. Votam.

Queden aprovats per 35 vots a favor; 6 en contra, i 18 abstencions.

Si cap grup no demana votació separada farem la votació conjunta dels articles i la disposició que es relacionen: el 118, 174 i disposició addicional cinquena. Passam a la votació. Votam.

Queden aprovats per 40 vots a favor i 19 abstencions.

Si cap grup no demana votació separada farem la votació conjunta de les denominacions, els articles, disposicions transitòries i finals, com també de l'exposició de motius que es relacionen: les denominacions següents del projecte de llei dels títols Preliminar, I, III, IV, VI, VII, VIII, IX i X i dels seus capítols i seccions respectius; dels articles següents: de l'1 al 4, del 7 al 10, els 13 i 14, el 17, el 22, els 25 i 26, el 28, el 36, el 39, el 40, el 42, els 45 i 46, els 52 i 53, el 56, del 61 al 65, del 67 al 71, el 73, del 77 al 81, els 97 i 98, del 109 al 113, el 115, del 119 al 121, del 124 al 128, del 130 al 133, del 138 al 140, del 142 al 148, del 150 al 153, del 155 al 157, del 159 al 166, del 168 al 173, del 175 al 179; les disposicions transitòries primera

i segona; les disposicions finals sisena, setena, vuitena i novena i l'exposició de motius. Passam a la votació.

Queden aprovats per 40 vots a favor; 1 en contra, i 18 abstencions.

Nota: es faculden els serveis jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions aquesta presidència proclama aprovada la Llei agrària de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

Passam ara al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les esmenes a la totalitat...

(Remor de veus)

...presentades al Projecte de llei RGE núm. 8676/14, de racionalització i simplificació de l'ordenament legal...

(Continua la remor de veus)

...i reglamentari...

(Continua la remor de veus)

(Pausa de la Sra. Presidenta)

IV.1) Debat i votació de l'esmena a la totalitat RGE núm. 9123/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS al Projecte de llei RGE núm. 8676/14, de racionalització i simplificació de l'ordenament legal i reglamentari de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Senyores diputades, senyores diputats, passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les esmenes a la totalitat presentades al Projecte de llei RGE núm. 8676/14, de racionalització i simplificació de l'ordenament legal i reglamentari de la comunitat autònoma de les Illes Balears, RGE núm. 9123/14, presentat pel Grup Parlamentari Més i la RGE núm. 9902/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Si un es mira l'ordre del dia del plenari d'avui, un diria que aquesta legislatura o almenys aquest ple és el ple de la racionalitat o de la irracionalitat i de les mesures urgents, quatre de les normes amb rang de llei que avui es debaten fan referència a la racionalitat i dues d'aquestes normes són decrets llei de mesures urgents.

I jo no sé si és massa racional o massa comprensible o raonable la situació en què ens trobam avui, en aquest moment tramitam un projecte de llei que contempla la possibilitat d'elaborar un text refós de la Llei d'ordenació farmacèutica perquè incorpori les correccions, les modificacions que s'han fet posteriorment, en concret de sis textos normatius. Però, precisament al punt de després d'aquest mateix plenari d'avui, s'aprova una nova norma, un decret llei que farà que la refosa del text anterior sigui ja invàlida.

Ara donarem inici a la tramitació d'un text refós de la Llei d'ordenació farmacèutica i després farem un decret llei que modifica, que invalida la tasca del text refós d'ordenació farmacèutica. Ja em diran per què hem vingut avui aquí, és a dir, iniciam un tràmit que avui mateix serà inútil. Per tant, de racionalitat poca i jo crec que d'improvisació molta perquè aquest parlament està fent a terme una tasca que efectivament al següent punt de l'ordre del dia ja haurà caducat, i crec que algú aquí se n'hauria d'averonyir.

La música d'aquest projecte de llei, la música és bona, però la lletra, i aquest n'era un exemple, que l'acompanya no ho és. A les lleis, les exposicions de motius podríem considerar que són la música, i l'articulat, la lletra. La música d'aquest projecte de llei, com deia, sona bé, però la lletra en aquest cas no acompanya, és nefasta. És nefasta perquè aquest projecte de llei el que pretén és tramitar nous textos reglamentaris sense haver de passar ni per l'audiència pública ni pel dictamen del Consultiu sobre el contingut de la norma, ni pel control parlamentari, ni tan sols, menys que un decret llei, i per aconseguir-ho fins i tot, si cal, modifica la Llei del Consell Consultiu sense que aquest s'hagi pogut pronunciar respecte d'això.

Coincidim idò en l'exposició de motius. Coincidim que és necessari, imprescindible, bona una certa descontaminació legislativa que permeti simplificar, facilitar, transparentar el marc normatiu que ens regeix. Aquesta tasca ja es contempla a la Llei del bon govern, per tant, es tracta de complir la llei, aquest precepte, la Llei del bon govern.

Per a aquesta tasca el Govern del president Bauzá ens proposa la tècnica de la legislació delegada autoritzant expressament l'executiu a reordenar la normativa per sectors materials. Ara bé, la potestat legislativa és del Parlament, encara que de vegades no ho sembli, i per tant, la delegació s'ha de fer, si és fa, delimitant clarament i precisament el seu contingut, el seu objectiu, el termini. En aquest sentit, el projecte fa aigües. El text presentat no precisa ni assegura que la tasca encomanada delegada al Govern serà simplement una tasca tècnica, ni de revisió material, però mai, mai no assegura que mai, mai no hi haurà interpretació, redefinició, canvi de redacció, canvi dels termes perquè aquesta es pot fer, efectivament, sense canviar el contingut de la norma, però també es pot fer alterant allò que ha aprovat el Parlament i açò no ha de ser possible.

De fet, a la pàgina 2 de l'exposició de motius ja s'adverteix d'aquesta possibilitat, diu textualment: "Reordenar la normativa per sector materials incloent-hi les modificacions necessàries per garantir...", incloent-hi les modificacions necessàries per garantir "la coherència jurídica", les modificacions necessàries per garantir la coherència jurídica? Alerta!

Anem, però, a la lletra, i anem a la primera estrofa i la primera estrofa parla de les derogacions, de les derogacions expresses, diu a l'article 4 i a l'annex 3. I aquí he de referir-me a tres qüestions: primera la potestat reglamentària d'aprovar decrets i ordres és una potestat de l'executiu, d'aprovar i de derogar, no correspon al Parlament. Idò, per què ens tramet al Govern la derogació expressa de decrets que ell mateix podria haver derogat amb un nou decret? Per què? Per estalviar-se l'audiència i informació pública? Jo em responc: efectivament, per estalviar-se l'audiència i la informació pública.

Segon element d'aquesta estrofa: la derogació de lleis, en el primer esborrany d'aquest projecte de llei es proposava derogar tres lleis i en el segon ja només dues. Què ha passat amb la llei que ha mort pel camí? Quina és? Desapareix la Llei 4/2002, de taxes per inspeccions i controls sanitaris dels productes pesquers. Per què? La deroga la Llei 6/2013, de 7 de novembre, de pesca marítima, marisqueig de les Illes Balears? No ho sabem, la disposició derogatòria no ho fa expressament, però es podria entendre. Seguretat jurídica és açò?

Diu que aquest projecte de llei pretén derogar lleis i decrets obsolets, i aquí donaria molt de joc, no m'hi entretindré, però el TIL és un d'aquests decrets llei, el més obsolet, el més obsolet d'aquesta legislatura.

Segona estrofa, segona estrofa d'aquesta lletra, i es refereix als textos refosos, els textos de lleis refosos que s'han modificat de manera reiterada i dispersa són imprescindibles. El projecte de llei pretén autoritzar el Govern perquè, en el termini d'un any, aprovi els textos refosos de les lleis de l'annex 1, set lleis, d'acord amb l'article 37 de la Llei 4/2001, del Govern de les Illes Balears. No sé si s'hi fixen en el termini, aquest Parlament ja s'haurà dissolt, el Parlament, el qui té la capacitat, la potestat legislativa s'ha dissolt i ha delegat al Govern perquè legisli, en els termes en què precisa aquesta llei. Estèticament no queda molt bé, no queda gens bé i molt menys quan no serà possible ni el control ni la validació, insistesc, menys que un decret llei.

He de dir que aquesta és una pràctica legislativa habitual a l'Estat espanyol, però que, tot i açò, al nostre grup li crea una certa precaució, per dir-ho d'alguna manera. No és estrany que per açò el nostre grup, a la reforma del Reglament ja va plantejar una comissió específica per valorar i refondre lleis existents, una comissió del Parlament, de la institució legislativa. Per què hem de delegar la potestat legislativa del Parlament a l'executiu quan aquesta tasca la pot dur perfectament el Parlament?

Vostès se'n refien, se'n refien, se'n refien de qui té en aquest moment 9 lleis, 11 amb advertiments d'inconstitucionalitat, 9 inconstitucionals vigents? Se'n refien, se'n refien d'aquell que ha fet 27 decrets lleis? Que fins i tot s'atreveix a modificar el model educatiu escolar a través d'un decret llei? Nosaltres no.

Hi ha moltes opcions, ho torn a dir, que el text refós l'elabori una comissió parlamentària, article 45.2 de l'Estatut, preveu la delegació en comissions de la tasca legislativa. O que a la llei de delegació s'hi introdueixi la validació per part del Parlament, cosa que no s'ha fet i que també es contempla. La delegació legislativa té sentit, en tot cas, si el Parlament, de forma més que majoritària, confiàs que el que portarà a terme el Govern és una tasca purament tècnica i no creadora, que l'únic que farà serà sistematitzar i articular en un text únic una pluralitat de lleis, sense alterar la regulació material que en resulta. En aquest sentit, tant el dictamen del Consell Consultiu, com fins i tot el Tribunal Constitucional, ja adverteixen que en un text refós no es permet determinar la vigència o no d'un articulat, ni crear noves redaccions, etcètera, ho precisa molt clarament, quan, a l'exposició de motius, en canvi, no s'inclouen aquestes precisions i es diu, reiter, que l'objecte de la llei és reordenar la normativa per sectors materials, incloent-hi modificacions necessàries -modificacions necessàries- per garantir la coherència jurídica. Qui vetllarà per aquesta coherència jurídica?

L'Estatut, als articles 45.2 i 48.1, recull la delegació legislativa en els mateixos termes que ho fa la Constitució Espanyola, i aquesta, a l'article 82, quant al text refós de textos legals, diu que s'ha de fer de forma expressa, per a una matèria concreta i d'àmbit autonòmic, fixant terminis i, sobretot -sobretot- precisa, llegesc textualment, article 82.6 de la Constitució Espanyola: "Les lleis de delegació podran establir en cada cas fórmules addicionals de control sens perjudici de la competència pròpia dels Tribunals." Aquest govern no ha volgut incloure fórmules addicionals de control.

Vostès poden confiar d'un govern que ha abusat dels decrets llei? Torn a respondre: no. I d'algú que tramita una llei de delegació legislativa per urgència, per urgència, quan, a més, els terminis de sis i un any fan inviable que l'executiu actual pugui portar a terme aquest procés, almenys amb aquesta cambra viva, activa? No, dissolta, dissolta.

Tercera estrofa d'aquest text, de la consolidació dels textos reglamentaris. La Llei 4/2001 estableix que el procediment per tramitar decrets i ordres, una potestat del Govern, en la línia del que fa també la Llei del bon govern, ha d'incloure, i relata: ha d'incloure memòria justificativa, estudi de cost de finançament, audiència i informació pública, intervenció dels ens territorials, informes i dictàmens de serveis jurídics competents, secretaria general tècnica, Consell Consultiu i altres organismes d'assessorament previst en el marc legal. I d'açò què en queda?

(Remor de veus)

Bé, idò, el sùmmum de tots els sùmmum és que la llei de delegació aprofita per modificar la Llei 4/2001 i la Llei del Consell Consultiu per introduir un procediment simplificat per aprovar textos consolidats i només en queda, de tot allò que he dit, informe de l'Institut de la Dona, informe de la secretaria general -escoltin bé- només per ajustar-se o per valorar

l'adequació del procediment, no per entrar en el contingut, i del Consell Consultiu exactament el mateix, al Consell Consultiu li retallen totes les possibilitats per entrar en el contingut, per valorar el contingut, i es queda simplement en el compliment efectiu de les limitacions, textual. Una modificació del Consell Consultiu la qual, per cert, s'ha fet sense que l'organisme no hagi estat consultat en el tràmit d'audiència del projecte de llei, com bé han deixat constància els membres del Consell Consultiu i, a més a més, n'han deixat constància també en el mateix dictamen, emès en relació amb aquesta llei.

Vet aquí, idò, per què incorporen a una llei una potestat del Govern, la de fer i refer textos, vet aquí quina és la intenció: introduir un procediment amb menys garanties, menys participat i menys democràtic.

Però n'hi hauria prou, n'hi hauria prou només a recollir el que el Consell Consultiu diu sobre aquest projecte de llei, i és per escandalitzar-se, textualment: "Hi ha dubtes raonables sobre la voluntat del legislador" -açò diu d'aquest projecte de llei i del seu contingut. I per què ho diu? Doncs per tot açò que acabam d'explicar ara, perquè es mou a un àmbit d'ambigüitat que deixa aquest Parlament sense la possibilitat d'exercir el control. Diu també: "Que el Govern autonòmic vol retallar les seves funcions de consulta de la legalitat que li atorga l'Estatut d'Autonomia". A ningú açò no l'escandalitza? Doncs, bé anam, bé anam!

I acab, des del nostre punt de vista, aquest projecte de llei comença a un moment molt tard i comença molt malament i prenc l'exemple que he dit al començament: com és possible que avui donem inici a un tràmit, l'elaboració de textos refosos, un dels quals, el més important, fa referència a l'ordenació farmacèutica, i al següent punt, al que vendrà després, s'aprova un decret llei que la modifica, que no està inclosa la relació de textos, no està inclosa en aquest projecte de llei, ni l'ha inclosa el Grup Popular a través d'una esmena, no, no, farem, encomanam la fusió d'un text legal que en el punt següent està obsolet.

Si vostès a açò li troben una explicació, jo no, en qualsevol cas em sembla que és deixar molt malament aquest Parlament, la tasca d'aquest Parlament la que li encomani, i en aquest cas és l'executiu qui lògicament no ha dut a terme una tasca rigorosa, jo diria que improvisada i amb molt poques garanties de participació, de transparència i d'exercici del control d'aquesta cambra. I per tot açò no pot tenir el nostre suport.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí.

IV.2) Debat i votació de l'esmena a la totalitat RGE núm. 9902/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista al Projecte de llei RGE núm. 8676/14, de racionalització i simplificació de l'ordenament legal i reglamentari de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Antoni Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Vicepresidente, señoras y señores diputados. Nos toca presentar esta enmienda a la totalidad sobre el Proyecto de ley de racionalización y simplificación del rdenamiento legal y reglamentario de la comunidad autónoma, pero, por ser de justicia, tenemos que distinguir dos trabajos en este proyecto de ley: primero, el trabajo de los técnicos, y luego el trabajo político. El de los técnicos, atribuido al Institut d'Estudis Autònòms, que recibió el encargo de efectuar el estudio y el análisis de las normas que necesitaban alguna actuación, podemos considerarlo positivo, ha sido un esfuerzo digno de alabanza, pero cuando ha pasado ese esfuerzo a manos de los responsables políticos, se ha echado a perder todo. Hasta aquí, ya digo, nada que decir, pero cuando, ya digo, pasa a tomarse decisiones políticas sobre qué hacer con esas propuestas que presenta el Institut d'Estudis Autònòms, sí que vemos que hay algunos problemas graves.

Compartimos nosotros también la crítica que se hace por parte del Gobierno del Partido Popular o, mejor diría, la autocrítica, a las modificaciones legislativas que tan frecuentemente se hacían con las leyes de acompañamiento a los presupuestos por parte de los gobiernos del Partido Popular, todos los que han llevado alguna legislatura aquí sabrán que siempre nos quejábamos de que se utilizaban esas leyes, esas famosas leyes, para ver qué hay de lo mio, puesto que el Partido Popular, el Grupo Parlamentario Popular y el Gobierno siempre metían un montón de cosas extrañas allí, y de hecho podemos ver que gran parte o buena parte de algunos asuntos que están todavía dando tumbos por los tribunales proceden de las leyes de acompañamiento de los presupuestos. En ellas lo mismo encontrábamos un chalet en la cumbre de un espacio natural ibicenco, los diputados de Ibiza recordarán esa ley de acompañamiento, que encontrábamos una exención de licencia de actividades, por ejemplo a todos los hoteles que tuvieran determinados años, o sea, todas esas cuestiones las encontrábamos en esas leyes. Luego, cuando llegó ya un buen gobierno, se acabó esa práctica irregular.

Pues bien, a partir de aquí vamos a ver cómo una buena idea se convierte en una mala obra. Cuando el borrador pasa a manos del Gobierno y éste tiene que decidir qué hacer con él, entonces se crea en engendro. Se habla en la ley de contaminación legislativa, de normas, se nos dice textualment "normas que no han sido derogadas expresamente, pero que ya no se aplican porque han perdido su objeto, han sido derogadas tácitamente, están en desuso o ha vencido el plazo establecido de vigencia".

Vamos a ver, no existen las normas un poquito derogadas, no existen, o casi derogadas, tampoco existen; sea la derogación expresa o tácita o están derogadas o están en vigor. Entonces, una ley derogada tácitamente no tiene mucha relevancia ni mucha importancia, no debería tenerla ni estar en este paquete. En definitiva, lo que se pretende, lo que se nos dice que se pretende con esta norma es una tarea de limpieza normativa. Pero claro, el ansia de titulares perjudica el sentido común, aquí se quiere hacer un titular de "hemos eliminado un montón de normas para dar seguridad jurídica", y ya veremos el lío en el que nos vamos a meter.

Tres finalidades tiene la ley: primero, autorización al Gobierno para aprobar textos refundidos con las leyes modificadas. En segundo lugar, se encomienda al Gobierno para elaborar versiones consolidadas de normas reglamentarias que se han ido modificando, y para ello se crea un procedimiento simplificado. Y en tercer lugar, se hace una derogación expresa de las normas en desuso obsoletas. Vamos a ver cada una de esas tres partes.

Primera, la autorización para la realización de textos refundidos: se le concede el plazo de un año al Govern para que refunda una serie de leyes. Es una facultad que tiene el Gobierno, si se le concede el Parlament, y no tendríamos mucho más que añadir si no es porque el Govern incluye en su proyecto que en proceso de refundición tiene también las facultades de regularizar, aclarar y armonizar, y otras cuestiones que ha planteado el diputado que me ha precedido en el uso de la palabra. La delegación se convierte en peligrosa, máxime si tenemos en cuenta que este gobierno ignora, ignora completamente las diferentes funciones que corresponden al poder legislativo y al ejecutivo y, si no, veremos un montón de pruebas de ello.

Este proyecto de ley es una buena muestra de esa ignorancia, una ignorancia que hemos visto repetida muchas veces, incluso en esa tribuna, cuando hemos oído decir a algún diputado del Grupo Parlamentario Popular, en el debate de una proposición de ley hace muy pocos días, que hay que dejar que el Govern haga las leyes, ¿recuerdan, señoras y señores diputados?, "hemos de dejar", decía en esta cámara, aquí, "hemos de dejar que el Gobierno haga las leyes".

Bien, los artículos 82 a 86 de la Constitución, así como el 48 del Estatuto de Autonomía nos obligan a confiar en el Govern en las tareas de delegación legislativa, pero la obligación legal no implica tener confianza en que sea bien utilizada esa facultad. Y ya nos sugiere la posibilidad de hacer trampa el que se haya incluido esas posibilidades de regularizar, aclarar y armonizar. Sobre este punto es conveniente tener en cuenta el dictamen del Consell Consultiu, que recuerda al Gobierno que la refundición debe ser lo más precisa posible, máxime al ampliarse a las operaciones clásicas de regularización, aclaración y armonización. Pues bien, basta leer el artículo para ver que carece total y absolutamente de precisión y se limita a una delegación genérica, contraria a la doctrina del Tribunal Constitucional, que se recoge también en la doctrina y dictamen del Consell Consultiu.

Y si pasamos a analizar los bloques de leyes que se pretenden refundir, todavía nos resultará más sorprendente la deficiente técnica legislativa que se utiliza en esta norma. Veamos algunos de los bloques que se quieren refundir, el primer bloque, leyes de carácter tributario y de presupuestos, alguna de las cuales se ha visto modificada hasta tres veces en esta legislatura. Pues igual que se utilizó la ley para desordenar, podrían haber utilizado cualquiera de esas modificaciones para ordenar, podrían haberlo hecho perfectamente, esa refundición, en la actual ley de presupuestos, Sr. Conseller, ¿por qué no lo han hecho allí? Podían haberlo hecho, en la ley de presupuestos que han presentado este año, podían haber reorganizado y refundido todas las normas que pretendían refundir, podían haberlo hecho. Lo dejan *ad calendas graecas*, porque dejarlo a un año en un año electoral es dejarlo *ad calendas graecas*.

Segundo bloque, referido a la Ley 2/1993, de creación del parque balear de innovación tecnológica, afectado por la Ley 13/2012. Es decir, el mismo gobierno que desordena ahora dice que hay que desordenar, había una ley del 93, se reforma en el 12 y ahora dicen, bueno, lo hemos desordenado, ¿por qué lo hemos de ordenar? ¿Por qué cuándo hicieron la Ley de 2012 no lo dejaron ya ordenado, por qué?

Lo mismo podemos decir del tercer bloque, que, para más asombro, contiene leyes que también se contienen en el bloque primero; es decir, que una misma ley la hemos de armonizar con dos leyes refundidas distintas, probablemente pronto necesitaremos otra ley para refundir las dos leyes refundidas.

Cuarto grupo, vuelve a afectar a leyes previstas en otros grupos, y además se ve obligado a armonizar el Decreto Ley 3/2013, sobre la red pública hospitalaria. Vamos a ver, ahora, como les decía también el diputado que me ha precedido en el uso de la palabra, vamos a aprobar hoy un decreto ley sobre materia de farmacia, ¿por qué no han aprovechado ese decreto ley para hacer una ley que armonizara todo lo que está por delante? Ahora tendremos una ley refundida y un decreto ley suelto, dejaremos un huerfanito esta mañana al legislativo, quedará por ahí colgando, habrá una norma refundida y la otra norma huérfana de refundición.

Sólo añadiré un ejemplo para que se vea lo absurdo de la propuesta, bloque f) del anexo 1, se propone armonizar la Ley 3/2002, de estadística, con la Ley, de reforma de esa ley, 1/2010, es decir, había una ley de estadística y se le hace una reforma en el año 2010. Pues muy bien, vamos a refundir la ley con su reforma, es decir que ¿cada vez que reformemos una ley refundiremos una ley con su reforma? Bueno, parece un poco exagerado, y más todavía cuando esto lo tiene que hacer, ya digo, el Gobierno, en el plazo de un año, que es año electoral, que habrá cambio de gobierno y no van a poder finalizar nada.

Segundo apartado, relación de textos de consolidación de reglamentos sobre determinados decretos que figuran en el anexo 2 de la ley, o sea, le decimos al Gobierno que puede hacer una serie de reformas de refundiciones o de tareas de consolidación en reglamentos. Desde luego, hay que dejar sentado que el Gobierno no necesita autorización legislativa ni remisión normativa para llevar a cabo una operación, que se antoja en la literalidad del sentido... (...) propuesto, muy simple, partiendo de normas reglamentarias aprobadas. Y esa es la misma opinión que tiene el Consell Consultiu, manifestada en

un dictamen al que le han hecho poco caso. Ello es así porque el Gobierno es el órgano naturalmente titular de la potestad reglamentaria, propia u originaria, según el artículo 97 de la Constitución y los artículos 39., 47 y 58 del Estatuto.

Para realizar esa operación de ensamblaje de unos decretos que modifican otros no hace falta una ley que le habilite para ello y sería suficiente que una disposición administrativa resolviera publicar la versión consolidada. Pero aquí nos encontramos con el mayor problema que genera esta ley, del que todo el mundo con nociones jurídicas se da cuenta enseguida y sobre el que le llamó también la atención el Consell Consultiu, como no podía ser de otra manera, y también que está en línea con la Sentencia 332/1995 del Tribunal Constitucional. Mire, en nuestro sistema de fuentes del derecho no existen las reservas de reglamento, es decir, una ley puede entrar a resolver cuestiones que habitualmente pueden ser resueltas por una disposición reglamentaria; ahora bien, cuando una ley formal entra a regular un ámbito reglamentario, una materia que en principio está deslegalizada pasa a estar legalizada, y cualquier ulterior modificación precisa de una norma con rango de ley. Por ello al actuar el Gobierno con delegación legislativa los reglamentos refundidos sólo podrán ser modificados por otra norma con carácter de ley. Con todo me quedo con la crítica a la mayor: el Gobierno no necesita para nada una habilitación legislativa para consolidar o reformar reglamentos; están añadiendo un plus de inseguridad jurídica a todo lo que hacen.

Pero pasemos al tercer punto, derogar normas en desuso, obsoletas o que han perdido su finalidad. Hay dos tipos de normas que se derogan, dos tipos de normas. En primer lugar dos leyes, una de ellas de tasas; nada que decir, aunque podrían haber derogado la Ley de tasas con la Ley de presupuestos de 2015; dígame que problema tiene o qué impedimento tiene para no haberlo hecho con la Ley de presupuestos de 2015; podrían haber hecho una derogatoria expresa y ya está, no necesitaban hacer esta ley tampoco.

En segundo lugar, y aquí viene la parte cómica de la ley, porque esto es cómico si es que no es trágico, pretenden derogar por ley una serie de decretos, y escuchen bien, señoras y señores diputados, decretos, no decretos ley, simples decretos administrativos, alguno de ellos sin ningún carácter normativo, sin ningún carácter normativo, meros actos administrativos; este gobierno piensa derogar actos administrativos con una ley, con una ley. Es un trabajo, Sr. Conseller, que perfectamente podrían haber hecho en un Consell de Govern, y la derogación de muchos de ellos, mire, ni siquiera precisa la intervención de un consell de govern. Entramos en la parte más extravagante de la ley: esto, Sr. Conseller, sólo se le puede haber ocurrido al conseller Sr. Gómez, a no ser que usted, en su evolución empática, se haya acercado a él. Mire, pongamos algunos ejemplos de la barbarie: Decreto 47/1983, de 21 de julio, por el que se delega en el conseller de Obras Públicas y Ordenación

del Territorio la facultad de impugnar por vía contenciosa actos y acuerdos de las corporaciones locales en materia de urbanismo; un decreto del 83 delegando una función administrativa lo vamos a derogar por ley. ¿Dónde se ha visto? Es que eso no es ni siquiera una norma jurídica, es un acto, es un acto administrativo. Pretenden que sea el Parlamento el que derogue un decreto del Gobierno que delega una función a uno de sus miembros, a un consejero. ¡Impresionante!

(Remor de veus)

¿Y si el Gobierno quisiera volver a delegar esa función, tendrá que pedir al Parlamento que dicte una ley?, porque habremos entrado ya en ello, quedará reservado a la ley. Es una barbaridad se mire por donde se mire, una aberración jurídica, sobre todo porque esto forma parte de la potestad de autoorganización de la administración, y no tiene ningún sentido que el Parlamento tenga que pronunciarse sobre ello. El viernes pasado lo podrían haber derogado en el Consell de Govern, ¿qué se lo impide?, ¿por qué no lo hicieron?, ¿por qué tienen que hacernos pasar esta vergüenza?

Mire, cuando la Sra. Presidenta o los letrados de este parlamento acudan a una reunión de parlamentos autonómicos, de la CALRE, ¿se imagina la cara que tendrán que poner cuando les digan “oye, nos han dicho que vosotros hacéis leyes para derogar decretos”?, ¿dónde se podrán esconder?; dirán “bueno, esto el Gobierno, ya se sabe, esta gente, los políticos pues a veces hacen cosas raras”. ¿No les basta hacer el ridículo con una hora de autopreguntas al propio gobierno? Por cierto, sigo esperando la valoración de la Feria Nupcial de este año.

(Més remor de veus)

Sigamos. Decreto 72/1983, de 6 de octubre, por el que se crea la comisión asesora en materia de política lingüística; o sea, una creación de una comisión asesora del año 83 la vamos a derogar ahora. Un decreto del 84 sobre establecimiento de las normas para la concesión de subvenciones, o sea, la concesión de subvenciones del año 84 la vamos a derogar ahora por ley. Le bastan dos líneas; si ustedes son capaces de hacer un decreto en una hora para saltarse una sentencia que les impedía aplicar el TIL, ¿no son capaces en tres años de redactar un decretito, no un decreto ley sino un decretito normal, para derogar todas estas normas?

Sigamos. Decreto 43/84, de 7 de junio, delegación... - escuchen éste, es bueno- delegación de atribuciones del presidente del Gobierno en el conseller de Sanidad en materia de gestión de personal; o sea, una delegación del presidente, que la puede revocar el propio presidente, tenemos que hacer una ley para eso. Díganse, le podemos enviar, podemos hacer un convenio con la facultad de derecho que le envíe un alumno de primero que le haga un decretillo; necesita muy poco para hacer esto. Pero si es que nos traen hasta un decreto del 86 para nombrar un vocal de la Conselleria de Turisme en una comisión de transportes; o el Decreto 13/89, por el que se convocan ayudas a domicilio; una convocatoria de ayudas no es una norma, es un acto administrativo iniciador de un procedimiento; ¿cómo se atreven a pedir que se derogue por ley? Es que nos traen hasta una delegación del 89 del Consell de Govern en la compañía concesionaria del Túnel de Sóller; o decretos nombrando un instructor en procedimientos administrativos

sancionadores. ¿Dónde se ha visto esto?, ¿no le da un poco de vergüenza, Sr. Conseller?, ¿no le da un poco de vergüenza?

Mire, y hay uno que me sabe mal derogarlo, mire, el Decreto 46/2002, de 22 de marzo; ¿por qué?, porque es un decreto que deroga otro decreto del 97, y no es que me sepa mal porque lo hubiera hecho el gobierno anterior, el gobierno del pacto de progreso, sino porque sirve para demostrar una cosa muy simple: que para derogar un decreto basta otro decreto, y así lo hacían los gobiernos correctos, los buenos gobiernos, los malos hacen otras cosas.

Mire, todos estos decretos los pueden derogar el próximo viernes en el Consell de Govern; por favor, háganlo y no traigan semejante ridículo a esta cámara, que con los espectáculos de ordinario ya tenemos bastante como para hacer extraordinarios.

(Algunes rialles)

Tengo que finalizar, y no sería razonable con el Sr. Séneca citándole a él, sino que citaré a esos diputados del Grupo Parlamentario Popular que decían que hemos de dejar que el Gobierno haga las leyes, y ahora me voy explicando el porqué; me pareció una expresión extravagante, ¿pero por qué dicen que en el Parlamento no tenemos que hacer leyes?, porque el PP considera que el Gobierno debe hacer las leyes y el Parlamento los reglamentos o los decretos...

(Més rialles)

...a esto nos han rebajado.

Señoras y señores diputados, se avecinan momentos duros para la democracia cuando ni algunos gobiernos ni algunos diputados conocen las funciones que corresponden al Gobierno y al Parlamento; el Gobierno legislando y el Parlamento con los reglamentos y los decretos. Ya les decía al principio de la legislatura que la era Gómez sería trágica para las instituciones, y esto de hoy, esta ley, no es sino una raya más en el tigre.

Nada más, señoras y señores diputados.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

El Govern obre qüestió incidental amb la intervenció del conseller José Vicente Marí sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diéguez, ha tenido que hacer usted uso de toda su capacidad de oratoria para poder llenar quince minutos de argumentación respecto a una norma que tiene poco sentido contraargumentar, o enmendar, o hacer una enmienda a la totalidad. Lo mismo diría respecto al argumento que ha dado el Sr. Martí para presentar una enmienda a la totalidad. Si le gusta la música y no le gusta la letra, pues juntos podemos hacer la letra en la tramitación parlamentaria sin necesidad de presentar una enmienda a la totalidad.

Me gustaría poner de manifiesto una serie de cuestiones, porque a mi entender o igual nos equivocamos nosotros, o se equivocan ustedes, o nos equivocamos todos juntos. Por primera vez el Gobierno lo que plantea es una norma para desenmarañar un poquito, un poquito, el entrado normativo que hemos generado y que hemos ido aprobando entre todos desde el inicio de nuestra autonomía, desde 1983. Se han publicado cerca de 400 leyes y 4.500 reglamentos, de los cuales 300 leyes están en vigor y 1.600 reglamentos respectivamente también se encuentran hoy en vigor. Es verdad que el Gobierno encomendó al Instituto de Estudios Autonómicos que hiciera una labora de análisis de toda esta normativa a los efectos de poder iniciar un procedimiento que nos permitiera simplificar y racionalizar el entramado normativo de nuestra comunidad autónoma. El Instituto de Estudios Autonómicos detectó dos grandes problemas en toda la normativa, profusa normativa, de nuestra comunidad: en primer lugar, contaminación legislativa, es decir, que se mantiene un gran número de normas que no han sido derogadas expresamente; y después que se han sucedido múltiples modificaciones en las normas que dificultan, que generan dispersión y dificultan mucho su consulta.

Yo entiendo que para un abogado como usted, Sr. Diéguez, es fácil reconocer cuando una norma -yo también soy abogado y le reconozco que a veces no me es fácil, pero bueno, da igual- para usted seguramente es fácil reconocer cuando una norma ha sido derogada tácitamente, porque ha venido una norma posterior y tácitamente la deroga sin hacer mención expresa en las disposiciones derogatorias, expresamente en las disposiciones derogatorias de la ley, pero como legislamos para el conjunto de ciudadanos y hemos de hacernos entender para el conjunto de ciudadanos, el Gobierno considera que es positivo proceder a derogar, al menos en las normas que así lo hemos detectado, proceder a derogar expresamente normas que han sido tácitamente derogadas. Ya se que a usted le parecerá poco, seguramente a los ciudadanos les parecerá algo más que su gobierno y el parlamento de su comunidad se dedique a facilitarles un poquitín las cosas y a declarar derogadas expresamente las normas, cuando es verdad que tácitamente ya lo están.

Respecto a lo que hace la ley, efectivamente hace tres cosas: deroga expresamente aquellas normas obsoletas y en desuso; falta usted a la verdad cuando dice que con leyes ordinarias no se derogan decretos; sí que se derogan decretos en leyes ordinarias, en tramitación de leyes ordinarias se derogan decretos, se derogan decretos en leyes ordinarias, a lo largo..., vamos, de la historia de esta comunidad, seguro, y existen múltiples ejemplos, y en normativa estatal también; se derogan decretos expresamente en leyes ordinarias. Y le decía esto

porque en primer lugar se ha..., y más en una ley de este contenido, la ley tiene este contenido, es decir, simplificar, aclarar la normativa vigente que está expresamente en vigor; por lo tanto no tiene ninguna pega que con esa finalidad la propia norma derogue aquellos decretos que han perdido objeto a lo largo de este tiempo.

En segundo lugar, es verdad, se autoriza al Gobierno a aprobar en el plazo de un año desde la entrada en vigor de la ley textos refundidos; así actuamos, como establece nuestro Estatuto de Autonomía. Es el Parlamento que en esta ley le dice al Gobierno de las Illes Balears que proceda, o le habilita, a refundir unas determinadas leyes con las normativas que se han modificado con posterioridad, porque la idea de la ley no es que compilemos, no es que cojamos por materias básicamente, sino que la idea de la ley es refundir con las modificaciones posteriores en el tiempo de estas leyes. Y usted dirá o ustedes dirán: "Oiga, es que dejarles a ustedes refundir es un peligro"; muy bien, pues no se preocupen, ganan las elecciones y en mayo empiezan a refundir ustedes y esta ley les servirá para poder refundir porque ustedes lo sabrán hacer, seguramente, mucho mejor que el Gobierno de las Illes Balears. Por tanto se habilita al Gobierno a refundir las leyes que se señalan con las modificaciones que se señalan.

Y respecto a la Ley de ordenación farmacéutica, se refundirá la Ley de ordenación farmacéutica con la redacción que tenga en el momento de la refundición, porque el decreto ley lo que viene a hacer..., sí señor, porque lo que está haciendo esta ley es ordenar al Gobierno que refunda, y es evidente que si se operan modificaciones legislativas hasta el punto o hasta el momento en que el Gobierno tiene que refundir, evidentemente incluirá el texto que tenga la Ley de ordenación farmacéutica en el momento de la refundición.

Es verdad que se pueden consolidar..., sí que se pueden consolidar, Sr. Diéguez, sí que se pueden consolidar decretos, y el Gobierno ha estudiado, como no puede ser de otra manera, el dictamen del Consell Consultiu; algunas de las cosas que el Consell Consultiu señalaba las modificamos en la tramitación ya, en la aprobación del proyecto de ley en Consell de Govern, y en otras de las cosas mantenemos un criterio distinto. Cuando dice, por ejemplo, que los decretos se consolidan mediante simples resoluciones o acuerdos es verdad; lo que pasa es que un acuerdo o una resolución es un acto administrativo y no dotaría al texto consolidado de valor jurídico, y estaríamos donde estamos ahora; con decretos..., no pasa nada, bueno, escuche, es un criterio, podemos mantener este criterio, y a lo largo de la tramitación lo podemos matizar si ustedes no están del todo de acuerdo, pero lo que precisamente hace la ley es dotar de fuerza jurídica la consolidación, porque establece un procedimiento reglado para consolidar.

Segundo: es verdad que el Gobierno tiene potestad reglamentaria, claro que sí; la ley no habilita al Gobierno a ejercer su potestad reglamentaria, la ley insta al Gobierno, igual que ustedes aquí en cada plenario instan al Gobierno a miles de cosas; pues la ley insta, no es que habilite, insta al Gobierno a hacer estas consolidaciones. Pero es que además las consolidaciones que se puedan hacer, si no fuera así, si no instara así, las consolidaciones que se pudieran hacer de normas reglamentarias seguirían el procedimiento general, y lo que establecemos es un procedimiento reducido. Consolidamos decretos sin entrar en su contenido, ¿de acuerdo?, consolidamos decretos sin entrar en su contenido.

Respecto a su afirmación, que también se contiene en el informe del Consell Consultiu, en el sentido de que la derogación de decretos por ley puede implicar congelación de rango o reserva de ley formal sobre algunos casos de derogación, ya lo hemos comentado antes: lo que se hace en esta ley es..., la función de la ley no es sólo derogar decretos, es derogar decretos pero en ningún caso pronunciarse sobre su contenido de manera que se pudiera interpretar que un nuevo decreto sobre el tema ya no sería posible porque requeriría una ley. No son estos la interpretación y el sentido. Ya le he señalado antes que en leyes ordinarias se derogan decretos y nunca nadie antes ha hecho esta interpretación, y menos cuando se trata de una ley que tiene por objeto precisamente derogar determinados decretos para clarificar nuestra normativa y refundirlos.

Hacemos dos cosas. Una cosa es refundir, y usted sabe y ustedes saben la jurisprudencia establecida al efecto, cuando se refunde es verdad que no se puede innovar pero se puede un poquitín aclarar, coordinar la refundición, porque si tenemos tres o cuatro modificaciones sobre el mismo artículo es evidente que hay un poquitín de técnica legislativa en el sentido de que, oiga, al final el artículo tiene que poder decir algo coherente; lo que no podemos hacer es innovar, y eso es así, y si traemos una refundición que innova hay que ir al procedimiento general. Y otra cosa es consolidar, que es lo que hacemos con los decretos, estableciendo un procedimiento específico de consolidación, porque igualmente tampoco entramos en el contenido: no innovamos decretos, consolidamos los decretos.

Hay señalado más cosas, y es evidente... Lo que me gustaría destacar básicamente es esta cuestión. Ustedes presentan enmienda a la totalidad, están en todo su derecho, manifiestan que es positiva la finalidad de la norma, que les gusta la música, no les gusta la letra...; bien, creo que en la tramitación parlamentaria podremos hacer la letra conjuntamente con enmiendas de adición, de supresión, de modificación, y yo les llamo a eso. Lo que es evidente es que por primera vez el Gobierno se plantea establecer una ley que venga a simplificar, que venga a racionalizar nuestro ordenamiento legal y reglamentario en la comunidad autónoma; ¿qué le vamos a hacer?, nos ha tocado a nosotros hacer múltiples reformas en esta legislatura, y una de ellas es mirar de clarificar a los ciudadanos cuál es la normativa que tienen vigente, mirar de clarificar a los ciudadanos cuál es la normativa que toca aplicar en cada momento, y en ese sentido pues les animo, en el trámite parlamentario pertinente, a que hagamos eso, que escribamos conjuntamente la letra de la ley. Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del representant del Grup Parlamentari MÉS per un temps de cinc minuts dins la qüestió incidental. Sr. Nel Martí, cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. És que, Sr. Conseller, és que encara em preocupa més, em diu vostè que, efectivament, amb aquest projecte de llei el que aprovam és una delegació legislativa, i una delegació legislativa es fa amb termes clars, perquè així ho diu l'Estatut i així ho diu el Tribunal Constitucional, clars i acotats, amb terminis. Però per l'altra banda, quan parlem del text refós de l'ordenació farmacèutica ens diu vostè: bé, després hi introduïrem el decret llei. És que açò és una innovació, és que el text refós s'ha de fer amb els termes d'aquest projecte de llei, amb els termes d'aquest projecte de llei, i si vostès hi volen introduir alguna cosa per elaborar el text refós de l'ordenació farmacèutica, per exemple el decret llei que aprovarem al punt següent..., bé, no sé si l'hi havien d'introduir o no l'hi podien introduir, açò no és lògic, és impossible, és a dir, no l'hi poden introduir.

El text refós de l'ordenació farmacèutica, si el comencen, és feina caducada, perquè no l'hi poden introduir. Insistesc, en tot cas ens demanarà que fem una esmena conjunta i ja veurem..., però el Partit Popular no l'ha presentada, el Grup Popular no l'ha presentada. Innovacions -innovacions-, cap ni una, vostè mateix ho ha dit, per tant, aquest text refós s'ha de fer amb els termes d'aquesta delegació, amb els termes precisos i exactes d'aquesta delegació.

Insistesc, vostè... que desconfiam? Efectivament, sí, és molt trist, és molt lamentable, però desconfiam; desconfiam de veure com aquest govern resol o no resol 11 advertiments d'inconstitucionalitat, sí, sí, sí, és clar que dubtam, és que l'herència del Sr. Bauzá seran nous lleis inconstitucionals, és clar que dubtam. Sí, sí, nous lleis inconstitucionals, dues de resoltes en tenen per ara, les altres estan pendents i són vigents. O 27 decrets llei, on és l'excepcionalitat? 27 decrets llei!

Per altra banda, insistesc, no és possible fer aquesta tasca de refundre textos de lleis o de textos reglamentaris que ho faci el Parlament, una comissió parlamentària? Està previst, l'Estatut ho preveu. On és la Cambra legislativa? És aquesta, què és que no té capacitat de fer-ho? Té capacitat, i tant que té capacitat de fer-ho!

Per quin motiu idò s'ha de tramitar per la via d'urgència, els ho vull recordar, per via d'urgència, una llei que incorpora potestats, la de dictar decrets o refundre o consolidar decrets, texts reglamentaris que són del Govern, que es dona a si mateix un termini de sis mesos o d'un any, insistesc, en què aquest parlament s'haurà dissolt i en què les eleccions estaran convocades i, a més, amb dubtes de legalitat, ja que en el període, en aquest període que esmentava, està prohibit que el Govern aprovi noves normes o normes que no són ordinàries.

Bé, idò, vostès en canvi s'autoatorguen aquesta potestat. I com ho fan? Ho fan eliminant possibilitat de control i de participació. Tenen la possibilitat -i tant que tenen la possibilitat!- d'introduir en aquest projecte de llei la capacitat de control d'aquest parlament validant els textos refosos, tenen aquesta possibilitat. I ni açò, menys que un decret llei. També eliminen el control per part del Consell Consultiu, no hi haurà un informe del Consell Consultiu sobre el contingut, ni un informe de la secretaria general sobre el contingut, res. I vostè ens demana que ens refiem de tot, que vostès són molt bona gent, que ens en refiem, que vostès l'únic que faran serà allò que diu el Sr. Veramendi, un *cutar y pegar* i que... prou.

Vostès açò s'ho creuen? Així no pot funcionar un parlament, no podem renunciar a aquesta necessitat de control que té aquesta cambra sobre l'executiu. A més, a més, eliminant qüestions tan importants com la intervenció dels ens territorials, on són els consells insulars? Què és que aquestes lleis i decrets que es refonen no afecten els consells insulars, les seves competències? Doncs revisin-les i veuran com sí. I ells poden participar, poden intervenir, poden opinar sobre si aquesta fusió, refosa de text afecta o no, altera o no al contingut? No, els ens territorials ni mutis, callats.

I si aquest procediment era tan bo i tan correcte, la pregunta és: per què l'apliquen ara? Per què l'introdueixen ara? Durant tota la legislatura no han fet cap procediment, cap text refós, sí, aquí en tenim un, de les disposicions legals de la comunitat autònoma de les Illes Balears en matèria de tributs cedits per l'Estat. Es va seguir aquest procediment que vostès ara ens proposen? No, no. No, és el... hi ha molta diferència quant a participació del Consultiu, quant a participació dels ens territorials, quant a informe de la secretaria general, on és tot açò? Enlloc.

Aquest govern no té la confiança suficient, almenys dels grups de l'oposició, perquè...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'acabar.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...li atorgui aquesta confiança legislativa que el Govern serà bo, l'únic que farà serà un retallar i aferrar i no pugui dir res, a més a més estarà dissolt, sobre si el text refós és el text original perquè si no ho fos, què passaria? Imaginin, imaginin que es fa text refós i no és rigorós amb el que va aprovar aquest parlament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'acabar.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

I acab. ... què passaria? Té cap control aquest parlament, en té cap? No. Açò és el que vostès voldrien. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Sr. Antoni Diéguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, dice que no nos gusta la letra, bueno, no nos gustan casi todas las letras, es que de tres artículos hay dos que no los podemos aguantar, entonces..., por eso presentamos la enmienda a la totalidad, dos son francamente irregulares y el tercero es superfluo, entonces con esos medios no se puede hacer nada positivo.

Evidentemente no estamos en contra de simplificar, lo único que decimos es que cada uno a lo suyo y cada institución que ejerza sus funciones, el Parlamento las suyas y el Govern las suyas.

Derogación tácita, nos dice que, evidentemente, hay unos que tienen más facilidad para poder ver si una norma está derogada o no y otros no y que a veces es bueno hacer derogaciones, no es lo que más me preocupa de la norma, pero quizás más que preocuparse por hacer estas cosas a lo mejor lo que sería conveniente sería que el Gobierno se decidiera de una vez por todas a hacer una publicación telemática de las normas en vigor, según su estructura, con una base de datos coherente, que es una cosa bastante sencilla y que no tiene mucho problema, y serviría para dar esa facilidad a los ciudadanos.

Mire, con leyes ordinarias no es normal derogar decretos, no se deben derogar, lo que puede pasar es que una ley ordinaria sobre una materia concreta derogue otras leyes y los decretos que sean consecuencia con esa ley, pero lo que no hará una ley ordinaria sobre farmacia es derogar decretos sobre nombramientos de cargos del Govern, sino dígame algún decreto, como los que yo le he dicho de actos administrativos como el nombramiento de un instructor, etc., que hayan sido derogados por una ley ordinaria, dígame, tiene usted tiempo ilimitado para hacerlo.

Mire, textos refundidos, nada, que hemos de confiar en el Gobierno para que haga los textos refundidos y todas estas cosas, y lo primero que nos hace ya nos pone en alerta, dice, bueno, ahora luego aprobaremos una ley, un decreto ley sobre farmacias, sobre el que no tiene delegación legislativa, porque se le tiene que dar de forma expresa, pero dice, bueno, es lo mismo, lo refundiremos. Y ¿esto qué es? O sea, ¡aun no tiene aprobada la ley y ya la está desobedeciendo!

No tiene aquí facultades para armonizar el decreto que viene a continuación, porque no está aprobado entre otras cosas, y ya dice que lo puede refundir aunque no tenga autorización, bueno, así es como funcionan... Por eso no nos podemos fiar porque no tienen claro cómo funciona esto.

Consolidar decretos, me reconoce que es verdad que se puede hacer por vía administrativa, pues ¿por qué no lo hace? ¿Por qué este viernes que viene no nos quita toda esta vergüenza de la ley y nos quita todos estos decretos y los anula en Consejo de Gobierno? Lo pueden hacer, ¿por qué no lo hacen? Denme una explicación.

(Se sent de fons el Sr. Conseller d'Hisenda i Pressuposts que diu: "ya lo he explicado")

No, no, no me lo ha explicado, me ha dicho que se puede hacer por vía administrativa. Y digo: hágalo. Como decía el presidente: "hágase", ¿eh?, "hágase".

(Remor de veus)

Bueno, sigamos. Nos dice...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, té, té...

(Remor de veus)

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

No se preocupe...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, silenci. Parlava, parlava..., Sr. Conseller, té dret... temps d'intervenció després, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

La ley nos dice que no habilita a ejercer la potestad reglamentaria...

(Continua la remor de veus)

...sino que insta al Govern a que haga una serie de cosas, es completamente superfluo lo de instar al Govern, esto se puede hacer en una proposición no de ley, es normal que en una proposición no de ley se inste al Gobierno porque es una declaración política, pero esto es una ley no es una declaración política.

Y además le quería recordar la técnica que usted sigue en los presupuestos, que usted en la ley de presupuestos hace normas reglamentarias y luego deslegaliza las normas que ha hecho legales, o sea, aquí en el Parlamento hacemos esta barbaridad todos los años desde que está este gobierno del Partido Popular, sobre materias reglamentaria legislamos y luego decimos: y autorizamos al Gobierno a que haga reglamentos al respecto de la ley que hemos hecho sobre los reglamentos que tenía que haber hecho el Gobierno. Nada más complicado.

La congelación de rango, dice usted que las normas derogan pero que no se pronuncian sobre el contenido. Si hacemos una ley que dice que el presidente del Gobierno... derogamos una ley, derogamos un decreto por el que el presidente del Gobierno delega una facultad en el conseller equis, si eso hemos dicho por ley que no se puede hacer, no se puede hacer, porque lo hemos dicho por ley. Lo que dice una ley derogatoria es que eso no se puede hacer, en fin...

Dice que no innovarán con los decretos, que solamente los consolidaran, hagamos las cosas bien; hagamos las cosas bien, consoliden los decretos sin necesidad de tener esta delegación extraña que tratan de hacer ustedes.

Por último y acabo, porque no tengo más tiempo para ello, nos dice que tratan de simplificar. Podrían haberlo hecho cien veces, podría haberlo hecho usted en la ley de presupuestos, podrían haberlo hecho con la ley de farmacia que nos traen con el decreto de farmacia que nos traen hoy aquí, lo que pasa es que funcionan con urgencia o, mejor dicho, funcionan con prisas, con prisas y sin visión de conjunto, todo es urgente, ¿conocen alguna ley que no sea urgente del Gobierno? Todo es urgente, para todo hay que habilitar todos los días del mundo porque este gobierno necesita tener siempre las cosas listas, y abusan constantemente de su mayoría para según qué trámites y ¿qué pasa? Que haciendo las leyes, no con urgencia, porque sus leyes no tienen urgencia, tienen prisa siempre y con esas prisas lo hacen todo mal.

Mire, en definitiva, Sr. Conseller, lo que hay en el fondo es un problema de honestidad institucional, de honestidad institucional, que legisle quien le corresponda legislar y sobre aquellas materias en las que les corresponde legislar, que haga reglamentos a quien corresponda hacer reglamentos y sobre aquellas materias que le correspondan. En esa materia, Sr. Conseller, en materia de honestidad institucional, nos sorprenden cada día, cada día, y algunas muestras tenemos y trágicamente las seguiremos viendo los próximos días en este parlament. Les pido, Sr. Conseller, que respeten la función parlamentaria.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Tanca la qüestió incidental una nova intervenció del conseller sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. *Se lo volveré a señalar, Sr. Diéguez, respecto de la derogación de decretos por ley si puede implicar congelación de rango o reserva de ley formal, sobre algunos casos de derogación, ya le he dicho es evidente que la función de la ley, pues... esta función de esta ley es derogar decretos y en ningún caso pronunciarse sobre su contenido, en ningún caso que el legislador se pronuncie sobre su contenido con rango de ley, de manera que se pueda interpretar lo que usted dice, que un nuevo decreto sobre el tema ya no es posible porque requeriría nuevamente una ley. Esto no es el contenido de la normativa que sometemos a aprobación en este trámite parlamentario.*

Respecto a la posibilidad o no de establecer un procedimiento de consolidación de decretos emitidos evidentemente por el Govern de las Illes Balears, no sé qué problema le ven, establecemos un procedimiento para consolidar decreto, sin innovación reglamentaria.

El Sr. Martí ha hecho referencia a la falta de audiencia de los consells insulars y le he de decir que los consells insulars forman parte de la Federació de municipis de les Illes Balears i en l'ofici de tramesa ja vàrem indicar, l'ofici de tramesa del projecte de llei, a la Federació d'entitats locals, ja vàrem indicar que els ho enviàvem com a entitat representativa dels ajuntaments i consells de les Illes Balears.

Respecte de la falta d'audiència del Consell Consultiu, és evident que si d'aquesta llei el Consell Consultiu havia d'emetre informe, idè és evident que havia de conèixer-la i havia d'admetre-la. És veritat que el Consell Consultiu del que es queixava era que si modificàvem la llei del Consultiu per rebaixar de 40 dies a 15 dies el seu pronunciament en els procediments, li havíem de donar... era més educat segurament o... en el tràmit de lleialtat institucional haver-li donat audiència, però això es va retirar o sigui que ja no tenia sentit donar-li audiència. El Consell Consultiu es pronunciava i es pronuncia i té tota l'audiència a fer l'informe que ha d'emetre respecte del projecte de llei.

El que sí que fem..., és evident que si fem una refosa de normes que afecta o que desborda o que innova l'ordenament jurídic, idè el Govern no estaria habilitat per a això, però la refosa es fa amb el marc que estableix la legislació vigent. I la consolidació, perquè una cosa -ho hem dit abans- és refondre i una altra cosa és consolidar, el decret sense canvi del seu contingut ve a regular-se expressament amb aquest procediment simplificat que establim, però el procediment de refosa de normes continua sent el mateix que sempre, l'únic que hi ha és l'habilitació. Aquesta norma habilita o el Parlament habilita el Govern per refondre les lleis que diu i insta el Govern a consolidar els decrets que diu i no té més història que això.

En tot cas, jo... i el Govern està disposat, evidentment, a parlar-ne en la tramitació parlamentària, a admetre les esmenes de modificació o de supressió o d'addició que vostès trobin adients i evidentment, el grup de la majoria, el Govern, el grup de la majoria també puguem acordar una millor redacció del projecte de llei, perquè a la fi del que es tracta és d'aprovar una norma que té una finalitat lloable que és simplificar i racionalitzar tota la tasca normativa que s'ha fet en aquesta comunitat autònoma des de la seva creació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara en torn en contra de les esmenes, té la paraula el Grup Parlamentari Popular, el Sr. Francisco Mercadal per un temps de quinze minuts.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, membres del Govern, senyores i senyors diputats. Resulta sorprenent que debatim avui les esmenes a la totalitat d'un projecte de llei de racionalització i simplificació de l'ordenament legal i que ens trobem amb dues esmenes, baix el meu punt de vista, injustificades i que no tenen fonament pel que fa al fons i al contingut de la llei.

El projecte de llei de racionalització i simplificació de l'ordenament legal i reglamentari que avui presenta a la Cambra el Govern no pretén innovar l'ordenament jurídic en sentit estricte, aquest projecte de llei no crea dret, ni molt manco el modifica, sinó que el que fa és complir una funció d'ordenació de les normes, per mitjà de la determinació de les que ja són vigents i de l'autorització per refondre les que han estat modificades de forma constant al llarg dels anys en què la nostra comunitat autònoma ha tengut capacitat legislativa i que en ocasions conformen un cos legal abstracte i amb gran quantitat de normes que la doctrina ha acordat d'anomenar contaminació legislativa.

Per tant, les normes de la bona tècnica legislativa requereixen que si una disposició normativa s'ha modificat moltes vegades i en moments temporals diversos en lloc d'incorporar-hi noves modificacions es torni a modificar..., a formular, perdoni, la disposició normativa íntegra incorporant-hi els preceptes nous i eliminar-ne els derogats o substituïts.

Tots sabem que en la pràctica no succeeix, sinó que s'ofereixen en els millors dels casos versions consolidades les quals són actes materials sense valor jurídic oficial.

Pel que fa a l'àmbit reglamentari la regulació actual de la potestat reglamentària que fa la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears, preveu just un únic procediment d'elaboració i de modificació de les disposicions administratives generals. Això suposa que una eventual conciliació d'un decret o una ordre requereix, per avui, tots els tràmits, malgrat es tracti d'una operació que materialment no implica cap innovació normativa.

La Llei 2/2001, de 4 de març, d'economia sostenible, en el capítol primer del títol primer, enumera, sota l'epígraf *Millora de la qualitat de la regulació*, que les facultats d'iniciativa normativa s'han d'exercir de manera coherent amb la resta de l'ordenament per generar un marc normatiu estable i previsible i crear un context i un entorn de certitud que faciliti l'actuació dels ciutadans, les empreses i l'adopció de les seves decisions econòmiques on, sense cap mena de dubte, l'entorn normatiu té una importància transcendental.

Més enllà d'això, els poders públics han de procurar el manteniment d'un marc normatiu estable, transparent i el més simplificat possible que sigui fàcilment accessible per possibilitar el coneixement ràpid i senzill de la normativa vigent que resulti aplicable.

Aquí, en la Llei 4/2011, de 31 de març, de la bona administració i del bon govern de les Illes Balears, té entre els seus principis generals la millora del marc regulador o qualitat normativa, sent essencial per complir, a més, amb els compromisos europeus i més fàcil el desenvolupament d'actuacions empresarials i dels ciutadans.

Concretament, l'article 13 d'aquesta llei, 4/2011, diu textualment que, "s'ha d'impulsar la simplificació normativa, la qual cosa implica la revisió sistemàtica de la regulació per tal de garantir la qualitat formal de les normes i el fet que estiguin escrites en termes clars, precisos i accessibles per a la ciutadania." "En aquest -continua també l'article 13- s'han d'adoptar mesures que tendeixin a reduir el nombre de normes reguladores i la seva dispersió i s'han de fomentar els texts refosos", que és el que avui du a aquesta cambra el Govern i que és objecte de debat.

És per aquest motiu que l'Institut d'Estudis Autonòmics, fent ús de les funcions que li atribueix el Decret 209/2009, de 12 de desembre, en matèria d'assessorament jurídic i de proposta de desplegament normatiu va rebre l'encàrrec de recopilar, estudiar i analitzar de forma exhaustiva, en coordinació amb les diferents conselleries del Govern, totes les normes dictades o promulgades amb rang legal o reglamentari a l'àmbit de la nostra comunitat autònoma. Unes normes, recordem-ho, que són més de 350 lleis i més de 4.000 decrets des de l'any 1983 i que, a més, han de conviure harmònicament amb altres normes de caràcter estatal i europeu.

No entenem, per tant, les esmenes a la totalitat que avui du a debat l'oposició al marc d'una llei que pretén millorar la coherència de l'ordenament normatiu autonòmic, que pretén simplificar la profusió de les normes existents i que, per una altra banda, facilita l'accés a tots els ciutadans a un ordenament que estigui integrat per versions realment vigents de les normes. Es deroguen les normes en desús que són obsoletes o que han perdut el seu objecte o finalitat a causa de l'evolució del context social, del context polític, del context jurídic on es varen promulgar o que pel simple pas del temps han quedat inservibles en les actuals circumstàncies. En segon lloc, s'autoritza el Govern per aprovar els texts refosos de les lleis que s'han modificat de manera successiva i dispersa o de manera substancial. I, en tercer lloc, s'encarrega el Govern que elabori les versions consolidades de les normes reglamentàries que s'han modificat repetidament en aspectes substancials.

Aquesta llei, per tant, com ja s'ha dit anteriorment, no pretén innovar l'ordenament jurídic, no innova, no modifica ja que no crea dret, tampoc no el modifica sinó que es limita a complir una funció d'ordenament de les normes per mitjà de la determinació de les que ja són vigents i l'autorització per refundre les modificades constantment.

Això és el que requereix una bona tècnica legislativa, tornar a formular les disposicions normatives íntegres incorporant-hi els preceptes nous i eliminant els derogats, que és el que fa aquesta llei.

Per tant, des del nostre grup parlamentari donarem suport a aquest projecte de llei i votarem en contra de les esmenes a la totalitat, que no aconseguim entendre repetesc, a aquest projecte de llei. El Grup Popular estarà sempre per la simplificació i la claredat de les normes, per facilitar-ne la comprensió a la ciutadania i perquè l'ordenament jurídic sigui harmònic i no sigui un maremàgnun complex de normes que l'únic que fan és generar inseguretats jurídiques als ciutadans, a les empreses que desenvolupen els seus projectes i als inversors que aporten capital als projectes que es desenvolupen a les Illes Balears.

Aquesta llei, en definitiva, facilitarà el dia a dia de les persones creant i consolidant un entorn normatiu més previsible, més segur i, per tant, comptarà amb tot el suport del Grup Popular. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica dels grups parlamentaris que han intervingut a favor de les esmenes. Té la paraula pel Grup Parlamentari Més el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. Sr. Mercadal, si la qüestió és molt senzilla, vostè ens pot repetir una i una altra vegada que amb aquest projecte de llei de delegació no es pretén innovar, val, posem garanties perquè això sigui així, mantinguem les regles de joc que hi havia hagut fins ara. Perquè, efectivament, la música ens agrada, perquè estam a favor que s'elaborin texts refosos legislatius, texts reglamentaris consolidats perquè açò garanteix l'accés dels ciutadans a la legislació, a la normativa, la fa més simple, la fa més clara, clar que sí, però sense canviar les regles del joc que teníem.

És que sembla que parlem de no-res, anem a l'articulat, per què hi ha una disposició final primera que modifica la Llei 4/2001, del Govern de les Illes Balears, que introdueix un procediment simplificat? S'havia utilitzat fins ara aquest procediment simplificat? No, perquè no existia. Per què hi ha una disposició final segona que modifica la Llei 5/2010, reguladora del Consell Consultiu? Canvien les regles del joc, que donen menys garanties, menys participació i menys transparència per aconseguir, efectivament, tenir la música que tots volem. Clar que sí.

Per tant, no parlem de la música, parlem de la lletra. Per què s'han de modificar les regles per elaborar aquests texts consolidats o refusos? Per què? Simplement per estalviar-se alguns tràmits que fins ara existien. Ho tornaré a recordar: quin era el procediment per elaborar texts reglamentaris consolidats? Li ho tornaré a dir: memòria justificativa, estudi de cost i finançament, d'audiència i informació pública, intervenció de l'ens territorials i informes de secretaria general tècnica, Consell Consultiu, abans, fins ara, aquest govern també. I a partir d'ara? A partir d'ara li diré, tres: informe de l'Institut de la Dona, informe de la secretaria general, insistesc, sobre l'adequació al

procediment, abans era sobre el contingut, i el Consell Consultiu sobre el procediment, abans era sobre el contingut. Qui dóna garanties que no s'alterat allò que vostè pot repetir, no pretenem innovar, bé, no pretenem innovar, el conseller acaba de dir que si pot introduirà el decret llei que aprovarem en el punt següent, i açò no és possible, no és possible, no, aquest projecte de llei marca les regles de joc, les delimita i no forma part d'aquest text refós l'ordenació farmacèutica.

Per tant, ens demana que confiïem. I li deman, què pot fer, què faria, què podrà fer el Parlament si el Govern fa un text refós de la Llei d'ordenació farmacèutica que inclou el decret llei no inclòs en la delegació legislativa i que en el punt següent segurament validarem, què podrà fer el Parlament? Res. I pitjor encara, i si amb aquest text refós es canvia el sentit d'algun dels articles que afecten, per exemple, algunes de les competències dels consells insulars, hi haurà algun informe que l'acompanyarà que parlarà del contingut i que dóna garanties que açò s'ha fet correctament? No, ni un, ni un, ni un informe que parli que doni garanties d'aquesta coherència del compliment de la delegació que avui se'ns ha proposat.

Per tant, per acabar, aquesta llei no té sentit, avui, ara, per què no la feren fa dos anys, tres anys? Per què només varen fer la que he esmentat abans sobre impostos a la comunitat autònoma? Per què? Per què la volen fer amb menys garanties? I, per què la fan generant desconfiança fins i tot del Consell Consultiu? Perquè si es llegeixen el dictamen del Consell Consultiu aquest expressa clarament una absoluta desconfiança sobre el procediment que aquest govern vol utilitzar per elaborar nous texts refosos legislatius o els reglamentaris, els referits a decrets que, com ja hem expressat, doncs, no era necessari que avui fossin aquí i estiguessin inclosos, perquè aquesta és una potestat que té el Govern, perquè el Govern amb un simple decret pot eliminar tots els decrets que vulgui, perquè amb un decret pot actualitzar un conjunt de decrets, com els que hi ha aquí, actualitzar-los i, fins i tot, generar un cos únic consolidat. Per què -insistesc- no ho fa? Per estalviar-se tràmits d'informació i d'audiència pública.

Per tant, menys parlar de transparència, menys parlar de garanties jurídiques quan avui, açò precisament, és el que eliminen, garanties jurídiques i transparència. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Antoni Diéguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta. Dice el Sr. Mercadal que le sorprende la enmienda a la totalidad, pues mire, a mí me sorprende que le sorprenda, porque, como he dicho antes, no estamos de acuerdo con el prácticamente 70, 80% de la ley.

Nos ha dicho que no crea, que esta ley no crea derecho ni lo modifica, que no crea derecho ni lo modifica, que no hay -nos ha dicho- ninguna modificación legislativa, lo han oído bien, ninguna modificación legislativa. Pues, en una ley de cuatro artículos modificamos dos leyes, disposición final primera: se añade una nueva sección tercera a la Ley 4/2001 donde se crea un procedimiento simplificado, reformamos una ley, hay una modificación y una modificación que abre una brecha en el procedimiento, es una modificación, no es ninguna tontería modificar esto, es una modificación que quita audiencia a un montón de instituciones interesadas en el trámite de muchas normas reglamentarias, no es esto de decir hemos quitado una coma o un punto, hemos quitado que se pueda escuchar a la gente, hemos quitado que se pueda escuchar al Consell Consultiu, que no lo hemos hecho.

No hay ninguna modificación legislativa, lo han oído? Disposición final segunda: se modifica la Ley del Consell Consultiu. ¡Hombre!, para cuatro artículos no está mal, no está mal. Modifica la Ley del Consell Consultiu y dice aquello sobre lo que se puede pronunciar y sobre lo que no se puede pronunciar el Consell Consultiu. O sea, modifican la ley para privar al Consell Consultiu de facultades de pronunciamiento sobre las nuevas normas que van a hacer consolidadas reglamentariamente.

(Se sent una veu de fons que diu: "No pasa nada")

No pasa nada, sí, es un detalle sin importancia, ¿en qué tienen que molestar, que tienen que molestar?

Mire, no se ampare en la Ley del buen gobierno, nos hablan de mejorar la legislación, ¿ustedes creen que mejoran la legislación anulando por ley el nombramiento de un instructor de un expediente sancionador? O sea, vamos a mejorar la legislación de la comunidad autónoma de Baleares anulando un decreto que nombra a un instructor en un procedimiento sancionador, hemos mejorado, ésta es la gran innovación. ¿Esa es la nueva frontera del derecho en esta comunidad autónoma? Bueno.

¿Qué problema tiene el Grupo Parlamentario Popular, y por ende el Gobierno al que da su apoyo, en que cada poder haga su tarea? Que el Parlamento haga las leyes y el Govern los reglamentos, y no al revés como pretendían ustedes, ustedes mismos del Grupo Parlamentario Popular que nos decían que nosotros teníamos que dejar al Gobierno hacer las leyes. ¿Qué problema tienen que cada uno haga su tarea?

Nos dicen que no han conseguido entender las enmiendas a la totalidad, en eso les creo, porque si lo hubieran entendido no estarían en contra, estarían a favor. ¿Tan difícil es de entender? Mire, lo explicaré otra vez, el Parlamento hace leyes, el Gobierno hace reglamentos y decretos. Fácil, fácil, son nueve palabras creo que he dicho, no muchas más y ni siquiera... con un solo verbo, es decir, es fácil, el Parlamento hace leyes, el Gobierno reglamentos y decretos, y cada uno tiene su propia facultad de autoorganización. El Gobierno no le dice al Parlamento cómo se tiene que organizar, -bueno, sí se lo dice y

le hacemos mucho caso a veces, pero bueno, no debería decirse, no debería-, y el Parlamento no le tiene que decir al Govern cómo se tiene que organizar, no le tiene que decir si puede o no delegar funciones en un conseller del presidente del Gobierno, el presidente del Gobierno puede autoorganizarse como le de la gana.

Iré más arriba para que vea que todo esto no son cuestiones superficiales o anecdóticas o sin importancia, quisiera que al Sr. Conseller le llamara la atención sobre este tema también, mire, cada administración, por 9.3 de la Constitución, tiene su responsabilidad, cada institución si me permite, el Parlamento tiene responsabilidad sobre lo que él hace y el Gobierno tiene responsabilidad sobre lo que hace. Imaginémos que nosotros derogamos un decreto del Govern y hay una persona que piensa que ese decreto está o debe de estar en vigor y que eso le supone un perjuicio a unos derechos patrimoniales suyos; si lo deroga el Parlamento, ¿a quién recurre, al Constitucional, con no sé cuantos diputados y senadores? Si lo deroga el Gobierno puede tener, porque se supone que está tácitamente tal y lo quiera derogar expresamente, podría recurrir ante los tribunales contencioso-administrativos, pero de esta manera le expropian el derecho a este ciudadano.

Si hubiera una responsabilidad patrimonial por anular alguno de estos no sé cuántos decretos que hay aquí, ¿un ciudadano podría reclamar ante los tribunales de justicia si lo hacemos por ley? Yo le rogaría que saliera y me contestara, ¿sí o no? Porque estará en el *Diario de Sesiones*, estará en el *Diario de Sesiones* y si un ciudadano se considera perjudicado por esta actuación podrá decir, bueno, me han dicho que no tengo nada que hacer porque como lo han hecho por ley, como el Gobierno se ha escabullido por ahí, pues, no tengo nada que decir, bueno.

Ya verán, señoras y señores diputados, que me va a responder con el silencio a lo que le planteo, el silencio que van a escuchar dentro de un momento va a ser la demostración, la prueba del nueve como decíamos en matemáticas, de que tenemos razón con esta enmienda a la totalidad. ¿Qué nos dirá sobre la responsabilidad patrimonial que pueda tener o dejar de tener la administración respecto a la derogación de decretos que vamos a hacer por ley? Espero que nos lo digan, el silencio, ya digo, nos va a demostrar que tenemos razón y que tengamos razón, créame, no se cambia con 34 votos, la seguiremos teniendo aunque perdamos la votación.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de contrarèplica del grup parlamentari que ha intervengut en contra de les esmenes. Té la paraula el Sr. Francisco Mercadal, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument, per respondre les intervencions dels diputats que m'han precedit. Sí, Sr. Martí, em parla vostè de transparència, jo crec que aquesta legislatura ha quedat molt clar que la transparència ha pujat brutalment pel

que fa en comparació amb la legislatura passada i tots ho sabem i n'hem parlat en aquest parlament en diverses ocasions.

(Remor de veus)

Després em parla que si l'audiència pública, que si el control parlamentari i que si la intervenció del Consell Consultiu, i en la seva primera intervenció l'he sentit dir: i per què el Govern no ho ha fet sense dur-ho al Parlament? Perquè tanmateix no ha de venir al Parlament per fer això, si ho pot fer el mateix govern sense dur-ho al Parlament. Com quedam, com quedam? Els decrets, els decrets sí, però això no. Com quedam? Control parlamentari...?

(Remor de veus)

Escolti, s'aclareixi, s'aclareixi...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Mercadal, per favor, no es dirigeixi als diputats. Senyors diputats, per favor, silenci.

Continuï.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Eh!, s'aclareixi i... i... tendrem un debat un poquet més seriós.

Pel que fa al que han dit tots dos que es deixa un termini d'un any, que es desenvoluparà a la propera legislatura. Jo crec que és bo, vull dir, parlem, perquè si vostès estan tan segurs que governaran, com de vegades sentim aquí plenari rere plenari, que queden 300 dies, que queden 200 dies, que queden 250 dies perquè nosaltres sortim del Govern, idè, parlem, fem-ho millor, fem-ho tots junts i serà bo per a qui li toqui governar, qui dugui a terme aquesta regulació.

Miri Sr. Martí, el tema de la refosa de lleis no s'innova i no es modifica, el que es modifica és el procediment per als textos refosos dels decrets, això sí que es modifica, però no es modifica quin és el procediment per refondre lleis. Ho he dit abans, no innova i no modifica.

Sr. Diéguez, usted comentaba también en una de sus intervenciones que la armonización..., que ha dicho el Consell Consultiu que la armonización debe ser lo más precisa posible. Yo creo que esto es lo que dice el Consell Consultiu, resulta evidente, ha dicho muchas cosas más evidentemente.

También ha hablado usted que se tiene que desarrollar en el término de un año. Por eso, y me uno a lo que ha dicho también el conseller, hagámoslo entre todos, mejorémoslo entre todos en el trámite parlamentario y creo que podremos hacer un texto entre todos muchísimo mejor.

Resulta que también, según lo que usted ha dicho, aumenta la inseguridad jurídica con este texto que presenta hoy el Govern. Yo sinceramente, o sea, cuando el Gobierno trae un texto de simplificación y racionalización legislativa y de un barrido, que quita parches al ordenamiento jurídico de nuestra comunidad, que pone una rueda nueva para que todo el mundo pueda entender mejor y que no tenga que acudir a 4 o 5 textos para saber qué es lo que está vigente, me parece sinceramente sorprendente que se pueda aumentar la inseguridad jurídica. Más aún, cuando ustedes en la legislatura que gobernaban espantaban a los posibles inversores que venían a las Islas Baleares a traer dinero, inversiones y proyectos, simplemente por eso, por la seguridad jurídica, que daban bandazos absolutamente todo el tiempo en las normas que se aprobaban. Y esto lo que hace simplemente es hacer un barrido de las normas y refundir textos que creo que es lo que entre todos deberíamos hacer.

Se derogan 220 decretos, ¡220 decretos Sr. Diéguez! Y usted trae aquí aquellos que mejor le sirven, los que mejor le van para divertir un poquito a su grupo, con también recordémoslo, con descalificaciones que cuando se dirigen a usted no están permitidas.

Yo les emplazo, señores diputados de la oposición, para que entre todos, en el trámite parlamentario, podamos mejorar el texto en todo aquello que sea mejorable y que entre todos podamos sacar una ley en definitiva que sea buena para toda la ciudadanía. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la votació. Començam. Votam.

Queden rebutjades per 35 vots en contra, 21 a favor i 1 abstenció.

Si els sembla bé, ara farem una pausa per dinar, són les tres menys cinc, si els sembla bé començaríem a les quatre de l'horabaixa, tornariem començar a les quatre de l'horabaixa i veuríem el cinquè i el sisè punt del plenari d'avui.

Moltes gràcies. Fins a les quatre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes senyores diputades, senyors diputats.

V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 1/2014, de 14 de novembre, pel qual es modifica l'ordenació farmacèutica de les Illes Balears (escrit RGE núm. 10614/14).

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 1/2014, de 14 de novembre, pel qual es modifica l'ordenació farmacèutica de les Illes Balears, escrit RGE núm. 10614/14.

Intervenció per part del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat. Té la paraula el conseller Martí Sansaloni, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies senyores i senyors diputats. Proposam a debat la validació del Decret Llei 1/2014, que ve a regular la Llei d'ordenació farmacèutica de l'any 1998. Però voldria que les primeres paraules i les primeres idees fossin de per què es regula el món farmacèutic i el de les oficines de farmàcia. Així doncs, trobam que les directives europees de l'any 2005 i 2006, fan referència a l'excepcionalitat del món farmacèutic i de la seva regulació.

La Directiva 36/2005 del Parlament Europeu i del Consell Europeu, que feia referència a l'estratègia del mercat intern i de serveis i de la lliure circulació de persones i serveis, no vincula el món farmacèutic de planificació; diu claríssimament aquesta directiva que les condicions d'accés a les activitats d'àmbit farmacèutic i el seu exercici corresponen als estats membres la seva regulació.

Pel que fa a la Directiva 123/2006, també del Parlament i del Consell d'Europa, relativa als serveis del mercat interior, que les seves finalitats eren les de garantir la lliure circulació de serveis i l'eliminació de barreres que obstaculitzin el desenvolupament d'activitats de serveis, amb un objectiu de crear un marc jurídic que garanteixi la llibertat d'establiment i de circulació de serveis entre els estats membres, deixa també palès en el seu article 22 l'exclusió dels serveis sanitaris del seu àmbit d'aplicació de la directiva, havent d'abraçar, i diu concretament "els serveis sanitaris i farmacèutics prestats per professionals de la salut als pacients, amb l'objecte d'avaluar, mantenir o restaurar el seu estat de salut, reserva també la seva actuació als estats membres". Però a més, cal afegir jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, així, en sentència d'1 de juny de l'any 2010, en els assumptes acumulats 570 i 571 de l'any 2007, reconeix que l'objecte d'aquesta protecció i de l'atenció de la salut, és admissible una planificació dels establiments que es dediquen a la prestació farmacèutica.

Per tant, amb jurisprudència del Tribunal Europeu i també amb dues directives que exclouen aquesta regulació quant al lliure mercat i atesa també la regulació nacional, vull fer referència a la regulació de la Llei 29/2006, com la més recent, que diu, en el seu article 2, la Llei de garanties i d'ús racional de medicaments i productes sanitaris: "que les garanties d'abastiment i dispensació allà on hi ha la custòdia, conservació i dispensació de medicaments d'ús humà, correspon a les oficines de farmàcia obertes al públic legalment autoritzades i als serveis de farmàcia hospitalària que el Servei Nacional de Salut pugui disposar". Però a més, en el seu article 84 parla de les oficines de farmàcia, com de les administracions sanitàries, "realitzaran l'ordenació de les oficines de farmàcia, havent de tenir en compte els criteris següents: planificació general de les oficines de farmàcia per garantir l'adequada assistència farmacèutica a la població, la presència del farmacèutic com a condició i requisit per dispensar i que poden regular les farmàcies si es determina reglamentàriament".

Així doncs i també tirant la vista enrera i passam a la Llei general de sanitat la qual reconeix també la necessitat de planificar, i aquesta necessitat de planificar es veu a una llei específica de farmàcia, que és la 16/1997, de regulació de serveis d'oficines de farmàcia, que deriva la responsabilitat a les diferents comunitats autònomes per tal d'establir els criteris de planificació, aquí es promulga la Llei de l'any 98, d'ordenació farmacèutica, la qual ha tengut 16 anys de vigència, amb uns criteris que es varen mantenir quant a planificació fins al 15 de novembre de l'any 2014, en el qual aprovarem en Consell de Govern el Decret Llei 1/2014.

El que motivava la necessitat de regular aquesta nova regulació de les oficines de farmàcia respon a què un govern seriós que vol treure un concurs d'oficines de farmàcia, podia optar per pal·liar i no resoldre el mal que hi havia quant a l'evolució de la Llei de l'any 98. La realitat social, urbanística i econòmica que a finals del segle XX va promulgar la Llei de l'any 98 ha canviat molt a nivell general i també dins el món farmacèutic. La Llei de l'any 98 establia uns criteris lògics, però no podia preveure ni l'evolució immobiliària, ni social, ni la realitat d'aquesta comunitat autònoma.

Els principis nobles i raonables que perseguia aquella llei es varen veure especialment utilitzats per tal d'incrementar, aprofitant determinades llacunes, com pugui ser per exemple, la sobreestimació de població en el mòdul poblacional, per computar els habitatges buits, en una proporció del 30%, però fins i tot aquells que no són ocupats des de dia 1 de gener fins a 31 de desembre, sobreestimar en un 30% aquells habitatges buits, a raó de 4 habitatges per habitatge. Resulta que l'Institut Nacional d'Estadística ens certifica que el nombre de la unitat familiar és menor, perquè l'estima en 2,58 i a més, també està clar que analitzant les dades concretes, aquestes 4 persones dins els habitatges buits que ens certifica l'Institut Nacional d'Estadística, ens donaria una població irreal de més de 80.000 habitants a la nostra comunitat autònoma.

Per tant, seguint els criteris que hem d'acostar l'accés als medicaments als ciutadans d'aquestes illes i d'acostar-lo a aquells nuclis que el model mediterrani de farmàcia permet, havíem d'actualitzar primer els criteris de planificació, fer-los raonables, fer-los en base al que de la lògica demogràfica i social emana, i també no està al servei de farmacèutics a títol individual. La planificació farmacèutica quedava vinculada que l'administració autonòmica podia regular els criteris de planificació i d'autorització de les farmàcies. També l'administració local, si considerava que era necessari posar una oficina de farmàcia a un determinat nucli o municipi, ho podia sol·licitar a la Direcció General competent en matèria de farmàcia, també el Col·legi de Farmacèutics, també un farmacèutic a títol individual. I la realitat des de l'any 98 ençà i principalment en aquests darrers anys, el que veim és que han estat farmacèutics a títol individual els que han intentat forçar l'administració, per tal d'obtenir les autoritzacions de les oficines de farmàcia.

Aquesta sobreestimació de població existent i les llacunes que s'havien manifestat quant a l'evolució social d'aquests 16 anys, d'ençà que es va promulgar la llei, abocaven el Govern a haver de prendre dues decisions: els criteris de planificació irrealment que podíem tenir i d'autorització d'aquelles oficines de farmàcia per treure a concurs. Podíem optar, com es va fer en anteriors concursos, per treure una petita part sense uns criteris objectius clars i lògics de les oficines autoritzades, i per exemple, en el darrer concurs es tragueren 18 oficines de farmàcia de més de 50 que n'hi havia autoritzades, o revisar d'ofici quines són les que realment la població necessita, fer aquesta revisió d'ofici i dir quantes són les que realment s'han de treure i després establir una graduació que a l'eix temporal, cada 4 anys es vagi traient un concurs i no sigui a discreció de la direcció general competent o de la conselleria o del Govern treure el concurs d'oficines de farmàcia, i treure com a mínim el 80% d'aquelles que s'han autoritzat i són necessàries dins la població.

A més, abordar un altre concepte que és el d'evitar que l'oficina de farmàcia serveixi per a un bé de negoci o d'especulació. Així com la Llei del 98 obligava a mantenir durant tres anys les oficines de farmàcia autoritzades i no es podien vendre, obligam que aquelles persones a les quals s'adjudiqui, mitjançant un concurs de mèrits, una oficina de farmàcia, ho agafi com un mode de viure i ho hagi de mantenir com a mínim deu anys, deu anys de vigència i no la pugui vendre. La realitat d'aquests darrers concursos i de veure com ha evolucionat aquesta Llei del 98, ens marcava que és important introduir aquest criteri de mantenir deu anys l'oficina de farmàcia. A més, a partir d'ara aquelles persones que venguin una oficina de farmàcia i en treguin un benefici econòmic, saben que els mèrits professionals i acadèmics que hagin aconseguit fins al moment que la venguin, no poden ser computats per tal de donar accés a persones que no hagin tengut oficina de farmàcia.

Per tant, jo crec que un govern seriós i responsable primer agafa els problemes d'arrel, els soluciona i després convoca el concurs. Els criteris objectius clars i definits, crec que els teniu a la publicació de dia 15 de novembre d'aquest present any. Crec que, objectivament, hem intentat fer una planificació i una regulació en base als coneixements acumulats d'aquests setze anys de vigència de la llei i era necessari actualitzar aquests criteris abans de treure el que pugui ser el concurs més gros d'oficines de farmàcia d'aquesta comunitat autònoma d'ençà de l'any 98. Veureu que en els concursos previs, es trien a concurs no totes les oficines autoritzades, el motiu radicava en què la planificació no responia a les necessitats reals de la població, principalment aquests darrers anys.

Però sabem que la tramitació mitjançant un procés de llei pot enriquir el text. Volem compartir amb l'oposició aquelles esmenes, o que el Grup Popular vulgui presentar, per tal de millorar la planificació farmacèutica. Crec que la suma de tots els grups serà bona, no només per al sector, que també, sinó per donar una altesa de mires i una capacitat d'enteniment que crec que la ciutadania demanda en els grans temes. Jo crec que la possibilitat de posar-nos d'acord, i avui s'afronta el debat del

tràmit de validació d'aquest decret llei, però també el que m'agradaria seria que el procediment de convalidació de llei i l'aprovació definitiva de la llei que resulti de les esmenes presentades pels diferents grups, es pogués fer per unanimitat, acompanyant les possibles esmenes que pugueu presentar per tal de millorar el text.

Nosaltres serem receptius, però consider que un govern responsable primer arregla aquells temes i no treu concursos parcials sense respondre a uns objectius clars, concrets i específics, i això és el que segueix aquest decret llei, establir uns criteris raonables clars i que pugin perdurar en el temps i evitar, com dic, aquelles experiències acumulades que des de la Llei del 98 ençà hem vist dins el món farmacèutic.

Ens agradaria comptar amb les esmenes en aquesta tramitació del procediment de llei. Ens agradaria que poguéssiu millorar aquest text que avui presentem a convalidació. Per tant, demostram una postura oberta per tal de millorar tots junts.

Moltes gràcies a tots els diputats i esperam la validació d'aquest decret llei. Gràcies a tots.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Fernando Rubio, per un temps de quinze minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Vull donar també la benvinguda als representants del Col·legi de Farmacèutics.

Debtem avui la convalidació d'aquest Decret Llei 1/2014, pel qual es modifica l'ordenació farmacèutica de les Illes Balears, decret llei pel qual es modifica la Llei 7/98, de 12 de novembre. Una modificació ben necessària ja que el règim actual d'ordenació de farmàcia no s'ajusta a la realitat, segons les dades de població de l'Institut Nacional d'Estadística, com bé apuntava el conseller. Es tracta d'un sistema amb el qual es donen probablement privilegis a uns pocs perquè puguin adquirir oficines de farmàcia, per a posteriorment vendre-les. Per tant, s'actua decididament en contra de l'especulació farmacèutica i això és una dada absolutament positiva.

Com saben vostès, l'article 84.2, de la Llei 29/2006, disposa que les administracions sanitàries han de dur a terme l'ordenació de les oficines de farmàcia i han de tenir en compte criteris com la planificació general de les oficines de farmàcia, a fi de garantir l'assistència farmacèutica adequada. I això implica que les oficines de farmàcia desenvolupen inqüestionablement un servei públic, per la qual cosa és necessari l'establiment de catàlegs i plantes farmacèutiques, distàncies mínimes, a l'efecte de garantir una distribució correcta de les oficines, que abasti la totalitat de la població, però que a més a més es pugui garantir la viabilitat econòmica de l'oficina de farmàcia i evitar d'aquesta manera que hagin de rebre o hagin de demanar fons públics per al seu sosteniment.

Podem afirmar clarament que la Llei 7/98 no regula un autèntic sistema de planificació farmacèutica, ja que no preveu una intervenció de l'administració pública en la configuració d'una planta farmacèutica a les Illes Balears, així com tampoc es regula una potestat organitzativa de l'administració que pugui garantir una distribució adequada d'aquestes farmàcies dins el nostre territori. Durant aquests anys el criteri per a la concessió d'una oficina de farmàcia ha estat únicament el mòdul poblacional. Per tant, a conseqüència dels canvis demogràfics ocasionats darrerament, l'estructura i la composició actual de les famílies i el fet que hi hagi 67.110 habitatges desocupats, segons les dades de l'Institut Nacional d'Estadística, els habitatges deshabitats, és a dir, habitatges que no estan ocupats, ja que no contribueixen tampoc a la mateixa xifra, que serien aquelles cases o aquells habitatges que sí estarien ocupats. També s'ha de tenir en compte el criteri de la residència temporal i la residència estacional que l'anterior regulació no tenia en compte.

Tot això fa que els criteris de càlcul de la llei anterior, fes un augment fictici, un augment irreal del cens autonòmic pel que fa al nombre d'oficines de farmàcia autoritzades. Això implica un total de 29 farmàcies que amb l'antiga regulació es poden autoritzar, tenint en compte una població que realment no existeix. Per això efectivament, el nou sistema el que ha de fer és reflectir la realitat i la població que realment tenim, per tal que aquesta concessió d'aquestes noves oficines s'ajusti a la realitat.

També és urgent la revisió del sistema actual, ja que hi ha importants variacions de població, que es donen concretament als municipis costaners i de gran activitat turística, a conseqüència de l'existència d'un gran nombre de segones residències i de places turístiques, en definitiva, parlem d'una població flotant o una població turística que no rep la mateixa assistència sanitària i per tant no consumeix els medicaments que consumeixen els residents habituals. Cal fer esment que amb el règim de planificació farmacèutica anterior, la iniciativa per promoure l'autorització d'una nova oficina de farmàcia, recau en la part interessada i no en l'administració pública. I això des del nostre punt de vista és absolutament perjudicial, ja que no hi ha informes de viabilitat, ni estudis previs per part de l'administració, que és la que ha d'analitzar la idoneïtat d'una nova oficina de farmàcia, sinó que és la part interessada la que fa la petició o sol·licitud per tal que l'administració autoritzi amb posterioritat, per tant no hi ha un control global de totes aquelles oficines que, segons les característiques del moment, s'han de treure a concurs. I això suposa que amb les autoritzacions de les noves oficines de farmàcia no es fa un estudi del conjunt de la planta farmacèutica sinó que s'autoritza a cop de sol·licitud o a cop d'instància de particular o de les iniciatives privades.

Per tant, tenim clar que qui ha de planificar l'ordenació farmacèutica i aprovar el catàleg d'oficines de farmàcia ha de ser l'administració pública, ja que aquesta ordenació s'ha de desenvolupar des d'un punt de vista global i ha de tenir en compte dades reals i actualitzades periòdicament sobre la població d'una determinada zona, tant habitual com merament estacional. Cal recordar que la població estacional no té les mateixes necessitats que la població habitual, per a aquesta darrera s'ha de tenir en compte el percentatge mitjà d'ocupació real de cada habitatge i s'ha d'oferir un servei que permeti cobrir les seves necessitats diàries. Per contra, la població estacional normalment té cobertes les seves necessitats ordinàries de medicaments i acudirà a una farmàcia de forma esporàdica. Per això, els mòduls de població estacional, com deia el conseller de Salut, han de ser més elevats.

Actualment, hi ha un total de 436 oficines de farmàcia obertes al públic. El fet de no disposar d'una planificació prèvia d'oficines de farmàcia ha suposat l'excessiva concentració d'oficines en nuclis de població que experimenten unes grans reduccions de població durant els mesos de l'any que aquesta població augmenta per mor de la temporada alta turística, per tant això s'ha de tenir en compte.

I cal recordar també que aquestes excessives concentracions han afectat la viabilitat econòmica de moltes oficines de farmàcia, i això és una qüestió també molt important que explicaria la urgència per la qual es presenta aquest decret llei, dèiem, aquestes les quals han hagut fins i tot de sol·licitar ajudes públiques a l'administració, ja que el nivell de facturació anual no arribava als 200.000 euros bruts anuals mínims contemplats per la normativa. Aquesta situació no és desitjable i demostra que el sistema actual no funcionava. No ens podem permetre que un excessiu nombre d'autoritzacions d'oficines de farmàcia que després no es puguin sostenir per elles mateixes i que necessitin el sosteniment del Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Per tant, aquest raonament, des del punt de vista econòmic, és importantíssim per contribuir també a aquestes polítiques de racionalització de la despesa pública; és a dir, si nosaltres donam moltes autoritzacions, però després resulta que hi ha farmàcies que no tenen el rendiment i després demanen els doblers a l'administració pública, sense cap dubte és un dispendi que havia de ser corregit.

Cal recordar que en l'actualitat dos titulars d'oficines de farmàcia han renunciat a causa de la seva inviabilitat econòmica i que un total de 17 oficines han hagut de sol·licitar ajuts públics a l'administració autonòmica per al seu sosteniment. Per tant, tot això ens demostra que el sistema anterior no s'adequa a la realitat i és urgent o ha estat necessària la reforma legal del sistema de planificació de farmàcia, de manera que es pugui garantir la prestació farmacèutica a tota la població, que recordam que la llei diu que és un servei públic.

I per altra banda, també és necessari que es garanteixi la viabilitat econòmica de les noves oficines de farmàcia, així com les oficines de farmàcia existents que donen un servei en l'actualitat.

En aplicació del règim de planificació anterior, s'han hagut d'autoritzar unes 54 noves oficines de farmàcia, 13 de les quals han estat autoritzades per silenci positiu de l'administració. Però cal dir que amb aquest nou decret llei no es podrà convocar un

nou concurs sense revisar les oficines de farmàcia actualment autoritzades, per tant no es podran concedir oficines si no s'ajusten a les necessitats reals o si són inviables en la pràctica.

Amb aquest decret llei s'aconsegueix la configuració d'un catàleg de farmàcia i la relació d'oficines de farmàcia existents i pendents d'adjudicació, la qual cosa ens dóna garanties que es farà una planificació més encertada de les realitats poblacionals i de les realitats territorials de la nostra comunitat autònoma.

Així mateix, es garanteix una cobertura adequada de dispensació farmacèutica a tot el territori. Una de les novetats introduïdes, a més a més, en aquest decret llei ha estat la modificació del sistema de còmput i ponderació dels diferents mòduls poblacionals per a l'autorització de les oficines de farmàcia. Podem afirmar que el primer catàleg d'oficines de farmàcia que s'aprovi després de l'entrada en vigor d'aquest decret llei haurà de revisar les oficines de farmàcia autoritzades, tenint en compte la nova normativa.

És important el que es fa també, i com comentava també el conseller, posar el comptador a zero per als nous concursos de les noves oficines de farmàcia i per tant l'esperit d'aquesta llei és combatre l'especulació farmacèutica; és a dir, el que no és possible és que uns quants siguin els que tinguin sempre més punts que la resta i que aquestes persones es puguin dedicar a comprar farmàcies i després vendre-les, sinó que qualsevol ciutadà, qualsevol persona que tinguí un interès legítim per posar una oficina de farmàcia partirà des del mateix plànol d'igualtat. I per tant crec que això és important que es corregeixi per part d'aquest decret i per part d'aquesta nova normativa.

Pensem que des del Partit Popular s'ha d'apostar per sanejar, i creiem que amb aquesta regulació se saneja la planificació farmacèutica. Hem de recordar una dada i és que el 50% del que es va adjudicar ja s'havia venut, ja s'havia fet una transmissió, per tant això, sincerament, és una dada que demostrava també que aquest sistema s'havia de revisar i que aquest sistema tenia coses que tal vegada no eren del tot adients i per tant introduir aquesta mesura correctora pensam que dóna més garanties, sobretot als ciutadans doncs que, insistesc, han acabat els seus estudis i es dóna la circumstància que, després d'haver-se dedicat al món de la farmàcia, de l'oficina de farmàcia, doncs puguin tenir la possibilitat de posar una oficina, insistesc, amb igualtat de condicions, sense que uns tinguin més privilegis que uns altres.

Per això, Sr. Conseller, li donam l'enhorabona, pensam que aquesta normativa és una normativa absolutament necessària per racionalitzar la nostra administració pública, per tenir més igualtat de condicions per a aquelles persones que puguin aspirar a una oficina de farmàcia i perquè el nombre de farmàcies es pugui ajustar a la nostra realitat i no sigui una qüestió fictícia que al final no és bo ni per a l'administració ni per als farmacèutics ni per als ciutadans. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs, per un temps de quinze minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bones tardes a tothom, molt especialment a les persones del sector farmacèutic que ens acompanyen, que ens coneixem i que hem parlat sobre aquest decret llei.

Sí, parlam novament d'un decret llei, i crec que aquest és el número 27, un nou exemple de la utilització absolutament inadequada, improcedent i autoritària del Partit Popular. L'article 49 de l'Estatut d'Autonomia diu que s'ha d'utilitzar per a casos d'extraordinària i urgent necessitat, crec que ara no som davant un fet com aquests. No podem estar d'acord amb aquesta utilització arbitrària i abusiva del decret llei. Hi ha necessitat de modificar la Llei d'ordenació farmacèutica? Potser que sí, però per via legislativa i no via decret llei.

Perquè evidentment tenen pressa, i per què tenen pressa? Una, una incompatibilitat d'un president que diu que no té funcions pròpies, però que és titular i propietari d'una oficina de farmàcia, i aquesta situació ha bloquejat qualsevol modificació durant aquests darrers anys i només s'han atrevit a abordar aquesta problemàtica quan el Tribunal Superior s'ha pronunciat.

Una segona hipòtesi és la nul·la motivació i nul·l interès, en aquest cas del conseller de Salut, de treure el concurs de les farmàcies autoritzades des de fa un grapat d'anys. Vostès sempre parlen de seguretat jurídica, però ara l'han aturada durant més de tres anys; varen dir, en seu parlamentària, que farien el concurs quan ho considerassin oportú, i és ara, després de diversos procediments judicials, que es veuen obligats, per exemple, per sentència, a treure un concurs de quatre oficines de farmàcia autoritzades, que estaven bloquejades, i que ara els obliguen. I per tant, per fer front a diverses o possibles sentències, tenen pressa.

Necessiten ja canviar els criteris que definien les necessitats de noves oficines de farmàcia i endurir les exigències abans de les sentències. L'objectiu evidentment és avui obtenir el vist-i-plau del Parlament i obtenir el plàcet per revisar a la baixa les oficines de farmàcia autoritzades i la seva ubicació. I ho dic així, sí, la seva ubicació.

I una tercera hipòtesi, que la podem manejar com a hipòtesi, interessos de determinats membres del Govern també sobre aquesta mateixa decisió. Un pot pensar, tenc una oficina de farmàcia, volen autoritzar-ne i adjudicar-ne de noves en el meu municipi i prop d'on jo en tenc, doncs hi ha conseqüències: hi ha un canvi de valor patrimonial, una disminució del valor davant una hipotètica transmissió i, a més, una disminució d'ingressos. Així, l'administració decidirà la ubicació.

I quan un llegeix el preàmbul d'aquest decret llei, les coses comencen a ser més clares, evidentment es fa una defensa del model mediterrani de farmàcia, es parla que són establiments sanitaris privats d'interès públic i també es parla que és necessari que les oficines de farmàcia tinguin viabilitat econòmica. Un decret llei que es queixa dels canvis normatius que ha tengut el sector a nivell estatal i local, perquè condicionen una productivitat econòmica de l'oficina de farmàcia, i ho diu taxativament: ha suposat una reducció del marge de beneficis de les oficines de farmàcia. Això ho diu el preàmbul.

És veritat que han passat 16 anys i que, per tant, hi ha hagut canvis demogràfics i per tant és necessària una adaptació d'aquesta norma i millorar la planificació de les oficines de farmàcia. I és veritat que amb aquesta nova norma, si s'aprova, qualque diputat no tendria ara una oficina de farmàcia.

El preàmbul, ho ha dit el Sr. Rubio, descriu dues oficines titulars, una supòs que és Lluc, la qual mai no hauria d'haver estat oberta, perquè per això existeix la figura de les farmàcies. I és veritat que hi ha 17 farmàcies que han rebut ajudes per no facturar més de 200.000 euros. Però jo els faig una pregunta: què pensarà un aturat de llarga durada que no rep cap prestació de l'administració? No se sentiran discriminats que a una oficina de farmàcia li donin una mitjana de 600 euros? Només ho dic.

Evidentment, vostès introdueixen canvis a l'hora de computar la població i d'aquí resultarà una reducció de la ponderació de determinats paràmetres i el que està clar és que quan sorgeix la norma de l'any 98 interessava, i al sector el primer, facilitar l'autorització i adjudicació de noves oficines de farmàcia, i ara no.

És aquesta nova llei d'ordenació farmacèutica la que necessitam? No, perquè no parla d'una necessària nova ordenació farmacèutica, no parla de les necessitats dels ciutadans, no parla de barem de mèrits, no parla del nou concepte de farmàcia comunitària i no parla ni de les oficines de farmàcia ni de l'apotecari com a un agent de salut, i podríem parlar de moltes altres coses. Per tant, respon a altres interessos o necessitats i és una oportunitat perduda.

Què és necessari planificar? Perfecte, però utilitzen uns criteris demogràfics en reducció que no tenen en compte una necessària planificació sanitària, no surt per cap banda, no té en compte l'ordenació sanitària.

I ja que diu que és tan necessari planificar, Sr. Sansaloni, només li recordaré una cosa: vostè ha estat director general de Planificació, Gestió Econòmica i Farmàcia durant més de dos anys i mig.

Tampoc, curiosament, no parlen de a quina població dona servei una oficina de farmàcia. Utilitzen un paràmetre demogràfic perquè pugui existir una oficina de farmàcia però no parlen de a qui pot dispensar medicaments una oficina de farmàcia, només als que viuen a la zona farmacèutica? Perquè tot això té la seva raó de ser, no impedeixen la dispensació de

medicaments a persones que viuen a altres zones, crec que és així. Així, doncs, per què només utilitzam un paràmetre demogràfic per fixar una zona determinada? Vostè ens pot contestar perfectament.

Hem parlat d'un problema, que és moltes farmàcies autoritzades, que vostès no han tret durant tres anys els concursos ni han canviat la norma, i ara tenen por perquè venen sentències judicials que poden obligar-los a fer el concurs. I això queda molt resumit a la disposició transitòria, on queda molt clar: "les oficines de farmàcia autoritzades i vacants han de ser objecte de revisió d'acord amb els nous criteris establerts tant en matèria de mòduls poblacionals com de distàncies i determinació de la ubicació." La pregunta és clara, Sr. Conseller: quantes oficines de farmàcia autoritzades decauran amb aquest decret llei?

Evidentment, vostès parlen d'un concepte nou, la planta farmacèutica, definida per l'àmbit, zona i unitat territorial menor; parla que serà consultat el col·legi oficial i associacions que representin municipis. Jo crec que seria més normal directament consultar els municipis, però ja ho veurem. Però del que no hi ha cap referència és a l'ordenació sanitària vigent, no hi ha cap referència a l'ordenació sanitària vigent, només criteris poblacionals i econòmics.

Parlen, per exemple, que no pot ser ubicada prop d'un centre sanitari públic, però no parlen d'un centre sanitari privat. Per què no? No? Per què no es pot ubicar devora un centre sanitari públic i sí no diuen res d'un centre sanitari privat? Jo faig preguntes.

És veritat que creen un catàleg, el qual no existia, per treure'l cada quatre anys fer un concurs. Vostès determinen un mòdul general i un mòdul estacional per fer les xifres en funció de població demogràfica les oficines de farmàcia necessàries, que jo, com a mínim, diria que els termes amb els quals està escrit són confosos i la interpretació literal del que està escrit, com a mínim, no està clara, però si hi ha tramitació parlamentària en podem parlar.

És veritat que mantenen un 40% de les places d'allotjament turístic i redueixen aquelles persones que viuen en la població estacional en habitatges secundaris.

Per tant, tenim o tendrem un catàleg cada quatre anys, sis mesos per treure el concurs i es comprometen a treure el 80% d'oficines vacants i l'única prioritat és treure aquelles que tenen més mòduls de població, sense cap referència a criteris d'ubicació. Sembla que no hi ha un criteri massa objectiu i que serà una decisió discrecional, arbitrària, no ho sé, de la Conselleria de Salut.

I per què dic això?, perquè, mirin, els contaré una petita història. Un dia un senyor farmacèutic demana poder establir una oficina de farmàcia a Marratxí i li ha concedeixen; entra en política, és escollit com a regidor, i més tard assumeix la responsabilitat de l'urbanisme i de la sanitat, i després arriba a batle; i un dia una consellera amiga sol·licita a l'ajuntament un solar per fer una residència per a persones majors; l'ajuntament ofereix un parell de solars, però al final es tria un solar que està a 300 metres de l'oficina de farmàcia d'aquell regidor i batle i es descarten els altres. Només un detall: per poder fer la

residència la qualificació del solar ha de canviar perquè no reuneix les característiques que es necessiten per ubicar una residència per a persones majors; es fa la requalificació i així aquell regidor batle apotecari té ara una residència a 300 metres de la seva oficina de farmàcia. Per això són necessaris i importants uns criteris clars i objectius, que són absents en aquest decret llei.

És veritat que un dels aspectes més positius d'aquest decret llei és el que parla del concurs; és una passa bona perquè dificulta moviments especulatiu als concursos i a les transmissions d'oficines de farmàcia. Donen una passa, però tampoc no es passin: no tenim clar que això pugui afavorir l'adjudicació de farmàcies a joves farmacèutics sense oficina de farmàcia, que hauria de ser un dels objectius d'aquest decret llei. És veritat, i ho torn a dir, que limita especulacions, però no ens passem i no diguem que facilitarà que els joves puguin accedir a oficines de farmàcia. És veritat que també es fa una passa perquè no podran concursar aquells que hagin transmès la titularitat total o parcial durant els set anys anteriors; és veritat que només es podran computar mèrits assolits una vegada oberta una farmàcia adjudicada, adquirida després de la data d'una transmissió, o els mèrits que s'hagin adquirit a través de l'adquisició de qualsevol títol. Això també és una passa positiva.

Evidentment en aquest decret llei hi ha aspectes, i ho torn a dir, sobretot en la fase de concurs, que són passes endavant perquè limiten aquest fet, no poden concursar els apotecaris que han transmès titularitat total o parcial durant els set anys anteriors -abans eren tres-, i l'adjudicatari d'una farmàcia per concurs no pot transmetre aquesta oficina en un termini de deu anys, que abans eren set. Això són passes positives, però evidentment hi ha molts de canvis que també disminueixen la possibilitat de la creació de noves oficines de farmàcia, perquè els criteris demogràfics, entre altres coses, faran que hi hagi menys oferta de noves oficines de farmàcia.

I arribam a la disposició transitòria: oficines de farmàcia autoritzades i vacants han de ser objecte de revisió d'acord amb els nous criteris establerts tant en matèria de mòduls poblacionals com de distàncies i determinació de la ubicació. Més clar, aigua. Això farà que es redueixi la necessitat de noves oficines de farmàcia. Vostè segur que ha fet comptes, per tant jo li demana, Sr. Conseller, que ens digui quantes oficines de farmàcia ja no seran autoritzades, perquè els criteris demogràfics ho condicionaran, i això obre un tema conflictiu i polèmic a nivell jurídic, perquè hi havia farmacèutics amb una expectativa de dret. Ja sé que no és un dret consolidat, però coneixem el sector farmacèutic i per tant hi ha una via jurídica oberta, amb un escenari de futur absolutament judicialitzat en poc temps. I on serà la seguretat jurídica que vostès diuen?

Per tant nosaltres hem parlat, i resumesc: no hi ha aquesta urgència ni extrema necessitat, ara els ha entrat una pressa que no han tengut durant tres anys i mig; lleva oportunitat perquè els ajuntaments puguin sol·licitar una oficina de farmàcia; no hi ha criteris d'ordenació sanitària; hi ha un enduriment de criteris demogràfics i (...)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, ha d'anar acabant.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...de les condicions per presentar-se a un concurs.

No és la llei d'ordenació farmacèutica que necessiten aquestes illes ni els seus ciutadans, ni el mateix sector farmacèutic; només obeeix a una urgència davant properes sentències judicials, i pensam que estam davant una nova oportunitat perduda.

Li diré per acabar, Sr. Conseller, que el Grup Parlamentari Socialista s'abstindrà a la votació i espera la seva paraula d'una tramitació com a projecte de llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, la intervenció, pel Grup Parlamentari MÉS la Sra. Fina Santiago, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Bona tarda a tots i a totes. Salutam els representants del sector farmacèutic.

Tots els aquí presents sabem que correspon als poders públics donar garanties perquè tots els ciutadans i les ciutadanes tinguin accés al sistema sanitari amb principis que tots també coneixem, que són la universalitat, l'equitat, l'eficàcia i la qualitat, i sabem que el sistema farmacèutic és una part d'aquest sistema sanitari i està definit com un establiment sanitari d'interès públic. Però aprofitarem avui per dir que aquests principis d'universitat, equitat, eficàcia i qualitat a la nostra comunitat autònoma es vulnereu, perquè hi ha 16.000 persones excloses de tenir targeta sanitària a la nostra comunitat autònoma, i que no s'aplica el principi d'equitat quan a un ciutadà que no té targeta sanitària no se li aplica el 40% de descompte sobre el preu del medicament que sí s'aplica a les persones que tenen targeta sanitària. Per tant ja no és que no tinguin una targeta sanitària que no les normalitza en l'aplicació del sistema sanitari d'atenció primària -només poden anar per urgència-, sinó que a més en el sistema farmacèutic, que avui dos membres del Partit Popular han defensat que és un sistema sanitari públic, tenim 16.000 persones a les quals no s'aplica el principi d'equitat; a uns se'ls descompta un 40% i als altres no se'ls descompta el 40%. I tampoc no s'aplica el principi d'equitat als pensionistes que cobren 18.000 euros, que se'ls aplica el mateix criteri de pagament que a aquells que cobren 100.000 euros; tampoc no s'aplica aquest criteri d'equitat.

És cert que no és el debat d'avui, però com que creim que això és un desbarat i una irresponsabilitat per part d'aquest govern, sempre que tinguem una ocasió aprofitarem per recordar-ho. Vostès des d'aquest punt de vista prefereixen les mamballetes que té del Sr. Rajoy abans de defensar l'interès general que han fet altres comunitats autònomes, Sr. President, que han donat la targeta sanitària a tots els ciutadans i les ciutadanes de les comunitats autònomes, per exemple Galícia, que té una majoria absoluta del Partit Popular.

En el cas de les farmàcies, que estan considerades un servei semipúblic, els poders públics han de fer de balança; per una banda han de garantir l'accés a tota la ciutadania, però també han de facilitar l'accés a exercir de farmacèutics aquells llicenciats en farmàcia en lliure competència. És a dir, per una banda s'ha de regular el sector i, per altra, s'ha de facilitar la lliure competència; s'ha de crear aquest equilibri en el sector, que totes les lleis del sistema farmacèutic o d'ordenació del sistema farmacèutic han intentat o han aconseguit d'una manera o l'altra. Aquest decret llei que avui ens presenta el Govern de fet debat proposar una modificació dels articles en vigor que aborden aquest aspecte. Aquests aspectes, com ja han dit el conseller i també el Sr. Thomàs i el Sr. Rubio, estaven regulats per la Llei 7/98, d'ordenació farmacèutica de les Illes Balears. El passat dia 14 de novembre el Govern de les Illes Balears modifica aquesta llei mitjançant un decret llei, 27 o 28 decrets llei durant aquest govern en tres anys i mig.

Com justifica l'Estatut l'aprovació d'un decret llei? L'article 49 ho estableix d'una forma molt clara: en cas d'extraordinària i urgent necessitat. La primera pregunta que s'ha de fer aquest parlament és on hi ha l'extraordinària i urgent necessitat de fer aquest decret llei. L'exposició del conseller no ho ha justificat; el Sr. Rubio ha parlat de pèrdua econòmica del sector farmacèutic, la pèrdua farmacèutica ha dit que justificava la urgència, la pèrdua del sector farmacèutic; després tractarem aquest tema. Per a nosaltres no hi ha cap extraordinària i urgent necessitat. Podem estar d'acord que des de l'any 98 la realitat social ha canviat i necessitam canviar aquesta llei, que s'han detectat debilitats a la llei del 98 que precisen canviar-se, però amb un decret llei?, perquè si el Govern, com ha dit el Sr. Conseller, era tan conscient, tan seriós i tan responsable, per què no ho ha fet abans?; tenia l'anàlisi feta, per què no ho ha fet abans, si tanta seriositat, tanta responsabilitat...?, per què no ho ha fet abans?

Nosaltres creim que hi ha tres motius: primer, el contenciós de l'oposició en relació amb la compatibilitat o no del president per exercir com a tal a la vegada que manté una titularitat de farmàcia; fins que el Tribunal de Justícia el va declarar compatible per tres membres a favor i dos en contra i reconeixent que es produïa un canvi de criteri no s'ha pogut legislar en aquesta comunitat autònoma en temes de farmàcia, perquè no es volia donar la imatge pública que mentre estava el Tribunal Superior debatent o estudiant la possibilitat d'aquesta incompatibilitat aquí es mostràs que el Govern, en aquest cas presidit pel titular d'una farmàcia, estava regulant el sector farmacèutic; fins que no es va publicar aquesta sentència no es podia legislar sobre aquest tema.

L'altre són les diverses sentències del Tribunal Superior de Justícia que donen pressa al Govern perquè determinades farmàcies s'adjudiquin, i ja van tres lleis, tres decrets llei que el Govern du per modificar una sentència del Tribunal Superior, per modificar sentències: una, dels metges, que se'ls deia que aquí es va aprovar una llei per poder pujar els sous quan hi havia una sentència en contra perquè no havien negociat amb qui havien de negociar; el TIL, que el Tribunal Superior de Justícia els diu que és il·legal perquè no s'ha negociat el calendari, i aquí s'aprova un altre decret llei per aprovar el calendari; i ara aquest decret llei ve per evitar el compliment d'una altra sentència del Tribunal Superior de Justícia, sí, sí (...) que els diuen que n'hi ha nou, d'aquestes nou n'hi ha quatre que ja pràcticament els diuen el dia i l'hora que les han d'obrir, i després tenim aquestes sentències. Aquesta pràctica que utilitza el Govern no ens pareix adequada i ens sembla, de fet, un abús de la llei.

Dèiem que n'hi havia tres; ja n'hem exposat dos, ens en falta un. Des de principis de 2012 el Govern de l'Estat, liderat en aquest cas pel ministre d'Economia, va posar damunt l'agenda política un debat sobre la liberalització del sector farmacèutic; el Ministeri d'Economia estava enfrontat, en aquest cas, al Ministeri de Sanitat i als col·legis de farmacèutics, que no volien la liberalització. Vostè ha parlat d'una part dels acords europeus, però una altra part dels acords europeus demanen també canvis que afavoreixin la liberalització del sector farmacèutic. Tal vegada el Govern de les Illes Balears volia que es resolgués aquest tema a nivell estatal per poder després modificar la llei de la comunitat autònoma; hagués estat raonable i lògic, però això es resol ja l'agost de 2012, vull dir que tot i així haguessin tengut temps de fer-ho; per tant han esperat als darrers moments per fer aquest decret llei. I clar, és un tema, aquest de la liberalització del tema farmacèutic, que ja els he dit que des de MÉS tampoc no tenim resolt perquè hi ha molta gent que és molt partidària de la regularització i altra que no, però que ens ha de fer plantejar coses. Per exemple, per què un ciutadà pot ser...? (...) perquè vostè ho ha introduït, Sr. Conseller, li agaf el fil, vostè ha introduït el tema europeu, clar, i els europeus ens diuen per què a Espanya un ciutadà qualsevol pot ser el propietari d'un hospital i en canvi un ciutadà no pot ser el propietari d'una farmàcia? Parl..., sí, sí, d'un hospital sí, que també, i d'una..., estic parlant de propietat, perquè l'acte professional sanitari, l'acte professional de dispensar la medicació i d'ordenar i de dirigir la farmàcia ningú no posa en dubte, ningú no posa en dubte -ho dic per si envien tuits-, ningú no posa en dubte que ha de ser un farmacèutic; per si de cas vull dir que ningú no posa en dubte l'acte professional, però la propietat de la farmàcia..., un ciutadà qualsevol ho pot ser; pot ser propietari d'un hospital i en canvi no ho pot ser d'una farmàcia?

I vostè diu la importància que tenen els productes farmacèutics per als ciutadans. I la indústria farmacèutica?, la indústria farmacèutica no la tenim gens regulada, o molt poc regulada. Vull dir que regulam molt, molt molt molt els punts de venda de les medecines, però el procés de fer la medicina pràcticament no està regulat. Qualsevol ciutadà, un empresari pur i dur, vull dir en el sentit que vull ficar el meu capital propi, privat, a la indústria farmacèutica per obtenir beneficis, ho pot fer sense cap tipus de lligadura, ni hi ha codis ètics ni res, res!, la indústria farmacèutica pràcticament la tenim desregulada, i ara amb el TIB encara la desregularitzam més,

tota la cadena d'elaboració del producte de la medicina la tenim desregularitzada, però la venda, el darrer punt, la tenim absolutament regularitzada. En el sector farmacèutic hi ha lliure competència, no hi ha criteris de qui ha de ser el propietari o no, no es diu que s'ha d'investigar, tenim el tema de les malalties estranyes o les malalties rares, que no les investiguen perquè no hi ha recorregut de tenir beneficis empresarials, però el darrer punt, sí. Per tant em comprendreu que nosaltres en el tema farmacèutic pensam que aquests temes s'han de discutir amb molta més profunditat i hi ha d'haver un debat un poc més seriós que el que permet en aquest moment un decret llei.

En qualsevol cas no hi ha per a nosaltres cap urgent necessitat social per fer aquest decret llei.

Què fa la proposta del decret llei? Modifica dues lleis, la del 98 i després la Llei de taxes. La Llei de taxes hagués pogut ser modificada per la Llei de pressupostos, per tant ens centrarem a la Llei de farmàcies; la Llei de taxes està bé perquè actualitza la taxa. La llei del 98 que es modifica bàsicament estableix un catàleg de farmàcies per garantir una cobertura adequada a tot el territori, cada quatre anys s'ha d'elaborar aquest catàleg. A nosaltres ens agrada perquè introdueix una major competència per part de l'administració, planifica millor que el decret que tenim ara; ja li ho dic perquè a mi, que som més partidària que hi hagi ordenació que no, em va bé. No, no, és que li ho dic perquè em sorprèn a vegades que vostès, tan liberals com són, segons quines coses les han d'ordenar molt i altres sembla que no és necessària cap tipus d'ordenació. Vull dir, miri, ara estic d'acord amb el Sr. Rubio, amb qualque argument que ha donat avui per regular el món farmacèutic i l'utilitzaré perquè es regulin altres sectors. Introdueix un nou concepte de (...) farmacèutica integrada per totes les zones farmacèutiques del territori i garantir que a cada zona hi ha presència de farmàcia en cada una d'elles. Actualitza el sistema del còmput poblacional amb els indicadors que marca l'Institut Nacional d'Estadística anualment i no amb un criteri que no tenia cap..., bé, que era més bé arbitrari que altra cosa; també ens pareix bé. Ens pareix també bé modificar el criteri del concurs d'oficines de farmàcia per tal d'evitar que s'especuli a les farmàcies; obliga als llicenciats que obtenguin una farmàcia a no transmetre-la parcialment ni totalment en un termini de deu anys; això és una mesura contra l'especulació, és una d'aquestes debilitats que s'han detectat en la legislació vigent i també ens pareix bé.

Però que a les farmàcies autoritzades, en aquest moment unes 50, 45 o 50, s'aplicarà aquest decret llei, nosaltres no tenim les garanties que això sigui correcte, no en tenim les garanties perquè hi ha una sentència, i vostès aquí tornen a incomplir aquesta sentència, aquest decret llei incompleix la sentència, i s'aplicaran uns criteris a unes persones, que és vera que no són persones sinó una expectativa de dret, a un col·lectiu modificant ara els criteris d'adjudicació. No sé si això és seguretat jurídica, nosaltres tenim els nostres dubtes, no sé si es pot aclarir. En tot cas, com que hi haurà un debat del legislatiu, sembla que sí, doncs mirarem de clarificar-ho.

El nostre posicionament serà d'abstenció, pensam que la forma com s'ha de regular les farmàcies és un debat molt més obert del que es pot mantenir a un debat parlamentari d'un decret llei i crec que s'ha de debatre d'una forma una mica més extensa. El decret llei s'ha aprovat a un moment molt inoportú, posterior a sentències i interlocutòries del Tribunal Superior que els obliga a obertures de farmàcies, algunes de les quals amb terminis concrets. El text del decret llei i les explicacions escoltades no donen seguretat jurídica per a unes 45 farmàcies autoritzades que ara se'ls canvia el criteri d'adjudicació d'aquestes autoritzacions.

I perquè tenim preguntes a fer, no? Perquè en el conjunt d'aquest decret llei el que nosaltres veiem és que protegeix més les farmàcies establertes i posa més dificultat a les futures. I clar, nosaltres ens fem preguntes: perjudica als ciutadans que hi hagi més farmàcies? Perjudica als ciutadans que hi hagi més farmàcies, que tinguin accés a més farmàcies? Nosaltres contestam que no. Serà manco professional la dispensació dels farmacèutics, dels professionals, dels farmacèutics, si n'hi ha més o n'hi ha manco? Nosaltres pensam que no. El criteri és que hi ha en aquest moment manco ingressos econòmics per als farmacèutics i això no ens sembla un criteri suficient per fer un decret llei, podem discutir-ho, i pensam que qualsevol servei semipúblic o qualsevol públic ha de tenir un sou digne, podem parlar de sous dignes, no sé si en lloc de 200.000, podem baixar aquesta subvenció, però en tot cas no justifica aquest canvi de criteris o fer-ho per decret llei.

I perquè incompleix l'Estatut d'una forma molt clara.

No votam en contra, havíem dit ens absteníem, no votam en contra perquè entenem que la regularització de l'adjudicació és necessari actualitzar-se; perquè ens agraden els articles que modifiquen l'especulació de les farmàcies per part de determinades persones o determinats farmacèutics.

I també ens alegrem que vostè hagi dit que això es tramitarà per via legislativa, perquè això ens permetrà tenir un debat molt més ample i modificar article per article i votar article per article de la llei i que doni un posicionament més clar per part del Grup MÉS en relació amb aquest sector. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Sr. President, m'agradaria demanar un torn incidental.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, té vostè la paraula, Sr. Conseller, s'obre torn incidental.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Crec que són més els punts amb els quals estam d'acord que no aquells que ens separen i per tant, en primer lloc, el que m'agradaria seria agrair l'abstenció dels grups de l'oposició per tal que avui es validi aquest decret llei, sense vots en contra, i que, a més, tenguem l'alta de mires per tal de donar estabilitat a un sector com és el sector farmacèutic i la nova llei, amb el procediment de tramitació de llei, que pugui sorgir del debat parlamentari pugui tenir vocació d'estabilitat i pugui durar també, com deia, els anys que ha durat la llei de l'any 98.

El que m'agradaria també seria matisar determinades afirmacions, com inadequada i improcedent, de la tramitació d'aquest decret llei, perquè també hem marcat que un govern responsable i seriós el que fa és primer anar a l'arrel del problema, regular en base a uns objectius clars quina és la necessitat real d'accés al medicament, i m'agradaria fer una sèrie de matisacions en alguns temes que s'ha entrat per part de l'oposició.

Quant als tres motius que deia el Grup Socialista, no entraré en els dos primers, perquè es desacrediten per si sols, sinó que vull deixar, perquè canten fets i els fets ja els hem pogut veure quan han governat esquerres o dretes, però un govern seriós i responsable el que fa és abordar els problemes d'arrel.

A l'any 2010, a mitjans de l'any 2010, concretament en el mes de juny, es va convocar el darrer concurs d'oficines de farmàcia que han seguit la tramitació, hem adjudicat i hem obert, segons el procés que estava establert. En aquell procés, i ho dic per no entrar en demagògies, hi havia 29 oficines de farmàcia més autoritzades que no varen ser capaços de treure en el concurs de 18 oficines. El responsable que avui ha pujat aquí per part del Grup Socialista podia autoritzar, perquè així ho tenia autoritzat des de l'any 2001 l'oficina de farmàcia de Sant Antoni de Portmany, les dues oficines de farmàcia de Maó, amb el BOIB 191 de l'any 2009; les dues oficines de farmàcia de Ciutadella del BOIB 188 de l'any 2009; les dues oficines de farmàcia d'Alaior, segons el BOIB 17 de l'any 2010; 8 oficines de farmàcia a Palma, segons el BOIB 23 de l'any 2009 i el BOIB 109 de l'any 2009; 3 oficines de farmàcia a Marratxí estaven autoritzades, segons el BOIB 62, amb data 28 d'abril de l'any 2009; 1 oficina de farmàcia a Santanyí de l'any 2009; 2 oficines de farmàcia a Lluçmajor l'any 2009; 2 oficines de farmàcia a Son Servera de l'any 2009; 2 oficines de farmàcia a Calvià de l'any 2009; 1 a Binissalem de l'any 2009; 1 d'Inca de l'any 2009 i 1 d'Alcúdia de l'any 2007.

No les va convocar en concurs, perquè sabia que no es podien treure a concurs, però tampoc no va voler abordar el problema d'arrel.

En segon lloc, també posteriorment es varen autoritzar 13 oficines de farmàcia per deixadesa de l'administració, per un silenci positiu, perquè no es va contestar el recurs d'alçada.

Per tant, permeti'm que digui que això no és una actitud responsable ni seriosa per part d'un governant i que, a més, vengui a utilitzar determinats adjectius qualificatius com els que s'han utilitzat.

I a més, fa referència a una història, inventada, real o adaptada, d'una oficina de farmàcia, la qual va ser adjudicada en base a una autorització de 24 de març de l'any 1997. La llei a la qual he fet referència a nivell nacional té data 25 d'abril de l'any 1997, o sigui un mes posterior a aquesta regulació, i la Llei d'ordenació farmacèutica de les Illes Balears va ser promulgada l'any 1998. Per tant, permeti'm que li digui al portaveu del Grup Socialista que, a més de poc afortunada, és poc real perquè tampoc no està sotmesa a aquests criteris que es varen establir amb la Llei del 98, perquè l'autorització és prèvia fins i tot a la Llei de regulació de serveis d'oficines de farmàcia que es va dictar a nivell nacional.

Vull destacar també, quant a la definició que ha utilitzat el Sr. Rubio, que les farmàcies no són un servei semipúblic, referint-me a la postura del Grup MÉS, són establiments sanitaris privats d'interès públic. També m'agradaria el fet que, així com vostè diu que hi ha dictàmens europeus que posen en dubte, jo he fet referència aquí a una sentència del Tribunal Europeu i he fet referència a dos dictàmens que, de forma clara i específica, deixen la regulació i la planificació farmacèutica excloses del lliure mercat. A més, diuen que ha de ser l'Estat de cada un dels països qui ha d'entrar a regular i la Llei del medicament, com he fet esment, és la que posa en valor la responsabilitat del farmacèutic, la categoria del farmacèutic, les activitats del farmacèutic i també només hem entrat en el decret llei en els temes de planificació. Per tant, Sr. Thomàs, no és que hàgim derogat aquests conceptes, sinó que simplement eren redundants i es referien ja a altres àmbits legislatius.

També m'agradaria remarcar que no és per no complir cap sentència, tenim una sentència, una execució de sentència, amb aquesta execució parcial l'hem executada i vàrem convocar el concurs. Però també està clar que el darrer concurs que es va treure a l'any 2010 ha estat impugnat per part de farmacèutics a títol individual, estam pendents de la resolució definitiva d'aquestes sentències i per tant no podríem treure un nou concurs davant les impugnacions que es van fer amb les bases del darrer concurs de l'any 2010, no seria ni seriós ni responsable, si la voluntat d'aquest govern es treure noves oficines de farmàcia no seria seriós ni responsable el fet de continuar amb aquesta línia marcada a l'any 2010. Per tant, es necessitava la regulació urgent abans de treure aquest nou concurs, perquè és voluntat el fet de treure aquelles oficines de farmàcia necessàries per a la població.

Per tant, m'agradaria destacar que cap sentència no ha estat incomplerta per part d'aquest govern en matèria d'ordenació farmacèutica.

També m'agradaria remarcar que no es genera cap dret subjectiu, malgrat que un farmacèutic, a títol individual, pugui demanar l'autorització d'una oficina de farmàcia. Aquesta autorització després s'ha de treure a concurs; aquest concurs va en base a la capacitació, als mèrits i a la publicitat. Però també li vull dir que s'han de treure les oficines de farmàcia necessàries en base a la realitat econòmica i social de cada un dels moments.

I feia, la portaveu del Grup MÉS, referència a si perjudica o no treure més oficines de farmàcia. Tenim exemples en el nostre país, com pugui ser la comunitat autònoma de Navarra, en la qual els índexs de satisfacció dels ciutadans d'aquelles zones és inferior a la satisfacció d'accés del medicament a regions allà on està regulat segons els criteris de planificació que aportam. Motiu: els estocats no són els mateixos; l'accés al fàrmac es retarda i per tant els tractaments es demoren en el temps. Aquesta és la realitat d'aquelles situacions en les quals si s'incrementa el nombre de farmàcies i una incorrecta gestió d'estoc, per impossibilitat econòmica, allunya més el ciutadà de l'accés al medicament.

Per tant, per seguretat jurídica, per evitar impugnacions i perquè realment tenim voluntat de treure un concurs ajustat a la realitat social i a les necessitats de la població per a accés al medicament, aquesta era la proposta més assenyada que podem presentar. Si bé és vera que a la tramitació del procediment de llei ens agradaria comptar amb les esmenes per tal que allò que es pugui millorar en el text serà ben rebut per part del Grup Popular i del Govern.

Jo el que us agraesc és el fet que l'abstenció sigui la tònica de l'oposició en la convalidació d'aquest decret llei, però us anim a un debat seriós, responsable, amb esmenes concretes per tal de millorar el text que avui presentam.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuam amb la qüestió incidental i té torn d'intervenció el Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Vicenç Thomàs, per un temps de cinc minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Està bé que vostè digui que va a l'arrel del problema, s'ha torbat tres anys i mig. Si hi havia problemes per treure o no treure el concurs a l'anterior legislatura, també existien a l'any 2011, a l'any 2012, a l'any 2013 i a l'any 2014, i li torn recordar, era la seva responsabilitat, que era el director general de Planificació i de Farmàcia.

Bé, cadascú pot manejar les hipòtesis que vulgui per a aquestes presses, pot ser la compatibilitat del president, pot ser que no han tengut vostès motivació per treure aquest concurs o perquè que hi hagi més o manco oficines de farmàcia modifiquen dos conceptes: patrimoni i activitat econòmica. Perquè les oficines de farmàcia, en el model sanitari farmacèutic espanyol, lliguen titularitat amb propietat i això és així.

Jo em torn a reafirmar, la utilització via decret llei és inadequada, improcedent i autoritària. Què vostè digui que jo he contat una història? He contat una història real i ho sap tot el sector farmacèutic, tot el sector farmacèutic, les històries són com són. I evidentment parlo d'establiments sanitaris privats d'interès públic i evidentment canvis demogràfics per decidir el nombre de farmàcies condicionen, entre d'altres qüestions, la viabilitat econòmica d'una oficina de farmàcia i aquesta ve condicionada pel nombre d'oficines de farmàcia que hi ha a una determinada zona, i això ho sap tothom, ho sap tothom, i no és bo ni dolent, cadascú que faci les seves consideracions, però les coses com són.

I de fet, una de les raons per les quals es fa un decret llei és per canviar els paràmetres demogràfics, que ara amb aquests paràmetres s'endureixen, hi ha possibilitat de manco oficines de farmàcia. Li he demanat que ens digués quantes n'hi haurà, que ja ha fet el càlcul vostè i no ha contestat, el podria fer, i veurem que les expectatives de noves oficines de farmàcia són més petites.

Per cert, disposició transitòria, vostès, hi havia una expectativa de dret i ara el resultat de l'aplicació d'aquest decret llei el que és segur és que el nombre de farmàcies que autoritzaran serà més petit, per tant la nova norma disminueix, empitjora l'oferta inicial i per tant l'afecta. I vostè, que és apotecari, a més de conseller, sap que el sector farmacèutic no és, diguéssim, fàcil en un àmbit jurídic, sinó que és un sector que té multitud de procediments judicials sempre oberts. I jo ja li he dit, obren aquí un àmbit de judicialització del sector farmacèutic.

I a nosaltres no ens sap greu, jo li he dit, hi ha un enduriment per a tot allò que suposa la possible especulació de la gent que es presenta a una oficina de farmàcia i això està bé, però tampoc no ens venguin massa coses, perquè això tampoc no afavorirà ni que hi hagi més farmàcies per obrir, ni que un apotecari sense oficina de farmàcia ara tengui el camí obert per adquirir una oficina de farmàcia, vostès saben que no és així; limitaran, condicionaran l'especulació, i això llevarà determinades persones d'enmig, per dir-ho de qualque manera, però això no facilitarà que un jove sense farmàcia i sense patrimoni doncs pugui adquirir una oficina de farmàcia. Però de totes maneres són passes endavant, que no pugui concursar un apotecari que ha tramès la seva titularitat durant set anys és positiu per limitar l'especulació, o que l'adjudicatari no pugui transmetre en deu anys, això és positiu.

Però li ho torn dir, som aquí debatent un decret llei, que la norma és de l'any 98, que la possibilitat de treure un concurs era de l'any 12 i per tant hi ha hagut temps més que suficient per una tramitació legislativa normal i corrent.

Per tant, nosaltres podríem parlar del model farmacèutic espanyol, però això no procedeix avui aquí, i per tant hi ha moltes preguntes: vostès utilitzen paràmetres demogràfics, jo li he demanat: què vol dir que només poden dispensar medicaments a aquelles 2.800 persones que justifiquen la creació d'una (...)? No, és que no, però és que utilitzen aquest paràmetre...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, acabi, per favor.

EL SR. THOMÀS I MULET:

... utilitzen ordenació sanitària. No hi ha ni un punt de justificació d'aquest decret llei que tengui en compte l'ordenació sanitària, les necessitats dels ciutadans, ni una. Només en justifiquen dos: que hi ha problemes amb la normativa vigent, que tenen presses per unes sentències judicials i perquè això ha de garantir una determinada viabilitat econòmica de les oficines de farmàcia, això és el que diu el seu preàmbul.

Nosaltres consideram que hi ha coses per modificar, li ho torn a dir: es perd una oportunitat de fer una llei d'ordenació farmacèutica moderna, que tengui els conceptes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, ha acabat el seu temps.

EL SR. THOMÀS I MULET:

... d'ordenació farmacèutica i sanitària al temps i per tant perden una oportunitat que serà necessària modificar més endavant.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara, dins la qüestió incidental, intervenció del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula la Sra. Fina Santiago, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. A la meua intervenció he definit el sector farmacèutic com a un sector privat d'interès públic i durant el debat he dit semipúblic i crec que és una definició més o manco encertada, podríem dir semiprivat, perquè diem privat d'interès públic, no ho sé, però en tot cas era una paraula.

Quan un govern du un decret llei a un parlament el primer que ha de justificar és la urgència i la necessitat, la urgent necessitat, i aquí no s'ha justificat. I vostès ens venen a dur un decret llei que no ha justificat la urgent necessitat, perquè si no, vostè crec que té cinc minuts, no ho sé, en tot cas, ens digui una

raó, que jo crec que són les que he exposades, una altra raó perquè des del 2012 no s'hagi fet aquesta llei. Per què s'espera a novembre del 2014? Per què, amb les lleis que han fet, no duen una llei al Parlament l'any 2012, ja no els dic a l'any 2011, que el vàrem deixar a mig any, a l'any 2012, per què no? Si vostè ho tenia tan clar i ho ha exposat d'una forma molt extensa, la necessitat de modificar els 11 articles, perquè ens duen a modificar 11 articles, no ens fan una llei d'ordenació que hagués pogut ser molt més àmplia, 11 articles d'una llei. Per què des del 2012 no? Ha tengut dues ocasions, a veure si a la tercera ens ho pot explicar, quan ja no li puguem respondre, però bé, almanco ho escoltarem. Quines? Jo crec que són les tres coses que hem dit i, en tot cas, era la incompatibilitat del President, el tema de..., vostè em diu que no és un incompliment d'una sentència, però jo li diria allò d'incompliment en diferit, per evitar que el Tribunal Superior els estrenyi més respecte d'altres farmàcies que es troben pendants.

És aquest el debat bàsicament, perquè si després com diu vostè, votarem aquí, nosaltres demanarem que es voti, que es tramiti per una llei normal, després es podrà modificar tot un seguit d'articulat i podem debatre, però a un decret llei, el debat parlamentari s'ha de centrar sobretot per justificar això i vostè no ho ha justificat. Per això jo em permet entrar en temes europeus, que els temes europeus és vera el que diu, que diu que és competència dels estats, com molts altres temes, però també Europa ens diu que aquest sector està excessivament protegit. Hi ha eines de liberalització, no, no, no hi entraré, però li ho dic. Si s'ha de produir un debat d'ordenació farmacèutica a un Parlament, ha de donar possibilitat als altres grups parlamentaris, que tenen posicionaments polítics diferents dels del Govern en relació a l'ordenació farmacèutica, i no sols en aquest decret, perquè nosaltres d'aquest decret no podem modificar ni una coma avui,...

(Remor de veus)

..., no, no hi podem modificar ni una coma, li hem de donar el vist-i-plau, o no vist-i-plau o abstenció, quan es fa via llei pots modificar de dalt a baix, pots presentar esmenes a la totalitat, o pots presentar esmenes a cada un dels articulats, pots presentar articles, però a un debat d'un decret llei no. I vostè encara, insistesc, no l'ha justificada.

I ja que som en el debat, m'expliqui per què una persona sense titularitat, sense cap títol, pot ser responsable, o bé, propietari, perdoni, propietari d'un hospital, i no pot ser propietari d'una farmàcia? O per què el sector farmacèutic, que és el que genera els productes que es venen a les farmàcies, no pot estar més regularitzat del que hi està? I per què, per exemple, el Sr. Rajoy està disposat a firmar el tractat entre Estats Units i Europa per liberalitzar encara més el sector farmacèutic? Que aconseguirà que els genèrics entrin al mercat molt més tard, que aconseguirà que les patents les puguin protegir més temps la indústria farmacèutica en relació amb la propietat intel·lectual, que perjudicarà la sanitat pública, vostè que ha de defensar la sanitat pública. Per què el Partit Popular defensa regularitzar tant alguns sectors i altres no? Possiblement em dirà que no és el moment de debatre això, però jo sí que ho vull debatre en el moment que es parli de l'ordenació farmacèutica, perquè hi ha posicionaments diferents.

I després, ja per acabar, vostè m'ha dit allò de Navarra. Navarra, efectivament, té una ordenació diferent, processos de liberalització diferents, en aquest sentit és la més oberta, i vostè m'ha fet referència a una enquesta de qualitat dels consumidors o dels usuaris. Però jo també vaig mirar això, per fer un comparatiu i totes aquestes coses negatives que passarien a Navarra no han passat, no han passat. No sé exactament aquesta enquesta d'autopercepció, però no ha passat, les farmàcies rurals continuen funcionant, etcètera. Vull dir que hi ha diferents sectors...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago acabi per favor.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, ja he acabat. (...). Però m'agradaria demanar per què o que em contestàs per què no es va poder presentar, per exemple, el 2012 i esperen a fer-ho a tres mesos abans de donar per conclòs aquest Parlament?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tancar la qüestió incidental té la paraula el conseller el Sr. Martí Sansaloni sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, senyors diputats. Sí, qualsevol portaveu pot fer les hipòtesis que trobi, que consideri adients, o que li semblin, el que passa és que hauríem d'emmarcar aquestes hipòtesis amb la màxima serietat possible, que és el que requereix un Parlament.

La Sra. Santiago a la darrera part de la seva intervenció em demanava la urgència i la necessitat. Li donaré un factor més, vostè sap que el darrer concurs, i ja he manifestat quantes oficines de farmàcia es varen treure a aquell concurs i quantes es varen deixar de treure, eren moltes més les que es varen deixar de treure que les que realment l'administració va treure a concurs per als farmacèutics, però aquell concurs es va dilatar en el temps i la darrera oficina de farmàcia que es va obrir en el concurs convocat l'any 2010, es va obrir dia 24 de maig de l'any 2013. La penúltima, dia 26 de febrer de l'any 2013 i així cap endarrera.

Si hi sumam a més, la inseguretat jurídica que podia ocasionar el fet que els criteris d'adjudicació de les oficines de farmàcia varen ser impugnats i alguns tenen molts de visos de prosperar, com puguin ser el fet que no es volgués computar aquella experiència professional feta en règim d'autònom, quan hi havia un posicionament clar de la Tresoreria de la Seguretat

Social que havia de ser inclòs, i quan a més el Col·legi de Farmacèutics així també ho demanava, i hem vist quin era el sentit dels jutjats quant al seu posicionament, i que requeria també a la convocatòria d'un nou concurs tenir en compte la planificació de la ubicació d'aquelles oficines de farmàcia que es varen treure en concurs, i com li dic, la darrera es va treure a mitjans de l'any 2013, de l'any passat, i hem vist l'evolució judicial dels criteris que es varen establir també l'any 2010 per a aquest concurs, jo crec que un govern el que ha de fer és analitzar en profunditat la qüestió de com s'han d'adjudicar i a més veure l'històric.

I li diré més, des de l'any 96 ençà, aquesta comunitat autònoma va obrir, l'any 96, 1 oficina de farmàcia; l'any 97, 14 oficines de farmàcia. I d'ençà de la nova Llei d'ordenació farmacèutica de l'any 98, se'n va obrir 4, l'any 98; 2, l'any 99; cap, l'any 2000; cap, l'any 2001; cap, l'any 2002; 7 l'any 2003; 1, l'any 2004; 6, l'any 2005; 1, l'any 2006, 5, el 2007; 10, el 2008; 3, el 2009; 4, el 2010; cap el 2011; 17 el 2012 i 2 el 2013. Què ens trobam? Amb un acumulat d'una planificació que no responia a les necessitats de la població de l'any 2014 i la impossibilitat de treure 50 oficines de farmàcia a concurs, en base a un criteri de planificació irreal.

Per tant, un Govern seriós i responsable el que fa és anar, com deia, a l'arrel del problema, solucionar això, donar-li estabilitat en el temps, dir que cada quatre anys se treurà una oficina de farmàcia ajustada a les necessitats poblacions i veure quina és la realitat del mapa, una vegada autoritzades, tretes a concurs i obertes totes les oficines de farmàcia. I com que té la voluntat aquest Govern de treure un nou concurs d'oficines de farmàcia, primer analitzant quin era el mapa de totes les illes, després veure els criteris de planificació amb la màxima objectivitat possible, veure l'anàlisi jurídica de les impugnacions fetes en aquest concurs de l'any 2010 i proposar aquesta regulació ajustada.

Però que, com deia, són més els punts que ens uneixen que aquells que ens separen i m'agradaria a la convalidació d'aquest decret accept, valor positivament l'abstenció dels grups de l'oposició, però a la tramitació del procediment de llei, que es puguin introduir aquelles esmenes que puguin millorar el text, per tal de què el sector farmacèutic tenguí una estabilitat en el temps, amb una nova Llei d'ordenació farmacèutica amb la qual tots els grups hi puguem estar d'acord.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Fernando Rubio, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, Sr. Conseller, pensam que està més que acreditada la urgent necessitat per a l'aprovació d'aquest decret llei i per tant, nosaltres pensam que és una situació necessària. Aquí hem escoltat uns arguments que sincerament haurien de ser més explicats, perquè, Sr. Thomàs, jo de vostè el que faria seria venir aquí i rectificar el discurs que

vostè ha fet, perquè ens ha contat una història que no s'ajusta a la realitat i que ni tan sols vostè no ha pogut ajustar aquesta realitat que ens conta a les dates, per tant és que no se la creu ni vostè aquesta realitat.

A més a més, jo li recomanaria una cosa, Sr. Thomàs, sobretot quan se li demana consens i quan se li demana tramitar aquest decret llei com una llei. I és que deixin el que realment els preocupa i els fastigueja, i és que ha quedat ben acreditat que els serveis jurídics de la comunitat autònoma no es varen equivocar quan varen dir que el president del Govern era compatible amb la seva farmàcia. Això vostès crec que avui encara no ho han superat i vostè ho ha posat de manifest a la seva intervenció la qual ha estat, una altra vegada més, desafortunada.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Perquè varen ser els serveis jurídics de la comunitat autònoma, efectivament i després vostès varen recórrer aquest informe i va ser el Tribunal Superior de Justícia qui al final va dir que, efectivament, aquests serveis tenien raó. Per tant, jo de vostè deixaria aquest argument, perquè la justícia ja els ha dit que van equivocats.

Sí que li vull dir a vostè si no li sembla important la planificació farmacèutica, per tal de tenir una planta farmacèutica més adient i adequada a la realitat? Nosaltres pensam que sí, que és urgent i que és necessari. Si pensa que no és urgent adoptar el còmput poblacional perquè el que teníem fins ara partia d'una baremació fictícia i irreal? Doncs nosaltres pensam que sí que és important. Si vostè pensa que 17 farmàcies hagin de demanar fons públics perquè no es poden sostenir com a negoci privat per elles mateixes? Nosaltres pensam que efectivament, això sí que s'ha de modificar i és urgent, perquè és un luxe que no ens podem permetre.

Per cert, la convocatòria per la qual avui som aquí parlant i discutint, la va fer el pacte de progrés. A qui varen impugnar aquella convocatòria va ser a vostès, perquè varen impugnar la baremació i no varen treure la convocatòria. Per tant, si hi ha hagut un retard en treure aquesta convocatòria, és perquè vostès no varen saber fer ben feta aquesta convocatòria, ja que si estigués ben feta avui no parlaríem d'una convocatòria impugnada.

I Sr. Thomàs, està d'acord sí o no en què hi hagi especulació en la compravenda d'oficines de farmàcia? Perquè això tampoc vostè no ho ha dit. Perquè per a nosaltres és urgent, absolutament urgent, resoldre aquesta qüestió, una oficina de farmàcia no és per especular, és per donar un servei d'interès públic a la ciutadania i per tant aquest és un extrem que ha de quedar ben resolt dins aquesta nova normativa.

(Remor de veus)

El conseller, insistesc, els ha estès la mà per tal d'entrar a regular totes aquestes qüestions que avui es plantegen dins aquest decret llei i que podran ser regulades i amb consens i amb acord, amb la seva col·laboració.

Quant al que comentava la Sra. Santiago, miri, nosaltres pensam que vostè ha fet una intervenció que no s'ajusta a l'àmbit d'aquesta norma, vostè ha parlat de moltes altres qüestions que no s'ajusten a aquest decret. I no em digui que jo he defensat el negoci privat o que el negoci privat no funciona o sí funciona, perquè jo no anava per aquí, jo parlava d'una qüestió de racionalització; és a dir que allò que per a nosaltres és urgent és evitar que sigui l'administració pública la qual, a través de fons públics, hagi de contribuir, perquè és una obligació per llei, que una oficina de farmàcia es pugui sostenir perquè per ella mateixa no es pot sostenir. I això significa que el sistema no funciona, això és evident. Per tant, hem de rectificar, hem de modificar aquest sistema per evitar que s'utilitzin fons públics perquè les oficines de farmàcia, per motius que hi ha més oficines de les necessàries per a la realitat poblacional, aquesta qüestió ha de quedar absolutament resolta.

Per tant, planificació adequada a la realitat poblacional i geogràfica de les Illes Balears; evitar especulació, vostès que actualment parlen del problema de la bombolla immobiliària, doncs miri, no hem de traslladar aquesta qüestió al món de les oficines de farmàcia, s'ha de regular perfectament aquesta qüestió.

(Remor de veus)

Tres, racionalització i sostenibilitat econòmica. Donam, es dóna, a través de les oficines de farmàcia, un servei públic, però són negocis privats, per tant no ha de ser l'administració pública la que utilitzi doblers públics per sostenir aquestes oficines. I que cada quatre anys hi hagi un concurs dóna seguretat i, a més a més, posa el comptador a zero, perquè amb igualtat de condicions les persones interessades puguin accedir, per concurs, a la totalitat, perquè és concurs de la totalitat de farmàcies, no parcial, i per tant, això també ens dóna més garanties.

Tampoc no compartim que vostè ens parli de qüestions que afecten normativa estatal. Miri, nosaltres tenim les competències que tenim, tot allò que sigui...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Rubio per favor.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

... normativa estatal, doncs efectivament haurem de demanar al Congrés dels Diputats que la modifiqui. Insistir que hi ha extensa normativa que parla d'indústria farmacèutica, està perfectament regulada, tant per la normativa internacional com per la normativa europea com per la normativa estatal i per tant pensam que aquestes qüestions estan ben regulades i ben establertes.

Sr. Conseller, pensam que vostè ha donat més que arguments per demostrar que aquest és un decret urgent i d'extraordinària necessitat i per això el nostre grup li donarà el seu suport.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rubio. Contrarèpliques dels grups que hagin intervingut en contra. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. Sansaloni, les preguntes que li he fet no les ha contestades. Un govern seriós i responsable no fa 28 decrets llei durant una legislatura, això per començar, i més amb majoria absoluta. Això és una manera de governar autoritària, que els defineix! Els defineix! Ni hi ha urgència, ni hi ha necessitat. Vostè no l'ha justificada i ha tengut l'oportunitat de pujar.

Per què ara aquest decret llei, quan falten sis mesos per a unes eleccions autonòmiques i no a l'any 2011 quan a vostè el varen fer director general de Gestió Econòmica i de Farmàcia? Per què? És que li ho hem demanat i no ho ha dit. Per què?

Li recordaré una cosa, nosaltres quan érem Govern no teníem majoria parlamentària per modificar la llei i quan vàrem tocar a la porta del PP, sap què ens varen fer? Ens la varen tancar al nas, això és el que va passar.

(Remor de veus)

Sí, sort que té, que ara hi ha una oposició més responsable de la que vostès feien. Aquesta és la realitat, ja se'n poden riure ja!, ja se'n poden riure!, que és la trista realitat.

(Remor de veus)

Quan vàrem tocar la porta per modificar la Llei d'ordenació farmacèutica, ens varen dir: quan governem nosaltres ja ho farem. Això ens varen contestar. És trist, però aquesta és la realitat del Partit Popular.

Mirin, tres hipòtesis: compatibilitat del president, és vera que té una sentència favorable, però què vol que hi faci? Els jutges han canviat el criteri, han canviat el criteri, d'acord? L'han canviat, per això ara és compatible. A una altra persona, a un altre moment, li varen dir que era incompatible en la mateixa situació, d'acord? Per tant, canvi de criteri, perfecte, però allà queda.

Li he demanat quantes oficines de farmàcia quedaran amb els nous barems. No, no em farà creure que no ha fet els comptes, home! Si els paràmetres estan posats, primer es fan els paràmetres per saber quantes en vull! Home, Sr. Conseller! M'ho hagués pogut dir..., -bufi, bufi, bufi, bufi, bufi, li ho he demanat tres vegades-, no m'ha contestat. Perquè, és clar, a les oficines de farmàcia hi havia una expectativa, ara n'hi haurà una altra. I li agradi o no li agradi, el nombre d'oficines de farmàcia té a veure amb el valor patrimonial i amb el negoci econòmic d'una farmàcia i és una realitat, perquè lliguen titularitat amb propietat, i això va així.

Li he demanat, quins criteris tendran per determinar la ubicació o no d'una farmàcia? No m'ho ha contestat. Li he demanat, per què utilitzen criteris demogràfics restrictius? Digui, és per la viabilitat econòmica, bé, com a mínim ho sabem, però ara es canvien els criteris demogràfics perquè hi hagi menys oficines de farmàcia.

No entenc, i li he dit, per què els municipis no poden sol·licitar que pugui haver-hi una oficina de farmàcia nova a un municipi, perquè són els primers que poden detectar aquestes necessitats, i això no té per què obstruir o dificultar la feina de planificació de l'administració.

I aquí s'ha parlat d'oficines de farmàcia subvencionades, miri, vostè va fer un esborrany de decret que ni s'ha atrevit a treure, s'ha aferrat a una llei estatal que parla de zones geogràfiques aïllades. Digui'm vostè, quina zona geogràfica aïllada hi ha a les Illes Balears? Cap ni una.

Li ho torn a dir, quina opinió tindrà un aturat de llarga durada que més del 50% no rep cap prestació de cap tipus del seu govern, cap ni una? Ara vostè compari, estic convençut que no ho entendran, perquè aquell senyor té un patrimoni i té un negoci, pot ser millor econòmicament o pitjor, però aquell aturat que ja no rep cap prestació econòmica vostès miren cap a una altra banda i no li donen ni una prestació.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per una altra banda, li dic, li dic, el que quedarà després del decret llei és un terreny que no serà fàcil de trepitjar jurídicament, i vostè sap al que està avesat el sector farmacèutic, perquè de seguretat jurídica no n'hi haurà gaire. És veritat que no hi ha expectativa de dret, que ningú no té consolidat un dret, però hi havia una expectativa i ara es rebaixa, per tant, es modifiquen les regles de joc, i això està abonat a una inseguretat jurídica.

Li ho torn a dir, vostè va ser director general de Gestió Econòmica i Farmàcia des de juliol de 2011, ha tengut tres anys i mig per canviar aquesta norma, amb majoria absoluta, i no ho ha fet...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, ha d'acabar.

EL SR. THOMÀS I MULET:

... i ara vénen presses. Miri, el darrer concurs que ha estat tancat dia 24 de novembre de 2011, concurs tancat pel PP, saben vostès qui era el director general? El Sr. Sansaloni.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció pel Grup Parlamentari MÉS, Sra. Fina Santiago, màxim cinc minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Nosaltres no canviarem el nostre criteri d'abstenció, en tot el debat, que duim més d'una hora i mitja amb aquest debat, no hem escoltat que es justifiqui la urgent necessitat, la urgent i extraordinària necessitat. Què és necessari modificar una llei del 98? Sens dubte, però l'argument, Sr. Conseller, no pot ser que des de l'any 98 han crescut les farmàcies, és que va créixer la població en aquesta comunitat autònoma, com altres comunitats autònomes va tenir aquesta experiència, en deu anys va créixer en més de 300.000 persones, és que va sorgir tot, vàrem haver de posar escoles, centres de salut, centres de dia, hi va haver un creixement poblacional considerable, i per això es varen obrir més farmàcies, amb un sistema que teníem, o que tenim fins ara, bé, que teníem fins dia 14, que era bàsicament poblacional. Vostès introdueixen altres conceptes, que nosaltres hi podem estar d'acord, però el que no veim per cap banda és aquesta extraordinària i urgent necessitat, que és el que ha de justificar el debat d'avui. No ho veim.

Al Sr. Rubio, contestar-li que aquestes 17 farmàcies que tant el preocupen segurament continuaran subvencionades, perquè que li digui el conseller quines farmàcies són, jo faig preguntes i sé quines farmàcies són, continuaran subvencionades, són farmàcies petites o que viuen a vegades a zones turístiques determinades, algunes d'elles, no totes les 17, però la majoria d'elles, que necessitaran aquesta subvenció. I com que hem de garantir, perquè és un servei d'interès públic, privat, però d'interès públic, que hi siguin, les haurem de continuar subvencionant. Això no resol aquest tema.

Una remodelació i una reestructuració de tot el sistema sanitari incorporant la llei estatal podríem tenir altres criteris. En tot cas, nosaltres ens mantenim en l'abstenció i esperam que avui també es voti que s'agiliti o que es tramiti per una llei normal. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant, passam a la votació i deman a la Cambra si valida o no el decret debatut, els vots afirmatius s'entenen favorables a la validació i els negatius favorables a la derogació. Passam a la votació. Començam. Votam.

Per tant, queda validat el decret llei per 33 vots a favor i 25 abstencions.

Un cop validat el decret llei els deman si algun grup parlamentari desitja que es tramiti com a projecte de llei. En cas afirmatiu, procedirem a la votació que serà sotmesa a la consideració de la Cambra. Començam la votació. Votam.

Per tant, per 58 vots a favor es decideix que es tramiti com a projecte de llei.

VI. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 2/2014, de 21 de novembre, de mesures urgents per aplicar a les Illes Balears la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'administració local (escrit RGE núm. 10651/14).

Passam al sisè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 2/2014, de 21 de novembre, de mesures urgents per aplicar a les Illes Balears la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, escrit RGE núm. 10651/14.

Intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició per les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat. Té la paraula el conseller de Funció Pública, Sr. Lafuente, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gracias, Sra. Presidenta, señores y señoras diputadas. Después de una extensa y densa sesión parlamentaria me toca a mí la defensa de la convalidación de este decreto ley que considero de especial importancia, que espero explicar.

Comparezco hoy para defender la convalidación del Decreto Ley 2/2014, por el cual se adoptan determinadas medidas urgentes en relación a la aplicación en Illes Balears de la Ley 27/2013, de 27 de diciembre...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor. Els preg silenci, tenc dificultats per escoltar. Gràcies.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gracias, Sra. Presidenta. ... convalidación de este decreto ley que regula la aplicación de Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la administración local, aprobado por el Consell de Govern, de fecha 21 de noviembre de 2014.

El objetivo de esta norma es regular la aplicación efectiva de la reforma y, a la vez, garantizar la continuidad y la calidad de los servicios públicos a los ciudadanos, además de clarificar el régimen transitorio. La justificación de la urgencia y la necesidad de la fórmula del decreto ley viene determinado porque es imprescindible dar estabilidad a unos servicios esenciales que prestan los ayuntamientos y en estos momentos,

además, especialmente que se están tramitando los presupuestos municipales, unificando los criterios de los procedimientos para evitar interpretaciones diversas. Los propios ayuntamientos han manifestado reiteradamente que se dictase una norma urgente que evite esta dispersión en interpretaciones incluso contradictorias.

Es el Decreto Ley 2/2014, lo digo porque en el debate anterior he oído que se calificaba de autoritario a un gobierno que llevase decretos leyes, en este caso es el segundo de este año, por ejemplo, Andalucía lleva quince de decretos leyes en este ejercicio, y el que utilizó para este mismo objetivo en el mes de mayo era el siete.

Esta norma se dicta en base, además, a las competencias de desarrollo legislativo y de ejecución en materia de régimen local de la comunidad autónoma, en concreto el artículo 11.2 del Estatuto de Autonomía, con pleno respeto a la Ley 27/2013 y conforme a la jurisprudencia del Tribunal Constitucional en esta materia, en concreto la Sentencia del Tribunal Constitucional 2214/1989, de 21 de diciembre, en el sentido de que la legislación básica del Estado debe establecer competencias mínimas de régimen local.

El objetivo de la Ley 27/2013 es clarificar las competencias, evitar duplicidades y racionalizar la estructura organizativa aplicando principios de eficacia, proximidad, estabilidad y sostenibilidad financiera, principios que se respetan escrupulosamente en la presente norma. En la práctica las competencias locales eran complejas, concurrían con otras administraciones y ello hacía necesaria la profunda reforma que ha realizado la Ley 27/2013.

La entrada en vigor de la citada ley el pasado 31 de diciembre de 2013 y los meses transcurridos desde entonces han evidenciado la necesidad de disponer de una norma que ofrezca seguridad jurídica, unifique criterios interpretativos, que garantice el principio de autonomía local en los términos previstos en el Estatuto de Autonomía, que tenga en cuenta la peculiaridad de la existencia de los consells insulares, que esto se haga antes del inicio del siguiente ejercicio presupuestario. Justificación de la urgencia.

Por parte del Govern se ha actuado de forma prudente, se ha analizado la ley, se ha analizado como han actuado las diversas comunidades autónomas, se ha estado en constante contacto con los ayuntamientos a la hora de plantear esta norma. Una vez analizada esta situación y con la clara voluntad de solucionar los problemas, de clarificar las situaciones, de regular el procedimiento, se dicta este decreto ley.

Se ha observado en algunos casos interpretaciones contradictorias sobre servicios públicos cuando tendrían que ser las mismas, a fin de preservar el principio constitucional de igualdad de los ciudadanos. También ha existido alguna interpretación de paralización o renuncia de prestación de servicios a actividades dirigidas a los ciudadanos por entender

que la entrada en vigor de la Ley 27 el ente local ya no era competente para la prestación de esa competencia. Teniendo en cuenta, además, que los ámbitos afectados son de naturaleza especialmente de prestar a los ciudadanos, como servicios sociales, enseñanza, políticas de inmigración y de ocupación, defensa de los consumidores, era imprescindible dictar la norma cuanto antes.

Esta cuestión no es exclusiva de esta comunidad autónoma, como he explicado antes, sino que la evolución y el desarrollo de la aplicación durante estos meses ha demostrado que las distintas comunidades autónomas han ido dictando normas en este sentido, tal es así que hoy en día ya son quince comunidades autónomas que han regulado sobre esta materia de referencia en tanto en cuanto se hace imprescindible articular una normativa autonómica que tienda a homogeneizar la interpretación, a aplicar de forma temporal las acciones a emprender, incluso varias de estas comunidades autónomas como Murcia, Cataluña y Castilla y León han optado por regularizar con distintos medios legislativos simultáneos y de distinto rango.

Así, ha habido seis comunidades que han optado por la figura del decreto ley: Murcia, Cataluña, Andalucía, Castilla y León, Extremadura, y en este caso, Illes Balears; seis por la figura de la ley: Madrid, Murcia, posteriormente, La Rioja, Galicia, Navarra, Islas Canarias; tres que han optado por la circular normativa: Aragón, Castilla y León, País Vasco, y una por la vía del decreto: Asturias. Prácticamente todas ellas han regulado en su normativa autonómica y han pivotado sobre los mismos argumentos, tanto de clarificación de las diferentes competencias existentes así como el procedimiento para poderlas ejercer y el régimen transitorio para su prestación.

En nuestro caso establecemos, además, una disposición final que alude al texto del decreto ley que será revisado cuando exista, cuando se revise la financiación o, en todo caso, en el plazo máximo de dos años desde su entrada en vigor.

Con este decreto se clarifican las competencias propias, que son las competencias atribuidas por... cuáles son las competencias por delegación y qué son las competencias distintas a las propias y las atribuidas por delegación, comúnmente conocidas como competencias impropias.

Así pues, las competencias propias de las entidades locales son aquellas que han sido atribuidas como tales por las leyes estatales y las leyes autonómicas, recordar que en Baleares, además, tenemos una ley, la Ley 20/2006, de 15 de diciembre, municipal y del régimen local, y que seguirán prestando de la misma forma que se venían prestando hasta la entrada en vigor de la Ley 27, de racionalización y sostenibilidad de la administración local.

Las competencias delegadas son aquellas que la comunidad autónoma u otra administración haya delegado a las entidades locales que por su naturaleza o características no requieren el ejercicio por parte del Gobierno de las Illes Balears y que se ejercen según se tenían atribuidas en el momento de la entrada en vigor de la ley.

Las competencias distintas a las propias, o las distintas a las atribuidas por delegación, son las denominadas competencias impropias, éstas sólo se podrán ejercer cuando no se ponga en riesgo la sostenibilidad financiera del conjunto de la hacienda municipal y no se incurra en un supuesto de ejecución simultánea del mismo servicio público con otra administración pública, es decir, que no existan duplicidades.

Por lo que respecta a las cuestiones procedimentales, las diferentes normativas autonómicas dictadas hasta la fecha ha confluído en la no necesidad de la solicitud de informes en los casos en que las competencias se venían prestando, es decir, que estaban siendo ejercidas por la entidad local con anterioridad a la entrada en vigor de la Ley 27/2013. En estos casos, se podrán seguir prestando los servicios o desarrollando las actividades siempre que la propia entidad valore que no se incurre en supuestos de ejecución simultánea del mismo servicio público y que disponga con una financiación suficiente.

Así, y únicamente para las prestaciones nuevas, de nuevas competencias, denominadas impropias, será necesario disponer de dos informes que tendrán el carácter preceptivo y vinculante y que deberán ser solicitados con carácter previo al inicio del ejercicio, por lo que la entidad local no podrá ejercerlas si no se obtienen los informes o si éstos fuesen desfavorables. Así, el primer informe es el que hace referencia a la inexistencia de duplicidades y que deberá ser emitido por la administración competente por razón de la materia, ya sea del Govern o de los diferentes consells insulares. El segundo informe, sobre la sostenibilidad financiera de las nuevas competencias, será emitido por la administración que tenga atribuida la tutela financiera de las entidades locales.

Es decir, se ha practicado el ejercicio de mínima ingerencia en las cuestiones internas municipales en base al principio de autonomía municipal y a su orden de prioridades a través de la autogestión de las cuentas públicas, pero a la vez se ha garantizado que se cumplan los dos principios esenciales de la reforma, la suficiencia financiera y evitar ejecuciones simultáneas.

Por lo que respecta a todos los requisitos de referencia que se establecen para un mayor control y seguimiento será la dirección general competente en materia de régimen local la que hará de filtro de todas las peticiones de los ayuntamientos para ir redistribuyendo las peticiones de las diferentes consejerías del Govern competentes en razón de la materia.

Así mismo, en el decreto ley se establece la inclusión de una cláusula de garantía de pago respecto a los convenios e instrumentos de cooperación que estuviesen ya suscritos entre la comunidad autónoma y los ayuntamientos antes de la entrada en vigor de la ley. Dicha cláusula ofrece mayor respaldo jurídico y económico a modo subsidiario respecto al cumplimiento del pago de los acuerdos y se materializa mediante la incorporación de una adenda a los citados convenios suscritos entre la comunidad autónoma y los ayuntamientos.

Por último, se establece un régimen transitorio del personal propio de los consorcios, que desarrolla la disposición final segunda de la Ley 27/2013, y que alude al personal que podrá ser funcionario laboral procedente, exclusivamente, de la reasignación de los puestos de trabajo de las administraciones participantes y su régimen jurídico será el de la administración pública de adscripción del consorcio.

Por todo ello, la regulación contenida en este decreto ley cumple los requisitos de extraordinaria y urgente necesidad exigidos para la utilización del instrumento normativo previsto en el artículo 49 del Estatuto de Autonomía de las Illes Balears, al objeto de que es imprescindible dar estabilidad a los servicios esenciales que están prestando los ayuntamientos, evitar la disparidad de interpretaciones con independencia de la necesidad de adaptación que se pueda hacer en el futuro de la Ley 20/2006, municipal y de régimen local de las Illes Balears.

Es una norma que se dicta con un amplio respaldo municipal para regular la aplicación efectiva de la reforma y, a la vez, garantizar la continuidad y la calidad de servicios públicos especialmente sensibles y cruciales para los ciudadanos, además de clarificar el régimen transitorio.

Fundamentándose en la reforma de la Ley 27/2013, respectando sus principios y sus preceptos, respetando el principio de autonomía municipal y a la vez ejerciendo las competencias propias de la comunidad autónoma en materia de desarrollo legislativo y ejecutivo de régimen local.

Señoras y señores diputados, creo que hoy tenemos una buena oportunidad para enviar un mensaje a los ciudadanos y especialmente a los municipios, los municipios gobernados por todas las diferentes formaciones políticas que se encuentran con la necesidad de una norma de estas características, de un consenso político a la hora de legislar y solucionar cuestiones concretas que afectan a los problemas del día a día de las personas, considerando que es una norma que soluciona problemas y que lo hace además especialmente a los ciudadanos y a las administraciones más cercanas, a los ayuntamientos. Por todo ello, les solicito el voto favorable a la convalidación de este decreto ley.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara en torn a favor del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Antoni Camps, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, Sr. Conseller d'Administracions Públiques, Sr. Lafuente, vagi per endavant tot el nostre suport, el meu propi i el de tot el Grup Parlamentari Popular a aquest Decret Llei 2/2014, de mesures urgents per a l'aplicació a les Illes Balears de la Llei 27/2013, de racionalització i sostenibilitat de l'administració local.

M'agradaria pensar que tots els que formam part d'aquest parlament tenim com a un dels objectius principals aconseguir una administració que sigui més ràpida, que sigui més àgil, que sigui manco burocratitzada i també, per què no, que sigui més barata i més propera; una administració que tenguim ben definides les seves funcions i les seves competències, una administració pública on s'evitin les duplicitats i fins i tot les triplicitats; una administració moderna i competent que deixi enrere inèrcies i ineficiències del passat.

Aquest és precisament l'objectiu tant de la Llei 27/2013 com també d'aquest decret llei 20/2014 que avui debatem per a la seva convalidació, un decret llei que, com molt bé ha explicat el conseller, té com a finalitat clarificar aquelles qüestions que amb l'entrada en vigor de la Llei 27/2013 varen donar peu a diferents interpretacions, a diferents criteris a l'hora d'aplicar-la.

De fet, des de l'entrada en vigor el passat 31 de desembre de 2013 de la Llei 27/2013, es va donar una progressiva disparitat en la seva interpretació per part dels diferents ajuntaments i consells insulars. El conseller ja ho ha dit, durant aquest any s'han posat de relleu distints criteris a l'hora de determinar quines són les matèries competencials sobre les quals es poden prestar serveis polítics als ciutadans..., prestar serveis públics, perdó, als ciutadans, una disparitat la qual entenem que no hauria d'existir si es vol preservar el principi d'igualtat. Aquest decret, precisament, el que fa és resoldre aquestes qüestions.

Era imprescindible, per tant, determinar, concretar i definir què passa amb les competències pròpies, què passa amb les competències delegades i què passa sobretot amb les competències anomenades impròpies.

Es va produir, repetesc, una indefinició a l'hora de prestar determinats serveis, especialment aquells procedents de competències que la llei atribueix a les comunitats autònomes, però que es prestaven per part dels municipis, em referesc especialment a serveis socials, ocupació, qüestions educatives, sanitàries, etc., i fins i tot es varen manifestar supòsits possibles de paralització o renúncia en la prestació de serveis i activitats dirigides als ciutadans per entendre que des de l'entrada en vigor de la Llei 27/2013 els ajuntaments ja no eren competents per poder prestar aquells serveis. Per tant, era imprescindible aprovar aquest decret llei, un decret llei que precisament ve a clarificar totes aquestes qüestions.

Per una banda, el decret llei defineix que les competències que són pròpies o delegades es podran prestar per part dels ajuntaments ben igual com es feia fins ara i les competències que són impròpies i que les vulguin prestar en posterioritat a l'aprovació de la Llei 27/2013 es podran exercir per part dels ajuntaments, sempre i quan s'obtinguin dos informes previs, un informe sobre la inexistència de duplicitats, és a dir, que determini que cap altra administració no presta aquest mateix servei, i un altre informe sobre la sostenibilitat financera de les noves competències. En el cas de competències impròpies, que ja es prestaven abans de l'aprovació de la llei, no faria falta disposar dels informes anteriors, encara que sí s'hauria de tenir un finançament suficient per poder-les exercir.

Em sembla idò que el que disposa el Decret Llei 2/2014 són mesures de sentit comú. Les entitats locals han d'exercir les seves competències, les que els són pròpies o les que els són delegades, açò és el primer i açò és el que s'ha d'assegurar. Aquesta és la seva prioritat. Per açò existeixen les administracions. Ara bé, en el cas que vulguin exercir altres competències el decret llei preveu que ho puguin fer sempre i quan compleixin dos requisits: un, que cap altra administració no exerceixi aquella competència que vol assumir aquell ajuntament, i dos, que tengui els recursos suficients per poder-la exercir.

No es pot donar o no s'hauria de donar el cas d'un ajuntament que no tengui pressupost suficient per al servei, per exemple, de neteja viària o per arranjar programes de clavegueram i en canvi, vulgui destinar recursos per pagar unes beques de viatge per a estudiants, per posar un exemple.

Per tant, primer criteri: una administració, una competència, i segon criteri: que una administració no exerceixi una competència si no té els recursos suficients per exercir-la.

Avui per tant, amb l'aprovació d'aquest decret llei donarem suport a tots els ajuntaments de la nostra comunitat autònoma, uns ajuntaments que són els primers que han demanat al Govern una solució davant les diferents interpretacions de la Llei 27/2013. Avui aprovarem un decret llei que respecte amb escrupolositat l'autonomia municipal i que evita qualsevol ingerència en el desenvolupament propi dels ajuntaments i a la vegada aclareix les competències que poden exercir.

Per tant, d'aquest decret llei, des del meu punt de vista, podem destacar tres qüestions fonamentals: la primera, es clarifiquen i es concreten aspectes de la Llei 27/2013, en relació amb l'exercici de competències de cada administració. Segona, es clarifiquen i es concreten els procediments de cara a poder exercir competències impròpies mitjançant informes preceptius i vinculants. I tercera, es clarifiquen i es concreten les garanties de finançament. Aquests tres elements són la clau per entendre aquest decret llei.

Passem, però, també a analitzar també els aspectes formals, alguns es preguntaran -i ho han fet a l'anterior punt de l'ordre del dia- per què s'utilitza la figura del decret llei, es justifica la urgent necessitat? M'agradaria fer només uns breus comentaris.

Aquest govern ha actuat amb prudència. Aquest govern ha analitzat en profunditat els problemes que la Llei 27/2013 generava amb els distints ajuntaments, ha estudiat les discrepàncies interpretatives derivades d'aquesta llei i ha escoltat les demandes constants de tants d'ajuntaments preocupats per aquesta qüestió i ha determinat, finalment, que en efecte era necessari aclarir alguns aspectes que quedaven indefinits i que eren susceptibles de diferents interpretacions de la llei estatal.

D'aquesta anàlisi rigorosa es concreta finalment, amb l'ajuda dels ajuntaments, un text normatiu que és aquest decret llei que duim avui a debat a aquest plenari i era urgent aprovar-lo perquè els ajuntaments estaven en la fase d'elaboració i aprovació dels seus pressupostos i era important que aquests pressupostos es poguessin aprovar tenint ben definides les seves competències i les seves funcions com a municipi.

El conseller ja ho ha dit, en aquests moments juntament amb Balears hi ha quinze comunitats autònomes que ja han regulat d'alguna manera el desenvolupament i la interpretació de la Llei 27/2013: sis comunitats ho han fet mitjançant un decret llei, com nosaltres; una, mitjançant un decret; sis, mitjançant una llei, i dues simplement amb una circular informativa. No fem res estrany, feim precisament el que estam obligats a fer, donam una solució legal a tots els municipis de Balears, una solució que garanteix un criteri únic i unívoc a l'hora que els ajuntaments puguin exercir les seves competències.

Entenem, per tant, Sr. Conseller, que aquest decret llei és una bona eina i és una bona solució per als nostres municipis.

I per açò i ja per finalitzar, m'agradaria felicitar-lo per haver estat sensible a les demandes dels municipis, per haver-los escoltat i per haver posat al seu abast un instrument imprescindible per poder interpretar de forma ben definida quines competències han de desenvolupar els ajuntaments i de quina manera les poden continuar exercint. Agraïm per tant, el seu esforç i el del seu equip.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Pilar Costa, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, senyores diputades, senyors diputats, per què som aquí una vegada més per parlar d'un decret llei? Ja se n'ha parlat molt, segurament massa, aquest és el decret llei número 28 del que duim de legislatura del Sr. Bauzá i el problema no és només el número, que també, sinó les matèries que han regulat aquests decrets llei que en cap moment en la majoria d'aquests no s'ha justificat que fossin d'urgent necessitat, tal i com diu el nostre Estatut d'Autonomia i la Constitució Espanyola.

Com dic, un decret llei totalment injustificat i, per què està injustificat? Perquè som davant una norma -com vostè ha dit, Sr. Conseller, i també el representant el diputat del Partit Popular- d'un decret llei que intenta, en teoria, aclarir el contingut de la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració pública estatal que és del mes de desembre de l'any 2013, Sr. Conseller, ha passat un any. Idò bé, ara, un any després en feia falta un decret llei? El Govern no podia haver pensat abans que la Llei de reforma local, anomenada llei Montoro, que ja advertirem nosaltres en innumerables ocasions que era un nyap, que envaïa competències autonòmiques, que buidava de contingut les competències municipals, s'havia de corregir? Vostès no podien haver pensat això abans? Sincerament, potser és que pensar i govern Bauzá són incompatibles.

I ara el Govern, que ha estat un any sense fer res, no pot al·legar desconeixement, ara li diuen prudència, que han estat prudents perquè miraven a veure què passava, a veure què feien les altres autonomies, i com ha reconegut el conseller ja n'hi ha quinze que han fet decrets llei o altres normes, és a dir, una vegada més a la cua de pensar què fer amb les competències municipals.

Dic que no poden al·legar que no se n'havien adonat perquè en aquest parlament n'hem parlat en innumerables ocasions, sobretot en què passava amb aquells ajuntaments inferiors a 20.000 habitants que havien de traspasar determinades competències en serveis socials, educació, sanitat a les comunitats autònomes o en el nostre cas a consells insulars.

Posaré només uns exemples, abans de l'aprovació de la llei estatal, abans de desembre del 2013 ja es va tractar una proposició no de llei del meu grup parlamentari, concretament dia 8 de maig de l'any 2013; posteriorment, una interpel·lació del meu grup també a aquest govern, llavors era consellera la Sra. Riera, concretament dia 10 de desembre del 2014, abans de l'aprovació de la llei estatal; posteriorment una moció en què es demanava que es retirés aquesta llei de reforma local, concretament el 4 de febrer del 2014; una proposta també en aquest parlament del meu grup parlamentari, perquè aquesta institució, aquest parlament presentàs un recurs d'inconstitucionalitat perquè s'envaïen competències autonòmiques i municipals i per atemptar l'Estatut d'Autonomia, i a més a més hi va haver una compareixença de la consellera d'Administracions Públiques sol·licitada pel meu grup parlamentari per parlar de forma monogràfica de la Llei de reforma local.

Per tant, advertits ja hi estaven, però no només per aquest grup parlamentari, sinó perquè varen tenir també innumerables manifestacions als carrers dels alcaldes, també del seu partit, però el Govern ho justificava tot dient que era necessària la llei, que el Partit Popular era l'únic partit que aprova lleis en benefici dels municipis i no hi ha millor exemple, però, que recordar quines varen ser les paraules del Partit Popular en aquest parlament fa només uns mesos: a la proposició no de llei de la Comissió d'Assumptes Institucionals, dia 8 de maig del 2013, en boca del diputat Sr. Rubio -i entenc que avui no hagi sortit aquí a defensar el decret llei en nom del seu grup, perquè és clar, havia de tenir valor la cosa, sortir aquí a defensar una cosa que és la contrària del que s'ha defensat ara fa uns mesos-, idò bé, dic, el Partit Popular, sense posar noms, deia el maig del

2013 que "el grup del Partit Popular estam d'acord amb aquesta llei del Govern de l'Estat, una modificació que pretén racionalitzar l'Administració pública, concretament l'Administració municipal" I ara què ha passat, idò, ja no volen racionalitzar l'Administració municipal?

Continuava dient el diputat: "és un estalvi per donar més comoditat als ciutadans; en el moment en què hi ha duplicitats, fins i tot es tripliquen competències, estam allunyant la realitat administrativa dels ciutadans".

Així que, Sr. Conseller, crec que aquí hauria d'intentar convèncer no als grups de l'oposició que ja estaven convençuts fa molt de temps que aquesta llei de reforma local de l'Estat era un nyap i que s'estaven carregant les competències municipals, a qui hauria d'intentar convèncer és als diputats del Partit Popular que han votat en contra durant tots aquests mesos fins al dia d'avui.

(Alguns aplaudiments)

Idò miri, Sr. Lafuente, no eren només els diputats del Partit Popular els que defensaven la Llei de reforma local, també el Govern, la seva antecessora la Sra. Riera, així, a la interpel·lació que el meu grup va fer a la consellera d'Administracions Públiques, el desembre del 2013, ara just fa un any, la consellera deia: "L'objecte d'aquesta llei és posar ordre a les entitats locals en la línia d'estabilitat i compromís dut a terme pel Govern Popular aquesta legislatura. La futura llei -perquè encara no s'havia aprovat aquesta reforma local- és un exercici de racionalitat i responsabilitat, s'han d'ordenar de manera clara quines són les competències municipals. Els municipis de més de 20.000 habitants es caracteritzen perquè els consells seran coordinadors d'alguns serveis".

És a dir, totes les bonances que vostès ens varen dir que tenia aquesta llei de reforma local..., avui el Govern ens porta aquí un decret llei per deixar-lo en suspens, per deixar-la en *stand by*, això és el que fa el decret llei que avui ens porta el Govern aquí a aprovació. Quan estaven vostès equivocats, senyores i senyors del Partit Popular, abans o ara?

Quant al fons, sense cap dubte, la llei estatal és incunable, a més d'inconstitucional. Per cert, el Tribunal Constitucional s'ha de pronunciar encara sobre el fons de la Llei de reforma local, però al final el que ha passat és que s'ha obligat les comunitats autònomes i també la nostra a posar pedaços perquè els municipis mantinguin la seva autonomia local. He de reconèixer la capacitat d'aquest govern del Partit Popular de defensar una cosa avui i la contrària demà sense despenjar-se, en això vostès són uns genis.

Mirin el que deia el diputat del Partit Popular en la moció del 4 de febrer d'enguany, del 2014, per defensar la Llei de reforma local, ens demanaven que nosaltres retiràssim la nostra moció, era quasi un insult a aquesta cambra, i deia el diputat: "Nosaltres al PP apostam per unes reformes que són necessàries i avui ha quedat ben clar qui aposta per un immobilitisme i qui aposta per les reformes que necessita el nostre país".

Idò, bé, Sr. Conseller, els immobilisme, qui eren llavors, els del meu grup parlamentari i els grans reformistes el Partit Popular? Idò avui la proposta que porta aquí el Govern del Partit Popular per convalidar aquest decret llei és deixar-ho tot tal i com estava, és deixar en *stand by*, *de facto*, és deixar en *stand by* la llei de l'Estat. I jo em pregunt: de veritat que era necessari tot aquest embull, la que han muntat vostès -reformes, contrareformes, informes, manifestacions d'alcaldes, dictàmens de Consell d'Estat, recursos d'inconstitucionalitat, recursos de la Federació de Municipis i un llarg etcètera- per acabar dient vostès, ara i aquí, que tot allò que havia fet l'Estat efectivament no estava bé. Si els ciutadans coneguessin el grau d'incapacitat d'aquests governs del Partit Popular crec que no els mirarien a la cara.

També vull recordar que la Llei de reforma local de l'Estat ha estat recorreguda, com dic, per inconstitucionalitat per diferents institucions, també pel meu partit polític, pel Partit Socialista. Ajuntaments, també, de tots els colors polítics s'han aixecat en contra d'aquesta llei de reforma local; la FELIB, la Federació de municipis d'aquí, de les Illes Balears; la Federació estatal de municipis; el Consell d'Estat, que ja va alertar que aquesta llei podia envair competències autonòmiques. Vostès ha reconegut també que també la majoria de comunitats, de governs autonòmics, han hagut d'aprovar lleis -vostès ho diuen-, diuen que per aclarir la llei estatal. Llavors veurem qui aclareix a qui.

Idò bé, com dic ha passat un any sencer des que està en vigor aquesta llei de reforma local i vostès, Sr. Lafuente, en aquest govern i a la nostra comunitat autònoma, no havien fet res, no han fet res, i ara de sobte els entren les presses. Per això nosaltres entenem que és absolutament injustificable portar aquí un decret llei. Ja sé que n'hem parlat moltes vegades en aquest plenari, de la necessitat o no dels decrets llei; ja sé que arriba a ser avorridor el debat sobre el decret llei, però sap per què és avorridor?, perquè vostès ens han cansat aquí de portar decrets llei de forma injustificable. I ara ens trobam amb una situació kafkiana, i és que el Govern central dicta una llei de reforma local on, a la seva exposició de motius, diu que ho fan per aclarir les competències municipals; idò bé, en comptes d'aclarir es veu que vostès s'han embullat o totes les comunitats s'han embullat més, perquè ens han de portar un decret llei aquí que a la seva exposició de motius, del decret llei d'ara, diu que ens fa falta una norma que ofereixi seguretat jurídica i garanties del manteniment de l'autonomia local en els termes que preveu l'Estatut d'Autonomia. És a dir, ara necessitam un decret llei per aclarir la norma de l'Estat que en teoria havia de ser aclaridora. Això sincerament és una espècie de diàleg de besucs entre Govern central i autonomies.

I sap el més trist de tot? Que tot el que s'està fent, des del Govern central al que fan les autonomies, és absolutament il·legal. Sí, sí, ho dic amb totes les paraules, il·legal, i allò bo -allò bo o allò dolent- és que tothom ho sap, però hi ha un pacte no escrit entre l'Estat i les autonomies que per arreglar aquest embull en què ens ha ficat en Montoro permet que les autonomies dictin normes autonòmiques que modifiquen o deixen en *stand by* una norma estatal. Vostès, senyors del Partit Popular, creuen que un decret llei aquí, avui, pot modificar el contingut d'una llei estatal? Jo crec que fins a aquest nivell tots arribam a la resposta: evidentment que no, però la realitat és que com que el govern Rajoy no vol retirar la llei local per no

reconèixer clarament que van ficar la pota fins a dins, el que fa és pactar amb les autonomies que dictin una llei autonòmica per deixar sense efecte, *de facto*, el contingut de la llei estatal, i que els ajuntaments continuïn exercint les seves competències tal i com les han vengut exercint fins ara.

Perquè jo em pregunt: per aquesta regla de tres, Sr. Conseller i senyors i senyores diputats i diputades del Partit Popular, què diria el govern Rajoy si les autonomies, si els governs autonòmics, acorden deixar sense efecte o sense aplicar la Llei d'educació, la llei Wert? Troben que també es pot fer això?, podem dictar des d'aquesta autonomia i des d'aquest parlament una norma que deixi en *stand by* i que aclareixi la llei Wert? Que cadascú en tregui les conseqüències que trobi adients.

El meu grup, per responsabilitat i perquè en part el contingut d'aquest decret llei és una rectificació del fons de la qüestió i que ens ve a donar la raó, s'abstindrà en la validació d'aquest decret llei, perquè evidentment no es pot utilitzar en aquest cas aquesta figura reservada per als casos d'extrema i urgent necessitat, tenint en compte que ja fa un any que teníem la Llei de reforma local aprovada, però vostès, com dic, han despertat dotze mesos tard, encara que per suposat defensam i hem defensat sempre l'autonomia dels municipis, i en comptes de treure'ls competències el que havien de fer és donar-los els recursos econòmics per tal que puguin donar els serveis als ciutadans. Per això el nostre vot serà d'abstenció, no tant pel contingut sinó pel nyap que ha suposat tot el procediment, des de l'aprovació de la llei estatal dels senyors Rajoy i Montoro, fins a l'aprovació un any després aquí d'aquest decret llei, que hagués pogut ser perfectament una llei ordinària si l'haguessin començat a tramitar a principi d'any i no a final d'any, com fan ara.

En conclusió jo diria que el Sr. Montoro, per traduir tot aquest embolic, el Sr. Montoro l'any passat, fa un any, ens fa una llei estatal bàsica per aclarir competències dels municipis i llevar duplicitats, i ara el govern autonòmic ha de fer una altra llei per aclarir la llei aclaridora. De traca, Sr. Conseller.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara d'intervenció del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Nel Martí per un temps de quinze minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, continuem amb la racionalització, i deixin que ho faci posant de manifest un fet: el decret llei que aprovàvem en el punt anterior, el decret llei farmacèutic, anul·lava un dels punts fonamentals de la Llei de racionalització i simplificació legal, el que es referia a elaborar un text refós de la Llei d'ordenament farmacèutic; i ara aquest decret llei, el decret llei de mesures urgents, diuen per desenvolupar, anul·la, invalida la llei Montoro. Crec que avui Déu n'hi do, aquest plenari, que se'n pot anar de satisfet amb les invalidacions.

Com deia, idò, continuem amb la racionalització, ja que en teníem una altra, de llei de racionalització. Aquest decret llei ve a dir al govern Rajoy, al govern de Montoro, que la seva llei de racionalització és irracional, és absolutament irracional; que ha generat un desgavell en les competències dels ajuntaments; i que, encara que sigui en el darrer moment, ha obligat aquest govern a intervenir. Perquè allò cert és que aquest decret llei és un torpede devastador contra l'aplicació pràctica de la llei Montoro; tot i que n'accepta les bases epistemològiques en sacrifici de l'autogovern, del nostre autogovern, la desacomodament al calaix de les andròmines legislatives. Perquè ho vam deixar clar però ho tornarem deixar clar avui: la llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local és una llei feta per complir amb la llei d'estabilitat pressupostària i de sostenibilitat financera, sense tenir en compte els principis d'autonomia i subsidiarietat, ni les necessitats de la ciutadania, ni els nivells de qualitat, eficàcia i eficiència dels serveis que presten els governs locals. Però els mals de la llei per a la racionalització no estan només en allò que articula, sinó també en allò que oblidada intencionadament: no millora el finançament de les hisendes locals i no resol -aço que aquí tan s'ha predicat- la tan anunciada delimitació competencial. En definitiva, la llei de racionalització és una llei feta sota l'esperit recentralitzador per intentar convertir els governs locals en simples delegacions executives de les voluntats del Govern espanyol.

Des del nostre punt de vista, des de la nostra profunda convicció municipalista, defensam que l'ajuntament és, a més de l'administració més propera al ciutadà, el govern que millor coneix les mancances i les necessitats de la seva comunitat, i per tant qui millor pot prestar de forma eficient els serveis que els ciutadans necessiten. Per tant ens hem posicionat en contra de la llei de racionalització perquè és recentralitzadora, com deia, i pretén acabar amb la concepció municipalista de l'Estat basada en la proximitat, en la subsidiarietat, en la participació, en l'adaptabilitat a cada realitat, i en el paper estratègic i de cohesió que han jugat fins ara els municipis, els governs, els ens locals.

La llei de racionalització no solucionava, no soluciona problemes dels nostres municipis, tot al contrari, els empitjora, i en genera de nous. A més a més és una llei feta des de la desconfiança i que penalitza el món local, i que vulnera el nostre Estatut, i hi farem referència posteriorment. En definitiva, la nostra opció és clara: la millor llei és aquella que derogui la llei Montoro, clarament, i que legisli respectant els principis de proximitat i que es faci marcant uns mínims, atorgant la màxima capacitat a la comunitats autònomes de poder desenvolupar el règim local. Açò de fer lleis autònòmiques com aquesta, aquest decret llei, per reinterpretar la llei estatal, i dir reinterpretar és ser molt generós perquè el que fa és redefinir, no té cap sentit. Per fer açò el més democràtic i el que dóna més garanties, jurídiques també, seria tenir una llei estatal de mínims i una major capacitat a les autonomies.

Ara bé, vista la vocació recentralitzadora del govern Rajoy no serem nosaltres que ens oposem a utilitzar fórmules jurídiques molt antiestètiques que es permeten frenar normes que vulneren el nostre Estatut, que vulneren el principi d'autonomia municipal i que pretenen privatitzar serveis bàsics prestats pels ajuntaments. Estarem d'acord amb les iniciatives que respectin l'Estatut, elaborades amb garanties, encaminades a blindar els serveis que presten els ajuntaments, que atorguin seguretat jurídica, i en aquest sentit ens hi trobaran. Ara bé, és aquesta la situació? Hem de recordar que la llei Montoro...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, un poc de silenci.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...que la llei Montoro ha estat objecte de diferents recursos davant el Tribunal Constitucional per part de grups parlamentaris, de parlaments -Andalusia, Catalunya, Navarra, Extremadura-, de governs com el de Canàries o de més de 2.000 ajuntaments. Per tant alguna cosa hi ha.

Però entrem al contingut, ara sí, del decret llei. Com bé s'ha explicat ja i per tant no m'hi estendré aquest decret llei en certa manera ens retorna al desembre de 2013, és a dir, abans de la llei Montoro, perquè efectivament el decret llei, quant a les competències pròpies, deixa que es considerin com aquelles que són les atribuïdes per les lleis estatals o autònòmiques de règim local o les sectorials; quant a les competències delegades, el decret llei que se'ns ha presentat precisa que les competències delegades abans de la llei 27/2013 es continuaran exercint d'acord amb la delegació, és a dir, una altra vegada com abans de la llei Montoro; les competències impròpies, pràcticament el mateix, i només aquelles noves competències que són considerades impròpies i que en aquest moment no desenvolupen els ens locals necessitaran de dos informes, de l'informe favorable de l'administració de tutela, en el nostre cas el ministeri, que vetllarà perquè hi hagi sostenibilitat financera, i l'informe de no-duplicat de l'administració titular de la competència. En definitiva, el que deia: ens retorna a abans de fer la llei Montoro.

Però aquest decret llei ho fa tard. De fet, de tot el relat de circulars, decrets llei, lleis, som els darrers; totes les altres comunitats autònomes ho han fet el juliol, el juny, el maig... Nosaltres arribam en el darrer moment, i lògicament amb la fórmula -no en tenia cap més sortida- del decret llei, la pitjor fórmula. Ho feim tard, com deia, i ho feim malament, utilitzant el decret llei, i ho feim amb el contingut d'un decret llei que jo diria que és el més rebaixat de tots els que han aprovat les diferents comunitats autònomes, perquè no és cert que les circulars, les lleis i els decrets llei aprovats per les diferents comunitats autònomes que desenvolupen, reinterpreten la llei Montoro ho facin de la mateixa forma; en absolut, i ho analitzarem, i a més a més sense informe del Consultiu, que hauria de garantir que no s'incompleix el nostre Estatut. I per

què dic l'informe del Consultiu? A altres comunitats autònomes els grups parlamentaris sí poden sol·licitar informe del Consell Consultiu, per exemple a Catalunya, i jo he sentit aquí que algú deia que Catalunya havia aprovat aquesta norma per decret llei; no és cert, havia aprovat inicialment per decret llei però aquest decret llei va ser derogat; i per què va ser derogat?, perquè el Consell Consultiu de Catalunya, és a dir, el Consell de Garanties Estatutàries va dir que era contrari a l'Estatut i que no complia amb els requisits d'urgència i de situació extraordinària, no ho complia. Vostès em diran que no es pot comparar el nostre Estatut amb el de Catalunya; bé, idò, resulta que sí; els dos articles a què fa referència, que són els dels decrets llei de l'Estatut de Catalunya i de l'Estatut de la nostra comunitat autònoma, no són semblants, són literalment idèntics, i el reconeixement i la posició dels municipis dins l'ordenació territorial de la comunitat autònoma són els mateixos. I què diu el Consell de Garanties?, diu exactament que aquest decret llei no compleix amb l'Estatut, no compleix amb el requisit d'urgència i de situació extraordinària.

Però vat aquí: quin grup és el que sol·licita aquest dictamen?, saben quin és el grup que sol·licita el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries? El Partit Popular. El Partit Popular sol·licita al Consell Consultiu de Catalunya, al Consell de Garanties, un dictamen perquè considera que aquest decret no compleix amb els requisits ni de contingut ni d'urgència, ni de situació extraordinària; i sap què diuen?, i s'ho poden aplicar; sap que diu el Partit Popular de Catalunya?, el grup parlamentari, en boca del Sr. Enric Millo, Partit Popular de Catalunya?, que el comportament del Govern al presentar aquest decret llei és un comportament antidemocràtic i antisistema. Ho diu el Partit Popular d'un decret que, perdonin, és el decret més idèntic, el de Catalunya, més idèntic que he trobat al nostre, és calcat. Els dos decrets llei que comparem són calcats, i el Partit Popular de Catalunya diu al Govern que és un antisistema i un antidemocràtic. Apliquin-s'ho...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Apliquin-s'ho vostès, antisistema i antidemocràtic. Més clar crec que no ho pot ser.

Per què no es compleix la situació extraordinària i d'urgència? Mirin, la llei Montoro es va publicar -ja s'ha dit- el dia 30 de desembre de 2013; han passat dotze, quasi tretze mesos, tretze mesos tard, quan abans hi havia perfectament temps per poder desenvolupar aquesta norma legal de forma ordinària, si volen fins i tot amb urgència, però de forma ordinària, no per decret llei. En aquest sentit crec que el Consell de Garanties de Catalunya posa molta llum, i, insistesc, ho diu el Partit Popular, el Partit Popular diu que el decret llei no és la via correcta -llegesc literalment, el Sr. Enric Millor-, i diu que fent cas al dictamen el Consell de Garanties ha de derogar el decret llei, i efectivament el Govern, el Parlament, perdó, i la Mesa del Parlament de Catalunya van derogar el decret llei i ara el tramitaran com a projecte de llei. Bé, però compleixen l'Estatut. Volen vostès complir l'Estatut o ser uns antisistema? Si volen complir l'Estatut jo els recomanaria, en compliment de tot açò, que tramitin aquest decret com a projecte de llei.

I també ja vull aprofitar per posar-los una diferència, que a més a més dels grups de l'oposició m'han reclamat no fa gaire mesos, i era que en aquest parlament efectivament els grups parlamentaris tinguessin la possibilitat de sol·licitar dictàmens al Consell Consultiu, perquè açò evitaria situacions com la d'avui, que un decret llei que és antisistema, que és antidemocràtic, segons el Partit Popular, que vostès ens duen avui aquí, que no compleix l'Estatut, quedi previsiblement validat, i açò és autènticament lamentable.

En aquest sentit el nostre grup, a partir d'aquesta defensa o d'aquest posicionament que hem fet, no pot donar suport a una norma que consideram que arriba tard, que és molt millorable en el seu contingut, i en aquest sentit he deixat de fer algunes referències, però, per exemple, només per referir-me o recollir-ne una, la clàusula de garantia, la clàusula de garantia que recull aquest decret llei no la recullen les lleis i decrets lleis i circulars de la resta de comunitats autònomes de la mateixa forma, no, la nostra comunitat autònoma la recull sense cap informe previ. Però, per exemple, la de Múrcia la recull i diu, i afegeix, que a més exigirà el previ informe de la conselleria competent en matèria d'hisenda, per tal que s'ho pugui aplicar, això en el nostre decret no hi és. I així en podem recollir tot un seguit, i aquest, efectivament, no és el millor decret. I per tant, el Govern haurà de justificar per què utilitza el contingut d'aquest decret llei el qual no és el mateix que han utilitzat totes les comunitats autònomes, i no n'utilitza un altre.

Com deia, per tant, arriba tard, és molt millorable per garantir l'autonomia municipal i el respecte al nostre Estatut i que, a més a més, es tramiti per decret llei.

Per tant, no li diré quants n'han fet, si és el 27, jo li diré el que diu el Partit Popular de Catalunya, ho tinguin en compte.

També li vull dir que, davant el desgavell creat per la llei Montoro, la qual posa en perill, efectivament, els serveis públics gestionats pels municipis, malgrat tot açò, de l'antiestètic i del contrari que és a la legalitat i que, per tant, creiem que aquest govern hauria d'assumir la responsabilitat i tramitar en forma de projecte de llei, malgrat tot açò preferim açò que res. I en aquest sentit el nostre vot serà d'abstenció, deixant clar el posicionament del nostre grup que és un posicionament clar, al costat dels municipis per salvar-los d'una situació que podria ser devastadora per a les seves competències.

I no és cert que resolgui el marc competencial i, si no, podríem entrar en exemples concrets; competències pròpies, escoles infantils, és una competència pròpia segons el règim municipal, estatal i autonòmic? No. És una competència delegada? Tampoc. Entra dins la definició de competència delegada, alguns municipis la tracten així? Sí, perquè el decret no resol una altra qüestió i la torna deixar oberta i segurament açò els obligarà a vostès a fer una nova circular per reinterpretar-ho. Per què la consideren com a una competència delegada? Perquè des del mateix moment que el Govern convoca ajudes als ajuntaments per finançar l'educació infantil,...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Martí, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... reconeix una competència delegada, i alguns municipis ja l'apliquen en aquest sentit i d'altres no.

Per tant, esper que després d'aquest decret llei, si no hi ha una tramitació amb llei que pugui ser millorada i que resolgui tots aquests dubtes, ens trobarem davant un segon decret llei o una circular que resolgui els dubtes que genera aquest decret llei el qual no resol els dubtes de la Llei de racionalització. Vet aquí un desgavell que no s'hauria de produir.

El més lògic hagués estat acabar amb la Llei Montoro, una llei que tots hem reconegut, els municipis han reconegut que no era una llei a favor dels municipis, que ha generat desorientació i que no és a favor dels serveis públics que presten les entitats més properes als ciutadans.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Intervencions de grups que hagin intervengut a favor. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula, per un temps de cinc minuts, el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. I parlàvem que és injustificat que avui aprovem un decret llei. Mirin, ja que el Sr. Martí posava exemples de Catalunya, li posaré l'exemple d'Andalusia, el Sr. Conseller ja ho ha esmentat, Andalusia va aprovar un decret llei precisament per regular o per clarificar la Llei 27/2013, i ho va fer mitjançant un decret llei el mes de maig.

Deia la Sra. Costa que nosaltres ens havíem despertat tard, que ja era molt tard, doncs més justificat està si ens despertem tard la urgència d'aprovar aquest decret llei.

(Algunes rialles i remor de veus)

No era justificable el mes de maig, i a Andalusia precisament van aprovar per decret llei, menys justificat era, aquest decret llei.

Però és que a Andalusia, on governa, ho hem de recordar, governa el Partit Socialista amb els cosins germans del Grup MÉS, ja duen enguany 15 decrets llei. Avui, ara, convalidarem el segon de l'any 2014, a Andalusia, on governen vostès, ja en duen 15. Escoltin, estaria bé que els fessin arribar vostès als seus companys d'Andalusia el que ens fan arribar vostès a nosaltres aquí, o tots o ningú, és a dir, el que no pot ser és criticar una cosa aquí i a Andalusia fer tot el contrari. Perquè si és un desastre en un any aprovar dos decrets lleis, set vegades desastre és aprovar-ne quinze en un any.

Una altra qüestió, estan vostès a favor d'eliminar duplicitats? Estan a favor de racionalitzar l'administració? Estan a favor que un ajuntament pugui firmar les places de dependència? Estan a favor que un ajuntament pugui firmar els convenis relacionats amb l'àrea social? Estan a favor que un ajuntament pugui firmar beques i ajudes per a estudi i foment d'ocupació? És que açò fins ara no es podia fer, fins ara no es podia fer i, gràcies a aquest decret llei, hem solucionat totes aquestes qüestions que fins ara no es podien fer. Perquè, precisament, molts secretaris i molts interventors posaven entrebancs a la firma d'aquestes qüestions.

(Remor de veus)

Una altra qüestió, una anècdota, una anècdota, una anècdota però que demostra que el Sr. Alorda encara no se n'ha anat d'aquest parlament, perquè el Sr. Martí ha llegit textualment el darrer article del Sr. Alorda, ja estaria bé que almenys hagués dit que era d'ell i no assumir com a propi el que deia el Sr. Alorda, però bé, en qualsevol cas...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... i en qualsevol cas és curiós perquè si la setmana passada dèiem que aquest govern s'acotava davant el Govern de Madrid, avui el Sr. Alorda, o ahir, deia: "Bauzá desautoriza a Montoro". El que no pot ser és que estiguem sotmesos a Madrid i a la vegada no hi estiguem, o una cosa o l'altra, estaria bé que es clarifiquessin i que possessin ordre a les seves opinions.

En qualsevol cas, crec que avui hem vist uns partits de l'oposició que han estat incapaços de votar a favor d'aquest decret llei, tot i que hi estan a favor, perquè ho han dit, és a dir, estam a favor d'aquest decret llei, però... Hem vist de quina manera argumenten sense arguments per tal d'explicar l'inexplicable. Jo estic convençut que el sentit comú els diu que han de votar a favor, però que el càlcul partidista els impedeix dir que sí; els impedeix dir que sí als ajuntaments, ajuntaments que, ho diré, encara que siguin pocs també són governats per vostès. Els impedeix dir que sí a donar solució a un problema que ara mateix tenen els nostres municipis i s'han d'aferrar a qüestions formals per poder justificar el seu vot d'abstenció.

Jo els deman avui que tinguin altesa de mires, que si estan d'acord amb el contingut del decret que el votin a favor. Els puc assegurar que els passarà res, que no els sortiran bufetes a les mans, poden estar tranquils, però almenys que siguin coherents, que siguin coherents, i avui si amb el fons de la qüestió hi estan d'acord, no es deixin endur per qüestions formals, qüestions formals que, ja repetesc, a Andalusia ho han septuplicat aquestes qüestions formals que vostès no justifiquen en aquests moments.

(Remor de veus)

Per tant, certament, jo els demanaria que rectificuessin, que avui tot el Parlament sigui al costat dels ajuntaments, que avui els ajuntaments se sentin suportats, que avui els ajuntaments diguin tenim un parlament que ens dóna suport, ...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... i per tant jo crec que avui un sí unànime a aquest decret llei que resol uns problemes que han tingut els ajuntaments, jo crec que seria molt positiu per a tots ells.

(Remor de veus)

I per tant, repetesc, els deman que rectifiquin i que passin d'una abstenció a un vot favorable.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Contrarèpliques dels grups que hagin intervengut en contra. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, s'han superat vostès, jo entenc que avui el Partit Popular tenia una difícil papereta i per això han canviat el diputat que ha intervengut fins ara en tots els temes de la Llei de reforma local, perquè he llegit, i no tornaré repetir aquí, totes les bonances que s'havien dit de la llei de reforma local. I què fan vostès avui aquí amb aquest decret llei? Dir que aquesta Llei Montoro està malament perquè lleva les competències als municipis i per això avui aquí, Sr. Camps, fa una crida a la unanimitat per donar suport als municipis.

Però per què avui hem de donar suport als municipis? Perquè vostès, el Partit Popular a Madrid, el Sr. Mariano Rajoy, a través de la Llei de reforma local, ha llevat unes competències que mai no els hagués hagut de llevar, i aquesta és la realitat, Sr. Camps. I són vostès tan caparruts, en aquest cas el Sr. Mariano Rajoy, que, per no fer marxa enrera amb una llei que és un nyap, un *bodrio*, segons li han dit ja diferents organismes de l'Estat, per no fer marxa enrera què fan? Diuen a les autonomies que posin un pedacet a aquesta llei i facin lleis autonòmiques, que ningú no les recorrerà, que no es preocupin que no passa res, però que deixin sense aplicació aquesta Llei Montoro.

I clar que no, que nosaltres no votarem a favor d'aquest nyap, Sr. Camps, és que nosaltres avui aquí no hem de demostrar res amb el nostre suport a l'autonomia local, perquè en aquest parlament l'hem demostrada ja en sis ocasions que li he manifestat abans, que hem presentat iniciatives, tant en el ple com a la Comissió d'Assumptes Institucionals, demanant que es respectés l'autonomia local. Els que no l'han respectada fins ara han estat vostès, que per això ens porten avui aquí un decret llei, per dir que s'ha de donar suport als municipis. Ja el darrer que em faltava per sentir: que clar, que porten un decret llei perquè efectivament ha passat un any i com que han despertat tard ara no tenen més remei que portar un decret llei, però vostè de veritat s'escolta el que ha dit, algú l'escolta del seu grup? Perquè a mi, de veritat, que em cauria la cara de vergonya de dir tantes barbaritats en tants pocs segons.

(Remor de veus)

És a dir que a partir d'ara, senyors del govern, clar, vostès són capaços d'això i de més, que si arriben tard a fer una norma, no passa res, que per això hi ha el decret llei i l'aprovem quan ens doni la gana. Una mica de rigor, Sr. Camps, una mica de rigor, membres d'aquest govern.

I miri, deixi de posar d'exemple Andalusia, i clar que Andalusia ha presentat una norma, Andalusia i totes les comunitats d'aquest Estat han presentat una norma, en alguns casos decrets llei i en altres no, però no recrimini vostè les autonomies que no són governades per vostès, justament aquelles que han presentat un recurs d'inconstitucionalitat davant el Tribunal Constitucional, no hi estaven abans i no hi estan ara. El seu problema, Sr. Camps, és que abans hi estaven d'acord i ara diuen que no.

(Remor de veus)

Aquesta esquizofrènia, aquesta esquizofrènia és la que no es pot suportar. Jo de veritat, sentir en aquest debat i repassant les seves intervencions, les del Partit Popular en aquest tema de la Llei de reforma local, miri, una reintervenció del Partit Popular en el Ple del dia 25 de març del 2014, quan el meu grup parlamentari va demanar aquí que el Parlament interposàs un recurs d'inconstitucionalitat contra aquesta Llei Montoro, deia el representant del Partit Popular: "L'autonomia municipal no és equivalent a independència o que una cosa sigui intocable"; és a dir, ens deia que tot el Grup Parlamentari Socialista érem independentistes perquè se'ns va ocórrer dir que aquesta llei Montoro atacava les competències municipals.

Sr. Camps, nosaltres fa molt temps que defensam l'autonomia, l'Estatut d'Autonomia, les competències dels ajuntaments i per això no necessitam, amb posterioritat, fer un decret llei, perquè tot això és absurd des del principi fins al final. Evidentment que preferim el contingut de la reforma actual, on es respecti l'autonomia de cada municipi.

En definitiva, perquè això, com he dit abans, sembla un diàleg de besucs, és més, he recordat aquella dita que ens deien als infants: "*el cielo está enladrillado, ¿quién lo desenladrillará? El desenladrillador que lo desenladrille buen desenladrillador será*". És a dir, l'Estat ens fa una llei per clarificar competències...

(Remor de veus)

... però com que no s'han clarificat, ara el Govern ens fa un decret llei per clarificar la llei aclaridora que no ho ha estat de l'Estat.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Ara resulta que el diputat del Partit Popular parla en nom dels ajuntaments. El que haurien d'haver fet hauria d'haver estat escoltar els ajuntaments, la FELIB, i d'haver escoltat els 2.000 ajuntaments que han presentat recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei Montoro, i aquests no els han escoltat, aquests no hi són, aquests per a vostès no existeixen.

Jo no sé si li va agradar o no l'article del Sr. Alorda, que en Bauzá desautoritza Montoro, però se l'hauria d'haver llegit molt millor, entre d'altres coses perquè menteix, perquè sí que agafa una de les seves referències, però no és literal, i sap per què li dic, sap per què li dic? Perquè vostè ens ha reproduït aquí l'informe que li passa el Govern i estic cansat de sentir diputats que no fan més que repetir allò que el Govern i els seus assessors li passen,...

(Remor de veus)

... poca independència de diputats i poca capacitat, que són incapaços de tenir autonomia per tenir el seu discurs i repetir el discurs que fan els seus assessors.

(Petita cridòria i remor de veus)

En qualsevol cas, de les normes que s'han aprovat a les diferents comunitats autònomes, es refereix a Andalusia, per què deu ser? Home, deu ser perquè a Madrid és una llei, a Astúries és un decret, perquè a Múrcia és una llei, perquè a La Rioja és una llei, perquè a Galícia és una llei, i agafa Andalusia perquè és l'única que queda. Saben per què? Perquè a Catalunya ara el tramiten com a llei, que és l'altre que hi havia, vet aquí quin argument ric que té aquest grup.

I ens diuen i ens parlen de seguretat, vostès que tenen, i els ho tornaré dir, 11 lleis amb advertiments d'inconstitucionalitat, maig no hi havia hagut un govern amb 11 lleis amb advertiments d'inconstitucionalitat, i només n'han resolt dos. I vostès deixaran al proper govern aquesta herència, 9 lleis inconstitucionals, que ho sàpiguen, que ho sàpiguen els ciutadans, ...

(Remor de veus)

... 9 lleis inconstitucionals.

I es parla de decrets lleis, miri, ja hem vist el que ha passat avui amb el decret llei d'ordenació farmacèutica, el ridícul ja no pot ser més gros: aproven una norma per desenvolupar un text que refongui la Llei d'ordenació farmacèutica, i en el punt següent la fan inútil, la invaliden. Aquesta és la seva forma d'actuar i el seu rigor.

I jo acabaré amb les paraules, una altra vegada, del Partit Popular de Catalunya, del seu portaveu, del portaveu del grup parlamentari, Enric Millo, que diu, referint-se al dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, dient, una vegada ja aquest dictamen està fet: "Aquest dictamen considera que el decret llei és el producte d'un comportament antidemocràtic i antisistema", s'ho apliquin, antidemocràtic i antisistema, Partit Popular. Diu també: "El Govern -es referia al Govern de la Generalitat- no pot fer lleis per incomplir lleis", és a dir què és el que fa? Els diu a vostès que fan lleis per incomplir lleis, per invalidar, evitar l'efecte d'una llei que és devastadora, efectivament, per als municipis i per als seus serveis públics.

I finalment, acaba: "El dictamen diu el mateix que vam dir nosaltres -és a dir, el Partit Popular de Catalunya- que no es justifica ni la urgència ni es justifica la legalitat estatutària." Bé, idò, açò és exactament el que passa en aquest decret, que no aconsegueix ni la urgència ni la situació extraordinària, ni aconsegueix tampoc el nostre Estatut. I és molt trist, molt trist, haver de validar un decret llei que incompleix el nostre Estatut, i açò són vostès, promouen normes que incompleixen el nostre Estatut.

Poc es pot esperar més ja d'aquesta situació. I acab, escoltin els ajuntaments, digui'm, i aquí hi ha alcaldes, digui'm quin dels alcaldes està d'acord amb l'aplicació de la Llei Montoro, digui'm quin, digui'm quin? Quin?

(Remor de veus)

El decret llei el que fa és invalidar la Llei Montoro, per tant, parlem de l'inici de tot aquest desgavell, avui hi ha un decret llei perquè en el seu moment hi va haver una Llei Montoro, i entremig, la rebel·lió dels municipis, dels alcaldes i de les federacions de municipis, per açò hi ha el decret llei avui i per açò som els darrers i per açò ho fem per urgència i per açò ho fem per decret llei i per açò ho fem malament i en contra de l'Estatut.

Vostès mateixos. Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la votació. Per tant, demanam a la cambra si valida o no el decret llei. Comença a votar. Votam.

Queda validat per 32 vots a favor i 22 abstencions.

Un cop validat el decret llei, he de demanar si qualche grup vol, desitja que es tramiti com a projecte de llei. Ho volen.

Per tant, passam a la votació. Començam a votar. Votam.

Queda rebutjat per 32 vots en contra i 22 a favor.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS